

ครั้งที่ ๑๕

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

ก. ๑

กลุ่มงานชวเลข ๔ สำนักการงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 20 เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๕ วันที่ ๒๑ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ครั้งที่ ๑๕

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

กลุ่มงานชวเลข ๔ สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 20 เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔7
สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๕ วันที่ ๒๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ที่รัฐสภา

หน้า

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา

ผู้อภิปราย

- นายสนธิ จันทรวงศ์

๑

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่อง คณะกรรมการการขอขยายเวลาการศึกษาเรื่องต่าง ๆ
รวม ๔ คณะ คือ

๑. คณะกรรมการสามัญเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่
เห็นสมควรเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ขอขยายเวลาการศึกษา
ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๗

๒

๒. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาจุดอ่อนปรน
จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร ขอขยายเวลาออกไปอีก ๑ ปี

๒

๓. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่อง
เกี่ยวกับการทุจริต ขอขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไป
จนครบอายุของวุฒิสภาชุดนี้ นับแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๗

๓

๔. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษากรณีหายตัวไปของ
นายสมชาย นีละไพจิตร ขอขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าว
ออกไปอีก ๖๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๗

๔

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

หน้า

เรื่องที่ประธานฯ ขอปรึกษา

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
การพลศึกษา พ.ศ. ขอขยายเวลาการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าว
ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๗ ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๗๔

๔

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา

ผู้อภิปราย

- นายคำนวณ ชโลปถัมภ์
- นายเสรี สุวรรณภานนท์
- นายสนิท จันทรวงศ์
- นายบุญญา หลีเหลด
- นายสมพร คำชื่น
- นายบุญทัน คอกโธสง
- นายคำพันธ์ ป้องปาน
- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
- พลตรี มนูญกฤต รูปขจร

๕

๕

๖

๗

๘

๑๐

๑๑,๑๒

๑๒

๑๔

ระเบียบวาระที่ ๑.๑ พิจารณาและรับทราบร่างพระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ.

๑๖

ผู้อภิปราย

- นายไสว พราหมณี
- นายวิทยา มะเสนา
- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
- นายสุนทร จินดาอินทร์

๑๗,๒๘

๑๙

๒๑

๒๕

วุฒิสภา (ตามัญญัติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์
- นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
- นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี)
- นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ

หน้า

๒๕

๒๗

๒๘

๓๘

เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคล
ที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ

๔๓

ผู้อภิปราย

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์
- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๔๔

๔๗

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๕๕

ผู้อภิปราย

- นายผ่อง เล่งอี้
- นายวิทยา มะเสนา
- นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
- นายบุญญา หลีเหลด
- นายณรงค์ นุ่นทอง
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
- นายมนตรี ลินทวิชัย
- นายอุมาร์ คอยิบ
- นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา
- พลโท โอภาส รัตนบุรี

๕๒

๕๗

๕๘

๖๑

๖๒

๖๖

๖๘

๗๐

๗๔

๗๖

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

	หน้า
- นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	๘๘
- พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์	๘๐
- นายสมควร จิตแสง	๘๑
- นายบุญหัน คอกไชยสง	๘๔
- นายวิชัย ครองยุติ	๘๖
- นายปราโมทย์ ไพชนม์	๘๘
- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า	๙๒
- นายภิญญา ช่วยปลอด	๙๓
- นายวิญญู เครื่องาม (รองนายกรัฐมนตรี)	๙๔, ๑๐๕
- นายทองใบ ทองเปาต์	๑๐๔
- นางนันทนา สงฆ์ประชา	๑๐๗, ๑๑๐

เรื่องที่ประธานฯ ขอปรึกษา

นายสวัสดิ์ กฤตราชดนันทน์ ได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครศรีธรรมราช แทน นายประยุทธ์ ศรีมีชัย กล่าวคำปฏิญาณตน	๑๑๐

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	๑๑๑

ผู้อภิปราย

- นายณรงค์ นุ่นทอง	๑๑๔
- นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ	๑๑๖
- นายวีรวัชร สิทธิธรรม	๑๒๐
- นายวิทยา มะเสนา	๑๒๓
- นายถวิล ไพรสณฑ์	๑๒๖

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

หน้า

- นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์	๑๒๓
- นายผ่อง เล่งอี้	๑๒๘
- นายแคล้ว นรปติ	๑๓๑
- นายแก้วสรร อติโพธิ	๑๓๓
- พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์	๑๓๖
- นายสมพงษ์ สระกวี	๑๓๘
- พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	๑๔๓
- นายทองใบ ทองเปาะ	๑๔๖
- นายบุญทัน ดอกไธสง	๑๕๐
- นายอดิศักดิ์ โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)	๑๕๓
- นางสุนีย์ อินฉัตร	๑๕๕

เรื่องความที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคล พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑๖๒

ผู้อภิปราย

- นายณรงค์ นุ่นทอง	๑๖๔
- นายปรีดี หิรัญพฤกษ์	๑๖๗
- นายภิญญา ช่วยปลอด	๑๗๒
- นายมนตรี สันทวิชช์	๑๗๔
- นายวิทยา มะเสนา	๑๗๖
- นายสมพงษ์ สระกวี	๑๘๐
- พลโท โอภาส รัตนบุรี	๑๘๔
- นายอดิศักดิ์ โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)	๑๘๖, ๑๕๑
- นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา	๑๘๕
- พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	๑๕๑

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

หน้า

- นายสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์	๑๕๔
- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	๑๕๔, ๑๕๘
เรื่องความที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ	
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	๑๕๘
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายวีรวัธ สิริธรรม	๒๐๐
- นายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์	๒๐๔
- นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	๒๐๖, ๒๑๔,
- นายนิกร จ้างง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม)	๒๐๘
- นายสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์	๒๑๔
เรื่องความที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	๒๑๘
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสงวน นันทชาติ	๒๒๑
- นายบุญทัน คอกไรสง	๒๒๑
- นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	๒๒๑
- นายปราโมทย์ ไชยพันธ์	๒๒๓
- นางนิพัทธา อมรัตน์เมธา	๒๒๓
- นายสุรใจ ศิริพงษ์	๒๒๕
- นายสมพงษ์ สระแก้ว	๒๒๖
- นายแก้วสรร อติโพธิ	๒๒๘
- นายสมพร คำชื่น	๒๓๐
- นายวิชัย ครอบงำ	๒๓๒

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

หน้า

- นายประชา มาลีนนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)

๒๓๓

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

๒๓๕, ๒๓๘

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ ตั้งกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒๓๘

๗.๒ ตั้งกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒๔๒

รายชื่อสมาชิกวุฒิสภาที่มาประชุม ลาการประชุม และขาดการประชุม
ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕
สมัยสามัญนิติบัญญัติ
วันจันทร์ ที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑.	นายกมล มั่นภักดี	✓			
๒.	นางกรรณิกาญจน์ วิสมหมาย	✓			
๓.	นายโกเมศ ทีฆธนานนท์	✓			
๔.	พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	✓			
๕.	นายการุณ ไสงาม	✓			
๖.	นายกำพล ภูมณี	✓			
๗.	หม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล	✓			
๘.	นายเกษม ชัยสิทธิ์	✓			
๙.	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๐.	นายปริญญา กรวยทอง		✓		
๑๑.	นายแก้วสรร อติโพธิ	✓			
๑๒.	พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุ่นสำราญ	✓			
๑๓.	นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ	✓			
๑๔.	นายคำนวนน ชโลปถัมภ์	✓			
๑๕.	นายคำนวนน เหมาะประสิทธิ์	✓			
๑๖.	นายคำพันธ์ ป้องปาน	✓			
๑๗.	นายแคล้ว นรปดิ	✓			
๑๘.	นายจรรณ ยังประภากร	✓			
๑๙.	นายจอน อึ้งภากร	✓			
๒๐.	นายจำเณ จิตวรร	✓			
๒๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	✓			
๒๒.	คุณหญิงจินตนา สุขมาก		✓		
๒๓.	นายจิโรจน์ โชติพันธุ์	✓			
๒๔.	นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	✓			
๒๕.	นายอนันต์ ดาไลตม		✓		
๒๖.	คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗.	นางสุนีย์ อินฉัตร	✓			
๒๘.	นายรัชชวาลย์ คงอุดม	✓			
๒๙.	นายชิต เจริญประเสริฐ	✓			
๓๐.	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๓๑.	พลตำรวจโท ชูชาติ ทัศนเสถียร	✓			
๓๒.	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๓๓.	นายเจ็ดพงษ์ อุทัยสง	✓			
๓๔.	นายณรงค์ นุ่นทอง	✓			
๓๕.	พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล		✓		
๓๖.	นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์		✓		
๓๗.	นายดำรง พุฒตาล	✓			
๓๘.	นายเด่น โต๊ะมีนา	✓			
๓๙.	นางเดือนใจ ดีเทศน์		✓		
๔๐.	นายถวิล จันทรประสงค์	✓			
๔๑.	นายถาวร เกียรติไชยากร	✓			
๔๒.	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
๔๓.	พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	✓			
๔๔.	นายทวีป ขวัญบุรี		✓		
๔๕.	นายทองใบ ทองเปาด์	✓			
๔๖.	นายวิกรม อัยศิริ	✓			
๔๗.	นายรัชชัย เมืองนาง		✓		
๔๘.	นายณพล สมบูรณ์		✓		
๔๙.	นายณภัทร ศรีสรรพางค์	✓			
๕๐.	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๕๑.	นายนิคม เขาวักิตติโสภณ		✓		
๕๒.	นายนิธินัย นาคกรรพ	✓			
๕๓.	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	✓			
๕๔.	นายนิพนธ์ สุทธิเดช		✓		
๕๕.	นางนิพัทธา อมรัตน์เมธา	✓			
๕๖.	นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๗.	นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชร	✓			
๕๘.	นายนิวัฒน์ พันธุ์	✓			
๕๙.	นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๖๐.	นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา	✓			
๖๑.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอวิศุณย์	✓			
๖๒.	นายบุญญา หลีเหลด	✓			
๖๓.	นายบุญทัน ดอกโธสง	✓			
๖๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร	✓			
๖๕.	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	✓			
๖๖.	นางสาวบุษรินทร์ ดิยะไพรัช	✓			
๖๗.	นายประเกียรติ นาสิมมา	✓			
๖๘.	พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ	✓			
๖๙.	นางประทีป อึ้งทรงธรรม	✓			
๗๐.	นายสวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์	✓			
๗๑.	นายประศักดิ์ ณ กาฬสินธุ์	✓			
๗๒.	นายประสงค์ โฆษิตานนท์	✓			
๗๓.	นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	✓			
๗๔.	นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา	✓			
๗๕.	นายปราโมทย์ ไพชนม์	✓			
๗๖.	นายปราโมทย์ ไหม่ลัด	✓			
๗๗.	พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ	✓			
๗๘.	นายปรีชา ปิตานนท์	✓			
๗๙.	นายปรีดี หิรัญพฤษ	✓			
๘๐.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	✓			
๘๑.	นายผ่อง เล่งอี่	✓			
๘๒.	พลเอก พนม จินะวิจารณ์	✓			
๘๓.	นายพนัส หัตถนิยานนท์	✓			
๘๔.	นายพร เพ็ญพาส	✓			
๘๕.	นางพรหมจारी รัตนเศรษฐ์	✓			
๘๖.	นายสงวน นันทชาติ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๘๗.	นางพัฒนา ศิริวันสาณท์	✓			
๘๘.	นายพา อักษรเสือ		✓		
๘๙.	นายสนิท กุลเจริญ	✓			
๙๐.	นายพิชัย ขำเพชร	✓			
๙๑.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	✓			
๙๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	✓			
๙๓.	นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา	✓			
๙๔.	นายเพิ่มพูน ทองศรี	✓			
๙๕.	พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา		✓		
๙๖.	นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์	✓			
๙๗.	นายพัชรุดีน บอดอ		✓		
๙๘.	นายภิญญา ช่วยปลอด	✓			
๙๙.	นายมนตรี สันทวิชัย	✓			
๑๐๐.	นายมนัส รุ่งเรือง	✓			
๑๐๑.	พลเอก มนต์ อร่ามศรี	✓			
๑๐๒.	นายมนู วนิชชานนท์		✓		
๑๐๓.	พลตรี มนูญกฤต รูปขจร	✓			
๑๐๔.	นางมลวิทย์ เงินหมื่น	✓			
๑๐๕.	นายมารุต โรจนปิยวงศ์	✓			
๑๐๖.	นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ		✓		
๑๐๗.	นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	✓			
๑๐๘.	พลตำรวจเอก มีชัย บุญฤทธิ	✓			
๑๐๙.	นายมีชัย วีระไวทยะ		✓		
๑๑๐.	นายมุขตาร์ มะทา	✓			
๑๑๑.	พลเอก ยุทธนา คำดี	✓			
๑๑๒.	นายรส มะลิผล	✓			
๑๑๓.	นางระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช	✓			
๑๑๔.	นายระวี กิ่งคำวงศ์		✓		
๑๑๕.	นายลำพอง พิลาสมบัติ	✓			
๑๑๖.	นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๗.	พลเอก วัฒนนา สรรพพานิช	✓			
๑๑๘.	นายวัลลภ ตังคณานุกาญ์	✓			
๑๑๙.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	✓			
๑๒๐.	นายวิชัย ครอบงุม	✓			
๑๒๑.	พลเอก วิชา ศิริธรรม	✓			
๑๒๒.	นางบัวล้อม พูลลาภ	✓			
๑๒๓.	นายวิเชียร เปาอินทร์	✓			
๑๒๔.	นายวิญญู อุฬารกุล	✓			
๑๒๕.	นายวิทยา มะเสนา	✓			
๑๒๖.	นายวิบูลย์ แซ่มชื่น		✓		
๑๒๗.	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสง	✓			
๑๒๘.	นายวิโรจน์ อมตกุลชัย	✓			
๑๒๙.	นางวิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์	✓			
๑๓๐.	นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์	✓			
๑๓๑.	นายวีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์	✓			
๑๓๒.	นายวีรวัชร สิทธิธรรม	✓			
๑๓๓.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล	✓			
๑๓๔.	นายวีระพล วัชรประทีป	✓			
๑๓๕.	นายสนธิ จันทรวงศ์	✓			
๑๓๖.	นายศรีเมือง เจริญศิริ	✓			
๑๓๗.	พลเอก ศิริ ทิวงพันธุ์	✓			
๑๓๘.	นายชงค์ วงษ์พันธ์	✓			
๑๓๙.	นายศิลป์ชัย เชษฐศิลป์	✓			
๑๔๐.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง	✓			
๑๔๑.	นายวรวิทย์ เทื่อเพ็ชร	✓			
๑๔๒.	นายสม ต๊ะยศ	✓			
๑๔๓.	นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	✓			
๑๔๔.	นายสมเกียรติ อ่อนนิมล	✓			
๑๔๕.	นายสมควร จิตรแสง	✓			
๑๔๖.	พันเอก สมคิด ศรีสังคม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๗.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	✓			
๑๔๘.	นายสมบัติ วรามิตร	✓			
๑๔๙.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	✓			
๑๕๐.	นายสมพงษ์ สระกวี	✓			
๑๕๑.	นายสมพร คำชื่น	✓			
๑๕๒.	นายสมศักดิ์ ไส่สถาพรพิพิธ	✓			
๑๕๓.	นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	✓			
๑๕๔.	นายสมัย ฮมแสน	✓			
๑๕๕.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์	✓			
๑๕๖.	นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ	✓			
๑๕๗.	พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๑๕๘.	นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม		✓		
๑๕๙.	นายสนั่น พินทุเสนีย์	✓			
๑๖๐.	นายลัก กอแสงเรือง		✓		
๑๖๑.	นายสันต์ เทพมณี	✓			
๑๖๒.	นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	✓			
๑๖๓.	พลตรี สาคกร กิจวิริยะ	✓			
๑๖๔.	นายสามารถ รัตนประทีปพร	✓			
๑๖๕.	นายประโภชน์ สภาวสุ	✓			
๑๖๖.	นายสุนน ชาติเครือ	✓			
๑๖๗.	นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	✓			
๑๖๘.	นายสุนทร จินดาอินทร์	✓			
๑๖๙.	นายสุพร สุกสร	✓			
๑๗๐.	นายสุรใจ ศิริบุบผะ	✓			
๑๗๑.	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล		✓		
๑๗๒.	นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	✓			
๑๗๓.	พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไม่นวล	✓			
๑๗๔.	นายสุรสิทธิ์ อัครชัยเดช		✓		
๑๗๕.	นายสุรียน ภูมิรัตนประพิณ	✓			
๑๗๖.	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๗.	นายโสมณ สุภาพงษ์	✓			
๑๘๘.	นายไสว พรหมณี	✓			
๑๘๙.	พลเอก หาญ ลีนานนท์		✓		
๑๙๐.	นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์		✓		
๑๙๑.	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๑๙๒.	นายอนันต์ชัย คุณานันทกุล	✓			
๑๙๓.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ	✓			
๑๙๔.	นายอนุชาติ บรรจงศุภมิตร	✓			
๑๙๕.	นายอมร นิลเปรม		✓		
๑๙๖.	นางอรัญญา สุนิล	✓			
๑๙๗.	นายอาคม ตุลาติลก	✓			
๑๙๘.	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๑๙๙.	ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์	✓			
๑๙๐.	นายอำนาจ เขียวประมุข	✓			
๑๙๑.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร	✓			
๑๙๒.	พลตรี อินทรัตน์ ยอดบางเตย	✓			
๑๙๓.	นายฉิมรอน มะลูลีม	✓			
๑๙๔.	นายอุดร ดันติสุนทร	✓			
๑๙๕.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี	✓			
๑๙๖.	นายอุบล เอื้อศรี	✓			
๑๙๗.	นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ	✓			
๑๙๘.	นายอุมากร ดอยิบ	✓			
๑๙๙.	นายไธมาส รองเงิน	✓			
๒๐๐.	พลโท ไธมาส รัตนบุรี	✓			
รวม ๒๐๐		๑๙๔	๒๖	-	

(น.ส.ชญาพร ชัยวัฒนา)

บุคลากร ๖

(น.ส.พิชญา บุญนาม)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๙๖ คน

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกฯ มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิด
ประชุม

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ
จันทรวงศ์ ก่อนเข้าวาระ ผมขอหารือท่านประธานฯ นิดหนึ่ง เรื่องความ~~วุ่นวาย~~เกี่ยวกับ ✕
ชื่อเสียงของสมาชิกวุฒิสภา~~วุ่นวาย~~ ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสนธิ จันทรวงศ์ ✕
สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุบลราชธานี~~วุ่นวาย~~ ใครขอหารือท่านประธานฯ ว่า ✕
ใน ๑ - ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา กระผมได้อ่านหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับแล้วมีความ
ไม่สบายใจกรณีมีข่าวว่า ส.ว. จะเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในประเด็นให้ ส.ว. สังกัดพรรค
การเมืองได้ และให้ ส.ว. ลงสมัครได้อีกโดยไม่ต้องเว้นวรรค ซึ่งหนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับ
เสนอข่าวทำนองไม่เห็นด้วย และโจมตีว่า ส.ว. จะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อตัวเอง เป็นการขัด
เจตนารมณ์ของการให้มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้งของประชาชนเพื่อเป็นสภาตรวจสอบ
ซึ่งข่าวนี้ออกไปทำให้ภาพพจน์ของ ส.ว. เสียหาย~~วุ่นวาย~~ ก่อนหน้านี้มีกระแสชื่นชม ✕
ส.ว. มาก ที่จะแก้ไขการทำงานที่ไม่เป็นธรรมและไม่ถูกต้องของ กกต. ท่านคำนวณ
ชโลปถัมภ์ ท่านประธานคณะกรรมการการยุติธรรมฯ อยู่เนืองเฉยได้อย่างไร เมื่อมีปัญหา
เกิดขึ้นแล้วความยุติธรรมอยู่ตรงไหน ต้องพิจารณาควรทำอย่างไร เมื่อคิดผิดคิดใหม่ได้
แก้ไขในสิ่งผิดให้ถูกประชาชนจะได้ชื่นชม รุ่งเรือง รุ่งหลาน จะได้เอาเป็นเยี่ยงอย่าง
กระผมหารือท่านประธานฯ ว่าข่าวนี้นี้ที่มันไปเป็นอย่างไร เป็นมติดีหรือเป็นความเห็น
ส่วนใหญ่ของ ส.ว. แล้วหรือ กระผมอยากให้ประธานฯ ได้ทำอะไรสักอย่าง เช่น แฉลงให้

ประชาชนเข้าใจ เป็นความคิดของ ส.ว. บางคนเท่านั้น ไม่ใช่ความคิดของ ส.ว. ส่วนใหญ่ หรือไม่ใช่มติ มิฉะนั้นสื่อมวลชนก็จะวิพากษ์วิจารณ์อยู่เรื่อย ๆ เกิดความเสียหายต่อ ส.ว. ในภาพรวม พวกเราต้องเอาความเห็นของประชาชนเป็นที่ตั้ง ต้องทำเพื่อประชาชนไม่ใช่คิดเพื่อตัวเอง กระผมขอให้ท่านประธานฯ ได้แจ้งความจริงให้พวกเราทราบด้วยว่า ความเป็นมาเป็นอย่างไร และที่ดำเนินการแก้ไขด้วย ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ประธานวุฒิสภา : เอาเรื่องเดียวก่อนไหมครับ ท่านสนธิครับ ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกฯ รอเดี๋ยวครับ คือความจริงผมยังไม่ได้เปิดประชุมเลยนะครับ เมื่อสักครู่นี้ X
ยังไม่ให้ถ่ายทอดเมื่อสักครู่นี้ครับ เพราะว่าผมยังไม่ได้เปิดประชุม แต่ว่าท่านสมาชิกฯ X
อยากหารือ ผมก็ด้วยความเคารพสิทธิของท่านนะครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม X
แล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุมนะครับ แต่เรื่องของท่านสนธิเดี๋ยวจะให้ท่านเสรีชี้แจง
หลังจากผมแจ้งเพื่อทราบเสร็จนะครับ X

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่แจ้งเพื่อทราบ

เรื่องที่ ๑ ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการธิการชุดต่าง ๆ ได้ขอขยายเวลาในการปฏิบัติการกิจตามที่วุฒิสภามอบหมายรวมอยู่ ๔ คณะด้วยกันนะครับ
คณะที่ ๑ คณะกรรมการสามัญเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่
เห็นสมควรเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของอัยการสูงสุดนะครับ ขอขยายเวลาออกไปอีก
๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๗ นะครับ X

คณะที่ ๒ คณะกรรมการวิสามัญศึกษาจุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราว
และจุดผ่านแดนถาวร นะครับ ได้มีหนังสือขอขยายเวลาเพื่อศึกษาออกไปอีก ๑ ปี นะครับ X
แต่เนื่องจากการดำเนินงานตรงนี้นั้นผมเห็นว่าถ้าจะศึกษาเวลา ๑ ปีสำหรับคณะนี้จะมีปัญหา
ในการปฏิบัติงานของพวกเรา คือสมัยประชุมหน้าหลังจากสิ้นเดือนพฤศจิกายนแล้วนั้นจะมี
สมัยประชุมสามัญทั่วไปอยู่อีกสมัยหนึ่งหลังจากเลือกตั้งทั่วไปเท่านั้น ฉะนั้นการทำรายงาน
ของคณะกรรมการที่ศึกษาหลังจากนั้นไปก็จะไม่สามารถนำเข้าสู่ที่ประชุมวุฒิสภาได้
เพราะว่าเป็นสมัยประชุมนิติบัญญัติ ฉะนั้นถ้าคณะกรรมการคณะใดขอขยายเวลา ๑ ปี
ขึ้นไปจะทำงานไม่ได้ ผมจึงขอความร่วมมือคณะกรรมการชุดจุดผ่านแดน นะครับ X

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๑/๓

ให้ขยายเวลาออกไปเพียง ๖ เดือนเท่านั้น เพื่อจะทำรายงานเสนอต่อวุฒิสภาได้ ~~น่ะครับ~~ X

ด้วยเหตุผลอย่างนี้ ~~น่ะครับ~~ จึงขอให้ขยายเวลาเพียง ๖ เดือน ~~น่ะครับ~~ X X

คณะที่ ๓ ~~น่ะครับ~~ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษากรณีหายตัวของ X

คุณสมชาย นีละไพจิตร ขอยขยายเวลาออกไปอีกเกือบ ๖๐ วัน ~~น่ะครับ~~ เนื่องจากว่าเรื่องศึกษา X

และก็เรื่องทำรายงานยังไม่แล้วเสร็จ อันนี้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม ~~น่ะครับ~~ จึงอนุญาตให้ X

ขยายเวลา ๖๐ วัน-----

คณะที่ ๔ นะครับ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาสอบสวนเกี่ยวกับ
 เรื่องการทุจริต ของท่านประธาน คือท่าน พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ นะครับ
 ขอขยายเวลาออกไปจนครบวาระของสมาชิกฯ นะครับ ตรงนี้ผมได้วินิจฉัยพิจารณาแล้ว
 ให้ขยายออกไปอีก ๖ เดือนเช่นเดียวกันนะครับ เพราะจะต้องทำรายงานเสนอต่อวุฒิสภา
 ให้เสร็จในสมัยประชุมทั่วไปนะครับ เพื่อว่ารายงานของเรานั้นจะได้มีการซักถามกัน
 แล้วก็มีประโยชน์ต่อหน่วยงานที่จะต้องนำไปให้ดำเนินการต่อไปด้วยนะครับ ฉะนั้น
 ทั้ง ๔ คณะที่ขอมานี้ นะครับ ตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๘๒ นะครับ ผมจึงขออนุญาต
 ที่ประชุมว่าขอขยายเวลาออกไปทั้ง ๔ คณะ ตามที่กระผมได้เรียนเพื่อทราบนี้นะครับ
 ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

ต่อไปอีกฉบับหนึ่งนะครับ คือร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา
 ขอขยายเวลาออกอีก ๓๐ วันนะครับ อันนี้อยู่ในข้อบังคับฯ นะครับ เนื่องจาก
 คณะกรรมการยังไม่สามารถจะพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ จึงขอขยายเวลาออกไปอีก ๓๐ วัน
 นะครับ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ขอบคุณครับ
 (ที่ประชุมไม่ขัดข้อง)

ด่วนที่สุด

ที่ สว ๐๐๐๘/(ส) ๕๕๕๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๕๕๓๔
วันที่ 13 11 2541
เวลา 14.30 น.

คณะกรรมการธิการสามัญฯ

กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

อาคารสุขประพฤติ ชั้น ๑๔

เลขที่ ๔๔๔ ถนนประชาชื่น

เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ ได้มีมติตั้งกรรมการธิการสามัญ ชั้นคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๕ จ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมตินั้น เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาเรื่องดังกล่าวจะครบกำหนดในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๗ แต่คณะกรรมการธิการสามัญฯ ยังไม่สามารถดำเนินการพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ ด้วยเหตุที่วุฒิสภามีมติมอบหมายให้คณะกรรมการธิการสามัญฯ ทำหน้าที่พิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วย ซึ่งข้อมูลที่เป็นต่อการตรวจสอบบางประการ คณะกรรมการธิการสามัญฯ ยังได้รับไม่ครบถ้วน

ในการนี้ คณะกรรมการธิการสามัญฯ พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การพิจารณาเสนอรายชื่อกรรมการ

อัยการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาออกไปอีก ๓๐ วัน โดยคณะกรรมการธิการสามัญฯ จะได้พิจารณาดำเนินการให้แล้วเสร็จเพื่อเสนอรายงานต่อวุฒิสภาในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัตินี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๕๕๕/๔๗ วันที่ 12/๙/๔๗

เวลา ๑๕.๓๐ น. ส่ง นกคต

สำนักการประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสุนทร จินดาอินทร์)

ประธานคณะกรรมการธิการสามัญเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อฯ

กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๙๓๓๖ - ๗ โทรสาร ๐ ๒๔๓๑ ๙๓๒๕

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๕๕๕/๔๗
วันที่ ๑๓/๙/๔๗
เวลา ๑๖.๐๐ น.
สำนักการประชุม

กลุ่มงานรองประธานวุฒิสภา คนหนึ่ง
เลขรับ..... 286 / 2547
วันที่ 13 / 10 / 47 เวลา 16.30 น.
ออกวันที่ 14 / 10 / 47 เวลา 13.50 น.

สำนักงานประธานวุฒิสภา
รับที่ 1280 / 47
วันที่ 13 / 10 / 47
เวลา 14.45 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานการประชุม โทร. ๐ ๒๖๖๘ ๖๒๙๐ - ๕

ที่ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาจุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร
กลุ่มงานประธานวุฒิสภา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา (ผ่านรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง)
เลขรับ 105444/47
วันที่ 14 / 10 / 47 เวลา 14.00 น.

ด้วยประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาการศึกษาจุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร
ออกวันที่ 14 / 10 / 47
และจุดผ่านแดนถาวร ได้มีหนังสือขอย้ายเวลาการพิจารณาการศึกษาออกไปอีก ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่
๕ ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อพิจารณา

๑. ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕
ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาการศึกษาจุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร
โดยมีกำหนดระยะเวลาการพิจารณาการศึกษา ๑ ปี นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย และต่อมา
คณะกรรมการการวิสามัญ ได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาการศึกษาออกไปอีก ๒ ครั้ง

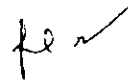
ครั้งแรก ขอย้ายเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๖

ครั้งที่สอง ขอย้ายเวลา ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๗

๒. เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวของคณะกรรมการการวิสามัญ
ตามที่วุฒิสภาได้มอบหมายจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ นี้ ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญ
ได้พิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่เนื่องจากเรื่องที่วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญ
ดำเนินการมีขอบเขตกว้างขวาง และเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนและมีความสำคัญมาก ซึ่งในการ
พิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวต้องใช้เวลาและพิจารณาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น คณะกรรมการการวิสามัญ
เห็นว่า ถ้าไม่ขอย้ายเวลาการพิจารณาการศึกษาออกไปอีก จะทำให้การพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าว
ไม่สมบูรณ์และบกพร่อง และที่ผ่านมา คณะกรรมการการวิสามัญ ได้พิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าว
โดยมีข้อเสนอแนะไปยังรัฐบาล และได้มีการเปิดจุดผ่านแดนถาวรของจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์
และจุดผ่านแดนถาวรบ้านผักกาด อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี อันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน
ชาวจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดจันทบุรี รวมทั้งประโยชน์ต่อประเทศชาติ ตลอดจนเป็นการเสริมสร้าง
ความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาการศึกษาของคณะกรรมการการวิสามัญ
เป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่และประเทศชาติโดยรวม
คณะกรรมการการวิสามัญ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี ตามนี้
แห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๒

๓. ข้อบังคับฯ ข้อ ๙๒ กำหนดว่า "ถ้าคณะกรรมการจะศึกษาเรื่องใดไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ถ้าอยู่ในระหว่างสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ให้ประธานวุฒิสภามีอำนาจอนุญาตให้ขยายเวลาที่กำหนดไว้ได้ตามที่พิจารณาเห็นสมควร แล้วแจ้งให้วุฒิสภาทราบภายหลัง

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาอนุญาตให้คณะกรรมการวิสามัญฯ ขยายเวลาการศึกษาออกไปตามที่เห็นสมควร แล้วแจ้งให้ที่ประชุมวุฒิสภาทราบในโอกาสต่อไป

(นายมนตรี รูปสุวรรณ)

เลขาธิการวุฒิสภา

- อ.อ.จ.

- ทราบ

- กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
เพื่อโปรดพิจารณา

(นายปิ่นสัก্ষี จินธุวาทธนเศรษฐ์)

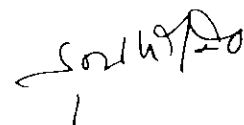
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน
ประธานวุฒิสภา

14 ก.ย. 2547

- แจ้งคณะได้ไม่เกิน 6 เดือน
เพราะ ครม.ได้ขออำนาจใน
ระบอบการ ก่อไป.

- อนุญาต

- ทราบ

(นายสุชน งามเดื่อ)

ประธานวุฒิสภา

14 ก.ย. 2547

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๕521
วันที่ ๕ ๘ ก.ย. ๒๕๔๗
เวลา ๑๖.๐๐ น.

ที่ กท๖๑ / ๒๕๔๗

วุฒิสภา

อาคารสุขประพฤติ

ถนนประชาชื่น กทม. ๑๐๘๐๐

ส/ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สำนักงานบริหารทั่วไป
วันที่ ๕๕๒ / ๒๕๔๗ วันที่ ๑ / ๑๐ / ๒๕๔๗
เวลา ๑๔.๕๐ น. น.ส. น.ส.
สำนักงานประชุม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ ได้ลงมติ ตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาจุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร วุฒิสภา โดยกำหนดระยะเวลาการศึกษาไว้ ๑ ปี นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย ต่อมาคณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้ขอย้ายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี นับแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๖ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขอย้ายเวลาการศึกษา ตามที่คณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้ร้องขอ และ คณะกรรมการธิการวิสามัญ ได้ขอย้ายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี นับแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๗ และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติให้ขอย้ายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๗

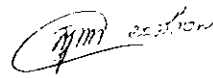
เนื่องจากระยะเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวของคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ตามที่วุฒิสภาได้มอบหมายจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ นี้ ซึ่งคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณา ศึกษาเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่เนื่องจากเรื่องที่วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ดำเนินการ มีขอบเขตกว้างขวาง และเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนและมีความสำคัญมาก ซึ่งในการพิจารณา ศึกษาเรื่องดังกล่าวต้องใช้เวลาและพิจารณาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ เห็นว่า ถ้าไม่ขอย้าย เวลาการศึกษาออกไปอีก จะทำให้การพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวไม่สมบูรณ์และบกพร่อง และ ที่ผ่านมา คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวโดยมีข้อเสนอแนะไปยังรัฐบาล และได้มี การเปิดจุดผ่านแดนถาวรช่องจอม อำเภอทาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ และจุดผ่านแดนถาวรบ้านฝักกาด อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี อันเป็นประโยชน์ต่อประชาชนชาวจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดจันทบุรี รวมทั้ง ประโยชน์ต่อประเทศชาติ ตลอดจนเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น เพื่อให้

การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ เป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ และเป็นประโยชน์ต่อ
ประชาชนในพื้นที่และประเทศชาติโดยรวม คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นควรให้ขอ
ขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ.
๒๕๕๔ ข้อ ๙๒

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้ขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าว ออกไปอีก
๑ ปี ด้วย

ณ สำนักงานยุติ
วันที่ ๑๗ มี.ค. ๒๕๖๖
วันที่ ๗ มี.ค. ๒๕๖๖
เวลา ๑๔.๑๐ น.
สำนักงานการประชุม

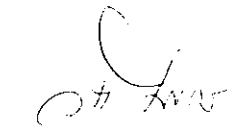
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสุรเดช ประสิด์)

ประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ

พลเอก

(วิชา ศิริธรรม)

ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญฯ

(นายผ่อง เล่งอี่)

รองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง

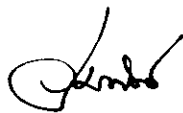
(นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา)

รองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สอง

(นายจัญญ์ ยังประภากร)

รองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สาม

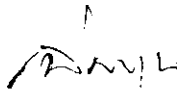

(นายสมลิต์ ศิริเจริญไชย)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ

(นายพนพล สมบูรณ์)

กรรมการการวิสามัญฯ

(นายเพิ่มพูน ทองศรี)
กรรมการวิสามัญฯ

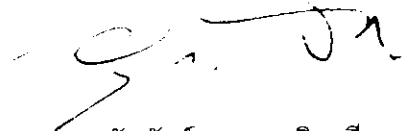

(นายสม ต๊ะยศ)
กรรมการวิสามัญฯ

พลตำรวจตรี

(วีระ อนันตกุล)
กรรมการวิสามัญฯ

(นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี)
กรรมการวิสามัญฯ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 6726
วันที่..... 15 ก.ย. 2547
เวลา..... 10.00 น.

ส่ง สำนักงานการประชุม

วุฒิสภา

อาคารสุขประพฤติ

ถนนประชาธิปไตย กม. ๑๐๘๐๐

ที่ ๓๔๙๑/๒๕๔๗

๑๕ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษากรณีการหายตัวไปของนายสมชาย นิละไพจิตร

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติเรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการการเพื่อพิจารณาศึกษากรณีการหายตัวไปของ นายสมชาย นิละไพจิตร (นายสัก กอแสงเรือง เป็นผู้เสนอ) และลงมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาศึกษากรณีการหายตัวไปของนายสมชาย นิละไพจิตร นั้น ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาและ ประธานวุฒิสภาได้อนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาออกไปอีกครั้งละ ๖๐ วัน

เนื่องจากในการพิจารณาศึกษากรณีการหายตัวไปของนายสมชาย นิละไพจิตร คณะกรรมการวิสามัญฯ ต้องประมวลข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้จากบุคคลหรือหน่วยงานที่ได้เชิญมาชี้แจง แสดงความเห็น ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการรวบรวมและจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาของ คณะกรรมการวิสามัญฯ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ (ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗) ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษากรณี การหายตัวไปของนายสมชาย นิละไพจิตร ออกไปอีก ๖๐ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๒

จึงกราบเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๖๐ วัน ด้วย

กลุ่มงานนิติ

๑๕๓ / ๒๕๔๗
 ๑๕ ก.ย. ๒๕๔๗
 เวลา ๑๕.๐๐ น.
 สำนักงานประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสัก กอแสงเรือง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๔ - ๕

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๕

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ 54๐ / 2547 วันที่ 15 / ก.ย. / 2547

เวลา 14.45 น. ส่ง น.ส.ก.ค.

สำนักงานประชุม

3
งานที่สด
ที่ ๒๕๒๔/๕๕๔๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ.....6920
วันที่.....21 ก.ย. 2547
เวลา.....10.00 น.

วุฒิสภา
ส่ง สำนักงานประชุม
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินวุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวหมายถึงวันในสมัยประชุม) นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ และจะครบกำหนดในวันอังคารที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๗) ในการนี้ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีรายละเอียด บางประการที่ต้องรับฟังความคิดเห็น ข้อมูล และข้อเท็จจริง รวมทั้งเอกสารจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญให้สมบูรณ์ที่สุด ด้วยเหตุดังกล่าวคณะกรรมการวิสามัญจึงเห็นควรขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๒๕๒๔/๕๕๔๗

เวลา ๑๑.๐๐ น. ส่ง พ.ศ. ๒๕๔๗

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๕๒๑๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๒๔๓๑ ๕๒๐๗ ๐ ๒๔๓๑ ๕๒๑๒

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๔๐๗ ๒๕๔๗

วันที่ ๒๑ ก.ย. ๒๕๔๗

เวลา ๑๑.๕๐ น.

สำนักงานประชุม

เลขรับ ๒๖๐๖/๔๗
วันที่ ๑๗ / ๑๑ / ๒๕๖๐
ออกวันที่ ๑๗ / ๑๑ / ๒๕๖๐

รับที่ ๑๒๖๐ / ๔๗
วันที่ ๑๗ / ๑๑ / ๒๕๖๐
เวลา ๑๖.๓๑ น.
โทร. ๐-๒๖๖๔-๖๒๙๐-๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานการประชุม

ที่

วันที่

๙ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาสอบสวนและศึกษา

กลุ่มงานรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง

เลขรับ ๒๖๐ / ๑๗

วันที่ ๑ / ๑๑ / ๒๕๖๐ เวลา ๑๑.๐๐ น.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา (ผ่านรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) ออกวันที่ ๑ / ๑๑ / ๒๕๖๐ เวลา ๑๕.๑๐ น.

ด้วยประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต มีหนังสือขอย้ายเวลาการพิจารณาสอบสวนและศึกษา ออกไปอีกจนครบอายุของวุฒิสภาชุดนี้ (๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙) นับแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙

ข้อพิจารณา

๑. ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการการวิสามัญศึกษาปัญหาการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีกำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษา ๑๔๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย ต่อมาคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาสอบสวนและศึกษาออกไปอีก ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ ปี ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙

๒. ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ มีมติให้แก้ไขชื่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ เป็น คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต

๓. คณะกรรมการการวิสามัญฯ แจ้งว่า ได้รับเรื่องร้องเรียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยราชการทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น รวมทั้งรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ โดยมีเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาจำนวน ๑๓ เรื่อง และเรื่องที่รอการพิจารณาจำนวน ๙๕ เรื่อง (รายละเอียดปรากฏตามหนังสือของประธานคณะกรรมการที่แนบมาพร้อมนี้) จำเป็นที่วุฒิสภาจะต้องมีกรรมการการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตเพื่อดำเนินการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหการทุจริตต่อไป ดังนั้นคณะกรรมการการวิสามัญฯ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องดังกล่าว ออกไปอีกจนครบอายุของวุฒิสภาชุดนี้

๔. โดยที่การขอย้ายเวลาครั้งนี้เป็นการขอย้ายเวลาในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งข้อบังคับฯ ข้อ ๙๒ วรรคสอง กำหนดให้ประธานวุฒิสภามีอำนาจอนุญาตให้ขยายเวลาที่กำหนดไว้ได้ตามที่พิจารณาเห็นสมควร แล้วแจ้งให้วุฒิสภาทราบภายหลัง

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาอนุญาตให้คณะกรรมการขยายเวลาได้ตามที่เห็นสมควร แล้วแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสต่อไป

(นายมนตรี รุกสุขวรรณ)

เลขาธิการวุฒิสภา

- อนุญาต

- ทราบ

- พิจารณาขยายเวลาออกไปได้ไม่เกิน 6 เดือน
- คณะกรรมการฯ ต้องดำเนินการต่อไปจนกว่าจะ
9 นักในสมัยประชุมครั้งต่อไป

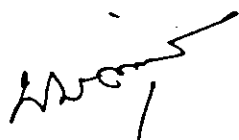
(นายสุน ชาลีเครือ)
ประธานวุฒิสภา

22 ก.ย. 2547

- อ.ล.ล.

- ทราบ

- กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
เพื่อโปรดพิจารณา

(นายวิเศษ วิชัยยุทธศาสตร์)

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน
ประธานวุฒิสภา

-9 ก.ย. 2547

กลุ่มงานทั่วไป รับเรื่องคืน

วันที่ ๒๐ / ๐๙ / ๔๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 6359
วันที่ - 3 ก.ย. 2547
เวลา 10.00 น.

ที่ ๕๖๒๕๑/๒๕๔๗

ส่ง สำนักงานการประมุข

วุฒิสภา

อาคารสุขประพฤติ

ถนนประชาธิปไตย กทม. ๑๐๔๐๐

๕

กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาสอบสวนและศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๕ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่งขึ้นเพื่อพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปโดยสุจริต โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยกำหนดให้พิจารณาเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย ต่อมาคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาสอบสวนและศึกษาต่อไปอีก ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ ปี ซึ่งครั้งหลังสุดจะครบกำหนดในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๗ รายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้รับเรื่องร้องเรียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งรัฐวิสาหกิจต่างๆ โดยมีเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนในขณะนี้รวมทั้งสิ้น ๑๒๖ เรื่อง จัดเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑. เรื่องที่พิจารณาสอบสวนเสร็จแล้ว จำนวน ๑๖ เรื่อง

๑.๑ กรณีปัญหาการผูกขาดในนโยบายสุราเสรี

๑.๒ กรณีโครงการขุดลอกลำห้วยกระตูกเลื้อ

๑.๓ กรณีการร้องเรียนของนายทองใบ สุริยะ กรณีถูกปฏิเสธการจ่ายเงินจากธนาคาร

ออมสินสาขาลานสัก จังหวัดอุทัยธานี

๑.๔ กรณีโครงการอาหารกลางวันและอาหารเสริม (นม) โรงเรียนบ้านปารี อำเภอบาง

จะนะ จังหวัดนราธิวาส

๑.๕ กรณีการจัดซื้อที่ดินและก่อสร้างอาคารสำนักงานใหญ่แห่งใหม่ของธนาคาร

เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ส่งรายงานผลการพิจารณาสอบสวนให้กระทรวงการคลังพิจารณา และได้รับแจ้งจากกระทรวงการคลังว่าได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนเรื่องดังกล่าว

๑.๖ กรณีการก่อสร้างท่าเทียบเรือตู้สินค้า ซี ๓ ท่าเรือแหลมฉบัง ของการทำเรือแห่ง

ประเทศไทย ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ส่งข้อสังเกตให้นายกรัฐมนตรีและกระทรวงคมนาคมพิจารณา และกระทรวงคมนาคมได้ชี้แจงแล้ว แต่คณะกรรมการวิสามัญฯ เห็นว่ายังไม่ชัดเจน ควรจะยืนยันข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ อีกครั้งหนึ่ง

๑.๗ กรณีร้องขอความเป็นธรรมในการที่สถานีโทรทัศน์ไอทีวีแพร่ภาพข่าวเหตุการณ์การรับเงินจากผู้ประกอบการรถบรรทุกของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ส่งผลการพิจารณาสอบสวนให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว

๑.๘ กรณีการรับสมัครบุคคลเพื่อบรรจุเป็นลูกจ้างของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ส่งเรื่องให้กองทุนฯ พิจารณา

๑.๙ กรณีการทุจริตในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ส่งผลการสอบสวนไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครเพื่อแจ้งความดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑.๑๐ กรณีการให้สินบนแก่สมาชิกวุฒิสภา กรณี การสรรหาสมาชิกวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา

๑.๑๑ กรณีการก่อสร้างถนนรอบสนามบินบุรีรัมย์ ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ส่งผลการพิจารณาสอบสวนไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

๑.๑๒ กรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติละเลยปล่อยให้คดีทุจริตที่ดินคลองด่านหมดอายุความ ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีหนังสือไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไป

๑.๑๓ กรณีผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้ส่งผลการสอบสวนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาสอบสวนต่อไป

๑.๑๔ กรณีจัดซื้อระบบลงดินของบริษัทไปรษณีย์ ไทย จำกัด

๑.๑๕ กรณีการออกเอกสารสิทธิ์ที่ดินในจังหวัดภูเก็ต

๑.๑๖ กรณีการไม่ปฏิบัติตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๔) สัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขันและให้สิทธิในการผลิตและจำหน่ายสุรา ระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรมกับบริษัทสุรารามหาราชบุรี จำกัด (มหาชน)

เรื่องที่ ๑.๑ ถึงเรื่องที่ ๑.๕ คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้รายงานต่อวุฒิสภา และที่ประชุมวุฒิสภาได้รับทราบรายงานแล้ว เรื่องที่ ๑.๑๐ ได้เสนอรายงานต่อวุฒิสภา และประธานวุฒิสภาได้สั่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ (เรื่องค้างพิจารณา) และ เรื่องที่ ๑.๑๑ คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เสนอรายงานไปยังประธานวุฒิสภาเพื่อพิจารณาสั่งบรรจุระเบียบวาระแล้ว เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ส่วนกรณีอื่นอยู่ระหว่างจัดทำรายงานเพื่อจะได้รายงานต่อวุฒิสภาต่อไป

๒. เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาจำนวน ๑๓ เรื่อง

๓. เรื่องที่รอการพิจารณาจำนวน ๙๕ เรื่อง

นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป จำนวน ๒ เรื่อง คือ กรณีการทุจริตโครงการบ่อบำบัดน้ำเสีย ตำบลบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และกรณีสมาชิกวุฒิสภา ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการก่อสร้างโรงสีข้าวหอมมะลิทุ่งกุลลา

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าปัญหาการทุจริตเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทย ถึงแม้เรื่องที่คณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาสอบสวนเสร็จแล้ว จะเป็นผลทำให้นำไปสู่การแก้ไข ปรับปรุงขององค์กรหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังช่วยองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนลดความเสียหายของรัฐอันเกิดขึ้นจากการทุจริตแล้วก็ตาม แต่เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและเรื่องที่รอการพิจารณา มีอยู่เป็นจำนวนมาก วุฒิสภาซึ่งเป็นองค์กรนิติบัญญัติประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน และในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๘๙ และมาตรา ๑๔๙ จำเป็นที่วุฒิสภาจะต้องมีคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต เพื่อดำเนินการติดตามตรวจสอบการแก้ไขปัญหาการทุจริตต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมาธิการวิสามัญ จึงขอขยายเวลาการพิจารณาสอบสวนและศึกษาออกไปอีกจนครบอายุของวุฒิสภาชุดนี้ (อายุของวุฒิสภาชุดนี้สิ้นสุด ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙) ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๒

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตำรวจเอก

(ประทิน สันติประภาพร)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต วุฒิสภา

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๕๒๖ / วันที่ ๕ / ก.ย. / ๒๕๔๘

เวลา ๐๙.๓๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น.

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๗๔

กลุ่มงานนิติ

รับที่ ๑๕๕ / ๒๕๔๘

วันที่ ๖ / ก.ย. / ๒๕๔๘

เวลา ๐๙.๓๐ น.

สำนักงานประชุม

กลุ่มงานบริหารการประชุมวุฒิสภา

รับที่ ๑๖ (ก.ย.) / ๒๕๔๘

วันที่ ๒๐ / ก.ย. / ๒๕๔๘

เวลา ๑๖.๐๐ น.

สำนักงานประชุม

ประธานวุฒิสภา : ก็ขึ้นระเบียบวาระที่ ๑ ~~นะครับ~~ เนื่องจากท่านสนิท X
ได้หารือเมื่อสักครู่นี้ ~~นะครับ~~ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการกิจการวุฒิสภา X
ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ได้ทำงาน

นายคำนวน ชโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ
ผมขออนุญาต เมื่อสักครู่นี้ท่านสนิท กล่าวพาดพิงคณะกรรมการการยุติธรรมฯ
เสียหายครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคำนวนก่อนครับ

นายคำนวน ชโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : ขอบพระคุณมากครับ กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมในฐานะสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสิงห์บุรี และประธาน
คณะกรรมการการยุติธรรมฯ ที่ท่านสนิทได้กราบเรียนท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้
ผมขอกราบเรียนว่าคณะกรรมการการยุติธรรมฯ ไม่ได้นั่งนอนใจในเรื่องการติดตาม
การแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ ส.ว. จะสังกัดพรรคหรือไม่
เป็นเรื่องซึ่งขณะนี้ทางคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งมีหม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ
เป็นผู้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ แล้วก็กำลังพิจารณาอยู่ และจะมีการจัดการสัมมนาในวันที่ ๖
และวันที่ ๗ ตุลาคม ศกนี้ ส่วนคณะกรรมการการยุติธรรมฯ ที่กำลังศึกษานั้น กำลังศึกษา
เกี่ยวกับผลกระทบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กกต. ซึ่งในเรื่องนี้ท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์
พื้นแสน ในฐานะประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการการยุติธรรมฯ เป็นประธานคณะ
อนุกรรมการ กำลังศึกษาในเรื่องนี้อยู่ ซึ่งได้ผลเป็นประการใดจะได้กราบเรียน
ให้ท่านประธานฯ และสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้รับทราบ ขอกราบเรียนเพื่อรับทราบครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ก่อนครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการ
วิสามัญกิจการวุฒิสภา ผมขออนุญาตเอย่ยนามท่านสนิท จันทรวงศ์ ~~นะครับ~~ ที่กรุณา X
เสนอความคิดเห็นกับท่านประธานฯ ก่อนเข้าวาระการประชุม ~~นะครับ~~ ว่าการที่มีข่าวออกไป X
ในเรื่องของ ส.ว. สังกัดพรรคการเมืองก็ดี ในเรื่องของ ส.ว. ที่จะลงเลือกตั้ง แก่รัฐธรรมนูญ
เพื่อจะลงอีกสมัยหนึ่งก็ดี ความเป็นห่วงเป็นใยของท่านสนิท จันทรวงศ์ ดังกล่าวนั้น

เวลาออกไปตามสื่อต่าง ๆ ต้องยอมรับว่าเป็นความเสียหายของวุฒิสภาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง
 เนื่องจากว่าข่าวที่ออกไปนั้นมองเหมือนสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันกำลังจะแก้ไข
 รัฐธรรมนูญเพื่อตัวเอง จริง ๆ แล้วไม่ได้เป็นดังที่เป็นข่าว ข่าวที่ออกไปเนื่องจากว่ามีการ
 สัมมนาที่เขาใหญ่ แล้วก็มีการแบ่งกลุ่มย่อยพิจารณาเป็น ๔ หัวข้อ มีหัวข้อหนึ่ง
 หัวข้อที่ ๔ เป็นการประชุมกลุ่มย่อย เรื่อง การพิจารณากฎหมายและแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ในการพิจารณากลุ่มย่อยได้มีสมาชิกฯ เสนอปัญหาของการใช้รัฐธรรมนูญถึง ๑๑ ประเด็น
 ไม่ใช่พูดเพียงแค่ ๒ ประเด็น ใน ๑๑ ประเด็นดังกล่าวนั้นก็ก็มีเรื่องที่จะให้ ส.ว. สังกัด
 พรรคการเมือง จะให้ ส.ว. สามารถลงเลือกตั้งในคราวต่อไปได้ ซึ่งในเรื่องนี้พอดีผมเป็น
 ประธานการประชุมกลุ่มย่อยดังกล่าว นั้น ก็เสนอความเห็นในที่ประชุมไปว่า ถ้าเสนออย่างนี้
 ประชาชนได้ทราบ หรือสื่อมวลชนได้ทราบก็จะเข้าใจผิดว่ามีการเสนอเพื่อตัวเอง ในรายงาน
 การประชุมเขียนไว้ชัดเจนว่า ถ้าจะมีการแก้ไขอะไรต่าง ๆ นั้นต้องเป็นเรื่องของ ส.ว.
 สมัยหน้า เขียนไว้ชัดเจน เอกสารดังกล่าวก็แจกให้สื่อมวลชนไป แต่เวลาเป็นข่าวไปนั้น
~~น่ะครับ~~ ก็นำประเด็นไปซักถามประชาชนทางวิทยุบ้าง เสนอความเห็นเป็นบทความ X
 ทางหนังสือพิมพ์บ้าง ก็เลยกลับกลายเป็นว่าสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันกำลังจะแก้ไข
 รัฐธรรมนูญเพื่อตัวเอง แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่ ผมก็พยายามจะชี้แจงกับสื่อมวลชนมาตลอด
 และมีการสัมภาษณ์ทางวิทยุต่าง ๆ หลายรายการก็ชี้แจงตามความเป็นจริงไปว่า เป็นเพียง
 แนวคิดที่สมาชิกฯ เสนอประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ-----

แล้วในข้อสรุปดังกล่าวนั้นก็ชัดเจนว่าไม่มีประเด็นที่จะเสนอแก้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม เพียงแต่ให้นำประเด็นทั้ง ๑๗ ประเด็นนี้ไปร่วมการสัมมนาของกรรมการที่มี ท่านหม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล เป็นประธาน ก็คือกรรมการวิสามัญพิจารณา ผลกระทบการใช้รัฐธรรมนูญ ซึ่งจะมีการสัมมนาวันที่ ๖ - ๗ ตุลาคมที่จะถึงนี้ ก็คือคงจะ ร่วมกับกรรมการการยุติธรรมฯ ด้วย ~~นะครับ~~ แล้วก็ในความเห็นดังกล่าวก็เสนอไปว่า ถ้าจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญจริงจะต้องเป็นวิกฤตการใช้รัฐธรรมนูญ หรือว่าเป็นเรื่อง ประเด็นสำคัญจริง ๆ ที่เกิดจากปัญหาของการใช้รัฐธรรมนูญ ไม่ใช่เรื่องที่สมาชิกวุฒิสภา จะแก้รัฐธรรมนูญเพื่อตัวเอง อันนี้ก็จะชัดเจน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อท่านสนธิ จันทรวงศ์ หยิบขมาพูดกันในที่ประชุมนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องดี อย่างน้อยที่สุดก็ให้ประชาชนได้ทราบ ไปทั่วประเทศว่าสิ่งที่วิพากษ์วิจารณ์ในสังคมนั้นสมาชิกวุฒิสภาเราไม่ได้พิจารณา หรือไม่ดำเนินการอย่างที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันแต่อย่างใด ก็เป็นข้อเท็จจริงที่กราบเรียน ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอตั้งกติกาเช่นเดิมคือ ผมจะให้หารือถึง ๑๐ โมงเช้าก็จะเข้ากฎหมายทันที ~~นะครับ~~ ก็เหลืออีก ๓ ท่าน ท่านบุญญา หลีเหลด แล้วก็ท่านสมพร แล้วก็ท่านคำพันธ์ ~~นะครับ~~ ท่านสนธิมีประเด็นอีกหรือครับ ประเด็น เดียวกันได้ชี้แจงชัดเจนแล้วเมื่อสักครู่ ~~นี้~~ ~~นะครับ~~

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิก วุฒิสภาครับ ท่านประธานฯ จำได้ไหมครับว่า ท่านประธานฯ ได้พูดในสภานี้ว่าจะให้ ส.ว. ๒๐๐ คนเราถกกันเรื่อง กกต. ซึ่งท่านประธานฯ ก็ทราบว่ามีปัญหา และเดี๋ยวนี้ก็เห็น ปัญหาอยู่ ถ้าเรายัง ~~ช้า~~ ~~นะครับ~~ เลือกตั้ง ส.ส. จะวุ่นวายกว่านี้ จะทำให้บ้านเมืองแตกแยกครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ~~นะครับ~~ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสนธิครับ พอดีเรื่อง กกต. ได้ขออนุญาตที่ประชุม ว่าให้มอบหมายให้คณะกรรมการสามัญกิจการองค์กรอิสระดำเนินการไปก่อนแล้ว ขณะนี้ผมคิดว่าอยู่ในขั้นศึกษา และรายงานต่าง ๆ ของคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ ก็น่าจะมีประโยชน์ ช่วงนี้เอาไว้อีกสักพักหนึ่งแล้วหารือที่หลัง ~~นะครับ~~ ท่านสนธิครับ เชิญท่านบุญญา หลีเหลด ครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา อันเนื่องมาจากวันอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ เมื่อ ๒๐ - ๒๑ กันยายนที่ผ่านมา วันจันทร์ - อังคารที่ผ่านมานั้น ประเด็นหลายหัวข้อที่รัฐมนตรีที่ถูกกล่าวถึงไม่ได้มาชี้แจงในวุฒิสภา ในส่วนหลายหัวข้อนั้นของกรมก็มีอยู่ ๒ หัวข้อ ก็คือเรื่องเงินเดือนที่กันไว้ในกระทรวงศึกษาฯ ๐.๒๐ เปอร์เซนต์ กันไว้ทำไม รัฐมนตรีศึกษาฯ ก็ไม่ได้มาตอบในร่าง พ.ร.บ. งบประมาณ เรื่องอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องกระทรวงวัฒนธรรมกรณีกิจการฮัจย์ซึ่งได้อภิปรายไปวันนั้นว่ามีปัญหามากมาย สร้างความแตกแยกในกลุ่มผู้ประกอบการ ในกลุ่มเซาะห์หรือผู้นำกลุ่มของกิจการฮัจย์ โดยเฉพาะใน ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคได้ส่งผลประสบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมา วันนี้อธิบายในที่ประชุมและเรียนท่านประธานฯ ว่า ทราบข่าวว่า กลุ่มผู้ประกอบการรายย่อย หรือที่เซาะห์เขาจะมายื่นหนังสือที่วุฒิสภา และยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีด้วยกรณีที่สร้างความแตกแยก กรณีการเช่าตึก โดยปกติเช่าตึก ในนครมาคินะห์ที่เขาเช่ากันวันละ ๑๕๐ หรือ ๑,๕๐๐ บาท แต่กิจการที่ดำเนินการโดยราชการ ๔๘๐ บาท แพงไปมาก เพราะฉะนั้นอยากจะหารือท่านประธานฯ ว่า เรามีมาตรการใดบ้างที่จะให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องจะต้องมาชี้แจงในวุฒิสภาแห่งนี้ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เรื่องนี้คงจะเป็นรายละเอียดที่กระทรวงศึกษาธิการ ที่ดูแลเรื่องนี้อยู่ ~~ครับ~~ พอดีวันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีช่วย ~~คิดภารกิจ~~ แต่ว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านดอกเตอร์วิษณุ เครืองาม เป็นผู้ที่จะมารับฟัง ปัญหาแล้วก็เสนอกฎหมายแทนวันนี้ ~~ครับ~~ แต่ว่ารายละเอียดเดียวปรึกษาที่หลัง ~~ครับ~~ เพราะเพิ่งทราบเหตุผลเดี๋ยวนี้เองท่านบุญญาครับ ให้ฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้หาข้อมูลนิดหนึ่งครับ เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอ ๒ ประเด็น ~~น่ะครับ~~ ~~สั้น ๆ~~ ครับ X
 ประเด็นที่ ๑ ก็คือผมเป็นกรรมการวิสามัญในการที่ศึกษาผลกระทบของการใช้รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ น่ะครับ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องของความเห็นส่วนบุคคลครับ ท่านประธานฯ ครับ ไม่มีผลอะไรมากมาย เนื่องจากว่ากรรมการเราจะเชิญนักวิชาการ และก็สมาชิกวุฒิสภา และก็ทุกส่วนภาคน ~~น่ะครับ~~ ไปร่วมสัมมนากันที่สถาบันจุฬาลงกรณ์ X
 ในวันที่ ๗ - ๘ ตุลาคมนี้ ~~น่ะครับ~~ เพื่อจะได้แสดงความคิดเห็นกันมีหลายประเด็นครับ X
 ประเด็นมากครับ ไม่ใช่จะมีแค่ ๒ ประเด็นที่ท่านผู้เกียรติได้อภิปรายไป ~~น่ะครับ~~ X
 เพราะว่าผลของการใช้รัฐธรรมนูญนั้นใช้มา ๖ - ๗ ปีแล้ว ก็มีผลกระทบมากก็มีหลายประเด็น เราก็จะไปสัมมนากัน ได้ผลเป็นประการใดก็จะมารายงานในวุฒิสภาทราบ ในโอกาสต่อไปครับ

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ก็มีปัญหาในเรื่องของ คตง. ~~น่ะครับ~~ X
 ที่เกี่ยวกับปัญหาอำนาจหน้าที่ของผู้ว่า สตง. ~~น่ะครับ~~ พวกผม ๑๓๖ ท่านที่ได้เซ็นชื่อไป X
 ลงชื่อไปนั้นก็มีความประสงค์ว่าเป็นการยืนยันมติของวุฒิสภาที่ได้ลงไปแล้วว่า มติที่วุฒิสภา X
 ได้ลงไปแล้วนั้นเป็นมติที่ถูกต้อง องค์การใดจะมาแทรกแซงนั้นไม่ถูกต้องครับ ผมอยากจะให้ X
 ท่านผู้มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่ท่านประธานฯ ได้ตั้งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ ~~น่ะครับ~~ อาจจะเป็น X
 ท่านไสวณะครับ ขอร้องที่เอ่ยนาม ได้ชี้แจงให้ถูกต้องด้วย ~~น่ะครับ~~ เพราะว่าสับสน จะมา X
 แทรกแซงวุฒิสภา ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะสิ่งใดที่วุฒิสภาทำไปแล้วนั้นเป็นสิ่งที่ X
 ถูกต้องครับ เพราะเป็นอำนาจหน้าที่ ~~น่ะครับ~~ ไม่ใช่เป็นการขัดกันระหว่างองค์กรในเรื่องของ X
 อำนาจหน้าที่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่วุฒิสภาทำไปแล้วนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้อง บางท่าน X
 อาจจะสับสน ผมก็คิดว่าคงจะไม่สับสน ~~น่ะครับ~~ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ X

ประธานวุฒิสภา : เกี่ยวกับเรื่องนี้ ~~น่ะครับ~~ ท่านสมพรครับ จริง ๆ แล้ว X
 นั้นก็ผมเคารพในสิทธิของท่านสมาชิกฯ ทุกท่านทั้ง ๒๐๐ คน ~~น่ะครับ~~ ซึ่งวันนี้เราครบ X
 ๒๐๐ คนแล้ว เข้าใจว่าตอนบ่ายจะมารายงานตัวคนที่ ๒๐๐ ~~น่ะครับ~~ คงเป็นเรื่องความเห็น X
 ของท่านสมาชิกฯ ได้แสดงความคิดเห็นไป แต่ว่าเป็นเรื่องความเห็นส่วนตัวของ

ท่านสมาชิกฯ ทั้ง ๑๓๕ ท่าน ~~นะ~~รับ แต่ว่าเรื่องของมติของวุฒิสภานั้น ผมก็เคยแจ้งที่ประชุม X
 แล้วว่ามติของวุฒิสภาของเราเป็นกฎหมาย เราได้มีการทำหน้าที่ของเราไปตั้งแต่คราวที่แล้ว
 ก็ถือว่าเป็นกฎหมายไปแล้ว เราก็ไม่จำเป็นจะต้องไปยืนยันอะไรอีก ~~นะ~~รับ ถือว่ามติของ X
 วุฒิสภานั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้อยู่แล้ว ~~นะ~~รับ เมื่อสักครู่นี้เห็นท่านบุญทัน เชิญครับ X
 ท่านบุญทันครับ แล้วจะให้ท่านคำพันธุศุทธท้ายครับ เชิญท่านบุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ประเด็นเกี่ยวกับลงชื่อ
 ๑๓๖ ท่านนั้นมีกระผมอยู่ด้วย ๑ คน แต่กระผมก็ขอลอนในภายหลังด้วยหลักการและเหตุผล
 ดังนั้น ตามที่กระผมได้ลงลายมือชื่อในหนังสือยืนยันมติของสมาชิกวุฒิสภา กรณี
 คุณหญิงจารุวรรณ เมณฑกา ขอร้องที่เอ่ยนาม ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๗ เนื่องจากเข้าใจ
 ว่าเป็นการร่วมลงลายมือชื่อเพื่อยืนยันว่าวุฒิสภาได้ลงมติเลือกให้คุณหญิงจารุวรรณ
 เมณฑกา ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการแผ่นดินจริง แต่มิได้ร่วมลงลายมือชื่อโดยมี
 วัตถุประสงค์ที่จะยืนยันสถานภาพของคุณหญิงจารุวรรณ ทั้งนี้ เราไม่สามารถที่จะยืนยันว่า
 ท่านจะอยู่หรือท่านจะทำอะไร หน้าที่ของวุฒิสภาก็ลงมติดังไป แต่ว่าครั้งหลังนี้ได้มีข่าว
 บอกว่าวุฒิสภาไปลงมติยืนยันตำแหน่งของคุณหญิงนั้น ซึ่งผมคิดว่าคนละประเด็น
 ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระผมจึงขอลอนชื่อออกจากการลงรายชื่อนั้น กราบเรียนมา
 ด้วยความเคารพ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านที่จะแสดงความคิดเห็นเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่นี้ ผมอยากปรึกษาท่านอย่างนี้ก็แล้วกันว่า คือเรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นเรื่องของอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าเราใช้เวทีของสภาเราไปอภิปราย ผมเองคิดว่า ในช่วงเวลาขณะนี้อาจจะไม่เหมาะ เราอาจจะใช้เวทีอื่น อาจจะเป็นกรรมาธิการหรือเวทีอื่น จะเหมาะกว่าดีไหมครับท่าน เพราะว่าจะกลายเป็นว่าเราเองนั้นไปก้าวล่วงอำนาจกฎหมายรัฐธรรมนูญ อันนี้ปรึกษาท่านนั่นเองนะครับ คือถ้าพูดไปก็จะมีการโต้กันไปโต้กันมา ×
 เดี่ยวจะทำให้วุฒิสภาของเรา ว่าเราขึ้นอยู่ตรงไหน เพราะผมขึ้นขึ้นเมื่อสักครู่นี้ว่าวุฒิสภาของเราไม่มีมติไปแล้วคือเป็นกฎหมาย เอาอย่างนี้นะครับ เดี่ยวฟังท่านคำพันท์ก่อน เพราะว่าผมให้ท่านคำพันท์ไว้ก่อน แล้วท่านสันติภาพ แล้วท่าน พลตรี มนูญกฤต เชิญท่านคำพันท์ครับ ×

นายคำพันท์ ป้องปาน (อุครธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คำพันท์ ป้องปาน ส.ว. อุครธานี เป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนใจอย่างยิ่ง แล้วก็ เป็นเวลานานพอสมควรในเรื่องสื่อมวลชนเสนอประเด็นให้ ส.ว. สังกัดพรรคการเมือง แล้วก็ให้ลงเลือกตั้งติดต่อกัน กระผมก็อยากจะ คือมีหลายประเด็นอย่างที่เราเรียนไปแล้ว หลายท่านกราบเรียนไปแล้ว ประเด็นที่เอามาโจมตีคือ ๒ ประเด็นนี้เป็นหลัก เป็นเรื่องสะเทือนใจมาก กระผมก็ร่วมประชุมที่เขาใหญ่ เราก็ไม่ได้มีมติในเรื่องนี้ อยากจะให้กิจการวุฒิจฯ หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้เสนอชื่อเป็นลายลักษณ์อักษร ว่าเราไม่ได้มีมติแบบนี้ ขอโปรดอย่าได้เข้าใจว่า ส.ว. ชั่ว ส.ว. เลว ส.ว. บัณฑิต ส.ว. อะไรมากมายเหลือเกิน เพราะฉะนั้นอยากให้ขึ้นขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งสื่อมวลชนนะครับ ×
 ว่าเราไม่ได้คิดอย่างนั้น เพียงแต่คิดว่าประเด็นที่จะเสนอในโอกาสต่อไปเท่านั้น ไม่ได้มุ่งหวังที่จะต้องแก้ในสมัยนี้ เรามีมติกันอย่างนั้นนะครับ ส่วนประเด็นดี ๆ ที่เราพูดกันคือเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่ท่านสนทนานั้นเราอยากให้รับทำ ก็ไม่ได้มาเสนอในจุดนี้ เพราะฉะนั้น อยากกราบเรียนให้เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นเอกสารให้สื่อมวลชน นี่ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องชาวกรุงเทพมหานคร ซึ่งน่าจะเป็น ส.ว. กรุงเทพฯ พุด เมื่อสิ้นวันศุกร์มีการขกพวกตีกันที่ถนนเจริญนคร วัลรุ่นตีกันมากมายเหลือเกินในงานลีเกของไซยา มิตรชัย

ประธานวุฒิสภา : ท่านคำพันท์ครับ เอาไว้เป็นวาระอื่น ๆ ดีกว่ามีเวลาครับ

นายคำพันธ์ ป้องปาน (อุตรธานี) : เคี้ยวผมขอนิดเคี้ยวท่านประธานฯ เมื่อคืนวันเสาร์ที่ทำเรือคลองเตยเต็มถนน มีการแบกมิด แบกซ้อน แบกอะไร คนซ้อนท้ายรถ แล้วเมื่อคืนวันอาทิตย์ที่ถนนกรุงธนบุรี ก็มีการแบกมิด แบกซ้อน ถ้าบ้านเมืองยังป่าเถื่อนแบบนี้ถ้าเราไม่ได้สำนึกเลย ผมว่าอย่าไปแก้ปัญหาก็ได้เลยครับ ปัญหาท้องถนนความปลอดภัยของประชาชนไม่มีใครรับรู้รับทราบ ผมว่าเป็นเรื่องอันตรายมาก ผมขอกราบเรียนแก่นี้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เลยเวลามา ๕ นาทีแล้ว ท่านสันติภาพ ถ้าประเด็นเป็นเรื่อง คตง. เอาไว้วาระอื่น เชิญท่านสันติภาพสั้น ๆ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน อย่างนี้ท่านประธานฯ ผมว่าไม่ต้องไปตั้งใครว่านาย แล้วเราก็ไม่ละเมิด แล้วเราก็ไม่ได้ก้าวล่วงอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า วุฒิสภาไม่ดำเนินการรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๒ สิ่งที่ยืนยันมติ ผมไม่สนใจว่าคุณหญิงจะอยู่หรือไม่อยู่ แต่ในฐานะที่เราบอกว่า มติเราใหญ่กว่า มติของเสียงส่วนมาก เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ บอกว่า เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานฯ พูดเอง ท่านประธานฯ บอกว่า เรายืนยันมติเอง ผมเสนอญัตติ ผมก็ให้ยืนยันมติว่าผมทำชอบ มิฉะนั้นกลายเป็นว่าผมไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ผมมีผลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ มาตรา ๓๐๔ พันที่ เพราะฉะนั้นที่ยืนยันประธานฯ นี้ ผมไม่สนใจสถานะของคุณหญิงว่า จะเป็นอย่างไร แต่สนใจว่าเราได้ดำเนินการโดยชอบตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนั้น หรือไม่ เพราะฉะนั้นปัญหาที่ท่านเสรีกับผม ท่านสมาชิกฯ ลงชื่อ ~~ขอ~~ ถ้าท่านประธานฯ บอกแท้จริงไม่ต้องมีปัญหา เอาสภาแห่งนี้ยืนยันมติใหม่ละบอกว่า มติที่วุฒิสภาดำเนินการ ด้วย ๕๑ ต่อ ๙๐ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แค่นี้ ผมต้องการแค่นี้ครับ แล้วอะไรก็จะกระจ่าง ผมขออย่างนี้ได้ใหม่ละครับท่านประธานฯ แล้วตรงนี้จบเลย แล้วที่สำคัญผิด หลงประเด็นอะไรหรือไม่ก็ตามจะไม่ขยายฐานราก ได้อยู่อันเดียวได้ ๆ ก็คือว่าเราทำชอบด้วยกฎหมายใหม่ เพราะฉะนั้นการวินิจฉัยอะไรก็ตาม ก้าวล่วง ต้องคำนึงถึงอำนาจศักดิ์สิทธิ์และความรับผิดชอบขององค์กรอื่นที่มีต่อบ้านเมืองนี้เช่นกัน ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๕/๓

ประธานวุฒิสภา : ครับ เป็นข้อเสนออีกแล้วกันนะครับ เพราะว่าเดี๋ยวจะ
ยาวไปนะครับ ท่านที่เคารพ พอที่เราจะเสียเวลาอยู่อีกหรือ เพราะว่าเลขมา ๗๐ นาทีแล้ว
ถ้าอนุญาตอีกท่านหนึ่ง ท่านอื่นก็อีก ๓ - ๔ ท่าน เอาว่าผมให้อีก ๕ นาที มีท่าน
พลตรี มนูญกฤต พลดำรงศรี สนาม แล้วก็ท่าน ดอกเตอร์วิทยา เชิญ
ท่าน พลตรี มนูญกฤต ครับ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร (สระบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ขอบคุณที่ให้โอกาสผม พลตรี มนูญกฤต รูปขจร สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ
 ครับ ผมอยากจะทำความเข้าใจกับพวกเรา และสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และพี่น้อง
 ประชาชนเกี่ยวกับผู้ว่าการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ท่านประธานฯ ครับ การเกิดผู้ว่าการ
 สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เกิดได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๒ โดยเฉพาะในวรรคสอง
 ในวรรคสองบอกว่าผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผมจะเรียนที่ประชุมอย่างนี้ ~~นะครับว่า~~ X
 คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอีก
 ๘ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำ ในคำตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่วุฒิสภา
 ถวายคำแนะนำพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงแต่งตั้งท่านผู้ใดก็ตามที่ได้รับเลือก
 หรือวุฒิสภาแนะนำไปแล้ว อันนี้เกี่ยวข้องกับพระราชอำนาจพระมหากษัตริย์ และก่อนที่
 จะถึงพระราชอำนาจพระมหากษัตริย์นั้นคือ อำนาจของวุฒิสภา เมื่อวุฒิสภาใช้อำนาจ
 โดยการลงมติ แล้วถวายคำแนะนำโดยประธานวุฒิสภาในขณะนั้น กระผมเป็นผู้นำ
 กราบบังคับทูล แล้วผมเชื่อว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน
 ชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภานะครับ
 คณะรัฐมนตรีและศาล เพราะฉะนั้นไม่ว่าศาลใดในรัฐธรรมนูญนี้ ต้องอยู่ภายใต้
 พระราชอำนาจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือพระมหากษัตริย์ ไม่ว่าศาลรัฐธรรมนูญ
 ซึ่งก็ได้ปฏิญาณตนกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงวินิจฉัยอย่างไร แต่จัด
 พระราชอำนาจที่พระองค์ได้แต่งตั้งไปแล้ว และมติวุฒิสภาดำเนินการไปแล้ว และวุฒิสภา
 ไม่มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ไม่มีกฎหมายอื่นใดจะมาเปลี่ยนแปลงตรงนี้ได้
 ผู้ที่จะเปลี่ยนแปลงตรงนี้ได้ นอกจากต้องขอโปรดเกล้าฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 แต่จะต้องมีกระบวนการและวิธีการเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมว่าพวกเราในฐานะที่เป็น
 สถาบันสูงสุดของแผ่นดิน ขอได้วางตัวเป็นผู้ใหญ่ ถึงแม้มาตรา ๒๖๘ บอกว่า คำวินิจฉัย
 ของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวข้องกับหรือผูกพันกับรัฐสภา และองค์กรอื่น ๆ ซึ่งจะมา
 เกี่ยวเนื่องกันก็ตาม แต่ในกระบวนการนั้นต้องอย่าไปกระทบพระราชอำนาจ
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๓๑๒ วรรคสองที่เราได้ดำเนินการ
 ไปแล้ว อันนี้ผมขอความกรุณาว่าเราหยุดเถอะครับ แล้วเราอย่าไปโต้เถียงกับใคร

เราทำอะไรก็ทำเสีย ๆ แต่ว่าผมยืนยันว่าไม่มีท่านผู้ใดที่จะไปทำให้การพ้นหน้าที่
 ของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้นพ้นหน้าที่ได้ เพราะการพ้นหน้าที่ตามกฎหมาย
 ประกอบรัฐธรรมนูญนั้นมีเฉพาะเจาะจง แล้วก็ไม่เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 และก็ขอได้โปรดดูคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ลึก ๆ และให้ลึกซึ้ง แล้วถึงค่อยมาดู
 ความผูกพันและเกี่ยวพัน ข้อแรก ท่านประธานฯ อุทัยถาวรถึงเรื่องกระบวนการสรรหา
 ไม่เกี่ยวกับวุฒิสภา ~~ครับ~~ แล้วข้อที่สอง เป็นการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ X
 วินิจฉัยไปว่าไม่เคยมีผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเลย อันนั้นเป็นเรื่องของ
 ศาลรัฐธรรมนูญ แต่กระบวนการสรรหาไม่เกี่ยวกับวุฒิสภา วุฒิสภามีหน้าที่มาลงมติ
 แล้วก็ถวายคำแนะนำพระเจ้าอยู่หัว แล้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแต่งตั้ง
 ตรงนี้ถือเป็นจุดสำคัญที่สุดของระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
 ที่มีระบบรัฐสภาและมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ขอบพระคุณครับ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๗/๑

ประธานวุฒิสภา : ที่เหลืออย่างนั้น~~นะครับ~~ ผมว่าท่าน พลตรี มนูญกฤต
ก็ได้อภิปรายไปครอบคลุมหลายประเด็นด้วยกัน ถ้าจะมีการหารือเรื่องนี้ ผมให้ในโอกาส
ต่อไป แต่วันนี้หมดเวลาแล้ว~~นะครับ~~ ขอเข้าวาระเลขนะครับ ขออภัยจริง ๆ ท่านที่เอ่ยนาม
มาแล้ว แต่ว่าด้วยเวลานะ~~ครับ~~ จำเป็นเอาไว้คร่าวหน้าทุกท่านเลข ท่านดอกเตอร์วิทยา
ท่านปรีชา ท่านสนาม เอาไว้คร่าวหน้าครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๑.๑ รับทราบร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงาน
ความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ. ด้วยนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า คณะรัฐมนตรี
ได้มีมติอนุมัติหลักการให้ยุบกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และจัดตั้งเป็น
สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศในกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งจะต้อง
ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อทราบ ตามมาตรา ๑๘ วรคที่ และ
วรรคเจ็ดแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๒๘๙๒
วันที่ 20 ก.ย. ๒๕๔7
เวลา 19.00 น.

ด่วนที่สุด

ที่ นร. ๐๕๐๓/๑๗๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการให้ยุบกรมวิเทศสหการ กระทรวง
การต่างประเทศ และจัดตั้งเป็นสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
ในกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งจะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และจะต้องส่งสภาผู้แทน
ราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ ตามมาตรา ๑๘ วรยศี และวรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

จึงขอเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อนำเสนอวุฒิสภาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พันตำรวจโท

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

วันที่ ๒๖/๙/๒๕๔๗

เวลา ๐๗.๐๐ น. ส่ง น.ร. ๐๕๐๓/๑๗๕๕

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๗

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(T165/C/v)

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๕๐๖ ๖๘๕๗

วันที่ ๒๐ ก.ย. ๒๕๔๗

เวลา ๑๗.๐๐ น.

สำนักการประชุม

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๗๘๒/๒๕๕๗

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
พ.ศ.

หลักการ

ยุบกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือ
เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ในกระทรวงการต่างประเทศ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕
ได้กำหนดให้โอนกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และบรรดาอำนาจหน้าที่
ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็น
ของส่วนราชการหนึ่งส่วนราชการใดของกระทรวงการต่างประเทศ หรือของผู้ดำรงตำแหน่งหรือ
ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการดังกล่าว แล้วแต่กรณี ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
ดังกล่าวใช้บังคับ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่ากรมวิเทศสหการเป็นอันยุบเลิก
แต่เนื่องจากกระทรวงการต่างประเทศยังมีการกิจด้านให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตาม
นโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลซึ่งมิได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใดในกระทรวง
การต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานหลักเพื่อปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในการนี้สมควรจัดตั้ง
สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศขึ้นเป็นส่วนราชการซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม
ในกระทรวงการต่างประเทศ และให้มีผู้อำนวยการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ
และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ โดยยุบกรมวิเทศสหการมาจัดตั้งเป็น
สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ร่าง
พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
พ.ศ.

.....
ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.
เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยุบกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และจัดตั้ง
สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ในกระทรวงการต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ และมาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๘ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๔๓ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงาน
ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยุบกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และจัดตั้งเป็น
สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ โดยเป็นส่วนราชการในกระทรวง
การต่างประเทศ ตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้มีผู้อำนวยการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและ
รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

มาตรา ๔ ให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับการบริหารความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วิชาการ ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย การเผยแพร่ และการฝึกอบรม โดยร่วมมือกับต่างประเทศ หรือองค์กรต่างประเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

เพื่อให้เป็นไปตามภาระหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผน ศึกษา วิเคราะห์นโยบาย ดำเนินโครงการ ติดตามและประเมินผล การดำเนินงานด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

(๒) บริหารการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามนโยบายการต่างประเทศ ของรัฐบาล

(๓) ร่วมมือกับต่างประเทศในการพัฒนาทั้งในกรอบทวิภาคีและพหุภาคีใน ภูมิภาคต่าง ๆ รวมทั้งดำเนินงานตามข้อผูกพันภายใต้ความตกลงความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ

(๔) บริหารความร่วมมือด้านทุนกับต่างประเทศเพื่อพัฒนานุเคราะห์จาก ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรต่าง ๆ

(๕) ประสานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

(๖) บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้และผลงานการพัฒนา

(๗) กระทำการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

มาตรา ๕ การบริหารราชการ การบริหารงานบุคคล การดำเนินการเกี่ยวกับ การงบประมาณและทรัพย์สิน การจัดทำนิติกรรมสัญญา การดำเนินคดี หรือการดำเนินการอื่นใด ของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับอธิบดีโดยให้กระทำในนามของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ทั้งนี้โดยอยู่ภายใต้การกำกับกับการปฏิบัติราชการของ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้สิน สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวง การต่างประเทศ หรือส่วนราชการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ บรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของกรมวิเทศสหการ หรือของอธิบดีกรมวิเทศสหการ หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมวิเทศสหการ ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ บรรดาบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงกรมวิเทศสหการ หรืออธิบดีกรมวิเทศสหการ หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ใน กรมวิเทศสหการ ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่าง ประเทศ หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับ กำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๙ ให้ความใน (๖) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นอันยกเลิกโดยผลของบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๓๐ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ประธานวุฒิสภา : รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกานั้น ได้ส่งให้แก่สมาชิกฯ แล้วนะครับ และในการนี้เนื่องจากท่านรองนายกรัฐมนตรีที่กำลังดูแลเรื่องนี้ได้ให้เกียรติวุฒิสภา มารับฟังปัญหา แล้วจะชี้แจงนะครับ เชิญท่านสมาชิกฯ อภิปรายก่อนนะครับ เชิญท่านไสว พราหมณี ครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรื่องนี้จากการที่สภาได้อนุมัติพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือการให้โอนงานจากกรมวิเทศสหการ ไปอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ และมีเงื่อนไขว่าจะต้องยุบกรมนี้ภายใน ๒ ปี มีบุคลากรอยู่ประมาณสัก ๓๐๐ - ๔๐๐ คน ผมจำตัวเลขไม่ได้แน่ชัด จะต้องให้สลายไปอยู่กับกรมต่าง ๆ ในกระทรวงการต่างประเทศ นั่นคือความเป็นมา ที่นี้จากการที่เราได้ติดตามการปฏิรูประบบราชการในส่วนของการต่างประเทศ เราไปพบที่กระทรวงการต่างประเทศ ทั้งรัฐมนตรีว่าการและบุคลากรต่าง ๆ ก็มีแนวโน้มความคิดของคนในกระทรวงการต่างประเทศว่า บุคลากรของกรมวิเทศสหการ จำนวน ๓๐๐ - ๔๐๐ คนนี้ จะสลายเข้าไปอยู่กับกรมต่าง ๆ ก่อนข้างจะมีปัญหา เนื่องจากพื้นฐานความคิดและการเตรียมการเพื่อจะเป็นบุคลากรทางกระทรวงการต่างประเทศก่อนข้างจะแตกต่างกับกรมวิเทศสหการ ซึ่งเคยอยู่ที่สภาพัฒน์ฯ มาเก่าหรือขึ้นกับสำนักนายกฯ มาเก่า ประเด็นนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่รัฐบาลกำลังเสนออาศัยกฎหมายที่ว่าในกรณีที่จะยุบรวมกรมต่าง ๆ ถ้าปรากฏว่าอัตรากำลังของบุคลากรนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย รัฐบาลก็สามารถทำได้โดยอาศัยพระราชกฤษฎีกา ทำได้โดยตั้งสำนักงานขึ้นมาใหม่ จุดนี้เองที่รัฐบาลใช้แนวความคิดหรือยุทธวิธี หรือนโยบายของรัฐบาล ก็คือว่าเปลี่ยนสภาพจากกรม ให้มาเป็นสำนักงาน แต่ก็ยังอยู่ในสภาพกรมอย่างเดิม ประเด็นที่กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปท่านผู้แทนรัฐบาลก็คือว่า

ประการที่ ๑ การที่เราไม่ได้ยุบกรมวิเทศฯ ยุบแต่ชื่อ แต่ว่าบุคลากรยังอยู่ภารกิจยังอยู่ เอาคนเหล่านี้ไปทำอะไร ไปให้อยู่กรมเอเชีย อยู่กรมยุโรป อยู่กรมอเมริกา หรือกรมพิธีการทูต ก็คงจะเป็นปัญหาในแง่ของความถนัดและความชำนาญการที่ไม่มีมาแต่ก่อน ด้วยเหตุนี้เองเหมือนกับน้ำกับน้ำมันที่อยู่ในกระทรวงการต่างประเทศที่เข้ากันไม่ได้ ประเด็นนี้เป็นประเด็นใหญ่มากที่ผมอยากกราบเรียนว่า แนวหลักของเรา ก็คือ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สรุปถ้อยคำ ๗/๓

อยากจะพูด เพราะว่าภารกิจของกรมวิเทศฯ นั้นแทบจะหมดสิ้น เพราะว่าเราไม่ใช่เป็นประเทศที่รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศแล้ว เราลักษณะเป็นลักษณะประเทศที่กำลังจะให้กับต่างประเทศ แต่งานของกรมวิเทศฯ นั้น ค่อนข้างจะเบาบางแทบจะไม่มีภารกิจ แต่ปรากฏว่ากระทรวงการต่างประเทศก็พยายามที่จะสรรหางานมา -----

- ๘/๑

สรุปก็คือว่าต้องการจะให้กรณีอยู่ แต่เปลี่ยนชื่อแล้วไปกำหนดภารกิจใหม่ให้สอดคล้อง
จึงตั้งสำนักงานขึ้นมาอย่างที่ผมกราบเรียน เพราะฉะนั้นอยากขอถามรัฐบาลผ่าน
ท่านประธานฯ ว่า เรื่องนี้ในข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร แล้วบุคลากรที่อยู่ต่าง ๆ นั้นจะเอาเขา
ไปไว้ไหน เคลื่อนไหวอย่างไร แล้วการปรับปรุงพัฒนาการอย่างไร อันนี้เป็นประเด็น
ที่อยากจะซักถามต่อไปแล้วก็เพื่อจะให้ท่านสมาชิกฯ ได้ข้อมูลในการที่จะพูดจากันครับ
กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคองเคอร์วิทชา มะเสนา แล้วก็ท่านสันติภาพ
นะครับ เชิญท่านคองเคอร์วิทชาก่อนครับ

นายวิทชา มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิทชา
มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม กระผมเห็นด้วยที่จะให้มีการตั้งสำนักงานความ
ร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศแทนกรมวิเทศสหการเดิม ซึ่งแต่เดิมนั้นกรมวิเทศสหการอยู่
ในสำนักนายกรัฐมนตรี ก็ประหลาดครับเวลาจะมีการทำความตกลงกับต่างประเทศ
ความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านเศรษฐกิจ ด้านวิชาการนั้น จะต้องไปที่สำนัก
นายกรัฐมนตรี ทั้งที่กระทรวงการต่างประเทศมีหน้าที่อยู่โดยตรง ผมเคยมีประสบการณ์
อยู่ในระดับหนึ่งที่ได้ประสานงานเพื่อให้มีการตกลงความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
ของต่างประเทศกับของไทยซึ่งจะต้องผ่านรัฐบาลไทย ต้องมาทำที่กรมวิเทศสหการ ผมว่า
ขั้นตอนมากเกินไป การที่ไปอยู่กระทรวงการต่างประเทศนั้นเหมาะสมแล้ว เหมาะสมด้วย
ประการทั้งปวงเพราะจะลดขั้นตอนในการทำงานได้อย่างมาก นี่เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ กระผมอยากให้ทางสถาบันความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศได้พิจารณาประสานงานหรือรวมเอาหน่วยงานที่ยังลอย ๆ อยู่ในขณะนี้ เช่น
สถาบันลุ่มแม่น้ำโขงที่ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น แต่ไม่ใช่เป็นสถาบันสังกัด
มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นสถาบันเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง คือ
ประเทศจีน ประเทศพม่า เวียดนาม ลาว กัมพูชา ไทย ซึ่งข้าราชการหรือผู้นำข้าราชการ
ระดับกลางระดับสูงของประเทศเหล่านี้จะได้มาร่วมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพความเป็น
ผู้นำที่สถาบันลุ่มน้ำโขง และโดยการสนับสนุนการเงินของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค เช่น
ออสเตรเลีย (Australia) นิวซีแลนด์ (New Zealand) แคนาดา (Canada) หรือประเทศญี่ปุ่น

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรณิย์ ๘/๒

เป็นต้น ถ้าหากมีสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศขึ้นในกระทรวงการต่างประเทศแล้ว แล้วถ้าจะผนวกหน่วยงานเหล่านี้เช่นนี้ เช่น สถาบันลุ่มน้ำโขง หรือสถาบันอื่นที่มีการกิจใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน ก็จะทำให้การร่วมมือระหว่างประเทศนั้นเป็นไปได้อย่างดียิ่งขึ้น

อีกทั้งอันสุดท้ายนะครับ เรื่องเมื่อ โอน เมื่อขุบกรมวิเทศสหการไป ไปอยู่ในสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศนั้น ผมก็อยากให้การพิจารณาทุนเล่าเรียนให้แก่ักเรียนต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมกรมวิเทศสหการเป็นผู้ดำเนินการสอบนั้นนะครับ X ได้ถูกส่งไปให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศได้เป็นผู้จัดการด้วย เพื่อประสิทธิภาพอันสูงกว่าเดิมต่อไปครับ ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมสันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ในฐานะที่ผมเป็นเลขานุการพิจารณากฎหมายพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตอนที่มีการปฏิรูประบบราชการ เราพูดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ ชัดเจนนะครับ ว่าในกรณีถ้าจะตั้งกรมขึ้นมาใหม่ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ มาตรา ๒๓๐ นี่ชัดเจน วันนั้นในที่ประชุมท่านไสวเป็นประธาน ผมเป็นเลขฯ ผมถามในที่ประชุมเอง ผมบอกว่า กรมวิเทศสหการท่านมีความจำเป็นต้องใช้ไหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศและคณะมา เคี้ยวนี้ไปอยู่สหประชาชาติ ผมจำชื่อผู้หญิงไม่ได้ ท่านบอกว่าภารกิจนี้ไม่จำเป็นแล้วครับ เพราะต่อไปกฎหมายฉบับนี้ ก็ท่านตอบเอง แล้วบอกว่าถ้ามีความจำเป็น ตอนนี้เรามีทีมไทยแลนด์ (Team Thailand) เราพยายามแบ่งกลุ่มภารกิจให้ชัดเจน ต่อไปอยู่กระทรวงการต่างประเทศ พูดเป็นใหญ่ พูดทหาร พูดแรงงาน พูดทุกพูดไปอยู่ตรงนั้นทั้งหมด ท่านบอกภารกิจนี้ไม่จำเป็นแล้วและภารกิจที่สำคัญ เมื่อก่อนเราเป็นประเทศเป็นผู้รับ ขณะนี้เราเป็นผู้ให้ ท่านไปอยู่เจนีวา (Geneva) จะให้ใครไปเจนีวาจะทำอะไรท่านทำเองหมด เอาทีมไทยแลนด์ไปทำ เอาเอกอัครราชทูตเป็นคนรับผิดชอบ แต่พออยู่ ๆ มาถึงปีบ ท่านประธานฯ พอบอกว่าผมเอาเรื่องนี้ไปอ่านตั้งแต่วันศุกร์ที่แล้ว ผมเข้ามาปีบ ผมบอก

๒๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรนิตย์ ๘/๓

เป็นคนถามเองและที่ประชุมถาม ท่านจำเป็นต้องเอาไหม ท่านบอกไม่จำเป็นแล้ว แต่ที่นี้พอจำเป็นขึ้นมา ท่านประธานฯ อย่างนี้ผมหวังว่าจะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญเท่านั้นเอง ไปดูในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ เขียนอย่างนี้ท่านประธานฯ บอกว่า “การจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่ โดยมีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้น ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ” -----

- ๘/๑

๒๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๘/๑

แต่ที่นี้พอมารู้ในร่างนี้ของมาตรา ๓ “ให้ยุบรวมกรมวิเทศสหการ กระทรวงการต่างประเทศ และจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ โดยเป็นส่วนราชการใน กระทรวงการต่างประเทศ ตามมาตรา ๑๘ วรยศที่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขในปี ๒๕๔๕ และให้ผู้อำนวยการมีฐานะเป็นอธิบดี บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานความร่วมมือเพื่อ การพัฒนาต่างประเทศ” สรุปแล้วนี่หะครับ อัตราตำแหน่งที่เกิดขึ้นนี่คืออธิบดีใช้ใหม่ X
ผมถามครับ แม้กระทั่งตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนากีฬานันทนาการนี้ฐานะ เทียบเท่าอธิบดี ท่านบอกเลขมีฐานะเทียบเท่าอธิบดี พอตั้งขึ้นใหม่ปี ถ้ายุบจะต้อง X
ไม่กำหนดอัตรา แต่นี่พอมีฐานะเทียบเท่า ปัญหาเกิดขึ้นทันทีแล้ว เพราะนี่คือการกำหนด ตั้งกรมขึ้นมาใหม่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรศแรก เพราะฉะนั้นถ้าใครจะเปลี่ยนี้ X
รัฐบาลจะเปลอย่างนั้นไปแปลส่วนหนึ่ง แต่ถ้าแปลในฐานะที่ผมเป็นคนรับผิดชอบ แต่เริ่มต้น เพราะผมถามท่านแล้วเอาไว้ใหม่ละ ถ้าท่านเอาไว้ก็จบ แต่ท่านไม่^{เอา} ท่านบอก X
ภารกิจหมดแล้ว และพอไปทำงานมา ๒ ปีภาระกรรมนี้จะต้องยุบไปโดยผลแห่งกฎหมาย ของระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แต่พอไม่ยุบ พอตั้งขึ้นมาใหม่หึ้นนี้ เพราะฉะนั้น X
ถามโดยภาพรวมท่านประธานฯ ทีมไทยแลนด์ก็ไม่มีประโยชน์ ในขณะเดียวกันที่ต้องให้ เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำสหประชาชาติที่ดี ที่เจนีวาก็ดี ภารกิจตรงนั้นท่านบอก X
ท่านไม่ใช่ เพราะเราเป็นผู้ให้งานนิดเดียวท่านประธานฯ พอถึงเวลาปีบั้งเอิญคราวนั้น ผมไปสวีตเซอร์แลนด์พอดีและไปเจนีวา ไปเจอผู้หญิงอยู่ ผมจำไม่ได้ ท่านมาตอบใน X
ที่ประชุมด้วยซ้ำ ท่านรองฯ อาจจะทราบดี ไปเจอผมผมถามว่า อย่างไรท่านวันนี้ เดี่ยวนี้ค่อย X
สบาย แล้ววันนั้นบังเอิญประเทศไทยไปมอบเงิน ๑๐ ล้านบาทให้กับยูเอ็น (UN) เพื่อที่จะไป X
ช่วยเหลือประชาชนในทวีปอเมริกา เราบริจาคเงิน ๑๐ ล้านบาทก็เข้าไปที่เจนีวา ลักษณะ อย่างนั้นะครับเห็นภาพชัด เพราะฉะนั้นผมสะท้อนให้ท่านประธานฯ เห็นว่า ภารกิจตรงนี้ X
หมดแล้วหรือยัง ถ้าเป็นผู้ให้ ท่านบอก เมื่อก่อนเราให้อย่างเดียว เราไม่รับ เราไม่จำเป็น X
จะต้องมีกรมวิเทศสหการ เพราะกรมวิเทศสหการมีหน้าที่รับงบประมาณแล้วมาแปลแล้วมา X
นั่งจัดสรร มานั่งทำ คอนนี้เราเป็นผู้ให้ เพราะผู้ให้ต้องทำอย่างนี้อีกหรือครับ เพราะฉะนั้น X
เมื่อเราขังไปอยู่ในเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ ถ้ารัฐบาลจะ

๒๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๘/๒

บอกว่าการถ่ายโอนอัตรากำลังตำแหน่งไปให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา^{นี้}ผมเห็นด้วย X
 แต่เวลาเขียนอย่างนี้ และจัดตั้งขึ้นมาใหม่ เพราะจัดตั้งขึ้นมาใหม่ในมาตรา ๒๓๐ วรรคสอง
 เขียนอย่างนี้ท่านประธานฯ อย่างนี้ถ้าตราเป็นพระราชกฤษฎีกา^{นี้}เข้ากฎหมายว่า “การรวม X
 หรือการโอนกระทรวง ทบวง กรม ที่มีผลการจัดตั้งเป็นกระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่ หรือ
 การรวมหรือการโอนกระทรวง ทบวง กรม ที่มีได้มีการจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่
 ทั้งนี้ โดยไม่มีการกำหนดอัตรากำลังหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้น หรือยุบ
 กระทรวง ทบวง กรม ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา” ถ้าเอาอย่างนี้ย้ายไปทั้งหมดไปตั้งใหม่
 โอ.เค. แต่นี่ท่านบอก และให้จัดตั้งขึ้นมาใหม่และมีผู้อำนวยการ เพราะผู้อำนวยการในกฎหมาย
 ฉบับนี้เขียนไว้เลยว่า ตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี การกิจเดิมทั้งนั้น และท่านประธานฯ ครับ
 ท่านไปดูในผมไปเอาก่อนล่วงหน้า บังเอิญพอไปดูในมาตรา ๔ “ให้สำนักงานความร่วมมือ X X
 เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับการบริหาร
 ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจ” พอไปดู (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖)
 (๗) ของกรมวิเทศสหการในเนื้อแท้ทั้งสิ้น แต่เพียงขยายความและแตกหน่อให้
 ไม่เหมือนเดิมชนิดหน่อแยกเท่านั้นเอง แต่พอคุณหลักทั้งหมดนี้นะครับหมดเลย และไปอยู่ใน
 มาตรา ๕ การจัดทำนิติกรรมสัญญา หรือการดำเนินการอื่นใดอยู่กรมนี้ก็คือวิเทศสหการเดิม
 ครับ เพราะฉะนั้นผมไม่คิดใจถ้าท่านจะบอกว่า ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและแจ้งวุฒิสภา
 เพื่อทราบ และบอกเหตุผลอย่างนี้ได้ แต่ท่านต้องตอบคำถามข้อข้องใจของผมใน (๑)
 ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคแรกและวรรคสอง ว่าสถานะของการถ่ายโอนและตั้ง
 ขึ้นมาใหม่ กับการยุบรวมนั้นะครับจึงต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาในอัตรากำหนด
 ตำแหน่งและการกิจนี้ต่างกันตรงไหน ถ้าตรงนั้นผมรับได้ แต่ต้องอธิบายความตรงนี้ให้ชัด
 ท่านประธานฯ ครับ ก่อนจบคืออย่างนี้ มีรายละเอียดในฐานะที่ผมเองเป็นเลขานุ และก่อนที่
 จะถามเรื่องนั้นละเอียดแล้วก็สอบถามเรื่องนี้-----

พอไปดูเหตุผล รัฐบาลเองและคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่างที่ สกค. ตรวจสอบพิจารณา
แล้วนี่บอกว่า ในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ. ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้โอนกิจการอำนาจหน้าที่ แต่อันนี้พอเหตุผลกับ
มาตรา ๑ ไปคนละเรื่องนะครับ ถ้าท่านบอกว่าโอนนี้ผมรับได้ ท่านโอนไป แต่อันนี้
พอมตรา ๑ ท่านบอกให้ตั้งขึ้นมาใหม่ ที่นี้เอาและนี่ให้ยุบกรมวิเทศสหการและจัดตั้ง
สำนักงานนี้ พอจัดตั้งขึ้นมาไม่ได้ ท่านก็บอกว่าภารกิจถ่ายไปทั้งหมดสิ แล้วท่านอาศัย
พระราชกฤษฎีกา รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคสองนี้ผมพอจะรับได้ แต่อันนี้
ถ้าเป็นอย่างนี้ท่านตอบผมอย่างไรครับ ตกลงเอาตั้งใหม่หรือถ่ายโอน มีอยู่ ๒ เรื่อง
ถ้าตั้งใหม่ต้องตราเป็นพระราชบัญญัติอย่างเดียว ถ้าท่านถ่ายโอน ตามพระราชกฤษฎีกา
ผมไม่คิดใจ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง อันนี้พอผมไปอ่าน ^{๕๖} ~~บัญชี~~ อนุรักษ์ท่านประธานฯ
ก็พอเห็นเรื่องนี้ผมค่อนข้างจะสนใจ เพราะตามมาตั้งแต่ต้น รัฐบาลจะทำอะไร
ก็ทำไปเถอะครับไม่เป็นไร แต่ไม่อยากให้ขัดรัฐธรรมนูญ เคี้ยวส่งตีความก็มีปัญหาอีก
เพราะ ๒ ปีนี้ภารกิจกฎหมายบังคับเลข ต้องสลายไม่ให้เหลือ แต่อันนี้ปรากฏว่า
เหลือเชื่อมาอีก พอเชื่อมาปั๊บกลายเป็นจุดสุมกองไฟขึ้นมาใหม่ แล้วที่นี้ต่างกันตรงไหน
ครับ เพราะฉะนั้นคำถามผมถึงเรียนถามท่านรองนายกฯ บอกว่า เพราะฉะนั้นการตั้ง
ขึ้นมาใหม่ ~~ที่นั่นบอกว่า~~ และจัดตั้งเป็นสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ โดยกระทรวงการต่างประเทศ ตามวรรคสี่ ตรงนี้สถานะเป็นไป
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคแรก หรือไม่ แล้วถ้าถ่ายโอนทำไมต้องใช้คำว่า
“ตั้งขึ้นมาใหม่” เพราะฉะนั้นถ้าตั้งขึ้นมาใหม่ก็ไม่เข้าองค์ประกอบ มาตรา ๒๓๐
วรรคสอง ถึงจะต้องถ่ายโอนตำแหน่งอะไรทั้งหมดไปนี่ ~~นะครับ~~ ภารกิจใหม่ทั้งหมดนี้
ต่างกันอย่างไร เพราะฉะนั้นในรายละเอียดถ้ามีอะไรเพิ่มเติมผมจะสอบถามเพิ่ม
อีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร บังเอิญเรื่องเกี่ยวกับกรมวิเทศสหการในยุคที่ปฏิรูประบบราชการ ผมเป็นคนขอให้เขียนบทเฉพาะกาลไว้ ให้ยุบกรมวิเทศสหการภายใน ๒ ปี ก็ปรากฏว่า ตัวแทนจากรัฐบาลเองเป็นคนมาแถลงว่า ภายใน ๒ ปีนี้กรมวิเทศสหการจะไม่มีงานทำแล้ว แล้วก็ข้าราชการประมาณ ๒๐๐ คนเศษ จะเกลี้ยไปอยู่ในหน่วยงานอื่น ๆ ในกระทรวงการต่างประเทศ ได้ทั้งหมด ก็ตกลงว่าเอาบทเฉพาะกาลใส่ไว้ให้สลายไปภายใน ๒ ปี แต่บัดนี้ปรากฏว่า จะมาตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ โดยเขียนไว้ชัดเจนว่า ให้ยุบกรมวิเทศสหการ แล้วก็ให้ตั้งขึ้นมาใหม่ อย่างนี้แสดงว่าต้องมีงานของกรมวิเทศสหการหลงค้างเหลืออยู่ใช่ไหม คำถามแรกนะครับ

คำถามที่ ๒ คงไม่ใช่คำถาม ผมจะกราบเรียนว่า การที่จะให้บุคคลของรัฐบาล หรือว่าเป็นตัวแทนของรัฐบาลเขามาชี้แจงอะไรก็ดีในสถานนั้น ผมคิดว่าน่าจะมี ความแน่นอนแล้วก็นั่นคงมากกว่านี้ ไม่ใช่มาชี้แจงจนเราเขียนกฎหมายไปแล้ว บัดนี้ ก็เปลี่ยนจากกรมวิเทศสหการมาเป็นสำนักงานที่จะตั้งขึ้นมาใหม่นี้ครับ ผมคิดว่า ถ้าหากว่าเป็นงานของกรมวิเทศสหการแล้วก็โอนมาอยู่ตรงนี้โดยสิ้นเชิงนี้ ผมว่าคำชี้แจง ของตัวแทนของรัฐบาลในสมัยนั้นเป็นการกล่าวเท็จโดยสิ้นเชิงครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ ครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ก็คงจะขอเสริมจากท่านที่อภิปรายไปหลาย ๆ ท่านนะค่ะ เนื่องจากว่าในช่วงที่ดิฉันอยู่ใน คณะกรรมาธิการที่ดูในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แล้วก็อยู่ในส่วนที่ติดตามการปฏิรูประบบราชการนี้ได้รับคำชี้แจงจากทางของกระทรวงการต่างประเทศ ว่า กรมวิเทศสหการนี้ คือหลังจากที่กฎหมายออกไปแล้ว แล้วก็ได้ติดตามการปฏิรูประบบราชการนี้ได้ ทางกระทรวงการต่างประเทศได้ชี้แจงว่า กรมวิเทศสหการนี้จำเป็น

๒๖

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์ลักษณะ ๑๐/๓

ที่จะต้องมียู่ต่อไป แต่ว่าในช่วงนั้นก่อนหน้านี้อำภายใน ๒ ปี จะต้องสลายไปรวมอยู่กับ
 กรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ก็หมายความว่า ถ้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรมวิเทศสหการในส่วน
 ที่เกี่ยวข้องกับกรมยุโรป หรือกรมอเมริกา หรือกรมเอเชีย เขาก็จะสลายในส่วนของ
 ข้าราชการให้ไปขึ้นตรงกับกรมเหล่านั้น แต่เมื่อท่านมาแก้กฎหมายว่า ให้จัดตั้งเป็น
 สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศนี้ จริง ๆ คิดฉันก็ไม่เห็น
 ความแตกต่างอะไร เพียงแต่ว่าถ้าจะตรงไปตรงมาจริง ๆ ก็คือ ให้แก้กฎหมายว่า
 ให้อยู่ต่อ ว่าจะต้องอยู่เป็นกรมหรือว่าจะสลายตัวไปอยู่กับกรมต่าง ๆ อันนี้ก็เป็น
 ทางเลือก ๒ อย่าง แต่ว่าถ้าท่านเลือกทางเลือกที่ว่า ให้ท่านออกเป็นพระราชกฤษฎีกานี้
 ก็เหมือนกับว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกรมกับสำนักงาน เพราะสำนักงานก็ยังมี
 อธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาอยู่ ซึ่งก็เหมือนกับอธิบดีก็เป็นระดับเดียวกับเป็นผู้บังคับบัญชา
 ของกรม -----

๒๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรพรรณ ๑๑/๑

ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เหมือนกับว่าถ้าจะให้ตรงไปตรงมาก็คือแก้กฎหมายว่า ให้ความสำคัญว่าจะให้อยู่ต่อก็คือให้อยู่ต่อ แต่ว่าไม่ให้อยู่ต่อก็จะให้สลายไปก็ต้องตามที่ในกฎหมายที่ได้ออกไปของกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ว่าให้สลายตัวไปภายใน ๒ ปี แต่ในลักษณะที่ว่าให้ตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ เหมือนกับว่ารัฐบาลคือไม่ตรงไปตรงมานักนะคะ คือใช้วิธีที่ว่าในเมื่ออยู่เป็นกรมไม่ได้ กฎหมายกำหนดให้สลายไปภายใน ๒ ปี ท่านก็มาขุบกรมแล้วตั้งมาเป็นสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศ เหมือนกับว่าแทนที่ท่านจะเดินทางตรง แต่ท่านก็ใช้วิธีเลี้ยวเอานะคะ ก็ฝากเป็นแง่คิดด้วยว่าในส่วนนี้ ถ้าจริง ๆ แล้วถ้าท่านแก้กฎหมายแล้วก็พูดถึงความสำคัญว่าจริง ๆ แล้วความสำคัญที่ว่าควรจะเป็นกรมเป็นอย่างไร เพราะดิฉันได้เคยชี้แจงไปแล้วว่าถ้าทางกระทรวงการต่างประเทศคิดว่ากรมวิเทศสหการยังมีความจำเป็นที่จะต้องอยู่ ก็ควรที่จะขอแก้กฎหมายขึ้นมาว่า ความจำเป็นนี้คืออะไรที่จะต้องอยู่ แล้วทำไมถึงสลายไปรวมกับกรมต่าง ๆ ไม่ได้ในเมื่อข้าราชการของกรมนี้สามารถที่จะสลายไปรวมอยู่กับกรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกรมยุโรป กรมอเมริกา หรือว่ากรมเอเชียหรือกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือพูดง่าย ๆ ว่าไปประจำตามกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ก็คงจะฝากเป็นข้อสังเกตไว้ด้วย ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ครับ อีกท่านหนึ่งจะได้ให้ทางท่านรองฯ วิษณุ ชี้แจงเชิญท่านมาลิรัตน์ แก้วท่า ครับ

นางมาลิรัตน์ แก้วท่า (สกลนคร) : ท่านประธานฯ คะ ดิฉัน มาลิรัตน์ แก้วท่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ท่านประธานฯ คะ วาระนี้เป็นวาระเพื่อการรับทราบเท่านั้น แต่ดิฉันอยากจะเป็นข้อสังเกต ความจริงใจของรัฐบาลในการที่จะให้ภาคนิติบัญญัติภาคบริหารถ่วงดุล คานดุลซึ่งกันและกันนี้มีแค่ไหนนะคะ เพื่ความตามที่กรรมาธิการคือสมาชิกวุฒิสภาแต่ละท่านพูดมา โดยเฉพาะ ๓ ท่านหลัง ดิฉันก็อยู่ในกรรมาธิการชุดนั้นด้วย ยืนยันเป็นเช่นเดียวกันนะคะ เพราะฉะนั้นฝากเป็นข้อสังเกตว่าหากจะทำแบบนี้ไม่ต้องมีสภาไม่ต้องมีวุฒิสภานะคะ แสดงถึงความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารในการที่จะให้นิติบัญญัติเข้าไปมีส่วนในการร่างกฎหมายแต่ละฉบับหรือไม่ พระราชกฤษฎีกาเป็นเรื่องของรัฐบาลจริง รัฐบาลมีสิทธิที่จะทำใน ๒ ปี ท่านจะอ้างว่า เอาละ ภายใน ๒ ปีท่านทำตามกำหนดคนั้น

ก็เลยต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกา คิดกันว่าไม่ใช่จะกะ หากมีความจริงใจจริง ๆ ท่านต้องทำตั้งแต่ต้นและให้พิจารณาตั้งแต่ต้น แล้วยืนยัน ตอนนี้คิดกันว่าปฏิรูปจะเป็นปฏิละแล้ว คิดกันว่าไม่พูดว่าใครพูด คนนั่งข้าง ๆ คิดกันว่าฝากบอกว่า ฝากบอกด้วยว่าปฏิรูปจะเป็นปฏิละเสียแล้ว ขอบพระคุณค่ะท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญท่านไสว พราหมณี อีกครั้งครับ เชิญครับ

นายไสว พราหมณี (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอประทานโทษที่ต้องขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง คือ มีคำอธิบายของรัฐบาลที่บอกต่อสภานี้ในเรื่องที่กฎหมายปฏิรูปแล้วก็บอกกับสังคมไว้ว่าการที่รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว รัฐบาลมีเหตุผลอยู่หลายเรื่อง เหตุผลหนึ่งก็คือว่า ปฏิรูปเพื่อจะให้เล็กลง ใหญ่แต่จะให้เล็กลง คำถามที่ผมจะฝากท่านประธานฯ ไปถึงทางรัฐบาลก็คือว่า ที่ใหญ่แล้วเล็กลงตอนนี้มีบ้างไหม เล็กลงหรือยังขณะนี้ เพราะว่าดูแล้วไม่เล็ก มีแต่โตขึ้น ๆ เราได้รัฐมนตรี ๒๐ คน ได้ปลัดกระทรวง ๒๐ คน ได้กรมอีก ๒๔๐ กว่ากรม แล้วในที่สุดพอมาถึงเวลาที่อยากจะให้เล็กลงให้ยุบให้เหลือลดสัก ๑ กรม รัฐบาลก็ไม่ทำเลย เพราะฉะนั้นในนโยบายที่มาบอกกับสภาไว้ บอกกับประชาชนว่าเราปฏิรูปเพื่อจะให้เล็กลง กฎระเบียบก็จะได้ลดลง กระจายอำนาจก็จะมากขึ้นตามกฎหมายบอกไว้หมดเลยครับ-----

แต่มาถึงวันนี้รัฐบาลไม่ได้มีคำตอบตรงว่าเล็กลงได้อย่างไร แล้วตอนนี้เล็กลงจริงหรือเปล่า ที่เสนอมาให้สภาได้ทราบ ว่า ออกกฤษฎีกา แล้วครั้งนี้ผมมีความเห็นว่าน่าจะเป็นการตั้งกรม ขึ้นมาใหม่ ยุบกรมวิเทศฯ และจัดตั้ง ผมอยากจะฝากท่านประธานฯ ให้ทางรัฐบาลช่วยชี้แจง ประเด็นข้อกฎหมายครั้งนี้ด้วย เพราะว่าเป็นข้อสงสัยที่เราอาจจะต้องไปหารื้อกับทาง ศาลรัฐธรรมนูญอีกต่อไปก็ได้ เป็นเรื่องที่ขอความกระจ่างในแนวนโยบายที่รัฐบาลบอกไว้ กับสังคม กับสภานี้ด้วยครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านคอกเตอร์วิญญู
เครื่องาม ครับ

นายวิญญู เครื่องาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายวิญญู เครื่องาม รองนายกรัฐมนตรี ขอขอบพระคุณนะครับ ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ตั้ง ข้อสังเกตหลายอย่าง ซึ่งเป็นข้อสังเกตที่ได้เคยพูดกันมาในระดับรัฐบาล และเชื่อว่าก็ไม่ได้ มีการกราบเรียนชี้แจงเสียก็คงจะกลายเป็นข้อสังเกตยืดยาวต่อไป เพราะว่าวันนี้เรื่องที่เสนอ เข้ามาในครั้งนี่จะเป็นบรรทัดฐานหรือว่าเป็นแบบอย่างที่สำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากเป็น ครั้งแรกที่มีการเสนอเรื่องอย่างนี้มาที่วุฒิสภา และในความตั้งใจของรัฐบาลก็คงจะมีเรื่อง ทำนองนี้ตามมาในโอกาสต่อไปครับท่านประธานฯ ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ถ้าท่าน ประธานฯ จะลองดูคำปรารภของร่างพระราชกฤษฎีกาที่เสนอมาให้วุฒิสภารับทราบในวันนี้ เป็นการอ้างบทอาศัยอำนาจ คือมาตราที่เป็นบ่อเกิดแห่งอำนาจที่สำคัญอยู่ ๒ มาตรา คือ มาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญ ประการหนึ่ง และที่สำคัญมากก็คือ มาตรา ๑๘ แห่งร่าง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้ายเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว อีกประการหนึ่ง ขออภัยท่านประธานฯ ที่จะต้องเรียนว่า ตามมาตรา ๑๘ นั้นได้กำหนด หลักการใหม่ ซึ่งสภาแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว หลักการตามที่ปรากฏในมาตรา ๑๘ ได้บัญญัติไว้ว่า ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการ เพื่อรับผิดชอบ ภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าว เป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีก็ได้ ข้อนี้แสดงว่า เป็นหลักการ ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ได้ให้ไว้ว่า โครงสร้างส่วนราชการของ ไทยต่อไปนั้น นอกจากจะมีกระทรวง ทบวง กรมแล้ว ก็อาจจะมีส่วนราชการที่ไม่มีฐานะ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (ค) ๑๒/๒

เป็นกรมเกิดขึ้นได้ เพื่อความคล่องตัวและด้วยเหตุผลบางประการ ที่จริงแบบอย่างก็มีก่อนแล้วนะครับ คือสำนักงานคณะกรรมการ ก.พ.ร. หรือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการนั้น มาตรา ๑๑/๕ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินก็ได้กำหนดว่าให้มีสำนักงานคณะกรรมการ ก.พ.ร. ที่ดอกเตอร์ทศพร สิริสัมพันธ์ เป็นผู้บังคับบัญชา

นี่แหละครับ ไม่มีฐานะเป็นกรม ไม่เป็นนิติบุคคล เป็นหน่วยงานสังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ทำหน้าที่สำคัญในการประสานการพัฒนาระบบราชการ วันนี้ก็จะมีหน่วยงานใหม่เสนอเข้ามาอีก คือ สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ขอรายเรียนอย่างนี้ครับว่า เหตุที่ต้องมารบกวนเวลาของวุฒิสภาในวันนี้ ก็สืบเนื่องจากความปรารถนาดีของทางสภาที่ได้ทำไว้เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกต้อง ด้วยการกำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

ในครั้งกระนั้นว่า ภายใน ๒ ปี ต้องมีการยุบกรมวิเทศสหการ หลังจากที่ได้โอนกรมวิเทศสหการจากสำนักนายกรัฐมนตรีไปอยู่กระทรวงการต่างประเทศแล้ว เพื่อให้ถูกฝาถูกตัว แต่ความเข้าใจที่มีในครั้งกระนั้นก็คือ ภารกิจของกรมวิเทศสหการอย่างที่เป็นกรมวิเทศสหการนั้น ไม่มีอยู่ต่อไป ก็สมควรจะยุบและก็จัดการโอนย้ายสลายบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง ทรัพย์สินต่าง ๆ ไปอยู่ในที่ที่ถูกต้องและสมควรเสีย ทั้งนี้ ให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกาภายใน ๒ ปี บัดนี้ก็จวนจะครบ ๒ ปี ก่อนที่จะครบกำหนดดังกล่าว คณะรัฐมนตรีได้มีการพิจารณาเรื่องนี้ โดยละเอียดรอบคอบในเชิงหลักการหลายครั้ง ตามข้อเสนอของกระทรวงการต่างประเทศได้นำเข้าสู่ที่ประชุมของคณะกรรมการ ก.พ.ร. และอนุกรรมการ ก.พ.ร. หลายคณะ-----

ข้อเสนอของกระทรวงการต่างประเทศมีว่า กรมวิเทศสหการนั้นควรจะต้องมีการปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ จัดการแยกย้ายสลายผู้คน ทรัพย์สินต่าง ๆ เสียจริงตามมาตรา ๕๓ ในความหมายของกรมวิเทศสหการอย่างที่เคยเป็นกรมวิเทศสหการมา ๓๐ - ๔๐ ปี นั่นก็คือสิ่งที่ ขอร้องท่านประธานคณะกรรมการ ท่านไสว พรหมณี ได้กล่าวไว้ถูกต้องทีเดียว ภารกิจของกรมวิเทศสหการที่มีตลอดเวลาที่ผ่านมาก็คือ การรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตามที่ปรากฏในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการภายในของกรมนี้ แต่มาบัดนี้ โดยเฉพาะในระยะ ๒ ปีหลังนี้พบว่า ภารกิจของประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวกับการต่างประเทศนั้น ไม่ใช่มีแต่เพียงเรื่องของการรับความช่วยเหลือ ที่จริงการรับความช่วยเหลือนั้นน้อยลงแล้วเป็นอันมาก แต่สิ่งที่มีขึ้นมาเป็นอันมากและเพิ่มขึ้นจากเมื่อก่อนอย่างมากก็คือ การให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ทางทุน ทางวิชาการ ทางเทคนิค ทางวิชาความรู้ ตรงนี้เป็นเหตุผลสำคัญที่มีคำถามว่า ถ้าขยุกรมวิเทศสหการแล้ว จะให้ผู้ใด หน่วยใดเป็นผู้ทำภารกิจในการให้ความช่วยเหลือ หรือประสานการให้ความช่วยเหลือต่อไป เพราะบางครั้งการให้ความช่วยเหลือนั้น ไม่ได้เป็นการทำในลักษณะประเทศต่อประเทศ ประเทศไทยไม่ได้ยิ่งใหญ่ถึงขนาดไปให้ความช่วยเหลือใครต่อใครได้มากมายมหาศาลหรือครบท่านประธานฯ แต่บางครั้งเป็นการจับมือร่วมกันหลายประเทศในการไปให้ความช่วยเหลือ ประเทศนั้นออกเงิน ประเทศนี้ออกผู้เชี่ยวชาญ ประเทศนั้นออกหน่วยงาน ประเทศนี้ออกการฝึกการอบรม ซึ่งประเทศไทยก็ได้เข้าร่วมในพันธะต่าง ๆ อยู่ด้วย จริงครับ เรามีทีมไทยแลนด์ แต่ทีมไทยแลนด์จะทำงานได้ผลก็คือสำหรับเป็นหัวหน้าคณะเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในต่างประเทศ ประเทศใดประเทศหนึ่ง เช่น เอกอัครราชทูตไทยประจำออสเตรีย ดิ.ซี. ก็เป็นหัวหน้าทีมไทยแลนด์ในกรุงออสเตรีย ดิ.ซี. และสหรัฐอเมริกา เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงโตเกียว ก็เป็นหัวหน้าทีมไทยแลนด์ในประเทศญี่ปุ่น แต่ในการที่จะให้ความช่วยเหลือ หรือการประสานความช่วยเหลือนั้นไม่สามารถที่จะใช้ทีมที่ประจำอยู่ได้ เพราะบางทีก็ต้องมีการจัดประชุม ยกตัวอย่างง่าย ๆ ก็คือ การประชุมที่ยังไม่มีการพัฒนาไปเป็นองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งบัดนี้มีขึ้นเป็นอันมาก ไม่ว่าจะเป็นเรียกว่า แอ็กเม็กซ์หรือทีมงานหรืออนุกรรมการหรือคณะกรรมการกลุ่มแม่ข่าย หรือที่มีบีเอ็มสเตก (BIMSTEC) ที่มีผู้นำของเอเชียใต้

๓๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภษณี ๑๓/๒

มาประชุมในประเทศไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้ยังไม่ได้พัฒนาขึ้นเป็นองค์การระหว่างประเทศ และด้วยความระมัดระวังต่อกันและกันที่จะยังไม่ให้ถือว่าสิ่งนี้เป็นองค์การระหว่างประเทศ ก็ต้องมีเจ้าหน้าที่ทางธุรการเข้าไปดำเนินการในการจัดประชุมในการประสาน ในการติดตามมติ และในการผลักดันให้เรื่องที่ตกลงกันไว้สำเร็จเป็นรูปธรรมออกมา ตรงนี้ก็เป็นการที่นำมาพูดกันว่า ใครจะเป็นคนทำ ที่จริงถ้าจะพยายามให้กรมใดกรมหนึ่งที่มีอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศทำ ก็ต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าพอทำได้ครับ แต่เนื่องจากบรรดากรมทั้งหลายที่มีอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศวันนี้ แต่ละกรมมันได้จัดแบ่งเป็นกรมพื้นที่ หรือกรมภูมิภาค เรามีกรมเอเชีย กรมแอฟริกา กรมยุโรป กรมอเมริกา แต่ละกรมมันมีจำนวนข้าราชการอยู่ประมาณ ๓๐ - ๕๐ คน รวมทั้งกระทรวงก็ ๑,๐๐๐ เศษ ๆ น้อยกว่าคณะบางคณะในมหาวิทยาลัยบางมหาวิทยาลัยเสียอีก เพราะฉะนั้นก็คิดว่าคงจะไม่สามารถใช้หน่วยที่มีอยู่ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้ ก็มาถึงบทบาท กรมวิเทศสหการเดิม เป็นไปอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการซึ่งได้ศึกษาเรื่องนี้มาโดยละเอียดรอบคอบ ขออีกสักครั้งหนึ่ง คือ ท่านไสว พรหมณี ได้กล่าวไว้จริง ๆ ว่า กรมนี้เดิมที่อยู่สำนักงานรัฐมนตรี สังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นโดยพื้นเพภูมิหลังของข้าราชการที่รับกันเข้ามาและทำงานกันมาตลอดเวลา ๓๐ - ๔๐ ปีนั้น ไม่ใช่เป็นข้าราชการของสายกระทรวงการต่างประเทศ เป็นนักบัญชี หรือมีฉะนั้นก็เป็น นักอักษรศาสตร์ เป็นนักประวัติศาสตร์ เป็นนักภาษา เพราะงานที่ท่านั้นจะเป็นเรื่องท่านองนี้ เสียมากกว่าที่จะเป็นเรื่องของผู้ที่มีความรู้ด้านการเมืองระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ หรือกฎหมายระหว่างประเทศ เมื่อมีการโอนกรมนี้ไปอยู่กระทรวงการต่างประเทศ ก็อพยพผู้คน ๒๐๐ คนเศษ ไปอยู่ที่นั่น ก็พยายามคิดกันครับว่า จะพยายามละลายสลายคน ๒๐๐ คนนี้ไปอยู่ในกรมต่าง ๆ แต่ก็พบว่าการใช้เวลาเพียง ๒ ปี ทำให้คนซึ่งฝึกอบรมมาในด้านอักษรศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การศึกษา ครุศาสตร์ มีความรู้เป็นวิศวกรก็มี เข้าไปเป็นผู้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญถึงขนาดที่จะไปปฏิบัติงานด้านการต่างประเทศนั้น ถ้าจะฝึกจริง ๆ ก็คงได้ แต่คงใช้เวลายาวนานกว่านี้ เราก็เคยคิดพยายามจะให้คนจบบัญชีไปอยู่สถานทูตนะครับ เพื่อไปทำงานด้านการเงิน การคลังให้สถานทูตก็ทำได้ในระดับหนึ่ง จำนวนหนึ่งเท่านั้น แต่ไม่สามารถจะเอาคน ๒๐๐ คนนั้น

๓๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กษนี้ ๑๓/๓

ลงในสถานทูต ๖๐ - ๗๐ ประเทศได้หมด ตรงนี้ก็เลยทำให้เกิดเจือสมกับความคิด
หรือข้อเสนอกระทรวงการต่างประเทศ รวมความแล้วเหตุผลความจำเป็นก็เกิดขึ้นดังนี้ครับ
ท่านประธานฯ คือ

- ๑๔/๑

ประการที่ ๑ เรื่องของบุคลากรซึ่งสังกัดอยู่ในกรมวิเทศสหการเดิมจะไป
ที่ไหน จะไปอย่างไร

ประการที่ ๒ ก็เกี่ยวพันกันกับเรื่องของภารกิจที่ยังมีอยู่ โดยเฉพาะภารกิจ
ใหม่ที่ทำมากขึ้นในเวลา ๒ ปีที่ผ่านมาและจะมากขึ้นเป็นลำดับต่อไปนี้ แต่จะยาวนานถาวร
เมื่อใดนั้น ยังตอบไม่ได้ และเพราะยังตอบไม่ได้นี้แหละครับ ที่ยังไม่กล้าให้เป็นกรม
เห็นสมควรที่จะให้เป็นหน่วยงานตามมาตรา ๑๘ คือ เป็นส่วนราชการที่มีใช้กรม ไม่เป็น
นิติบุคคลเพื่อจะสามารถยุบ ย้าย สลาย โอนต่อไปได้โดยไม่ลำบาก

เหตุผลประการที่ ๓ ที่นับว่ามีความสำคัญก็คือ ต้องการจะแสดงให้เห็น
ชื่อใหม่ ภารกิจใหม่ เพราะถ้าใช้คำว่า “กรมวิเทศสหการ” ซึ่งมีชื่อเฉพาะเป็นภาษาอังกฤษ
เป็นที่เข้าใจในวงการต่างประเทศ ภาพพจน์เก่าก็ยังคงอยู่ว่า กรมนี้คือกรมอะไร ทำอะไร
ด้วยเหตุนี้ต้องการที่จะให้เห็นว่า จะทำงานเน้นหนักในด้านการให้ความช่วยเหลือ
ความร่วมมือ การพัฒนา การฝึกการอบรม โดยเฉพาะก็คือ การไปฝึกอบรมเขา

ในต่างประเทศ ดังที่วันนี้เราทำอยู่กับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม

อีกข้อหนึ่งครับท่านประธานฯ เราไม่อยากให้หน่วยงานนี้ถาวร ตอนนั้น
ได้พูดกันหนักว่า ถ้าอย่างนั้นก็ตั้งเป็นกรมเสียเลยรู้แล้วรู้รอด แต่เราไม่อยากให้เป็น
หน่วยงานที่ถาวร ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดว่า ตามมาตรา ๖ ของร่างพระราชกฤษฎีกานี้ได้กำหนด
ให้บรรดาข้าราชการของกรมวิเทศสหการเดิมโอนไปอยู่ในสำนักงานใหม่นี้ หรือหน่วยงาน
อื่นตามที่จะมีการประกาศกำหนดโดยรัฐมนตรีต่อไป ตรงนี้แปลว่าไม่ได้เอาข้าราชการของ
กรมวิเทศสหการ ๒๐๐ กว่าคนทั้งหมดไปอยู่ในสำนักงานนี้นะครับ จะไปเพียงบางส่วน
เท่านั้น ส่วนใดที่พอจะสามารถไปปฏิบัติงานในต่างประเทศได้ ไปอยู่กรมเอเชีย กรมยุโรป
กรมอเมริกาได้ก็จะให้ไปเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของบุคคลเหล่านั้น เพราะถือว่าเป็น
บุคคลที่พัฒนาและไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาเพิ่มอีกมากนัก แต่สำหรับบุคคลบางส่วน
นั้นคงยังจำเป็นต้องทำงานอยู่ในประเทศ เป็นแม่บ้าน เป็นผู้ชำนาญการฝึก การอบรมก็จะให้
มาอยู่สำนักงานนี้ ข้อความสำคัญก็คือ ท่อนสุดท้ายของมาตรา ๖ นั้นเองว่า “หรือไปอยู่
ส่วนราชการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด” ซึ่งก็ตั้งใจไว้แล้วว่า จะประกาศกำหนด
อย่างไร แต่ทำไมถึงดึงเอามาตรา ๒๑๐ ของรัฐธรรมนูญเข้ามาด้วย ก็เพราะตรงนี้ต้องการจะ

๓๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๑๔/๒

แสดงความในใจที่ชัดเจนว่า จะไม่มีการเพิ่มอัตราขึ้นใหม่ แม้จะมีการตั้งสำนักงานนี้ก็จะมีการสำรวจว่า อัตราในกรมวิเทศสหการมีเท่าใด ก็มีแต่จะโอนไปยังสำนักงานนี้เท่านั้น หรือน้อยกว่านั้น โดยไม่มีการเพิ่มก็เปลี่ยนตำแหน่งอธิบดีซึ่งเป็นผู้บริหารซี ๑๐ เลขที่เท่าไร มาเป็นตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนักงานนี้ รองอธิบดีก็ไปเป็นรองผู้อำนวยการ ส่วนข้าราชการอื่นก็จะจัด แล้วตัวบุคคลก็จะจัดเสียใหม่เท่านั้นเอง โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม โดยไม่มีการเพิ่มอัตราข้าราชการขึ้นนอกเหนือหรือเพิ่มเติมไปจากที่เคยมีอยู่ใน กรมวิเทศสหการ มีแต่น้อยกว่าดังที่ผมได้กราบเรียนครับ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียน เป็นลำดับจากที่ได้กราบเรียนท่านประธานฯ มาดังนี้แล้วว่า

ประการแรก เราไม่ได้ขยับกรมวิเทศสหการเสีย ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ขยับนะขยับแน่ เพราะมาตรา ๕๑ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลในกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้ขยับ แต่ขยับแล้วจะโอนไปที่ไหน ทางเลือกก็คือ โอนไปอยู่กรมต่าง ๆ ๑๐ กว่ากรมที่มีอยู่ใน กระทรวงการต่างประเทศ แต่ปัญหาก็มีอย่างที่ได้กราบเรียนไปตอนต้น จึงให้โอนไปยัง สำนักงานที่ตั้งขึ้นใหม่นี้เอง ซึ่งเป็นส่วนราชการ แต่ไม่เป็นกรม ไม่เป็นนิติบุคคล ดังมีแบบอย่างอยู่และมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อนุญาตให้ทำได้

ประการที่ ๒ สิ่งที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่าน ขอภัยท่านวิทยา ได้กล่าวถึง เรื่องที่จะควรรวมเอางานบางอย่างที่กระจัดกระจายอยู่เข้ามาอีก ซึ่งเป็นความคิดที่ดี และถูกต้อง ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่อยู่ความในใจอยู่แล้วว่า ต่อไปจะจัดการโดยระมัดระวัง ไม่ให้มีการเพิ่มอัตรา

ประการที่ ๓ ข้อสังเกตเรื่องทีมไทยแลนด์นั้นก็ได้กราบเรียนแล้วนะครับว่าเป็นทีมที่ปฏิบัติงานอยู่ในต่างประเทศ แต่หน่วยเคลื่อนที่เร็วจากประเทศที่จะไปนั้น เราไม่มี ทุกวันนี้ก็ต้องอาศัยข้าราชการในกรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ ซึ่งก็มีอยู่น้อยเต็มที กรมหนึ่ง ๓๐ - ๔๐ คนเท่านั้น ก็คงจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่นี้ให้มีประสิทธิภาพได้ และภารกิจ ในการให้ความช่วยเหลือ การประสาน การจัดอบรมก็จะมามากขึ้น สิ่งหนึ่งที่ขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานฯ ก็คือ เมื่อเร็ว ๆ นี้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด

๓๖

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๑๔/๓

ตามแนวชายแดนกับเอกอัครราชทูตประเทศตามแนวชายแดน ซึ่งคิดว่าคงจะต้องมีการ
ประสานร่วมมือกันให้มากขึ้น โดยเฉพาะก็คือ การฝึกอบรมผู้ว่าราชการจังหวัดให้มี
ความรู้เรื่องการต่างประเทศบ้าง และอบรมเอกอัครราชทูตให้มีความรู้เรื่องปกครองภายใน
ประเทศบ้าง-----

- ๑๕/๑

๓๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จิรา (น) ๑๕/๑

ขอภัยที่เอ่ยทำความไปถึง เมื่อครั้งพิจารณาประมาณนั้นผมได้ฟังข้อสังเกตของ ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่ง ขอภัยนะครับคือท่านอาจารย์แก้วสรร ซึ่งได้ยกข้อสังเกต ไว้ดีมากทีเดียว ผมขีดเส้นได้แล้วก็หมายเหตุให้เจ้าหน้าที่ไปจัดการแก้ไขเสีย เพราะเป็นสิ่งที่ ผมได้รับรู้มาตลอดแล้วว่า เรามีผู้ว่าราชการจังหวัดที่ยืนยันวันนี้เดินทางไปต่างประเทศ ไปขายข้าวไข่ไหมครับท่านอาจารย์แก้วสรร ไปขายลำไย ไปขายเชรามิค แล้วทุกคนก็คุย โวโอวว่าผลิตภัณฑ์วัสดุจากจังหวัดดีกว่าจังหวัดอื่น ให้ชื่อของจังหวัดตัวเองมาให้ชื่อ ของจังหวัดอื่น แล้วยังมีบางจังหวัดนะครับไปทำความตกลงเป็นประเทศบ้านพี่เมืองน้อง กับบ้านอื่นเมืองอื่นในต่างประเทศ ก็ไปตกลงกันโดยที่รัฐบาลไม่รู้เรื่อง พอถึงเวลา ทางโน้นเขาก็ตกปากตกคำเป็นเมืองพี่เมืองน้องนับญาติกัน อยู่ ๆ มาท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านย้ายไปจังหวัดอื่น ผู้ว่าฯ คนใหม่มาท่านไม่นับญาติด้วย สิ่งที่เคยเจรจากกลงกันได้ ทางโน้นก็ติดต่อมา ทางนี้ก็ไม่ติดต่อไป สิ่งเหล่านี้ที่เราารู้สึกว่าต่อไปคงต้องมีหน่วยงาน จัดระบบเรื่องนี้ ก็คงต้องพึ่งพาสถาบันความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ นี่แหละครับ ที่จะต้องเป็นผู้ดูแลภารกิจน้อย ๆ ภารกิจนี้ด้วยอย่างเป็นระบบต่อไป

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือความจริงใจของรัฐบาล รัฐบาลยังยืนยันครับ ในความจริงใจของการปฏิรูประบบราชการ ระยะเวลา ๒ ปีนั้นคงจะพิสูจน์อะไรยาก ถึงความสำเร็จ หรือแม้แต่ความล้มเหลว แต่สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลได้พยายามทำก็คือ ต้องปรากฏผลที่กระเดื่องขึ้น ดีขึ้นมาเป็นลำดับ หน่วยงานนั้นการปฏิรูปนั้นในที่สุด จะต้องเลิกลงครับ แต่เรากำลังพูดถึงการเลิกลงในแง่ของขนาดในระบบราชการ จำนวน ข้าราชการ จำนวนของกรม จำนวนของกระทรวง ซึ่งก็จะต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพราะขึ้นชื่อว่าการปฏิรูปนั้นก็คือการเปลี่ยนแปลง และถ้าหากทำให้กระทบกระทั่งกัน อย่างหนักก็จะเป็นปัญหาที่รุนแรงและร้ายแรงมาก ตัวอย่างเรื่องมาตรการที่ ๓ หรือที่เรียก กันทั่วไปติดปากว่า ๕ เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดว่า ถ้าการประชาสัมพันธ์ การประเมินผล ระยะเวลาแบบฟอร์มต่าง ๆ ยังไม่รัดกุมชัดเจนพอ โดยเฉพาะคือการทำ ความเข้าใจอย่างไม่ทั่วถึงนั้น ส่งผลกระทบอย่างมหาศาลรุนแรงมาก และเราไม่ได้หวังที่จะให้สิ่งดี ๆ จะต้องทำให้สิ่งอื่น ๆ ต้องสูญเสียไปด้วย ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ครับ

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ และคำว่ากำลังศึกษาอยู่นั้น ไม่ใช่เป็นข้อแก้ตัวสักแต่ว่าเป็น
 ลมปาก ได้ทำอย่างละเอียดจุดหนึ่ง มอบท่านอาจารย์ชัยอนันต์ สมุทวณิช อีกจุดหนึ่งมอบ
 คุณสมพล อติตปัดกระทรวงพาณิชย์ อีกจุดหนึ่งมอบท่านอธิการบดีสถาบัน
 บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในปัจจุบัน ลองศึกษาว่าจะนำเอากรม ๒ - ๓ กรม หรือกระทรวง
 ๒ - ๓ กระทรวง มาควบรวมเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนภารกิจตกแต่งใหม่ได้อย่างไร ในระหว่าง
 ศึกษาอยู่ก็มีข้อสังเกตข้อเสนอจากคณะกรรมการ ทั้งของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา
 ส่งมาเป็นอันมากครับว่า กรมนั้นอย่ารวมกับกรมนี้นี้ หรือกรมนี้นี้ควรจะรวมกับกรมนั้น
 กระทรวงนั้น ควรจะควบรวมกับกระทรวงนี้ ผมได้รับทั้งหมดและส่งไปให้คณะทำงาน
 ที่ศึกษาได้พิจารณา ซึ่งครั้งนี้ในที่สุดเมื่อได้ตัดสินใจเด็ดขาดอย่างไรแล้ว ก็จะประมวลมา
 เป็นร่างพระราชบัญญัติเสนอต่อรัฐสภาต่อไป และตั้งใจแล้วว่าจะเสนอต่อรัฐสภาใน
 โอกาสแรกสุดที่สุดจะทำได้ ไม่ว่าผู้ใดเป็นรัฐบาล ก็จะส่งมอบภารกิจนี้ไปว่า ในทางวิชาการ
 เขาศึกษากันอย่างนี้แล้วว่าประเทศไทยนั้นมาถึงจุดที่เราต้องพิจารณาทบทวนกระทรวง
 ทบวง กรม ใหม่อีกครั้งหนึ่งอย่างไร ส่วนขนาดความใหญ่โตนั้นท่านประธานฯ ครับ
 ขอรบกวนเรียนว่าก่อนจะมีการปฏิรูป เราตรึงอัตรากำลังข้าราชการไว้ได้ตั้งแต่สมัยรัฐบาล
 ที่แล้ว สมัยรัฐบาลท่านนายกฯ ชวน หลีกภัย ข้าราชการพลเรือนเรามี ๓๕๔,๓๘๕ คน
 จนถึงวันนี้กระทรวงเพิ่มจาก ๑๕ กระทรวง เป็น ๒๐ กระทรวง เราก็ยังตรึงอัตราข้าราชการ
 ไว้ที่ ๓๕๘,๓๔๕ คน เพราะเราใช้วิธีเกลี่ยกันอยู่ในขณะนี้แหละครับ -----

๓๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

แปลงฉวี ๑๖/๑

แต่ในที่สุดเราก็คงคิดต่อไปว่านี่คือทำนบ อาจจะต้องมีการทลายกันเพื่อจะพิจารณาให้เหมาะสม วันนี้เราถึงได้นำเอาระบบต่าง ๆ เข้ามา เช่น ระบบพนักงานราชการ ซึ่งสมัยก่อนไม่มี ต่อไปนี้ก็มีและวันนี้หลายกระทรวงก็เริ่มใช้แล้วนะครับ คือการที่ให้แปลงผู้ทำงานมาเป็นพนักงานราชการเช่นสัญญา ๓ ปี ๔ ปี ๕ ปี ค่าตอบแทนสูง เวลาออกไม่มีบำเหน็จ ไม่มีบำนาญ ไม่มีสวัสดิการ ไม่มีค่าเช่าบ้าน ไม่มีรถประจำตำแหน่ง ซึ่งวันนี้หลายกระทรวงก็ยอมรับในระบบของพนักงานราชการ มีการลงนามในสัญญา คล้าย ๆ กับจ้างกันไปแล้วทั้งหมดนี้ก็คือความเคลื่อนไหว ความคืบหน้าที่จะกราบเรียน ซึ่งส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานวันนี้คณะรัฐมนตรีก็เสนอมาเพื่อให้วุฒิสภารับทราบ โดยผมจะรับข้อสังเกตทั้งหมดไป เพราะยังจะต้องนำกลับเข้าคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากมาตรา ๑๘ บัญญัติว่า “ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๘ จะต้องเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภารับทราบเสียก่อน” วันนี้จึงนำมาเสนอ ซึ่งก็ไม่ใช่สักแต่ว่ารับทราบ จะรับข้อสังเกตทั้งหมดไปด้วย เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงร่างพระราชกฤษฎีกานี้ให้ถูกต้องตรงตามความประสงค์ของฝ่ายนิติบัญญัติด้วยในโอกาสต่อไปครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมรับทราบพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศนะครับ ท่านไกรศักดิ์ มีประเด็นยังสงสัยอยู่หรือครับ เชิญครับ ท่านไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ครับ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ผม ไกรศักดิ์นะครับ ผมขอตั้งข้อสังเกตสักนิดหนึ่งเกี่ยวกับการตั้งสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา
ระหว่างประเทศ อันนี้ซึ่งในหลักการแล้วผมเห็นด้วยก่อนนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะกรมวิเทศสหการก็อาจจะหมดภาระหน้าที่ไป คือรัฐบาลสมัยนี้ก็มีนโยบายที่จะช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศพม่า ผมเน้นนะครับ ประเทศพม่าแล้วก็ประเทศเขมร ประเทศลาวนะครับ ประเทศที่ยากจนกว่าเรา ท่านครับ อันนี้เป็นจุดประสงค์ที่ดีนะครับ เป็นนโยบายที่น่าสนับสนุน องค์กรนี้ผมขอเรียนว่าก็คงเปรียบเทียบกับคล้าย ๆ กับออร์กาไนเซชันออฟดีเวลอปเมนต์เอเจนซี (Organization of development agency) ของญี่ปุ่นก็ได้ใช้ไหมครับ คล้าย ๆ อย่างนั้น หรือยูเอส เอไอดี (US AID) ยูเอส เอค คือเราต้องให้สตางค์ไปนะครับ สิ่งที่ผมให้สตางค์ในการช่วยเหลือ สิ่งที่ผมเป็นห่วง

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งถวิล ๑๖/๒

อย่างนั้นก็ถือว่า จุดประสงค์ของเรา ของการตั้งสำนักใหม่ขึ้นมานี้ก็เพื่อที่จะสร้าง
 ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ผมเน้นนะครับ จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศ
 เพื่อนบ้าน เพราะว่าเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง เราเห็นสถานทูตไทยเราโดนเผาไปนะครับ
 ที่กรุงเทพมหานคร ใช่มั้ยครับ เราเห็นธุรกิจของคนไทยโดนทำลายไป ๓๓ แห่ง การที่เรามี
 งบประมาณตอนนี้ที่เราเห็นนะครับ งบประมาณส่วนหนึ่งในลาวรู้สึก ๕๐๐ ล้านบาท
 หรือ ๖๐๐ ล้านบาท ไปสร้างถนนเข้าไปในพม่า จากราชบุรีเข้าไปถึงทวายนะครับ อันนี้ก็คง
 จะเข้าอยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศอันนี้ใช่มั้ยครับ
 แต่ในเวลาเดียวกันผมคิดว่าจุดประสงค์ของสำนักงานอันนี้ต้องระมัดระวังด้วย ต้องมีความ
 ระมัดระวังด้วยนะครับ ผมคิดว่าปัจจุบันนี้ประเทศเพื่อนบ้านมองว่าประเทศไทย
 เป็นประเทศที่จะเอารัดเอาเปรียบเขา ธุรกิจของคนไทยหลายคนมองว่าไปครอบงำเรื่อง
 เกี่ยวกับบ่อน เรื่องเกี่ยวกับธุรกิจหลายประเภทในประเทศเขมร แต่ในเวลาเดียวกันนะครับ
 ตัวเลขของการลงทุนในประเทศเขมรของมาเลเซีย หรือการช่วยเหลือของจีนสูงกว่าเรา
 นะครับ แต่เราเป็นเป้านิ่ง เพราะเป็นประเทศเพื่อนบ้าน สิ่งที่ผมขอเรียนเรื่องที่สำคัญก็คือ
 ในเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมด้วย สำนักงานอันนี้จะไม่มีผลประโยชน์อะไรเลย
 ถ้าวัฒนธรรมไทย วิธีเรามองประเทศเพื่อนบ้าน หรือวิธีเรามองชนกลุ่มน้อยที่อยู่ในประเทศ
 ไทยเรานี้ มองอย่างการเหยียดหยาม มองอย่างการที่ไม่ให้เกียรติเขานะครับ คุณจะให้เงิน
 ไปเท่าไรก็จะมีปัญหาแน่

ประเด็นที่ ๒ ผมขอเน้นอย่างนี้ว่า ถ้ามีเงื่อนไขในการให้สตางค์ ซึ่งผมเห็นในงบประมาณแล้วจะคิดว่า ปีนี้จะให้ในราว ๘๐๐ ล้านบาท ปีหน้าอาจจะเป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท อาจจะเป็น ๑,๒๐๐ ล้านบาท ต่อไปเรื่อย ๆ อาจจะสูงขึ้น ๆ เรื่อย ๆ แต่ให้บนเงื่อนไขที่บริษัทไทยเท่านั้นที่มีสิทธิที่จะไปทำถนนหนทางไปทำโครงสร้างทางเศรษฐกิจใช้ไหมครับท่าน ส่วนใหญ่จะเป็นอย่างนี้ใช้ไหมครับ อันนี้นะครับ ถ้าเรามีนโยบายอันนี้แล้วไม่ผ่านรัฐสภา ไม่ผ่านทางกรรมการใดกรรมการหนึ่งเพื่อที่จะตรวจสอบอันนี้ ผมเกรงว่าในอนาคตไม่นานนี้นะครับ เราอาจจะเห็นการวิพากษ์วิจารณ์โดยผู้ที่ตรวจสอบรัฐบาล เหมือนกับที่ฝ่ายค้านวิพากษ์วิจารณ์ไปในกรณีของเอ็กซิมแบงก์ (EXIM bank) นะครับ ที่มีนโยบาย ๔,๐๐๐ ล้านบาทที่จะให้พม่ากู้ แต่อันนั้นกูนะครับ แต่ดูในวิธีที่ ก็เหมือนกับว่าให้ฟรี ๆ เหมือนกันนะครับ เพราะว่าเป็นเขาเรียกว่าซอฟต์โลน (Soft loan) นะครับท่าน ซอฟต์โลนนี้ ๒๐ ปีจ่ายนะครับ บางกรณีอาจจะยาวกว่านั้นนะครับ แล้วก็ดอกเบี้ยเพียง ๓ เปอร์เซ็นต์ ปรากฏว่าเรื่องเอ็กซิมแบงก์นี้เกือบจะกลายเป็นเรื่องส่วนตัวไปแล้ว ซึ่งมาจากนโยบายของผู้บริหารแบงก์ เรื่องส่วนตัวนี้ผมหมายถึงเรื่องส่วนตัวที่ผู้ที่มีอำนาจที่มีธุรกิจอยู่ในพม่าด้วยนะครับ คือให้กันเอง ก็คือข้ามถนนไปแค่นั้นนะครับ ส่งเช็คข้ามถนนไปแค่นั้นนะครับ จากเอ็กซิมแบงก์ไปสู่บริษัทโทรคมนาคมนี้ข้ามถนนแค่นั้น

ประเด็นที่ ๓ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับท่านครับ ต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง ทั้ง ๆ ที่ผมเห็นด้วยนะครับท่านประธานฯ ผมอภิปรายว่าเห็นด้วยนะครับ ผมเป็นห่วงมากเลยนะครับว่า การพัฒนาประเทศเพื่อนบ้านนี้ อย่างเช่นในกรณีของพม่า ตอนนี้รู้สึกมีองค์กรเหลือเกินที่เข้าไป และข้อสำคัญที่สุดก็คือมีการประชุมและก่อทุนมติขึ้นมาแล้วนะครับ จากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตว่าจะต้องไปสร้างเขื่อนที่พม่า ที่แม่น้ำสาละวิน ซึ่งเป็นแม่น้ำบริสุทธิ์ที่สุด เป็นแม่น้ำแห่งเดียวในภูมิภาคนี้ที่ไม่มีเขื่อนเลย แล้วมีการหลากหลายทางชีวภาพอย่างไม่สามารถที่จะหาได้จากที่อื่นเลย ถามว่าถ้าเป็นกรณีอย่างนี้ในการใช้งบประมาณจากองค์กรนี้เราจะต้องทำการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมหรือเปล่า แล้วทางสังคม ถ้าสร้างเขื่อนขึ้นมาสูง ๒๕ เมตร ตอนนี้แบบออกมาแล้วที่แม่สะเรียงวัดกันแล้วนะครับ รู้ว่าเมืองไทยนี้จะจมอยู่ใต้น้ำเกือบ ๓๐๐ กิโลเมตร รวมทั้งอำเภอปายด้วย

น้ำเกือบจะเข้าถึงเมืองแม่ฮ่องสอนเลย แล้วก็ไม่มีกรารายงานเรื่องผลกระทบกระเทือนทางสิ่งแวดล้อม ไม่มีการรายงานเลยว่าผลกระทบทางฝ่ายพม่าก็ชุมชนจะต้องย้ายกันออกไปจะเสียไปเท่าไร เพราะว่าเหตุผลที่การไฟฟ้าและได้ัน โยบายจากรัฐบาล ก็คือเขาบอกว่าต้องไปสร้างเขื่อน เขาพูดตรงไปตรงมากับผมเลยนะครับ ผู้อำนวยการใหม่บอกเหตุผลที่เราต้องไปสร้างเขื่อนในพม่าเพราะว่าไม่มีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับประชาชนที่จะมาประท้วงจะประท้วงได้อย่างไรพม่า รัฐมนตรีต่างประเทศที่เคยเจรจากับเราที่สัญญาให้เราทุกอย่าง ไค่นับไล่ออกไปหมดแล้ว มีนายทหารที่ไม่เคยทำเรื่องระหว่างประเทศมาแทนหมด ท่านครับ ผมขอสรุปอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยนะครับที่จะตั้งสำนักงานใหม่เพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ แต่การร่วมมือระหว่างประเทศนี้ ผมขอเน้นว่าต้องดูแลให้ถ่องแท้ด้วยนะครับ เพราะว่าเรายังช่วยเขานี้ะครับ ผู้ที่โดนกระทบกระเทือนจากการช่วยเหลือของเรานี้ยังจะเกลียดคนไทยมากขึ้น ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากประเทศที่เป็นเผด็จการนะครับ แล้วถ้าเราไปสนับสนุนเผด็จการเพื่อที่จะทำร้ายเขาจากองค์กรนี้นะครับ ผมว่าเรามีปัญหามากขึ้นด้วย ไม่ใช่ภายในประเทศเรา แต่กับนานาชาติที่กำลังเฟื่องถึงเรื่องนี้อยู่ เป็นคำที่ทำให้การสนับสนุน และเป็นการเตือนแก่นั่นนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ที่ท่านไกรศักดิ์ได้อภิปรายไปก็ฝากให้ท่านกรรมการ การต่างประเทศและกรรมการสิ่งแวดล้อมช่วยดูแลด้วยนะครับ ก็เป็นข้อสังเกตที่ดีครับ ท่านรองนายกฯ รับไปใช้ไหมครับ ครับ ก็เป็นการรับทราบในเรื่อง ๑.๑ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ระเบียบวาระที่ ๑.๒ – ๑.๓ เป็นเรื่องที่รับทราบเช่นเดียวกัน แต่ว่า เป็นเรื่องที่จะต้องมีความเห็นทางฝ่ายบริหารมานั่งชี้แจงด้วย เพื่อให้ท่านสมาชิกฯ เรา ได้ซักถาม แต่วันนี้นั้นเรื่อง บสท. แล้วก็เรื่องรายงานการเงินของธนาคารส่งออก ปี ๒๕๔๓ – ๒๕๔๔ แล้วก็เรื่องตลาดสินเชื่อนะครับ ขอเลื่อนไปก่อน เพราะว่า การประสานงานทางฝ่ายบริหารติดภารกิจอยู่นะครับ ผมจึงขอเลื่อนจาก ๑.๒ – ๑.๓ ออกไปก่อน

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ เรื่อง ตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคล ที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยประธานศาลฎีกาแจ้งว่า นายสำราญ ถาวรชูรม และ นายเกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ กรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภามาตรา ๓๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ วุฒิสภาจึงจำเป็นต้องเลือกกรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างนะครับ

สำนักงานเลขานุการยุติธรรม
เลขรับ 6379
วันที่ - 6 ก.ย. 2547
เวลา 10.00 น.

ที่ ศย 003/ 31082

สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานการประพฤ
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร
กทม. 10900

31 สิงหาคม 2547

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานการประ

รับที่ 517 47

วันที่ 7 / 10 / 47 เวลา 11.55

ถึง... ศาล... ที่...

เรื่อง การเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งวุฒิสภาเลือกจากบุคคลซึ่ง
ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
ตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 36 (3) คือ นายสำราญ ถาวรยศม์ และนายเกียรติขจร
วัจนะสวัสดิ์ ซึ่งเข้ารับหน้าที่ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2545 จะครบวาระการดำรงตำแหน่งใน
วันที่ 28 พฤศจิกายน 2547

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 มาตรา 38
วรรคแรก กำหนดว่าเมื่อจะต้องมีการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 36 (3)
ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระ ให้ประธานศาลฎีกาแจ้งให้ประธานวุฒิสภาทราบภายในสี่สิบห้าวันก่อนวัน
ครบกำหนดตามวาระ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอได้โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ขอกกราบเรียนมา
โปรดทราบด้วยว่านายสำราญ ถาวรยศม์ และนายเกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็น
ผลดีแก่ราชการศาลยุติธรรมโดยยึดถือความถูกต้องเป็นธรรมเป็นที่ตั้ง และทั้งสองท่านได้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิมาสองวาระติดต่อกัน ซึ่งตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ
จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๖๓๔ / ๖๔๖
วันที่ ๗ / ๑๐ / ๔๗
เวลา ๑๓.๐๐ น.
สำนักงานการประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ)
ประธานศาลฎีกา

สำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
กลุ่มเลขานุการคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม
โทร./โทรสาร 0 2513 7726
e-mail : ojdc@judiciary.go.th

(สำเนา)

ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม

เรื่อง ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 จึงประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 36 (3) ดังนี้

1. นายเกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์

2. นายสำราญ ภาวราษฎร์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2543

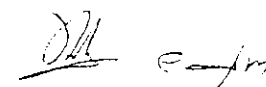
(ลงชื่อ) สันติ หักกราล

(นายสันติ หักกราล)

ผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีภาษีอากรในศาลฎีกา

ทำการแทนประธานศาลฎีกา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสนธิ์ฐา ผลสุขขวา)

เจ้าพนักงานธุรการ 4

(สำเนา)

ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม
เรื่อง ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 จึงประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการ
ศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 36 (3) ดังนี้

1. นายเกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์
2. นายสำราญ ถาวรายุศม์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545

(ลงชื่อ) อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ

(นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ)

ประธานศาลฎีกา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวดวงพร ต่อพงษ์กร)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 8 (ว)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในมาตรา ๓๘ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า เมื่อจะต้องมีการ เลือกรับกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๓) ให้วุฒิสภา ตั้งคณะกรรมการขึ้นมากลางหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควร ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม จำนวน ๒ เท่าของจำนวนที่ต้องเลือกต่อวุฒิสภา เพื่อเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิในครั้ง ผมจึงขอหารือว่า คณะกรรมการชุดนี้ท่านสมาชิกฯ จะเสนอให้มีจำนวนกี่คนครับ ท่านกรรมการ การพิจารณาวุฒิสภา ท่านพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ เชิญครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉัณ พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อ ผู้ที่จะเป็นกรรมการพิจารณารายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๒๒ คนกะ ขอผู้รับรองด้วยกะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าจำนวน ๒๒ คนนี้จะต้องเป็น ๒ เท่า นะครับ ถูกต้องตามเกณฑ์นะครับ เชิญเสนอรายชื่อครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) :

๑. นายพิชัย ขำเพชร
๒. นายสมบุญ ทองบุราณ
๓. นายวีรวิธ สติธรรม
๔. นายสันต์ เทพมณี
๕. พลตำรวจเอก มีชัย นฤกุลกิจ
๖. นายบรรจุรย์ เกริกพิทยา
๗. พลเอก วัฒนา สรรพพานิช

๘. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล
 ๙. นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์
 ๑๐. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ
 ๑๑. นายอนันต์ ผลอำนวย
 ๑๒. นายสุนทร จินดาอินทร์
 ๑๓. นายมนัส รุ่งเรือง
 ๑๔. นายสุรสิทธิ์ นัทรชัยเดช
 ๑๕. นายชงค์ วงษ์จันทร์
 ๑๖. นายณภินทร ศรีสรรพวงค์
 ๑๗. นายประศักดิ์ ณ กาฬสินธุ์
 ๑๘. คุณหญิงจินตนา สุขมาก
 ๑๙. นายปราโมทย์ ไพชนม์
 ๒๐. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
 ๒๑. นายศักดิ์ กอแสงเรือง
 ๒๒. นายจรูญ ยังประภากร
- ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านสมาชิกฯ จะเสนอรายชื่อ
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการสามัญพิจารณาเสนอชื่อบุคคล
ที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. นายพิชัย จำเพชร
๒. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
๓. นายวีรวัธ ติพิธิธรรม
๔. นายสันติ เทพมณี
๕. พลตำรวจเอก มีชัย นฤกุลกิจ
๖. นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา
๗. พลเอก วัฒนา สรรพานิช
๘. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล
๙. นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์
๑๐. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ
๑๑. นายอนันต์ ผลอำนวย
๑๒. นายสุนทร จินดาอินทร์
๑๓. นายมนัส รุ่งเรือง
๑๔. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช
๑๕. นายชงก์ วงษ์จันทร์
๑๖. นายณรินทร์ ศรีสรพวงค์
๑๗. นายประศักดิ์ ณ กาฬสินธุ์
๑๘. คุณหญิงจินตนา สุขมาก
๑๙. นายปราโมทย์ ไพชนม์
๒๐. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
๒๑. นายศักดิ์ กอแสงเรือง
๒๒. นายจรูญ ยังประภากร

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ จะให้คณะกรรมการชุดนี้ทำงาน

กี่วันครับ กำหนดเวลาใหม่ครับ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ กำหนดเวลาครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ๔๕ วันครับท่านประธานฯ

ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เสนอ ๔๕ วัน ในการทำงาน
มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมให้คณะกรรมการ
ชุดนี้ทำงาน ๔๕ วัน ท่านเจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่ผมวิ่งเข้ามาพอดียกมือแล้ว
ท่านประธานฯ ไม่ทันเห็นนะครับ ต้องขออนุญาตนิดหนึ่ง คือในเรื่องที่เราจะต้องรับทราบ
รายงานผลสรุปของหน่วยงาน ๔ - ๕ หน่วยงาน แต่ได้ปรากฏว่าได้ยินว่าท่านประธานฯ
บอกว่าเขาไม่มาชี้แจง ท่านประธานฯ ครับ สังเกตดูสถิคนะครับ ๑.๒ เป็นเรื่องของบริษัท
บริหารสินทรัพย์ไทย บสท. เราเรียกว่ากันว้าแแต้ม (TAMC) หรือว่าจะเป็นเรื่องรายงาน
ประจำปีงบประมาณของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เรื่องรายงานการเงินของแผ่นดิน
เรื่องธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าคือเอ็กซิมแบงก์ เป็นเรื่องสำคัญ ๆ ทั้งสิ้น
ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ คงจะจำได้ใช่ไหมครับ ผมเคยทวงว่าเรื่องนี้เคยอยู่ใน
วาระแล้วอยู่ดี ๆ ก็หายไป แล้วท่านประธานฯ ก็กรุณากลับเข้ามาสู่วาระใหม่แล้ว แต่ผมดู
ตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วก็มาอยู่อย่างนี้ตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว และเขาก็ไม่มา จำได้ไหมครับ
ท่านประธานฯ ครับ สัปดาห์ที่แล้วท่านประธานฯ บรรจุแล้วก็ มี แล้วก็ก่อนสัปดาห์ที่แล้ว
ท่านประธานฯ บรรจุ สัปดาห์ที่แล้วเราพิจารณาเรื่องงบประมาณก็ไม่มีก็ไม่ว่ากัน วันนี้
ท่านประธานฯ บรรจุผมก็มาตามนัดเลย คือตรงเพลงเลย พอถึงเวลาท่านประธานฯ
หมด ๑.๑ ผมเดินเข้าประตูมา ท่านประธานฯ ครับ พวกเราก็มีงานมีการที่จะต้องพิจารณา
เมื่อบรรจุเราก็ทำตามท่านประธานฯ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ท่านประธานฯ ๑.๒ ผมก็เดินเข้า
๑.๒ พอเดินเข้ามาถึงท่านประธานฯ บอก เป็นที่น่าเสียดายว่า คนชี้แจงไม่มา เขาไม่เห็นเรา
มีค่าเลยหรือครับ ที่เราจะต้องคอยฟังคำชี้แจง คอยติง คอยให้ข้อสังเกต แล้วเขานัดเรา

อย่างนี้ แล้วผมเดินเข้ามาแล้วเขาก็ไม่มา บสท. ไม่มา เอ็กซิมแบงก์ไม่มา สดง. ไม่มา แล้วเรื่องสำคัญ ๆ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ แล้วเราก็ใจดีผ่านไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ แล้วเราจะไม่พูดจากันเลยหรือครับ ท่านประธานฯ เห็นใจนะครับที่ผมจำเป็นต้องพูด ไม่อย่างนั้นวุฒิเราจะเสียหาย เราก็ยึดหยุ่นมาก็ครั้งแล้วเป็นเดือนแล้วท่านประธานฯ ผมเห็น บรรจุมานเป็นเดือนแล้ว แล้วเขาไม่มา แล้วเสร็จแล้วท่านประธานฯ ถ้าช้ามากไม่ทันการณ์ เราบอก บสท. ทำงานอย่างไร งบประมาณของชาติเสียหายไปเขาบอกเข้าไปแล้ว ทำไปแล้ว ผูกพันไปแล้วเราก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้ ท่านประธานฯ ช่วยวินิจฉัยหน่อยซิครับว่า เราจะทำกันอย่างไร ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่มาชี้แจง จะไปเอาตัวอย่างของรัฐมนตรี หรือเปล่า นายกรัฐมนตรีหรือเปล่า เห็นวุฒิสภาไม่มีประโยชน์เลยหรือครับ ผมทำการบ้าน และก็ตามตัวอย่างนี้ และถ้าผมไม่อยู่ผมไปต่างประเทศแล้วเรื่องนี้เข้าก็จะบอกว่าผมไม่ทำหน้าที่ ท่านประธานฯ ช่วยพิจารณาหน่อยครับว่าจะทำอย่างไร ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ผมให้จบกระบวนการ ก่อนนะครับ คือเราจบระเบียบวาระที่ ๑ แล้วนะครับ ทีนี้เรื่องรับทราบ ๑.๒ - ๑.๓ นั้น ที่รับทราบจากฝ่ายประธานงานคือทางสภาเราประธานงานไปยังฝ่ายรัฐมนตรีที่กำกับดูแล คือรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง คือคราวที่แล้วท่านรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ คุณสมเจตน์มาชี้แจง แต่ก็ติดที่เป็นช่วงบ่ายมาก เราเลื่อนไปครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี้เราประธานไปแล้วจึงหวัะที่เขาบอกว่าเขาคิดขัดนะครับ คราวหน้าผมจะให้ฝ่ายเลขาฯ ประธานให้เข้าให้ได้ครับ มาอยู่ในรายงานคราวหน้านะครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ นิคเคียวครับ ผมให้ข้อมูลท่านประธานฯ ก็แล้วกันนะครับ เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้วเราบรรจุ เรื่อง บสท. นะครับ แล้วผมเองก็นึกว่าเขาจะมาชี้แจง ปรากฏว่าผมไปทราบว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นคนเรียกคนของ บสท. ไปพบ ผมถึงงงว่าทำไมเรียกเวลาเดียวกันกับที่ท่านประธานฯ บรรจุในวาระการประชุม ผมงงมากเลยพอเป็นอย่างนั้น ก็แสดงว่าเรานี้ไม่มีความหมาย แล้วท่านบอกว่าประธานไปทางท่านรัฐมนตรี พอประธานทางรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็เลยเรียก บสท. ไปพบที่อื่นเลยไม่ต้องมานี่อีก อันนี้เป็นข้อเท็จจริงนะครับท่านประธานฯ ครับ ผมไม่เคยพูดอะไรที่ไม่จริง เพราะผมทราบว่า รัฐมนตรีเรียกเขานะครับ เพราะว่าเขายากจะเอาข้อมูลมาให้ผม ผมบอกวันนั้นได้ไหม เพราะว่ามาที่สภาเลย เขาบอกว่าท่านรัฐมนตรีเรียกผมเข้าพบ ผมงงว่าทำไมไม่ให้มาที่สภา ทำไมเรียกไปที่ทำเนียบ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๒ นะครับ ร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. นะครับ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
สภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๐๕๕๗

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
นราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ
ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔
อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ส.ร. -

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันทน์กุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่...../.....

วันที่...../...../.....

เวลา..... น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๕๕/๔๗ วันที่ ๒๐/๙/๔๗

เวลา ๑๒.๐๕ น. ส่ง...ฯ

ส่ง...

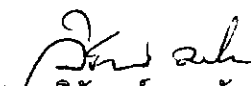
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.
(นายณัฏฐดิน อูมา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ.
(นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔
(สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้
สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระ
สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ
และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งที่ตั้งอยู่ในท้องที่
จังหวัดนราธิวาส มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้
ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการ
ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการ
ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนาในระดับอุดม
ศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายจำมุดดิน อูมา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนราธิวาส

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้
สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระสามารถ
พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้
การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งและบางส่วนของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ใน
ท้องที่จังหวัดนราธิวาส มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาส เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์
ประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อ
พัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทาง
วิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องจรรยาบรรณและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ปกป้องบุคคล และ
กลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริม
ภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึด
หลักจรรยาบรรณทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาส
ทางการศึกษาด้านศาสนาในระดับอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔ ให้รวมวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
นราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้ง
เป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ตามพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญ
ในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาและส่งเสริม
งานวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิด
ปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุง
ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทาง
สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และ
หลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนา
ในระดับอุดมศึกษา

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของ
มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิด
อย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้

(๒) จัดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการที่บูรณาการการศึกษา กับ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับกลุ่มประชาชนทั่วไป เพื่อพัฒนา สูสากล

(๓) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

(๔) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และบูรณาการภูมิปัญญา ท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน

(๕) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการขึ้นทางเลือกที่ดี แก่ชุมชนและสังคม

(๗) ทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

(๘) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และ การบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๙) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศ ใกล้เคียงเป็นสำคัญ

(๑๐) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนอง ความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน

(๑๑) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) สถาบัน

(๔) สำนัก

(๕) วิทยาลัย

(โปรดพลิก)

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๙ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิก คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุง รักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุดตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

(โปรดพลิก)

หมวด ๒
การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธาน

สภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดนครราชสีมาจำนวนสองคน

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง
รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้า
หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของ
มหาวิทยาลัย และมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัย
เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายก
สภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อ
นายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารซึ่งเป็น
ผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔)
และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภะนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการ สภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่า ด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทน ตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า จะมีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไป
ของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ใน
การปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ
ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัย
ตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่
คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๕) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอน
นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี
ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการ
ตามมาตรา ๘

(๑๐) กำกับมาตรฐานการศึกษา และประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

(๑๑) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๑๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหา
รายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๓) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการระดมทุนและทรัพยากร ส่งเสริม
การจัดตั้ง และการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๑๔) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๕) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และคณาจารย์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนออนุโบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(โปรดพลิก)

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ระดมทุนและทรัพยากร และบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวិชาการ ประกอบด้วย ประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๑ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภามหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม และการยกเลิกสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๕) เสนอแนะนโยบายการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วย ประธาน
สภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์
ประจำ และข้าราชการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก
ตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการตาม
วรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัย
ต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย

(๒) หาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ
และการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๔ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการ
บริหารงานของมหาวิทยาลัยและจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี
และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติ
ราชการตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๕ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ
สภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

(โปรดพลิก)

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๖

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีเมื่อครบสองปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาผลการประเมินผลตามวรรคสอง และถ้า
สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาหรือองค์การวิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือ
มีประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง
ไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา
อื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า
ห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการ
บริหารอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ เป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๕) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(โปรดพลิก)

- (๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๗) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน
รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ
- (๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย สมาคมอาจารย์และข้าราชการ
และส่งเสริมกิจการนักศึกษา
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่
สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๑ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ
และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒
รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติ
ตามมาตรา ๓๒

รองคณบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมี
จำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนรองคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะ
ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๒๕ ววรรคสี่ มาใช้บังคับแก่
การพ้นจากตำแหน่งคณบดีก่อนครบวาระโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับแก่การรักษาราชการแทนคณบดีโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือ
สถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย คณบดี เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาลักษณะและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำในคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ

(๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ

(โปรดพลิก)

มาตรา ๓๕ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ คนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว และการรักษาราชการแทนให้นำความใน มาตรา ๓๑ ววรรคสอง ววรรคสาม ววรรคห้า ววรรคหก และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี คณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนได้

มาตรา ๓๘ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้า และรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือ

(โปรดพลิก)

ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามในเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๕๐ หรือผู้รักษาราชการแทน ตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้อำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่ กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๕๒ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ สภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย
คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและ
พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ
ในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้
คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็น
คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้
โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของ
มหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์
เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำ
หน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

(โปรดพลิก)

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๗ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๘ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้น

อย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา

ชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดก็ได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงชั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญากิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(โปรดพลิก)

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าว ที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่อง แต่งกายของนักศึกษา โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อ ให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ รายได้หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ให้ลูกจ้างตามสัญญาจ้างของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โอนมาเป็นลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดสัญญาจ้าง

มาตรา ๕๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้

(โปรดพิมพ์)

มาตรา ๕๙ ในระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส ประธานกรรมการอิสลามจังหวัดนราธิวาส เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจากบุคคลในภาคใดไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้สภามหาวิทยาลัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

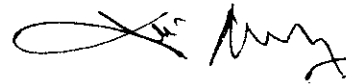
มาตรา ๖๑ ให้วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกฎกระทรวงจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกหน่วยงานนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ควรรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทบวง ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิค นราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ และประกาศกระทรวง สาธารณสุขเฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ และเป็นร่างพระราชที่เกี่ยวกับการเงิน ซึ่งจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาอยู่ ๒๓ วันนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนราธิวาส มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา เพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๕๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจา ๒๐/๓

สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการ ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษาศาสนา ในระดับอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

- ๒๑/๑

๕๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๒๑/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิพนธ์ วิทัยยุททศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุททศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ได้รับมอบหมายให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ แล้วรายงานต่อวุฒิสภา ผมใคร่จะขอเรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ การศึกษาฯ แลงที่ได้ไปศึกษา ก่อน ให้ที่ประชุมรับทราบ เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นผมอยากจะ เรียนถามท่านประธานฯ ว่า ร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในวาระวันนี้มีอยู่อย่างน้อย ๓ ฉบับ ที่เกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการ แต่ว่ากระผมไม่เห็นมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ หรือท่านหนึ่งท่านใดมาคอยชี้แจงตอบคำถามต่อเพื่อนสมาชิกฯ ในสภาแห่งนี้ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ คงจะต้องมีคำถามที่อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อันนี้ก็ต้องฝากท่านประธานฯ ว่า ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติทุกครั้งทุกฉบับเราเคยมีการท้วงติงกันว่าขอให้มีการรัฐมนตรีหรือตัวแทน รัฐบาล ผู้แทนรัฐบาลมาคอยชี้แจง เพื่อจะทำให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นไป ด้วยความราบรื่นเรียบร้อย ฝากไว้ประการแรกครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ X X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุททศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรื่องนี้อย่างนั้นครับ คือเรียนชี้แจงเลย คือท่านรัฐมนตรี X ว่าการฯ ดิการกิจ และบังเอิญท่านรัฐมนตรีช่วยฯ สุธรรม ป่วย ก็ทางท่านรองนายกฯ จะเป็นตัวแทนฝ่ายรัฐบาลมาชี้แจงร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยที่จะ เข้าในวันนี้ครับ เชิญ X

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ
กระผม ผ่อง เล่งอี้ ขอเรียนต่อที่ประชุมว่า ตามที่สภาผู้แทนราษฎร ได้มีมติรับ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ซึ่งคณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอแล้วนั้น ต่อมาคณะกรรมการการวิสามัญ
กิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๕ ในการพิจารณาคำเนินการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
คณะกรรมการได้มีมติมอบหมายให้คณะอนุกรรมการการอุดมศึกษา รับไปพิจารณา
ซึ่งมีคอกเตอร์วิบูลย์ แซ่มชื่น เป็นประธาน แต่เนื่องจากในวันนี้ทางท่านประธาน
อนุกรรมการการอุดมศึกษา คือคอกเตอร์วิบูลย์ แซ่มชื่น ดิกราชการไปต่างประเทศ
กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอนำผลการศึกษาของคณะอนุกรรมการ
ดังกล่าวมารายงานต่อที่ประชุมเพื่อเป็นข้อสังเกตก่อนที่จะได้มีการอภิปรายซักถาม
ในประเด็นปัญหาที่เพื่อนสมาชิกฯ อาจจะมีข้อข้องใจต่อไป

ประการแรก ทางคณะอนุกรรมการการอุดมศึกษาได้เห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ได้จัดให้มีขึ้นตามหลักการของ
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในมาตรา ๓๖ ที่ต้องการให้สถานศึกษา
ของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และให้ดำเนินการโดยอิสระ สามารถ
พัฒนาและบริหารจัดการที่เป็นของตนเอง เพื่อให้เกิดความคล่องตัว มีเสรีภาพในทาง
วิชาการ และให้อยู่ภายใต้กำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย ที่ประชุมของอนุกรรมการ
ดังกล่าว และคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จึงเห็นว่าควรจะ
ได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป

ประการที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างองค์ความรู้
การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา เพื่อให้สังคมเกิดความสันติ มีคุณภาพ
ให้สังคมมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสืบสานและเสริมภูมิปัญญาให้
เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และให้โอกาสการศึกษาแก่ประชาชน และโดยเฉพาะ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๒๑/๓

อย่างยิ่งเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาด้านศาสนาระดับอุดมศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ จึงได้มีข้อสังเกตและคำถามที่จะต้องถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านผู้แทนรัฐบาล ขณะนี้ก็คือท่านรองนายกรัฐมนตรี ดอกเตอร์วิษณุ เครืองาม คงจะทำหน้าที่ชี้แจงและตอบคำถาม-----

- ๒๒/๑

ซึ่งคำถามมีอยู่ว่าเป็นข้อสังเกตที่จะถามด้วยหรือรับว่า การที่จะให้บรรลุดุติประสงค์ X
ตามมาตรา ๖ แล้วได้มีการกำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไว้ตามมาตรา ๘
ซึ่งมีอยู่ ๑๑ ประการ ที่น่าสนใจก็คือว่า ใน (๘) ที่บัญญัติไว้ว่าให้มหาวิทยาลัยต้องเน้น
ประชาชนในภูมิภาค ที่ตั้งมหาวิทยาลัย และประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ จึงอยากจะ
เรียนถามว่าคำว่า “ประชาชนในภูมิภาค” ที่ตั้งมหาวิทยาลัยมีขอบเขตแค่ไหน และคำว่า
“ประเทศใกล้เคียง” หมายความว่าอย่างไร หมายถึงประเทศอะไรหรือมีประเทศ X
อะไรบ้าง

ประการที่ ๓ ครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้
มหาวิทยาลัยเปิดสอนวิชาทางศาสนาระดับอุดมศึกษา แต่ไม่ปรากฏว่าในการแต่งตั้ง
กรรมการสภามหาวิทยาลัยนั้น ได้กำหนดให้มีพระภิกษุสงฆ์หรือผู้นำทางศาสนา
เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไรบ้าง ไม่ทราบว่าการศึกษา
ทางด้านศาสนานั้นจะเน้นศาสนาอะไรเป็นพิเศษ หรือว่ามีการสอนทุก ๆ ศาสนา
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระพุทธศาสนามีแนวทางที่จะเปิดสอนถึงระดับอุดมศึกษา
ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เพียงใดหรือไม่อย่างไร ถ้าจะมีการสอนในมหาวิทยาลัยก็อยากจะ
เรียนถามว่าเหตุใดถึงไม่มีผู้แทนทางด้านศาสนา โดยเฉพาะพระพุทธศาสนาก็คือ
พระภิกษุสงฆ์เข้าไปร่วมเป็นกรรมการอยู่ในคณะกรรมการดังกล่าว คือคณะกรรมการ
ส่งเสริมวิชาการก็ดี หรือคณะกรรมการในสภามหาวิทยาลัยก็ดีเอาไว้เพราะคิดว่าถ้าหากมี
ตัวแทนดังกล่าวแล้ว ก็อาจจะทำให้การวางหลักสูตร การพิจารณาต่าง ๆ ในเรื่องการศึกษา
ด้านศาสนาทุก ๆ ศาสนาที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้สอดคล้องกัน เพื่อจะไม่ก่อให้เกิด
ปัญหาต่อไปในเรื่องศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
ของประชาชนในท้องถิ่นได้บัญญัติให้มีสภาทางวิชาการในมาตรา ๒๐ เช่นเดียวกันหรือรับ X
ก็ไม่มีการบัญญัติผู้นำศาสนาหรือผู้แทนศาสนาไว้ให้มีส่วนร่วมแต่ประการใด จึงขอเรียน
ถามท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าจะระบุบัญญัติเพิ่มให้พระภิกษุสงฆ์และผู้นำ คือผู้แทนทางศาสนา
เข้ามาเป็นคณะกรรมการดังกล่าวด้วยจะเกิดความเสียหายอย่างไรหรือไม่ หรือถ้าไม่เสียหาย
ถ้าจะขอเพิ่มท่านจะเห็นเป็นประการใด เพื่อคณะกรรมการนี้จะได้นำสิ่งเหล่านี้ไปประกอบ
ในการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป

อีกประการหนึ่งท่านประธานฯ ครั้น มาตรา ๓๖ วรรคสี่ได้บัญญัติให้
หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา
มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี และตามวรรคห้า มาตรา ๒๖ ได้บัญญัติว่า เมื่อหัวหน้า
ภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง
ก็ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองต้องพ้นไปด้วย ขอถามว่ามีเหตุผลอย่างไร และจะมีความเหมาะสม
เพียงใด เพราะหน้าที่หัวหน้าภาควิชาที่ดี หรือรองหัวหน้าภาควิชาที่ดี น่าจะเป็นตำแหน่ง
ทางวิชาการควรที่จะให้ดำรงอยู่ ทำไมจะต้องมากำหนดว่าเมื่อหัวหน้าพ้น แล้วรองก็ต้อง
พ้นไปด้วย -----

และที่สำคัญก็คือว่าในมาตรา ๓๗ (๔) (๕) ยังได้บัญญัติห้ามไม่ให้หัวหน้าภาควิชาและรองหัวหน้าภาควิชาดำรงตำแหน่งเกิน ๒ สมัยติดต่อกัน ซึ่งกระผมคิดว่าน่าจะขัดต่อความเป็นจริง เพราะหัวหน้าภาควิชาที่น่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในภาควิชา นั้น ๆ ไม่น่าจะต้องกำหนดด้วยวาระ อันนี้ก็อยากจะเรียนถามเหตุผลว่ามีเหตุผลประการใด เพื่อกรรมการจะได้รับไปประกอบการพิจารณาร่างในวาระที่ ๒ นี่คือข้อสังเกตที่คณะกรรมการเราอยากจะฝากท่านประธานฯ ไปยังเพื่อนสมาชิกฯ และท่านรองนายกรัฐมนตรี คอเคเตอร์วิทย์ ซึ่งทำหน้าที่แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาชี้แจงวันนี้ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คอเคเตอร์วิทย์แล้ว ท่านจิโรจน์ ท่านบุญญา ท่านณรงค์ ท่านวัลลภ และท่านมนตรี ผมเรียงตามคิวที่ยกมือ นะครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ผมขอสนับสนุนการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งจะเป็นการรวมเอาสถาบันการศึกษาคือวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส วิทยาลัยการอาชีพตากใบ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เข้าเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาส ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระจายความเจริญ กระจายการศึกษาไปสู่ภูมิภาค โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ แต่ผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ - ๓ ประการ สำหรับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ประการแรก เมื่อมีการรวมสถาบันในระดับวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเข้าไป ซึ่งปัจจุบันสถาบันเหล่านี้เป็นสถาบันที่ผลิตกำลังคนในระดับกลาง เราจะใช้ลักษณะที่ออกกฎหมายคล้าย ๆ เวนคืน คือรวมเอาสถาบันเหล่านั้นเข้ามาเป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ก็จะทำให้เกิดผลกระทบตามมา คือขาดสถาบันชั้นกลางในท้องถิ่นที่จะฝึกอบรมให้การศึกษาแก่เยาวชน เช่น เทคนิค เกษตร การอาชีพพยาบาลบรมราชชนนี อันนี้จะนำไปสู่การที่จะให้รัฐบาลไปจัดตั้งวิทยาลัยเหล่านี้ในอนาคต ทดแทนสถาบันที่ถูกโอนมาอยู่ในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์หรือไม่ ประการที่หนึ่ง

ประการที่ ๒ การโอนบุคลากร ลูกจ้าง พนักงานของวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้ง ๔ แห่ง นั้นเข้ามาเป็นของมหาวิทยาลัยแห่งใหม่นั้น จะทำให้เกิดความลำบากในการบริหารจัดการ กำลังคนในมหาวิทยาลัยแห่งใหม่หรือไม่ เพียงใด

ประการที่ ๓ รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส ราชชนรินทร์ควบคู่กับมหาวิทยาลัยนครพนม ผมอ่านทุกมาตราทั้ง ๒ ร่าง เกือบทุกมาตรา ก็คิดว่าความเหมือนกัน ๘๕ เปอร์เซ็นต์ คงมีรายละเอียดเล็กน้อยที่แตกต่างกัน ปรากฏว่า ในส่วนของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชชนรินทร์ ในบทเฉพาะกาลไม่ได้บัญญัติให้มี ผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีในระยะเริ่มแรก อันนี้จะเป็นปัญหาสำหรับมหาวิทยาลัย ที่ตั้งใหม่ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากมหาวิทยาลัยก็เคยมีประสบการณ์จุดนี้ อันนี้จะทำให้เกิดปัญหาในระยะเริ่มแรก ในขณะที่มหาวิทยาลัยนครพนมนั้น เขากำหนด ในบทเฉพาะกาลให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้รักษาการ ในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยนครพนมเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี อันนี้คือข้อแตกต่าง และเป็นความห่วงใยที่คิดว่าน่าจะตกลงไปหรือไม่ สำหรับมหาวิทยาลัยนราธิวาส ราชชนรินทร์

ส่วนประเด็นสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับกรรมการสภามหาวิทยาลัยนั้น ผมเห็นว่าสัดส่วนของกรรมการจากสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) นั้น คือ จากผู้บริหารใน (๓) และจากคณาจารย์ใน (๔) นั้น กำหนดแค่ ๓ คน จากแต่ละส่วนนั้น ผมเห็นว่าน้อยเกินไป น่าจะเพิ่มเป็น ๕ คน ซึ่งในรายละเอียดนี้จะเสนอในชั้นกรรมาธิการ ต่อไป เพราะว่ามหาวิทยาลัยนี้มาจากหลาย ๆ ส่วน จากสถาบันหลายแห่ง การที่มีตัวแทนมา เพียง ๓ คน อาจจะไม่ครอบคลุมจากวิทยาเขตต่าง ๆ ผมว่าน่าจะได้เพิ่มในจุดนี้ เพื่อให้ ครอบคลุมในการมีตัวแทนในสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้มีการสะท้อนปัญหาของแต่ละ ส่วนราชการ ซึ่งตั้งอยู่กระจัดกระจายกันอยู่ได้มาเข้าสู่สภามหาวิทยาลัยจะทำให้การบริหาร มีประโยชน์มากยิ่งขึ้น ถึงแม้จะมีข้อสังเกต ๓ - ๔ ประการนี้ แต่กระผมก็เห็นว่าสมควร ที่จะรับหลักการและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชชนรินทร์ในโอกาส อันเร็ววันครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจิโรจน์ครับ เชิญครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานฯ ครับ กระผมรู้สึก
มีความยินดีแทนพี่น้องชาวจังหวัดนครราชสีมา ถึงแม้ผมไม่ได้เป็นชาวนครราชสีมาก็ตาม แต่ที่
ชาวนครราชสีมาได้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ที่นี้ ที่ดีใจก็เพราะว่าผมทราบว่าพี่น้องที่นั่นเขาต่อสู้
อยากได้มหาวิทยาลัยมานานแล้ว จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดเล็ก จังหวัดเล็กนี้บางที
กระทบพูดตรง ๆ ครับท่านประธานฯ รัฐบาลไม่ค่อยสนใจ คนก็ไม่ค่อยสนใจ ขออะไร
ก็ไม่ค่อยได้ จังหวัดเล็กนี้ จังหวัดยากจนนี้ไม่ค่อยได้ แต่จังหวัดใหญ่นี้ได้ไปเรื่อยครับ ✕
จังหวัดใหญ่ ๆ ไปดูนครราชสีมา ถนนก็ได้ มหาวิทยาลัยก็ได้ อะไรก็ขอได้หมดเลย จังหวัด
เชิงใหม่ยังได้ใหญ่เลยท่านครับ แต่จังหวัดเล็กไม่ค่อยได้ ผมคิดใจคราวนี้ให้ครับท่านครับ ✕
ที่จังหวัดนครราชสีมาหรือจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดเล็กที่ได้มีมหาวิทยาลัย รัฐบาลชุดนี้
เริ่มเห็นความสำคัญของการกระจายอำนาจ อันนี้ถูกหลักการพัฒนาจริง ๆ ท่านครับ สงสาร
พี่น้องที่อยู่จังหวัดยากจนลำบาก ลูกหลานก็ลำบากครับ ต้องไปเรียนไกล ไปเรียนสงขลา
ไปเรียนกรุงเทพฯ ไปเรียนอะไรต่ออะไร แต่ถ้าจังหวัดนครราชสีมาจะมีมหาวิทยาลัยเองอย่างนี้
ลูกหลานที่นั่นสบายครับแล้วรู้อยู่แล้วว่าสถานการณ์ที่ปักยได้ โดยเฉพาะที่นครราชสีมาเดี๋ยวนี้ ✕
สถานการณ์รุนแรง เราร้อน อันนี้ผมเห็นใจครับ เดี่ยวนี้ข้าราชการก็ขวัญเสีย ขวัญไม่ค่อยดี
พอได้มหาวิทยาลัยคราวนี้ผมว่าประชาชนจะขวัญดีขึ้น คงจะภูมิใจที่รัฐบาลเริ่มเลี้ยวแล
แล้ว เริ่มเห็นความสำคัญแล้ว ผมดีใจจริง ๆ ท่านครับ และอันหนึ่งผมว่าให้ครับ ✕
ท่านประธานฯ ไหน ๆ ก็พูดถึงจังหวัดเล็ก ๆ ผมคิดใจรัฐบาลนี้เหมือนกับผู้น้อยท่านครับ ✕
ผู้น้อยเดี๋ยวนี้ รัฐบาลท่านทักษิณขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการผู้น้อย ผมดีใจจริง ๆ ครับ
ท่านรองนายกฯ ท่านวิญญูท่านนั่งอยู่นี้ ผมภูมิใจท่านพัฒนามาถูกทาง ผู้ใหญ่พอแล้วครับ
แต่อย่าลด ผมไม่ต้องการให้ลดผู้ใหญ่ แต่ขึ้นให้เด็ก ๆ เขาและขึ้นไปแค่นี้ นี่ถูกหลักการครับ
จังหวัดใหญ่ ๆ ก็เหมือนกันครับ มหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ งบประมาณ ท่านประธานฯ ครับ
งบประมาณจังหวัดใหญ่ ๆ พอแล้วครับ แต่ว่าเรางบประมาณจังหวัดเล็ก ๆ เพิ่มขึ้น

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรณิตย์ ๒๔/๒

อย่างจังหวัดผมจังหวัดศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพิ่มสักหน่อย อย่าไปตามอัตราส่วน
พวกที่มากแล้วก็มากไป พวกที่น้อย ๆ เพิ่มขึ้นหน่อยครับ-----

- ๒๕/๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๒๕/๑

อีกอันหนึ่งท่านประธานฯ ครับ ก็ขอคิดเดียวครับผม ไม่พูดมาก อีกนึกหนึ่งก็อย่างนี้ ถ้าเราไปตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดเล็ก ๆ แล้วครับ ที่สำคัญที่สุดก็คือว่าจะก่อให้เกิดรายได้แก่พี่น้องประชาชน จะก่อให้เกิดเศรษฐกิจในระดับ เศรษฐกิจดีครับ จังหวัดปัตตานีไปตั้งมหาวิทยาลัยนี้เมื่อก่อนจนที่สุด~~ในระดับ~~ เดียวนี้ดีขึ้นมาก เศรษฐกิจเขาดีขึ้น เพราะมีผลต่อเนื่อง การค้าการขายช่วยเยอะครับ ร้านอาหาร ร้านเครื่องเขียน หอพักอะไรต่ออะไร เยอะแยะครับเป็นที่ต่อเนื่องกัน เพราะฉะนั้นผมว่าอันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดีครับ ก็คงจะทำให้ นอกจากจะทำให้พี่น้องประชาชนนี้ ลูกหลานของชาวนราธิวาสที่เขาได้ไปเรียนสะดวกแล้ว ได้ประหยัดรายจ่ายแล้ว~~ระดับ~~ ก็จะทำให้เศรษฐกิจของเมืองนี้ดีขึ้นด้วย เพราะฉะนั้นผมขอสรุปว่าผมขอสนับสนุนจริง ๆ ครับ พ.ร.บ. นี้ คือทั้งของนราธิวาสและทั้งของนครพนมครับ ท่านประธานฯ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญญา หลีเหลด ครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา กระผมจะอภิปรายประเด็นสั้น ๆ ประเด็นแรกก็คือ ขอชื่นชมในนโยบายรัฐบาลที่ออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภา ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เห็นด้วยก็ ๒ - ๓ ประการ ที่อยากจะสนับสนุนก็คือ พระราชบัญญัตินี้ต้องยอมรับความเป็นจริงว่าเป็นกฎหมายการเมือง มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์นี่เป็นการแก้ปัญหาในทางการเมืองใน ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคได้ส่วนหนึ่ง อาจจะไม่ใช่ว่าทั้งหมด แต่ถือว่าเป็นความใจถึงของรัฐบาลที่ได้ออกกฎหมายฉบับนี้ ผมขอสนับสนุนและให้ออกมาได้แล้วให้ปฏิบัติอย่างรวดเร็ว เหตุผลก็คือเรามีปัญหาในเรื่องการจัดการศึกษาด้านศาสนาที่นักเรียนนักศึกษาใน ๓ - ๔ จังหวัดชายแดนภาคได้นั้นไปเรียนในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเรามาเปิดเสียเองเป็นนโยบายที่ถูกต้องแล้วเปิดถึงระดับปริญญาตรีด้านศาสนาในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ โดยเฉพาะให้ท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุน มีส่วนตั้งสภาท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อสนับสนุนมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ประเด็นสุดท้ายที่อยากจะเสนอแนะเป็นข้อสังเกตก็คือ มหาวิทยาลัยนั้นจะมีบทบาทอย่างไรในการส่งเสริมพัฒนาด้านวิชาการ โดยเฉพาะวิชาที่เป็นวิชาหลัก ๆ ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อนุบาล ประถม มัธยม เพื่อเป็นการพัฒนาคน

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๒๕/๒

ที่ผมพูดเสมอก็คือ โดยเฉพาะวิชาพื้นฐานก็คือวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์และวิชา
ภาษาต่างประเทศก็อยากจะให้เป็นภารกิจของมหาวิทยาลัยนี้อยู่ด้วยครับผม ขอบคุณมาก
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ กระผมจะขอเพิ่มเติม
รายละเอียดจากที่ท่านประธานผ่องได้นำเรียนที่ประชุมไปแล้วว่า ~~ครั้น~~ ร่างพระราชบัญญัติ X
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์นั้นเป็นกฎหมายแนวใหม่ อันที่จริงผมเห็นด้วยในการที่
จะตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดนราธิวาสแล้วก็ไปดูรายละเอียดข้างในก็มีเรื่องที่ทันสมัยอยู่
หลายประการ ~~ครับ~~ แต่ว่าการตั้งมหาวิทยาลัยโดยไปรวมเอาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ *
ในมาตรา ๔ เข้าด้วยกัน ผมคิดว่าคนที่เขาอยู่เดิมคงจะไม่พอใจเท่าไร ยกเว้นบางหน่วย
ในกรณีนี้ให้รวมเอาวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส
วิทยาลัยการอาชีพตากใบ ซึ่งผมก็ไม่ทราบว่าทำไมต้องไปเอาวิทยาลัยการอาชีพตากใบ-----

วิทยาลัยการอาชีพอื่นไม่เอาหรืออย่างไร ทำไมไม่เอามาให้หมด หรือไม่ก็ไม่เอาเลย
 แล้วก็วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ของกระทรวงสาธารณสุขเข้ามา ซึ่งพวกผม
 คณะกรรมการการศึกษาฯ ได้ไปประชุม ไปรับฟังความคิดเห็นที่จังหวัดนครพนม
 ที่จังหวัดนครราชสีมาที่จริงเรานัดแล้วว่าจะลงไปรับฟัง แต่บังเอิญวันนั้นท่านประธาน
 รัฐสภานัดประชุมรัฐสภา ก็เลยต้องเลื่อนไป แต่ถ้าในการประชุมของคณะกรรมการ
 วิสามัญก็อาจจะลงไปรับฟังสักครั้งหนึ่ง ผมเห็นว่าการตั้งมหาวิทยาลัยอย่างนี้นั้น
 รัฐบาลอ้างว่าเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ แต่ว่าไปกระทบสถาบันอื่น ๆ แล้ว
 ได้ฟังความเห็นของชาวนราธิวาสบ้างหรือเปล่า มีการพูดกันแต่บอกว่า ชาวนราธิวาส
 ต้องการมหาวิทยาลัย ผมก็เห็นด้วยว่าต้องการ แล้วผมก็สนับสนุนให้มีมหาวิทยาลัย
 แต่เมื่อมีมหาวิทยาลัยนราธิวาสฯ แล้วนี้ วิทยาลัยเทคนิคก็หายไป วิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 หายไป วิทยาลัยการอาชีพหายไป วิทยาลัยพยาบาลหายไป ผมก็ไม่แน่ใจว่าถ้า
 ประชาชนเขารู้ว่ากฎหมายเขียนอย่างนี้เขาจะยังสนับสนุนอยู่หรือไม่ แต่ถ้าพี่น้อง
 ประชาชนต้องการผมก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร เพราะกฎหมายนี้เราต้องรับร่างไว้พิจารณา
 อยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาสฯ นั้นเคยมี เขาต้องการที่จะสร้าง
 ความเป็นเลิศในทางวิชาชีพของเขา และกฎหมายของอาชีวะที่กำลังจะเข้ามาสู่วุฒิสภา
 แห่งนี้ เพราะผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว อาชีวะเขาก็จะมีกฎหมายของเขาเองที่
 สามารถเปิดสอนได้ถึงระดับปริญญาตรี ขณะนี้อาชีวะก็เป็นแห่งหนึ่งใน
 กระทรวงศึกษาธิการ แล้วอยู่ ๆ ก็ไปหยิบเอาวิทยาลัยซึ่งสังกัดแท่งอาชีวะให้มาขึ้น
 กับแท่งอุดมฯ ครูบาอาจารย์เขาก็มีปัญหา ผมทราบครับว่า ทางผู้ร่างนี้ก็ได้แก้ปัญหา
 โดยไปเขียนว่า ในมาตรา ๗ (๓) บอกว่า จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่า
 ปริญญา และระดับปริญญา ก็แปลว่า มหาวิทยาลัยนี้สอนการศึกษาพื้นฐานด้วย ระดับ
 ต่ำกว่าปริญญา แล้วที่ระดับปริญญา เพราะระดับ ปวช. นั้นอยู่ในการศึกษาพื้นฐาน
 อันที่จริง ก็พิจารณาถูกก็แล้วกัน อันนี้ก็เป็นประการแรกที่ผมจะให้ข้อสังเกตไว้

ประการที่ ๒ ก็ขอสนับสนุนว่า กฎหมายนี้ทันสมัย ก็คือ การจัดการศึกษา
 โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่และประเทศใกล้เคียง หลักการตรงนี้
 ดีครับ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์ลักษณ์ ๒๖/๒

ประการต่อมา ได้กำหนดไว้ในกฎหมายเลข ๖ ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุด
ขององค์กรปกครองท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา ๒ คน เป็นกรรมการสภาโดยตำแหน่ง

ประการที่ ๔ ที่เป็นข้อสังเกต ก็คือว่า นายกสภามหาวิทยาลัยและ
กรรมการ ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ นี้ ไม่ได้จำกัดวาระ~~นคร~~ ครบถ้วน~~นคร~~ ดัชนีการบริบูรณ์ X
ถูกจำกัดวาระว่า ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน แต่นายกสภาฯ และ
กรรมการสภาฯ ไม่ถูกจำกัดโดยเงื่อนไข อันนี้ก็ฝากเพื่อกรรมธิการวิสามัญจะได้ดู
ให้ละเอียดขึ้นว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น มาตรา ๑๕ นี้เป็นเรื่องดีครับ ถือว่าเป็นจุดเด่น
ของมหาวิทยาลัยนี้ก็ได้ คือ กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชน
ในท้องถิ่น เป็นบอร์ด (Broad) เล็ก ๆ อยู่ในมหาวิทยาลัย และที่น่าสนใจก็คือว่า
มาตรา ๒๖ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี
เมื่อทำงานมาได้ ๒ ปี แต่ว่าในการประเมินนี้ใช้คะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง จะรุนแรง
ไปไหมครับ แค่เกินกึ่งหนึ่งเท่านั้นเอง น่าจะใช้ ๒ ใน ๓ หรืออย่างไร จะประเมินให้เขา
ไม่ผ่าน~~นคร~~ ครบถ้วน ถ้าประเมินไม่ผ่านก็ต้องถูกออกจากการเป็นอธิการบดี อันนี้ก็ฝาก X
คณะกรรมการวิสามัญไว้ -----

ในมาตรา ๕๘ ของกฎหมายนครพนม ~~นครพนม~~ ได้กำหนดให้มีผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี
 จนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ต้องไม่เกิน ๑ ปี แล้วกำหนดไว้ว่า
 ให้เลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษาเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งนี้ อันนี้ของมหาวิทยาลัย
 นครพนม แต่ของนราธิวาสไม่มี เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกฯ ได้พูดไปคนหนึ่งแล้ว ผมขอให้
 ข้อสังเกตเพิ่มเติมอย่างนี้ครับ ว่าที่จริงนี้อันนี้ฝากกรมการศึกษานำไปเพิ่มเติมแล้วก็
 แก้ไขเสียด้วย หรือว่าท่านรองนายกฯ ท่านจะมีความเห็นประการใด เลขาธิการนี้งานท่านก็มาก
 แล้วก็ให้ไปรักษาการแทนอธิการบดี ผมว่าไม่น่าจะเหมาะสม คนที่ควรจะไปปฏิบัติหน้าที่
 หรือเรียกว่ารักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้น่าจะเป็นรองเลขาธิการ
 คณะกรรมการการอุดมศึกษา แล้วก็ตั้งไปทั้ง ๒ มหาวิทยาลัยคือ ทั้งนราธิวาสและนครพนม
 เพราะ ๒ มหาวิทยาลัยนี้ยังไม่มีอธิการบดีที่จะไปรักษาก็ต้องตั้งคนเข้าไปใหม่ เพราะเป็นการ
 ไปรวมเอาจากหน่วยต่าง ๆ ของนครพนมนั้นเดิมให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม
 รักษาการ แล้วตอนหลังก็มาแก้ไขให้เลขาฯ ไปรักษาการในตำแหน่งอธิการบดี ซึ่งผมว่าไม่น่าจะ
 เหมาะสมเท่าไร ขอเสนอให้เป็นรองอธิการบดี แล้วก็ให้มีทั้ง ๒ มหาวิทยาลัย ~~นครพนม~~
 เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตาม ก็ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าให้ท่านรองนายกฯ
 ซึ่งเป็นผู้แทนรัฐบาลมาตอบคำถามในที่ประชุมแห่งนี้ ขอท่านได้โปรดพิจารณาว่าการรวม
 เอาสถาบันต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่เดิมแล้วก็เป็นการสอนในระดับอาชีวศึกษาหรือสอนวิชาชีพ
 ในจังหวัดนราธิวาสนี้ ผมไม่กล้าพูดที่นราธิวาส เพราะผมไม่ได้ไปฟัง แต่เดี๋ยวพอถึงนครพนม
 เดี่ยวผมจะบอกว่ามีปัญหา เพราะนครพนมนั้นเทคนิคเขาสู้อิสรภาพไม่ได้หรอกครับ เขาสู้อิสรภาพ
 ไม่ได้เพราะว่าเมื่อรัฐบาลจะออกกฎหมายรวมเขาก็ต้องยอมให้รวม แต่ว่ามหาวิทยาลัย
 ของนครพนม เขาก็เตรียมแล้วว่าครูบาอาจารย์เขาก็จะย้ายไปอยู่วิทยาลัยสารพัดช่างกัน
 แล้วเขาจะไปตั้งวิทยาลัยเทคนิคขึ้นใหม่ อันนี้ก็เหมือนกันครับ ที่นราธิวาสนี้พวกอาจารย์
 วิทยาลัยเทคนิคเขาก็ย้ายไปอยู่ที่อื่นกัน แล้วก็ไปตั้งวิทยาลัยเทคนิคขึ้นใหม่ อาจจะขอเปลี่ยนชื่อ
 วิทยาลัยสารพัดช่างนราธิวาสหรือวิทยาลัยการอาชีพแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นวิทยาลัยเทคนิคขึ้นมา
 แทนก็ได้ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากไว้เป็นข้อสังเกตและกราบเรียนถามท่านประธานฯ ไปถึง
 ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีในประเด็นเหล่านี้ด้วย ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์วัลลภ ดังคณานุรักษ์ ครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าเราพิจารณาเผิน ๆ นี่ก็อาจจะ
คิดว่าคงคล้ายกับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา ที่ผมพูด
เช่นนี้เพราะว่าผมอยากให้ท่านสมาชิกฯ อ่านกฎหมายฉบับนี้ให้ละเอียดนะครับ กฎหมาย
ฉบับนี้มี ๖๒ มาตรา ๖๒ มาตราในส่วนที่เหมือนกับกฎหมายมหาวิทยาลัยอื่น ๆ นี่มีเพียง
๒ ส่วนเท่านั้น

ส่วนที่ ๑ ก็คือส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้าง ที่มาว่าโครงสร้างนั้นจะมี
สภามหาวิทยาลัย มีสภาวิชาการ มีสภาคณาจารย์ และข้าราชการ นี่คือส่วนโครงสร้าง รวมถึง
อำนาจหน้าที่ ซึ่งเหมือนกันกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ประเด็นนี้ก็คงเป็นประเด็นที่คัดลอก
ต่อ ๆ กันมา ซึ่งก็ทำให้เราพิจารณาง่ายขึ้น

ส่วนที่ ๒ ที่ผมคิดว่าอาจจะจะเป็นจุดเด่นที่ท่านณรงค์ นุ่นทอง ขออนุญาตเอ่ยนาม
นี้ท่านพูดไว้ก็คือว่า ในมาตรา ๑๘ พูดถึงกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น
ประเด็นนี้อาจจะเป็นความใหม่ แต่ผมว่าราชภูนี้ก็ไม่น่าครับ เพียงแต่เรียกชื่อที่แตกต่างกัน
ออกไป แต่ก็หมายความว่าคล้าย ๆ กัน แต่ก็ขอชื่นชมว่าในประเด็นที่ ๒ นี่เป็นประเด็นที่
คำนึงถึงชุมชนท้องถิ่น-----

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐา (ค) ๒๘/๑

แต่ผมคิดว่าพอเราดูรายละเอียดในมาตราอื่น ๆ ตรงนี้เป็นปัญหาท่านประธานฯ ครับ จริงอยู่ สมาชิกฯ บางท่านอาจจะบอกว่า เป็นมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับทางการเมืองบ้าง เพราะเป็น จังหวัดขนาดเล็ก อยู่ชายแดนจำเป็นจะต้องมีมหาวิทยาลัย แต่ท่านประธานฯ อย่าลืม ~~นะครับ~~ กฎหมายฉบับนี้เข้ามาคู่กับอีกฉบับหนึ่ง ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย นครพนม ในร่างหลักการพยายามเขียนโยงกันไปโยงกันมา ผมก็นั่งนึกว่า นครพนมต่างอะไร กับนราธิวาส ความเล็กนครพนมใหญ่กว่าแน่ อาจจะคล้ายในความเป็นชายแดน แต่ความรุนแรง ไม่มีความรุนแรงเลยนครพนม เพื่อมาเปรียบเทียบกัน ~~นะครับ~~ ผมพยายาม ยก ๒ ร่าง นี้เข้ามาเชื่อมโยงกัน เพราะผมมีคำถามสำคัญมาก ๆ ที่รัฐบาลจะต้องตอบให้ได้ ครับ ท่านประธานฯ ขอให้ ~~ดิฉัน~~ ~~ครับ~~ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นการรวมเอา ๔ สถาบันการศึกษา ในนั้นเข้ามาด้วยกัน ส่วนที่ ๑ วิทยาลัยเทคนิค อันนี้เด็กจบ ม. ๓ เข้าวิทยาลัยเทคนิคเลขครับ วิทยาลัยเกษตรเทคโนโลยี จบ ม. ๓ ก็เข้า วิทยาลัยการอาชีพ ตากใบ จบ ม. ๓ ก็เข้า ~~ดิฉัน~~ ~~ครับ~~ มีเพียงวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อันนี้แน่นอนครับ เรียนแล้วจบปริญญาตรี เมื่อไปรวมกันมีคำถามสำคัญมาก ที่ถามว่า ต่อไปนี้เด็กจังหวัดนี้ พอจบ ม. ๓ เข้าวิทยาลัย คือเข้ามหาวิทยาลัยเลข ~~ดิฉัน~~ ~~ครับ~~ เข้ามหาวิทยาลัยทันที เป็นเด็ก ที่แปลกประหลาดคนหวัศรย์มาก เป็นเด็กที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางการเมืองหรือเปล่า เชื่อมโยงไปนครพนม นครพนมก็เหมือนกัน จบ ม. ๓ เข้ามหาวิทยาลัยเลขครับ คือเข้า มหาวิทยาลัยนครพนมที่วุ่นวายและครับ จริงอยู่ท่านอาจจะร่างกฎหมายในมาตรา ๕๐ รองรับว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ~~ดิฉัน~~ ~~ครับ~~ นราธิวาสนี้สามารถให้ปริญญาตรีได้ในมาตรา ๕๐ ให้ประกาศนียบัตร ให้อนุปริญญาได้ เพื่อรองรับเด็กจบ ปวช. ปวส. ปวช. คือให้ ประกาศนียบัตรไป ปวส. ก็ให้อนุปริญญาไป แล้วก็ปริญญาให้สำหรับคนที่เรียนต่อจนจบ ปริญญาตรี แต่มีปัญหาลงจริง ๆ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยออกรูปแบบแบบนี้ นอกจากกระทบกับ โครงสร้างของแท่งเดิมของอาชีวะแล้ว ผมเข้าใจว่ายังกระทบ โครงสร้าง ระบบการจัดการศึกษาของประเทศไทยด้วย พื้นฐาน ๑๒ ปีขณะนี้เด็ก ม. ๓ เมื่อเรียนเข้าไป ก็คือเข้ามหาวิทยาลัยแล้ว ผมคิดว่าปรัชญาแบบนี้ไม่รู้คิดได้อย่างไร คือผมไม่เข้าใจจริง ๆ ผมเห็นด้วยที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในชุมชนท้องถิ่นในจังหวัด แต่การใช้วิธีรวมกันขยำกัน รวม ๆ กันแล้วจัดตั้งขึ้นมาแล้วทำลายโครงสร้างอื่นที่มีอยู่ ผมคิดว่าเป็นวิธีการจัดตั้ง

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (ค) ๒๘/๒

ที่อยากจะเรียนกับท่านรองนายกฯ จริง ๆ นี่หรือคือระบบปฏิรูประบบราชการในยุคนโยบายรัฐบาลทักษิณ นี่หรือคือการปฏิรูประบบราชการแบบนี้ ผมคิดว่าการปฏิรูปแบบนี้ทำลายโครงสร้างระบบการศึกษาไทยขนานใหญ่ ผมเองอยากให้ แต่ผมรับหลักการไม่ได้จริง ๆ ผมรับหลักการอย่างนี้ไม่ได้ นครพนมก็เช่นกันครับ ผมรับหลักการเช่นนี้ไม่ได้ เอาวิทยาลัยเทคนิคพวก ม. ๓ ขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัย ผมคิดว่าไม่ใช่ แล้วทเฉพาะกาลก็ไม่ได้เขียนว่าให้ใช้ไปกี่ปี ถ้าเขียนว่า โอ.เค. (O.K.) เป็นไปก่อน แล้วพอรุ่นนี้เรียนไปจนจบกันไป แล้วต่อไปนี่ก็จะมีรับเฉพาะพวกอุดมฯ ขึ้นไป หมายถึงจบ ม. ๖ ขึ้นไปเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ แล้วเกิดวิทยาลัยอื่นขึ้นมารองรับ ถ้าแบบนี้รับกันได้ แต่นี่เป็นการขำเข้าไปรวมกันทันที แล้วผมคิดว่าวิธีการแบบนี้เป็นปัญหามาก นี่เป็นประเด็นที่หนึ่งที่เป็นคำถามว่า ทำไมคิดวิธีแบบนี้ จะอ้างว่าเป็นจังหวัดเล็ก ส่วนต่าง ๆ น้อยก็รวมเป็นมหาวิทยาลัย ก็ตอบคำถามไม่ได้ว่า ทำไมนครพนมก็ใช้แบบนี้เช่นกัน เพราะฉะนั้นความเป็นขนาดนี้คงตอบไม่ได้

น.ค.ส.ช

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมคิดว่าเป็นคำถามที่ผมอยากจะถามในเชิงปรัชญาการศึกษาพอสมควร ระบบเรียนฟรี ๑๒ ปี การศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจุบันเราบังคับ ป. ๑ - ป. ๕ ก็คือถึง ม. ๓ แล้วแถมอีก ๓ ปี ไปเรียนฟรี ๑๒ ปี พอมาเข้าอุดมฯ แบบนี้ก็เกิดอหังการเหลือเหมือนกันว่าจะเป็นอย่างไร หรือรัฐบาลจะได้ไปโฆษณาต่างประเทศว่าต่อไปนี้เราเรียนมหาวิทยาลัยก็ฟรี ~~น.ค.ส.ช~~ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยนราธิวาสและมหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งรับเด็กตั้งแต่ ม. ๓ ขึ้นไป ในรูปแบบของเรียนวิทยาลัย จะเอาไปหาเสียงกันแบบนั้นหรือครับ ผมว่าไม่ถูก นี่เป็นในเชิง ๒ ประเด็นคำถามที่ผมคิดว่าต้องตอบครับ แต่ในขั้นต้นผมรับหลักการไม่ได้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม มন্ত্রী สันทวิชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ผมก็คงอภิปรายสั้น ๆ ~~น.ค.ส.ช~~
ผมก็งั้น ๆ อยู่กับการรวมวิทยาลัยมาเป็นมหาวิทยาลัย ที่แรกผมก็มีความเชื่อว่าการรวม
เป็นมหาวิทยาลัยจะมีมาตรฐาน มีความใหญ่ขึ้น มีโครงสร้างอะไรที่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ มี

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (ค) ๒๘/๓

แล้วเป็นมาตรฐาน นอกจากท่านวัลลภอภิปรายว่าจบ ม. ๓ ก็คงเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย
ไม่ได้ แล้วต่อในระดับ ปวช. แต่ในขณะที่ชกกันข้างบนในโครงสร้างไม่มีวิทยาเขต ไม่มี
บัณฑิตวิทยาลัย ไม่ได้เขียนไว้เลย-----

- ๒๘/๑

ผมก็ไม่ทราบว่าการที่ไม่เขียนวิชาเขตไว้เพราะอะไร เพราะในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีการรวมกัน ผมเห็นทุก พ.ร.บ. จะเขียนวิชาเขตการแบ่งส่วนราชการเอาไว้

อันที่ ๒ คือไม่มีบัณฑิตวิทยาลัย ทำให้ผมเข้าใจว่า แม้ใน พ.ร.บ. นี้จะไม่เขียนว่าแค่ปริญญาตรี แต่การไม่มีบัณฑิตวิทยาลัยหมายความว่า ไม่ต้องการให้มีการขยายมากกว่าปริญญาตรีใช่ไหม นี่คือคำถามที่ผมอยากจะถาม

ฉะนั้นมหาวิทยาลัยนี้ที่ตั้งขึ้นกับนครพนมไม่มีอะไรต่างกัน ฉะนั้นผมคิดว่าไม่ใช่เหตุผลเรื่องท้องที่ใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะมีความต่างกันนิดเดียว มีความต่างกันแค่เรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ของมหาวิทยาลัย บทบาทหน้าที่มีต่างกัน ห่างกันแค่ ๑ - ๒ ข้อ ตรงนี้มี ตรงนี้ไม่มี นอกนั้นก็ลอกกันมา ฉะนั้นผมว่าไม่ใช่เหตุผลในเรื่องของพื้นที่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย หรือต้องการจัดการศึกษาพิเศษใด ๆ ทั้งสิ้น ฉะนั้นโดยสรุปผมอยากจะถามซ้ำ นะครับว่า เด็กจบ ม. ๓ เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยนี้ได้ใช่ไหม อันที่ ๒ การที่ไม่มี วิชาเขตและไม่มีบัณฑิตวิทยาลัย ก็คือต้องการลอกแค่ปริญญาตรีใช่ไหม และอยากจะเพิ่มเติมคำถามสุดท้ายก็คือ ในร่าง พ.ร.บ. นี้ก็เหมือนอีก ๒ ฉบับนั่นแหละครับ ไม่มีคำว่านักศึกษาใด ๆ บัญญัติอยู่เลย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ แม้ว่าจะตั้งบอกว่า มาตรา ๑๘ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชน ซึ่งใน พ.ร.บ. อื่นก็ใช้คำว่า คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน แต่ในเอาคำว่าท้องถิ่นมา ก็ไม่มีองค์ประกอบของนักศึกษาใด ๆ เข้ามามีส่วนร่วมเลย ผมก็เลยไม่แน่ใจว่า ไม่ให้ความสำคัญกับพวกเขา หรือเปล่า ไม่มีการบัญญัติว่า นายกองค์การนักศึกษา ไม่มีบัญญัติใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ ไม่กล่าวถึงนักศึกษาใด ๆ ทั้งสิ้น ผมฝากคำถามไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทธรศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอุมาร์ ดอยิบ ครับ

นายอุมาร์ ดอยิบ (นราธิวาส) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อุมาร์ ดอยิบ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนราธิวาส กระผมรู้สึกดีใจและขอขอบพระคุณรัฐบาลที่ได้มีความคิดว่าได้เสนอ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร และในวันนี้ได้เข้าสู่วุฒิสภา เพราะมหาวิทยาลัยนราธิวาสนี้เป็นความต้องการของประชาชนชาวนราธิวาสมาเป็นเวลาอันยาวนานแสนนานแล้ว การที่รัฐบาลสนอง

ความต้องการของประชาชน แม้ว่าจะเป็นลักษณะที่ไม่สมบูรณ์ก็แล้วแต่ ก็คิดว่า
เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ เพราะการแก้ปัญหาในภาคใต้ ผมมีความเห็นว่าต้องแก้
ด้วยการศึกษา เมื่อการศึกษาดีขึ้นแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและที่จะเกิดในอนาคต
คิดว่าจะเบาบางลง หรือว่าจะได้แก้ได้ระดับหนึ่ง ~~นะครับ~~ การที่รัฐบาลสนองความต้องการ X
ของประชาชนในลักษณะอย่างนี้ ทำให้ประชาชนดีมาก และดีใจเป็นอย่างมาก -----

๓๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๓๐/๑

ผมเชื่อว่าเมื่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ดำเนินกิจการต่าง ๆ โดยสมบูรณ์คิดว่าปัญหาภาคใต้ อาจจะเบาบางลงและสามารถแก้ปัญหาในภาคใต้ได้ เพราะผมเชื่อว่าการแก้ปัญหาในภาคใต้ ในปัจจุบันนี้ต้องแก้ด้วยการศึกษาและเศรษฐกิจพร้อม ๆ กัน เมื่อผมอ่านหลักการ เหตุผล ตลอดจนมาตรา ๔ ของ พ.ร.บ. นี้ ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์จะเกิดขึ้น ก็ต่อเมื่อมีการหลอมรวมวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี วิทยาลัยการอาชีพ ตลอดจนคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดนราธิวาส มาหลอมรวมเป็น มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ กรณีหลอมรวมวิทยาลัยต่าง ๆ ให้เป็นมหาวิทยาลัย นั้นผมก็ได้มีโอกาสพบบรรดาผู้บริหารวิทยาลัยต่าง ๆ ในจังหวัดนราธิวาส โดยเฉพาะ วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเขาบอกว่าเขาไม่มีปัญหาอะไร อยากจะรวมให้เป็นมหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และได้คุยกับ ผอ. วิทยาลัยเทคนิคในฐานะท่านประธานอาชีวศึกษาในจังหวัดนราธิวาส ท่านบอกว่า วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยเกษตร วิทยาลัยการอาชีพเขาไม่มีปัญหาที่จะหลอมรวมเป็น มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประเด็นที่มีปัญหาก็คือกรณีหลอมรวมวิทยาลัยเทคนิค ให้เป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์นั้นเป็นการยุบแล้วก็ยกเลิกระดับ ปวช. และ ปวส. ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ฉะนั้นระดับ ปวช. นักเรียนสามารถเข้าเรียนโดยใช้ วุฒิมัธยมศึกษาแค่ ม. ๓ ได้ แต่เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยแล้วนักเรียนที่จะเรียนหลักสูตร ปวช. ก็ไม่มีสิทธิ์แล้ว ยกเว้นผู้ที่จบ ม. ๖ เท่านั้นที่จะเข้าเรียนได้ ก็แสดงให้เห็นว่าชาวนราธิวาส จะได้มหาวิทยาลัยคือ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็ต้องเสีย วิทยาลัยอาชีวศึกษาไป แสดงว่าได้อย่างเสียอย่าง เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น กระผมขอเสนอทางเลือกดังนี้

๑. ให้คงไว้วิทยาลัยเทคนิคอย่างเดิม คือยังมีปัจจุบันนี้ไม่ต้องแตะต้องใด ๆ ทั้งสิ้นและให้เปิดคณะอื่นแทน จะเป็นคณะเทคโนโลยี หรือคณะวิศวกรรมศาสตร์ก็ได้

๒. ให้วิทยาลัยเทคนิคที่จะแปรสภาพเป็นมหาวิทยาลัยหรือว่าคณะอื่น ๆ ที่แปรสภาพจากวิทยาลัยเดิมให้ดำเนินการสอนเป็น ๒ สาขา หรือ ๒ โปรแกรม สาขาที่ ๑ ให้รับนักศึกษาจบระดับ ม. ๓ แล้วไปเรียนต่อระดับ ปวส. นอกจากนั้นให้มีโอกาสต่อ ถึงปริญญาตรี สาขานี้ต้องเน้นเฉพาะประสบการณ์และให้มีความชำนาญในการปฏิบัติ

๗๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๓๐/๒

สายที่ ๒ ให้มหาวิทยาลัยนี้เป็นมหาวิทยาลัยแบบอื่น ๆ โดยรับนักเรียนที่จบ ม. ๖ แต่ว่า
สายนี้ให้เน้นเฉพาะวิชาการ อาจารย์ในการสอนในสถาบันอื่น ๆ โดยเฉพาะวิทยาลัยราชภัฏ
หรือวิทยาลัยเทคโนโลยีหรือว่าการอาชีวศึกษาต่อไป นอกจากหลอมรวมวิทยาลัยที่มีอยู่ใน
จังหวัดนครราชสีมาแล้ว ผมเห็นว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ น่าจะเปิดโอกาสหรือน่าจะเพิ่มคณะอื่น ๆ
เช่น คณะอิสลามศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์

คณะภาษาศาสตร์ เช่น ภาษาอาหรับ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาอื่น ๆ
ทั้งนี้และทั้งนั้น ต้องให้เป็นไปตามความประสงค์ตามความต้องการของคนในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็น
เป็นพุทธ จะเป็นอิสลามก็แล้วแต่ มิฉะนั้นไม่ประสบความสำเร็จ ขอขอบพระคุณนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพัทธา อมรรัตนเมธา เชิญครับ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (น) ๓๑/๑

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ดิฉัน นิพัทธา อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี ขอแสดงความยินดี ~~และขอ~~ X
 ในการที่พี่น้องทางภาคใต้จะได้มหาวิทยาลัยใหม่คือมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
 ตอนแรกก็ดีใจมาก ๆ แต่ก็นั่งคิดอยู่ว่าถ้าหากได้มหาวิทยาลัยไปแล้วนี้ เด็กหรือผู้ปกครอง
 ที่ประสงค์จะจบแค่ ปวช. ปวส. จะทำอย่างไร เพราะว่าบางคนจบแค่ ปวช. ปวส. ก็หางาน
 ทำได้แล้ว แต่เมื่อทางรัฐบาลเสนอมาอย่างนี้ก็แสดงว่า ท่านคงจะคิดถึงความต้องการถึงอะไร
 ต่ออะไรหลาย ๆ อย่างจาก ๔ วิทยาลัยนั้นดีเรียบร้อยแล้ว ~~และ~~ X ก็อยากจะฝากว่าใน
 การบริหาร ในการจัดการนั้นก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยเทคนิคต่าง ๆ หลาย ๆ อย่าง
 ไม่ใช่เราจะรวมศูนย์การศึกษาจาก ๔ วิทยาลัยนั้นมาอย่างเดียว เราต้องรวมศูนย์ข้าราชการ
 หรือพนักงานเกี่ยวกับบุคลากรทางการศึกษาเขามาอยู่ด้วยกัน ถ้าหากไม่ราบรื่นการศึกษา
 ต่อไปข้างหน้า ก็คงจะไม่ราบรื่นไปด้วย อยากจะฝากทางท่านประธานฯ ไปยัง
 ท่านรองนายฯ ~~และ~~ ว่า ช่วยกรุณาใช้ความละเอียดอ่อนใช้เทคนิคในการบริหารจัดการ X
 ในเรื่องนี้ด้วย อย่างไรก็ตามที่ในร่าง พ.ร.บ. นี้ได้มีสิ่งที่ดิฉันชื่นชมคือคณะกรรมการส่งเสริม
 การศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการ ผู้แทนองค์กร
 ส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน คณาจารย์และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ อันนี้ก็ทำให้
 ประชาชนในพื้นที่ในชุมชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและ
 แผนการศึกษา และอยากจะฝากว่า การเปิด คือโดยใจจริงอยากให้มหาวิทยาลัยนี้รับเฉพาะ
 คนที่จบจาก ปวช. ปวส. เข้ามาเลย หรือ ม. ๖ เข้ามาเรียนเลย แต่เมื่อไปรวมไว้อย่างนี้ก็ต้อง
 เป็นเทคนิคที่ท่านต้องไปจัดการ แต่อย่างไรก็ตามที่ อยากจะขอว่า ในการวางแผนการศึกษานั้น
 นั้นในการจะตั้งคณะ หรือจะสอนอะไร หลักสูตรนั้นบนพื้นฐานต้องคำนึงถึงความจำเป็น
 ความต้องการ แล้วก็ลักษณะของการทำงาน ลักษณะของการหางานทำ การใช้ประโยชน์
 เพื่อสังคมและก็เพื่อตัวเอง คือเด็กเมื่อเรียนก็ต้องการมีงานทำ อยากจะให้ประมวล
 ความต้องการเกี่ยวกับเรื่องงานหรืออะไรนี้นะคะ ในภาคใต้ แล้วก็จัดหลักสูตรเพื่อสนอง
 ความต้องการนั้น กำหนดจำนวนนักศึกษาอย่าให้เกิดความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง จะมี
 ปัญหาจบมหาวิทยาลัยแล้วไม่มีงานทำเพราะฉะนั้นคนจะต้องศึกษาทางด้านนี้ ~~และ~~ X

เราควรจะต้องเปิดคณะอะไรบ้าง แล้วก็รับนักศึกษาแต่ละคณะแค่ไหน เพียงใด เพื่อให้คนใน
 ภายใต้อำเภอมีโอกาสเรียนการศึกษาสูงขึ้นและก็มีงานทำในภาคใต้ การเปิดมหาวิทยาลัยนี้ก็เป็น
 ส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กภาคใต้หลายคนต้องไปเรียนที่ต่างประเทศเพื่อจบมหาวิทยาลัย เรามี
 มหาวิทยาลัยที่นี้ก็จะเป็นการป้องกันได้ส่วนหนึ่ง ขณะเดียวกันการแลกเปลี่ยนทางด้าน
 การศึกษากับต่างประเทศนั้นก็ต้องอยู่ในความดูแลที่พอสมควร ขอฝากท่านในเรื่องเหล่านี้
 ด้วยค่ะ ที่เป็นห่วงมาก ๆ ก็คือว่ามีมหาวิทยาลัยแล้วจะมีคนที่จบจากมหาวิทยาลัยแล้วไม่มี
 งานทำหรือไปทำงานในสาขาใดสาขาหนึ่ง อันนี้เราคงไม่หมายความว่าเฉพาะแค่คนใน
 จังหวัดนราธิวาสเท่านั้น แต่เป็นประโยชน์ของพี่น้องทางภาคใต้หลาย ๆ จังหวัดรวมกัน
 ด้วยค่ะ ขอสนับสนุน แต่ก็ยังเป็นห่วงในการที่ไปรวบรวมเหมือนกับเป็นศูนย์รวมการศึกษา
 แต่จะมีปัญหาความคิดของหลาย ๆ คน คือดิฉันพูดที่หลัง แต่หลาย ๆ ท่านพูดไปหมดแล้ว
 อยากให้ท่านรองนายกฯ นำข้อสังเกตนี้ไปดูในทางด้านการบริหารจัดการด้วย แล้วถ้ามีอะไรที่
 สมาชิกวุฒิสภาเราพูดไปแล้ว สามารถไปดัดแปลง ไปเพิ่มเติมแก้ไขในระหว่างที่กฎหมาย
 ยังอยู่ในวุฒิสภานี้ได้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลด้วยค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลโท โอภาส รัตนบุรี ครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม พลโท โอภาส รัตนบุรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช
กระผมเองรู้สึกดีใจและเห็นด้วยในการที่มีร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชว
ราชนครินทร์ขึ้นมา~~ครับ~~ อันนี้จะเป็นประโยชน์โดยตรงกับการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ X
ความมั่นคงซึ่งมีใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ที่เรากำลังเผชิญกับเหตุการณ์ที่หลายฝ่ายมองเห็นว่า
เป็นเรื่องที่รุนแรง มีการฆ่ากันตาย เสียชีวิตวันละหลาย ๆ ราย ซึ่งข้อเท็จจริง~~ครับ~~ X
ถ้าหากว่าเรามีมหาวิทยาลัยแห่งนี้เกิดขึ้น กระผมเห็นว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุด เพราะว่า
การพัฒนาการศึกษาจะช่วยให้คนได้เข้าใจในระบบการทำงานของรัฐบาล ในระบบการที่จะอยู่
ร่วมกันอย่างสันติสุข ไม่ใช่จะต้องมารบราฆ่าฟันกัน~~ครับ~~ เพราะฉะนั้นการแก้ไขในเรื่อง V
ของการพัฒนาประเทศให้เกิดความมั่นคงนั้น เคนอุกทางที่ได้ทำมาเรื่องการศึกษา
เป็นสิ่งที่ดีที่สุดแล้วนะครับ และก็มั่นใจว่าในอนาคตทุก ๆ อย่างคงจะดีขึ้น~~ครับ~~ X
แต่เราไม่น่าจะตกใจในเรื่องที่ว่า ฆ่ากันตายวันละ ๒ - ๓ คน อะไรแบบนี้ จริง ๆ ไม่ใช่
เรื่องใหญ่หรอกครับ ฆ่ากันตายอย่างนี้ที่บ้านผม นครศรีธรรมราช วันหนึ่ง ๒๐ - ๓๐ คน
แต่ไม่ได้ลงเป็นข่าว~~ครับ~~ เพราะฉะนั้นรายการขนาดนี้ถ้าประโคมข่าวกันให้น้อยหน่อย X
ทุกอย่างก็จะดีขึ้นมากกว่านี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาเรื่อง พ.ร.บ. ที่มหาวิทยาลัยครับ ท่านครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ครับ คือผม
ต้องการเน้นให้เห็นว่า ความมั่นคงจะเกิดขึ้นจริง ๆ ถ้ามีมหาวิทยาลัย และมีมหาวิทยาลัยแห่งนี้
ที่ว่ารวบรวมวิทยาลัยต่าง ๆ เข้ามานั้น ไม่ใช่ว่าเป็นแห่งแรกในโลกที่ทำมานะครับ
มหาวิทยาลัยแมริแลนด์ของอเมริกาได้ทำอย่างนี้มาแล้ว และก็รวบรวมจากสถาบันการศึกษา
ของฝ่ายกลาโหมทั่วประเทศรวมขึ้นมาโดยบริหารจัดการโดยแมริแลนด์ และก็มีได้
หมายความว่า คนที่จบ ม. ๓ จะเข้ามหาวิทยาลัย มันมีขั้นตอนของมันอยู่แล้วในตัว
ในระบบของการศึกษา เพราะฉะนั้นขอท่านผู้ทรงเกียรติโปรดได้มั่นใจว่ามีระบบ

การศึกษาในมหาวิทยาลัยเขาไม่ได้รับส่วนสี่ส่วนห้าจาก ม. ๓ แต่ว่าพวกนี้อย่างน้อยที่สุด ก็ต้องมาจาก ปวส. แล้วครับ ซึ่ง ปวส. ก็พร้อมที่จะไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยอีก ๒ ปี จึงจบปริญญาตรี สิ่งหนึ่งที่กระผมขอกราบเรียนฝากไว้ในการตั้งมหาวิทยาลัยก็คือว่า คณะต่าง ๆ ที่จะศึกษานั้นควรจะมึคณะมุสลิมศึกษา เพราะขณะนี้พี่น้องใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ไปศึกษามุสลิมศึกษาที่ซาอุดีอาระเบีย ไปที่จอร์แดน ไปที่ประเทศอื่น ๆ ในตะวันออกกลาง แล้วก็ไปรับสิ่งผิด ๆ เข้ามา ถ้าเรามีตัวนี้ขึ้นมา มีมุสลิมศึกษาโดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดการเอง ก็จะได้สิ่งที่เป็นประโยชน์กับประเทศอย่างมากนะครับ และคงจะไม่ฉีกแนวออกไปที่จะมาคิดแบ่งแยกดินแดนแน่นอน อีกอย่างหนึ่งที่ขอเน้นก็คือว่า ทางด้านสังคมศาสตร์ ทางด้านอื่นนั้น เรามีมหาวิทยาลัยมากมาย ขณะนี้เกิดขึ้นก็ขอให้เน้นในเรื่องวิทยาศาสตร์ ให้มากกว่านี้นะครับ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง อีกเรื่องหนึ่งที่กระผมขอฝากผ่าน ท่านประธานฯ ไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรี ก็คือว่า ขณะนี้มีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ๗๐ - ๘๐ แห่งของรัฐ เนื่องจากเรามีมหาวิทยาลัยในราชภัฏต่าง ๆ เกิดขึ้นนั้น ให้หันไปดูทางด้านงบประมาณครับ มหาวิทยาลัยอะไรมีงบประมาณ ๘๐ ล้าน ๗๐ ล้าน หรือไม่ถึงอย่างนี้ทำอะไรไม่ได้ มหาวิทยาลัยจะต้องขยายออกไปให้มีงบประมาณพอสมควรครับ ๘๐ ล้าน โรงเรียนอนุบาลเขาทำกันอยู่ไม่ใช่ระดับมหาวิทยาลัยนะครับ ก็กราบเรียนขอฝากในเรื่องนี้ด้วยครับ -----

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๓๓/๑

กระผมคิดว่าการตั้งมหาวิทยาลัยนี้มีสิ่งที่ดีเท่านั้น และลองดูอะไรที่รับภายในไม่กี่ปี ซึ่งเรา
บอกว่าเราแก้ปัญหาทั้ง ๓ ปีจะสำเร็จ ถ้ามีมหาวิทยาลัยเป็นตัวแรงที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จ
และยังยืนนานตลอดไป ~~ครับ~~ เพราะคนที่เรียนรู้ คนที่รู้มาก มีความรู้ดี เรียนสูงย่อมจะพูด ~~X~~
เข้าใจภาษาเดียวกันได้ และจะไม่รบกัน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังกา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง จากจังหวัดพังงา ~~ครับ~~ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็คงจะพูดคล้าย ๆ ~~X~~
กับท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก่อนหน้านี้พูดไปแล้ว ~~ครับ~~ แต่ผมก็อยากจะเพิ่มเติม ~~X~~
ท่านรองนายกรัฐมนตรีอยู่บางประการ ~~ครับ~~ ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ หลักของการศึกษาในอดีต ~~X~~ ~~X~~
นั้น หรือปัจจุบันที่เราถือเป็นหลักสำคัญก็คือว่า แท่งอาชีวศึกษาก็มีส่วนมาเอาอาชีวศึกษา
นั้นไป สายสามัญก็ไปมหาวิทยาลัยครับ เขาแยกกันตอนอยู่ที่ ม.๓ ที่นี้พอเรามาดูในมาตรา ๔
ที่เราถืออยู่นี้ ~~ครับ~~ ในมาตรา ๔ นี้มีทั้ง ๒ กรณี คือมาจากสายสามัญและสายอาชีวศึกษา ~~X~~
มารวมกัน ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ โดยปกติแล้วสายสามัญที่เป็นมหาวิทยาลัยนี่เมื่อเรียนจบแล้ว ~~X~~
จะได้ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก แต่ในมาตรา ๕๐ นี้ไม่ใช่ ~~ครับ~~ ในมาตรา ๕๐ ~~X~~
เขาบอกว่า สามารถจะมีประกาศนียบัตรด้วยก็ได้ แต่เป็นประกาศนียบัตรที่ออกจาก
มหาวิทยาลัย ก็ไม่เป็นอะไร ~~ครับ~~ แต่ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ผมเองนี้จบมาจากสายอาชีวศึกษา ~~X~~ ~~X~~
ผมเข้าใจว่าความรู้สึกนึกคิดของคนทั้ง ๒ กลุ่ม ที่อยู่ในแห่งเดียวกันนี้ไม่เหมือนกัน
เพราะมีมาตรฐานมาไม่เหมือนกัน ผมไม่ได้บอกว่าสายอาชีวศึกษาดีหรือไม่ดี สายสามัญดี
หรือไม่ดี แล้วคนทั้ง ๒ กลุ่มนี้จะต้องอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกันครับ ผมไม่ทราบว่าคุณ
ทางรัฐบาลได้คิดแก้ปัญหาที่บ้างหรือเปล่า นั่นคือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ครับ คือผมต้องบอกเลยว่าผมยินดีด้วยที่จะต้องมามีมหาวิทยาลัย
แห่ง ~~นี้~~ ~~ครับ~~ ผมบอกเป็นประการแรกก่อน แต่ผมก็จะบอกว่าการที่ท่านเอาคน คือเอา
อาชีวศึกษามาเป็นมหาวิทยาลัย ท่านอย่าลืม ~~ครับ~~ ในแง่ของมุม ๆ หนึ่ง เท่ากับท่านผลักดัน ~~X~~
ให้คนอีกกลุ่มหนึ่งออกไปจากอาชีวศึกษา เพราะเดี๋ยวบางคนเขาอาจจนครับท่านประธานฯ

๓๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๓๓/๒

โดยเฉพาะ ๓ จังหวัดภาคใต้ ๔ จังหวัดภาคใต้เขาอยากจน เขาไม่มีเงินที่จะเรียนจนจบปริญญา
 ทั้ง ๆ ที่เขาอยากเรียน แต่เขาไม่มีเงิน เพราะฉะนั้นเมื่อเขาจบ ม.๓ เขาก็จะไปสายอาชีพ
 แล้วทำอย่างไรครับ ต่อไปภายหลังเด็กพวกนี้ก็ถูกผลักดันออกไปจากสังคม จากการศึกษา
 แทนที่ เขาไปเรียนที่ไหนไม่รู้ รับ ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลได้แก้ปัญหานี้หรือเปล่า และเตรียม
 สถานที่ให้เขาเรียนหรือไม่ เพราะปัจจุบันนี้ในทางจังหวัดนครราชสีมาที่มีอยู่แล้ว แล้วถ้าท่าน
 กันตรงนี้ออกไป หรือตัดออกไปก็จะมีปัญหาว่าพวกเขาจะไปเรียนที่ไหน เพราะฉะนั้น
 ถ้าเขาอยู่ร่วมกันก็อาจจะมีความขัดแย้งกันทางพื้นฐาน แต่ถ้ากันออกไปท่านต้องมีที่
 รองรับที่แห่งใหม่ครับ แต่ถามว่า ณ เวลานี้ท่านได้คิดหรือเปล่าว่าที่แห่งใหม่นั้น
 ท่านได้คิดบ้างหรือเปล่าว่าท่านได้ทำหรือยัง ท่านประธานฯ ครับ มีเด็กเป็นจำนวนมากครับ
 ที่อยากเรียนอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว แต่เขาไม่มีเงิน เขามาเรียน ปวช. ปวส. ๓ ปี ๖ ปี
 เขามีงานทำครับ แต่ถ้าไปเรียนมหาวิทยาลัยเขาใช้เงินมากกว่านั้น ผมไม่เชื่อเลยนะครับว่า
 เด็กใน ๓ จังหวัดภาคใต้จะมีเงินมากพอที่จะไปเรียนจนจบมหาวิทยาลัยทุกคน การให้
 อาชีวศึกษารองรับพื้นฐานเขาดังนี้เท่ากับเป็นการรองรับไม่ให้เกิดความกดดัน คือให้เขา
 มีอาชีพเสียก่อน ถ้าเขามีอาชีพ มีงานทำ เขาคงจะไม่ไปทำอย่างอื่นที่เป็นภัยหรือความไม่สงบ
 ในที่เราเห็นอยู่ ผมคิดว่าตรงนี้จุดสำคัญที่รัฐบาลต้องคิดนะครับว่า การรวมกันเขารวมกันได้
 สนิทหรือไม่ ถ้าไม่รวมเราต้องมีอะไรรองรับเขาหรือเปล่า ผมก็ต้องถามท่านรัฐมนตรี
 ๒ ประเด็นนี้ว่ามีหรือไม่มี ณ เวลานี้ หรือจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ครับ ผมจกราบชื่อ
 ไว้หมดแล้ว แล้วจะเรียงตามลำดับครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก กระผมแสดงความชื่นชม
ยินดีต่อการที่ได้มีร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยชนราธิวาสราชนครินทร์เกิดขึ้น แล้วก็ได้
แสดงเจตนารมณ์ในการที่จะแก้ไขปัญหาคความไม่รู้ต่าง ๆ ของจังหวัดภาคใต้อย่างเด่นชัด
กระผมมีความเห็นสอดคล้องกับบรรดาท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลายท่านที่ได้กล่าวถึง
การที่มหาวิทยาลัยได้รวมเอาสถาบันวิชาชีพต่าง ๆ เข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ กระผม
เห็นว่าปรัชญาของการศึกษาต่างกัน มหาวิทยาลัยนั้นเรามีปรัชญาในการที่จะสอนให้แก่
ผู้ที่รับความรู้เพื่อเป็นคนอีกระดับหนึ่ง แต่บรรดาสถาบันวิชาชีพต่าง ๆ นั้นต้องการสอน
ให้คนมีความเข้าใจในวิชาชีพโดยเฉพาะของเขา ซึ่งในขณะนี้เราขาดแคลนมาก ขณะนี้
เรามีมหาวิทยาลัยมากมายในประเทศ เมื่อสถาบันราชภัฏมียีก ๔๑ แห่งก็จะเป็นมหาวิทยาลัย
๑๐๐ กว่าแห่ง ซึ่งแต่ละคนก็มุ่งเข้าไปสู่สถาบันซึ่งเป็นมหาวิทยาลัย เพราะได้ปริญญา
หลายคนก็หลงลืมการศึกษาระดับวิชาชีพ ซึ่งในการพัฒนาประเทศนี้ คนระดับวิชาชีพ
หรือแท่งอาชีพจะมีความสำคัญต่อชาติบ้านเมืองมาก เขอร์มนีหรือญี่ปุ่นที่เจริญรุ่งเรืองมาได้
ก็เพราะว่าแท่งวิชาชีพนี้เอง แต่ขณะนี้ทางรัฐบาลเองกลับมองไม่เห็นความสำคัญของวิชาชีพ
เท่าใดนัก ซึ่งผมถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดพลาดอย่างมาก และการที่ได้นำสถาบันบางสถาบัน
ผมก็ไม่ขัดข้อง อย่างเช่น สถาบันวิทยาลัยพยาบาล ซึ่งขณะนี้สอนปริญญาตรีอยู่แล้ว แต่มา
รวมกับมหาวิทยาลัยนเรศวร สถาบันพยาบาลก็เป็นสถาบันที่มารวมอยู่ด้วย ซึ่งเราก็ไม่แปลก
อะไร แต่วิชาชีพโดยเฉพาะในการพัฒนาประเทศ ยังเป็นด้านเกษตร ด้านเทคโนโลยี
ด้านอุตสาหกรรมอะไรต่าง ๆ นี้มีความจำเป็น เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ฝากเป็นข้อคิด
สำหรับการพิจารณาของคณะกรรมการในวาระ ๒ ต่อไปว่าเราจะดำเนินการอย่างไร
ที่จะเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาทำความเข้าใจ และอีกประการหนึ่ง ผมยังมีความไม่ค่อย
สบายใจที่ทางรัฐบาลมีความคิดในการที่จะตั้งจังหวัดหนึ่งให้มหาวิทยาลัยเดียว โดยเอา
มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมารวมกัน ซึ่งการบริหารงานของมหาวิทยาลัยนี้เป็นเรื่องที่
ยุ่งยากมากที่สุด เท่าที่ผมเป็นนายกสภาฯ มาเกินกว่า ๑๐ ปีนี้ะครับ ผมเห็นว่าการบริหาร
มหาวิทยาลัยนี้ยากมาก แล้วจู่ ๆ จะมารวมกันหรืออะไรต่าง ๆ นี่เป็นสิ่งที่ไม่น่าทำ แล้วก็

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรณช ๓๔/๒

ไม่มีความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะต้องมารวมกัน เพราะเราใช้การบูรณาการ อาจารย์จะอยู่มหาวิทยาลัยไหนก็สามารถบูรณาการได้ เครื่องมือเครื่องมือที่อยู่ในมหาวิทยาลัยใดก็สามารถจะบูรณาการได้ ไม่จำเป็นที่จะต้องมาบูรณาการให้จังหวัดหนึ่งมีมหาวิทยาลัยเดียว ซึ่งหลายคนพูดในคณะรัฐบาล ซึ่งผมคิดว่ายังไม่มีความเข้าใจในเรื่องปรัชญาของการศึกษาคือเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นในการที่จะอนุมัติร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมฝากเป็นข้อคิดไว้ว่าสายวิชาชีพควรจะต้องคงไว้ ~~นี้ครับ~~ ขอบคุณมาก X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมควร จิตแสง ครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ผมได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ฉบับนี้แล้ว ก็เห็นด้วย ~~ครับ~~ ในการที่จะมีมหาวิทยาลัยในจังหวัด X นราธิวาส ผมคิดว่าประชาชนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ก็คงอยากจะมีมหาวิทยาลัย แต่เมื่อดูรายละเอียดในเนื้อในแล้วนี้ ผมมีความไม่สบายใจค่อนข้างมาก เพราะทางรัฐบาลเวลาคิดอะไรนี้ คิดใหม่ทำใหม่ คิดเร็วทำเร็ว แต่บางครั้งขาดความรอบคอบ มองไม่รอบด้านและมองไม่ลึก โดยเฉพาะมาตรา ๔ ที่รวมเอาสถานศึกษาต่าง ๆ มาเป็นมหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ ๑ การตั้งมหาวิทยาลัยแล้วรวมเอาสถานศึกษาต่าง ๆ เข้ามารวมกันนี้ ขออนุญาตเอ่ยนามที่ท่านศิริ ทิวะพันธุ์ พูดไปแล้วนี้เป็นความจริงในสังคมไทย พฤติกรรมการทำงานของแต่ละหน่วยงาน แต่ละสถานศึกษานั้นไม่ใช่จะมารวมกันแล้วจะทำให้การบริหารจัดการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น คนไม่ใช่วัตถุ ไม่เหมือนน้ำที่เทลงไปในโอ่ง พอเต็มแล้วจะตักมาใช้ได้อย่างไรก็ได้-----

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๓๕/๑

แต่พฤติกรรมของคนนั้นแต่ละวิทยาลัยนั้นเวลาจะมาหลอมรวมกันแล้ว พฤติกรรม
 การทำงานแต่ละคนก็มีลักษณะเฉพาะของตัวเองอยู่แล้ว เรื่องอย่างนี้ผมคิดว่าปัญหาจะตามมา
 ก็คือเมื่อรวมกันแล้วพฤติกรรมการทำงานกว่าจะหลอมรวมเข้ากันสามารถที่จะพัฒนาให้
 คุณภาพบัณฑิตเข้าไปสู่สากลตามมาตรา ๘ ที่กำหนดไว้นั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย ผมยกตัวอย่าง
 ง่าย ๆ ครับ แม้แต่ พ.ร.บ. การศึกษาระดับที่เราใช้อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษามีศึกษาธิการ
 จังหวัด ตามัญศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมาหลอมรวมกัน
 ในวันนี้พฤติกรรมในการทำงาน ๓ หน่วยงานนี้ยังไม่รู้ทิศทางที่แน่นอน เดียวนี้ยังไม่ลงตัว
 เป็นเวลาล่วงเลยปีมาแล้ว เราก็เสียโอกาสมากในกรณีอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการคิดง่าย ๆ
 คิดอยากจะให้มีมหาวิทยาลัยเพื่อให้ประชาชนภาคใต้มีความภาคภูมิใจแล้วก็ตั้งขึ้นมา
 แล้วก็ตั้งโรงเรียนต่าง ๆ มารวมกันเป็นมหาวิทยาลัย อย่างนี้ผมถือว่ารับอย่างนี้ไม่ได้ครับ
 หลักการอย่างนี้ไม่เหมาะสมครับ แต่การมีมหาวิทยาลัยนั้นเห็นชอบด้วย คราวนี้ปัญหาที่
 ตามมาอีกอย่างหนึ่งมีผู้พูดไปแล้ว แต่อยากจะย้ำอีกนิดหนึ่งว่าเมื่อรวมเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว
 แรงงานฝีมือระดับกลางของเราละเลย ไม่ได้พัฒนา ประเทศไทยเสียโอกาส เพราะเราไม่ได้
 เน้นความสำคัญในการพัฒนาฝีมือระดับกลางนั้นคือระดับ ปวช. ระดับอาชีวะตรงนี้
 ประเทศที่เขาเจริญนั้นเขาได้ดูแลแรงงานระดับกลางในการที่จะเป็นกำลังในการผลิตสำคัญ
 เดียวนี้เราไปเน้นผลิตคนระดับปริญญาซึ่งเป็นคนระดับหัวหน้างาน เรามีแต่แรงงานระดับต่ำ
 และหัวหน้างาน แต่แรงงานระดับกลางเราละเลย ทั้งที่การผลิตกำลังคนระดับหัวหน้างาน
 หรือปริญญาเป็นการลงทุนที่สูงมาก แต่แรงงานระดับกลางที่จะพัฒนาเป็นกำลังสำคัญ
 ในการขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศเราละเลย ไม่ได้ลงทุนในเรื่องนี้เลย อย่างที่มี
 ผู้อภิปรายบางท่านบอกไปแล้วว่าโดยเฉพาะอาชีวศึกษาเราไม่ได้ใส่ใจในการพัฒนาส่วนนี้
 เดียวนี้ก็จะทำให้อาชีวศึกษาหลายแห่งต้องมุ่งเน้นไปสู่ปริญญา นั่นคือรวมเป็นมหาวิทยาลัย
 นั่นคือปัญหาที่จะต้องตามมา ก็อยากจะฝากท่านรองนายกรัฐมนตรีตัวแทนของรัฐบาล
 ไปคิดในเรื่องนี้ คิดแล้ว ทำแล้ว ผิดแล้วแก้ไขก็ได้ แต่ว่าการแก้ไขแต่ละครั้งทำให้
 การก้าวเดินล่าช้าไปอีกมากครับ แล้วมาตรา ๘ ครับ มาตรา ๘ ผมเห็นว่ามหาวิทยาลัย
 อาจแบ่งส่วนราชการได้ดังนี้ มีผู้อภิปรายไปแล้ว ไม่มีบัณฑิตวิทยาลัย ไม่มีวิทยาเขต
 ก็แสดงว่าวิทยาลัยแห่งนี้หรือมหาวิทยาลัยนี้จะเปิดสอนเฉพาะปริญญาตรีเท่านั้น ใช่หรือไม่

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๓๕/๒

ส่วนที่ ๒ การมีวิทยาลัย พอมารวมกันแล้ววิทยาลัยแต่ละวิทยาลัยก็จะเป็นวิทยาลัย แต่ว่าวิทยาลัยนั้นมีสอนหลายวิชา~~ครับ~~ ก็จะไปเป็นคณะ ก็เลยในส่วนที่เป็นวิทยาเขต ส่วนสุดท้าย~~ครับ~~ อยากจะเรียนว่าอย่างนี้ การที่มีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์นั้น มีหลายท่านบอกว่าจะทำให้คนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ไม่ต้องไป ตะวันออกกลาง ตรงนี้ได้วิเคราะห์หรือยังว่าถ้าตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้แล้วคนใน ๓ จังหวัด ภาคใต้จะเรียนที่นี่หรือไม่ การที่ไปเรียนตะวันออกกลางนั้นมีอะไรที่จะต้องไปเรียนที่นั่น แล้วมหาวิทยาลัยเหล่านี้ได้สร้างแรงจูงใจตรงนั้นให้เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยเหล่านี้ที่เราจะ ตั้งขึ้นหรือไม่ ถ้าตั้งขึ้นมาไม่ได้คิดเรื่องนี้แล้วผมก็ว่าหยุดยังคนที่จะไปเรียนตะวันออกกลาง ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็อยากจะฝากว่าขณะนี้ที่รวมสถานศึกษาต่าง ๆ มาผมก็ว่าไม่มี ส่วนที่จะไปหยุดยังคนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ที่จะต้องไม่ให้ไปเรียนตะวันออกกลางได้ มีอะไรที่เขาต้องไปเรียน อยากจะให้ศึกษาตรงนี้เปรียบเทียบ แล้วพิจารณาว่าจะต้องทำอะไร เพื่อให้สนองความต้องการของเขาจริง ๆ ไม่เช่นนั้นความหวังว่าคน ๓ จังหวัดชายแดน ภาคใต้จะมาเรียนที่นี่แล้วจะลดปัญหาต่าง ๆ ลงไปนั้นอาจจะไม่ประสบความสำเร็จ~~ครับ~~ ก็ขอกราบเรียนไว้เพียงเท่านี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ การอภิปรายประเด็นต่าง ๆ รู้สึก จะซ้ำกันมากขึ้น~~ครับ~~ แต่ว่ามีผู้ที่จะอภิปรายเหลืออีก ๖ ท่าน ผมจะขอเพียง ๖ ท่าน แล้วน่าจะให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงได้~~ครับ~~ ผมจะแจ้งรายชื่อก่อน~~ครับ~~ ดอกเตอร์บุญทัน ท่านนิรัตน์ ท่านปราโมทย์ ท่านวิชัย ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ และท่านภิญญาคนสุดท้ายก็แล้วกัน~~ครับ~~ เพราะว่ารู้สึกประเด็นจะซ้ำกัน แล้วก็มีหลักการ อยู่ในมาตรา ๔ มาตรา ๘ และมาตรา ๑ เป็นส่วนใหญ่ ท่านอาจารย์ดอกเตอร์บุญทัน เชิญครับ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิตา ๓๖/๑

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในประเด็นของ
พ.ร.บ. ฉบับนี้ ในหลักการผมยอมรับหลักการนั้น ~~แต่~~ เป็นหลักการที่ดี คำว่า “มหาวิทยาลัย”
หมายถึงการเปิดกว้างเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสได้ศึกษาให้มากที่สุดเท่าที่
จะมากได้ หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ มหาวิทยาลัยคือแสงสว่างที่จะนำทางแห่งชีวิต
ประเด็นของมาตรา ๔ ที่บอกว่ามีปัญหา นั้น กระผมกลับมองตรงกันข้าม ~~นั้น~~ ~~ครับ~~

ประเด็นที่ ๑ หลอมรวมวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส ซึ่งสอนระดับเทคนิค
และอนุปริญาอยู่แล้วและเป้าหมายในอนาคตก็จะมีปริญญา วิทยาลัยเกษตรเทคโนโลยี
นราธิวาสและวิทยาลัยการอาชีพตากใบก็เช่นเดียวกัน ข้อที่ ๔ คือวิทยาลัยพยาบาลเป็น
ปริญาอยู่แล้ว เมื่อนโยบายแห่งรัฐมีความปรารถนาที่จะรวมบุคลากรทางการศึกษา
เทคโนโลยีทางการศึกษา อุปกรณ์ เครื่องมือทางการศึกษามาเป็นมหาวิทยาลัย
ก็หมายความว่าโรงเรียนอื่น ๆ วิทยาลัยอื่นที่มีอยู่แล้วนั้นไม่ได้เสียหายไปไหน ยังเป็น
ขั้นตอน ถ้าอนุปริญาก็ยังเป็นอนุปริญาอยู่ ถ้าเป็นประกาศนียบัตรก็ยังเป็น
ประกาศนียบัตรอยู่ แต่คนเหล่านั้น เมื่อเรียนสำเร็จตามระดับชั้นนั้น ๆ แล้ว ก็สามารถ
เดินเข้าสู่มหาวิทยาลัยของตัวเองได้เลยลักษณะดังกล่าวนี้ พลโท โอภาส ได้เรียนนำเสนอ
แล้วว่าในต่างประเทศก็มี ในฟิลิปปินส์ ในอินเดียในไต้หวันก็มีหมด ในเยอรมันเทคนิคอล
ยูนิเวอร์ซิตี (Technical university) เขามีหมดตั้งแต่เด็กไปจนถึงปริญาเอก เพราะฉะนั้น
สิ่งที่รัฐทำนี้ มิใช่ที่ผมจะไปพูดอย่างใดอย่างหนึ่ง ~~นั้น~~ ในการเชียร์ (Cheer) รัฐบาล
แต่ในฐานะที่ผมเป็นคนบ้านนอก ผมเป็นคนต่างจังหวัด ผมมีความปรารถนาที่จะศึกษา
เล่าเรียนนั้น ผมเห็นประโยชน์อย่างมหาศาลที่มีแนวความคิดอย่างนี้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้น
สังคมไทยของพวกเราเนี่ยมันมักจะพูดถึงปัญหาว่าอะไรจะเกิดขึ้น แน่นอนปัญหา มีทุก ๆ
ปัญหา แม้ว่ามหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่มีไฮสคูล (High school) มีอะไรอยู่ก็มีปัญหา
แต่ว่าปัญหานั้นเป็นปัญหาที่บุคคลในสถาบันการศึกษาชั้นสูงนั้นสามารถที่จะหาทาง
ปรับปรุงแก้ไขได้ นี่แหละครับลักษณะดังกล่าวนี้เอง ผมจึงถือว่าพี่น้องชาวจังหวัดนราธิวาส
ก็ดี พี่น้องชาวจังหวัดนครพนมก็ดีไม่เพียงแต่เท่านั้น ยังเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่จะมีโอกาส
เข้ามาศึกษาเล่าเรียนและจะต้องเป็นการปฏิบัติ จะต้องเป็นการประหยัดไปในตัวครับ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจา ๓๖/๒

จะเป็นการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นเอาไว้จะทำให้เด็กนั้นได้มีโอกาสอยู่ที่บ้านของตัวเอง ก็เรียนจบปริญญาตรี แล้วจึงเข้าไปศึกษาที่อื่นจะทำให้เขามีความเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น สิ่งสภาวะดังกล่าวนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญ ถ้าเราไม่สามารถรอบ แนวความคิดออกมาเป็นวิธีการดังกล่าวนี้แล้ว เราก็จะมีสถาบันที่มีอยู่เต็มไปหมดในจังหวัด นั้น ๆ และก็มีปัญหาอย่างทีกล่าวนำแล้ว แต่ถ้าหากว่าเราหลอมรวมดังกล่าวนี้แล้วบุคคลจะมีความรู้ความสามารถระดับสูงจะสามารถช่วยเหลือระดับต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมากขึ้นเป็นต้น นะครับ

ประการสุดท้าย กระผมอยากจะกราบเรียนว่ามหาวิทยาลัยนราธิวาส ราชนครินทร์ก็ดี มหาวิทยาลัยนครพนมก็ดี เป็นแนวความคิดใหม่ที่จะนำเสนอต่อสังคมไทย ว่าสังคมไทยน่าจะมีการพัฒนาการศึกษาร่วมมือร่วมใจกันสร้างสถาบัน ขึ้นมาในระดับท้องถิ่นให้มีคุณภาพสูง นี่ครับคือประเด็นที่สำคัญที่สุด และอีกประเด็นหนึ่ง ที่ผมอยากจะกราบเรียนในจังหวัดนราธิวาส ก็คือว่านักศึกษาของพวกเราขณะนี้ไปศึกษา ต่างประเทศในฐานะไปเรียนปริญญาตรีถึงปริญญาเอกใช้เวลานานมาก ถ้าเขาจบปริญญาตรี ในบ้านของเขาแล้วไปเรียนปริญญาโท ปริญญาเอกก็ทำให้เขาประหยัดเวลาได้มากขึ้น สภาการณดังกล่าวนี้จึงเป็นสิ่งที่ตอบได้ว่า นี่คือการสนองตอบความต้องการของ ประชาชน แต่ว่าข้าราชการบางคนบางกลุ่มนั้นจะต้องมีการปรับปรุงตัว เป็นเรื่องของ ข้าราชการนั้น ๆ ถ้าหากว่าเขาไม่ยอมทำก็เป็นหน้าที่ของพวกเขา ภารกิจของรัฐ ก็คือเดินไป ข้างหน้าให้ประชาชนเป็นเจ้าของมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง ไม่ใช่ครูและคณาจารย์บางคน เป็นเจ้าของมหาวิทยาลัย กราบเรียนมาด้วยความเคารพ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิรัช กรองยุติ เชิญครับ

นายวิรัช กรองยุติ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิรัช กรองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า อาจจะพูดอภิปรายเชื่อมโยงไปถึงอีกฉบับหนึ่งบ้าง นั่นก็คือ ของมหาวิทยาลัยนครพนม เพราะคู่มือหาสาระเกี่ยวพันกันและใกล้เคียงกันเหมือนกัน จึงขออนุญาตท่านประธานฯ เป็นเบื้องต้นไว้ด้วย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเห็นด้วย X ในร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ คือฉบับที่เป็นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยนครพนม เนื่องจากว่าผมเห็นว่าเป็นมิติใหม่ของการที่จะบริหารจัดการ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยจริง ๆ แล้วเราก็มีมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการ สอนหรือจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอยู่มากมาย ล่าสุดก็เห็นจะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั่วประเทศ ๔๑ แห่ง ซึ่งเป็นรูปแบบที่ได้ผ่านรัฐสภาไป แล้วก็ไปเป็นมหาวิทยาลัยเต็มตัวแล้ว แต่ในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยนครพนม ฉบับนี้นั้น เป็นรูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการศึกษาในอุดมศึกษา กล่าวคือ โดยหลักการ ที่รัฐบาลได้นำเสนอนั้นรัฐบาลต้องการเห็นความประหยัดในการจัดการศึกษาใน ระดับอุดมศึกษานั้นก็จะสามารถให้หน่วยงานทางการศึกษาที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเดิมที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นวิทยาลัย การพยาบาล ไม่ว่าจะเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรก็ดี ซึ่งถือว่ามีความสามารถ จะใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าการที่จะให้หน่วยงานเหล่านั้น มาจัดการศึกษาร่วมกัน ก็เพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเป็นประการแรก ในขณะที่เดียวกันนั้นก็ต้องการให้เกิดความประหยัดงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายอย่าง มหาศาลต่อการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการศึกษา เพราะฉะนั้นโดยหลักการในข้อแรกนี้ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการหลอมรวมเอา

สถาบันการศึกษาในจังหวัดซึ่งมีการจัดการศึกษาที่แตกต่างแล้วก็มีหลากหลายอยู่แล้วนั้น มารวมกันจัดการศึกษา ซึ่งก็ยังคงจัดการศึกษาในแต่ละระดับที่ตัวเองมีอยู่ อย่างอาชีวศึกษา ในวันนี้สามารถจะจัดในเรื่องอนุปริญาญก็สามารถจะจัดได้ แล้วก็เชื่อว่าในระยะต่อไป ในอนาคตก็อาจจะจัดได้สูงขึ้นกว่าอนุปริญาญ อาจจะจัดในระดับชั้นปริญาตรี หรือ ปริญาโท หรือคุณวุฒิตัดในระดับปริญาเอกในอนาคตก็เป็นไปได้ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าการที่รัฐบาลมีแนวคิดที่แตกต่างที่จะให้มหาวิทยาลัยทั้งหลายได้บริหารจัดการ เฉพาะเหมือนที่ผ่านมามีหลายมหาวิทยาลัยนั้นเป็นมิติที่ดี เป็นมิติใหม่ ผมจึงเห็นด้วยว่า เป็นมิติที่น่าจะต้องสนับสนุน เพราะในเรื่องประสิทธิภาพในเรื่องของการประหยัดนั้น ผมเชื่อว่าได้ทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความประหยัดที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน นั่นคือประการแรกที่ขอสนับสนุน

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ การศึกษานั้นเป็นหัวใจของการพัฒนา สังคม เป็นหัวใจของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญยิ่ง เพราะ ไม่มีการจะพัฒนาสิ่งใด ที่จะให้มนุษย์หรือคนในสังคมในประเทศนั้นได้เป็นคนดี เป็นคนเก่ง เป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถ นอกจากจะใช้กระบวนการทางการศึกษา การให้มีมหาวิทยาลัยในระดับ ภูมิภาคหรือท้องถิ่นเกิดขึ้นอย่างมากมายในขณะนี้ นั่นถือว่าเป็นมิติใหม่ของการปฏิรูป การศึกษาของประเทศไทยอย่างหนึ่ง เพราะเดิมนั้นกว่าจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้นั้น จะต้องมาที่ส่วนกลางคือกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่วันนี้รัฐมีนโยบายที่เปิดกว้าง ตามเจตนารมณ์ของคนไทยทั้งประเทศ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ ที่รัฐจะต้องจัดการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึงอยู่บนพื้นฐานของความรู้คู่คุณธรรม-----

เพราะฉะนั้นการให้มีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ก็ดี การให้มีมหาวิทยาลัย
นครพนมก็ดี ผมคิดว่านั้นคือการเปิดโอกาสทางการศึกษา ขยายโอกาสให้ประชาชน
ในส่วนภูมิภาคหรือท้องถิ่นได้มีโอกาสที่จะเข้าเรียน เข้ารับการศึกษาอย่างเสมอภาค
และเท่าเทียมกันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญ
กับคน เพราะคนนั้นเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของประเทศทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องความมั่นคง
ก็ดี เรื่องวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีก็ดี เรื่องอื่น ๆ ก็ดี ทุกเรื่องอยู่ที่คนทั้งนั้น เพราะฉะนั้น
การให้การศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ครับ~~ ผมมีเรื่องที่ยังกังวลใจ X
และมีเรื่องที่ยอยากจะสอบถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลก็คือว่าเมื่อเป็นมหาวิทยาลัย
แล้วนั้น โอกาสที่คนทุกคนจะได้เรียน ถ้าเป็นไปได้ในความเห็นของผมนั้น อยากให้
ทุกคนมีโอกาสได้เรียน ไม่ใช่ไปกีดกันว่าจะต้องอย่างนั้นต้องอย่างนี้จึงจะมีโอกาสเข้าเรียน
เหมือนที่มหาวิทยาลัยโดยทั่วไปทำอยู่ในขณะนี้ เพราะคนจนนั้นจะไม่มีโอกาส
เพราะคนจนที่ไม่มีความพร้อมก็จะไม่มีสิทธิได้มาเข้ามหาวิทยาลัยเหล่านี้ เราเห็นอยู่
มากมาย เวลาจะสอบแต่ละปีนั้นผู้ปกครองต้องอดตาหลับขับตานอน กินไม่ได้นอนไม่หลับ
เป็นทุกข์เป็นกังวลที่ลูกหลานจะต้องเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย และสุดท้ายก็มี
ส่วนหนึ่งที่เข้าไปศึกษาต่อได้ แต่อีกส่วนใหญ่นั้นก็ไม่สามารถจะเข้าไปศึกษาต่อได้
เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้ามหาวิทยาลัย ๒ แห่งนี้จะเปิดโอกาสให้คนทุกคนมีสิทธิ
ที่เสมอภาคเท่าเทียมกันได้เข้าไปศึกษา ไม่ว่าบุคคลนั้นจะอยู่ในภาคใดของประเทศไทย
ถ้าอยากศึกษาในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ที่จังหวัดนราธิวาสก็สามารถจะไป
ศึกษาได้ คนอุบลราชธานี คนเชียงใหม่ ถ้าอยากไปศึกษาที่ตรงนี้ก็สามารถจะเปิดโอกาส
ให้เขาศึกษาได้ ผมว่านั่นคือสิ่งที่รัฐบาลจะต้องทำ ในขณะเดียวกันถ้าพี่น้องประชาชน
คนภาคใต้หรือคนภาคเหนืออยากไปเรียนที่มหาวิทยาลัยนครพนมก็ให้มีสิทธิและให้มี
โอกาสที่จะได้ไปเรียนที่นั่น ไปศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของอีสานว่าเป็นอย่างไร ผมคิดว่า
นั่นคือสิ่งที่จะต้องเปิดกว้างในอนาคต ไม่อยากจะให้ไปจำกัดเฉพาะ จังหวัดนครพนม
หรือจังหวัดนราธิวาส หรือจังหวัดที่ใกล้เคียงไม่กี่จังหวัด เพราะนั่นผมคิดว่าไม่มหาวิทยาลัย
ที่จะต้องดำเนินการ และไม่มหาวิทยาลัยที่จะต้องมีขึ้นในประเทศไทยในลักษณะนี้
เพราะฉะนั้นจึงอยากจะกราบเรียนว่า อยากให้เป็นมหาวิทยาลัยของทุกคนที่จะมีโอกาส

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อังกริยา ๓๘/๒

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรวบรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้ โดยปรัชญาของราชภัฏนั้นก็คือ ให้ทุกคนมีสิทธิจะได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เมื่อเรียนแล้วก็ไม่สามารถที่จะให้เขาออกมาได้ ต้องเรียนให้จบ เปิดโอกาสให้ท้องถิ่น ได้เข้าไปศึกษาเล่าเรียนไม่ว่าจะเป็นผู้นำในเรื่องขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นนั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าเปิดโอกาสได้อย่างนี้แล้ว นั่นก็เชื่อว่าปรัชญาหรือเจตนารมณ์ที่รัฐบาล มีความตั้งใจจะให้มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่งนี้เกิดขึ้นเพื่อจะได้มีส่วนอย่างสำคัญนั้น จะเป็นปรัชญาที่ถูกต้อง ผมจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่ง ส่วนในรายละเอียดในชั้นกรรมาธิการก็ดี ในชั้นแปรญัตติก็ดี ก็คงจะได้ไปดูในรายละเอียด อีกครั้งหนึ่งครบท่านประธานฯ ขอบคุณมากครับผม

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ที่จะอภิปรายอยู่อีก ๓ ท่าน ~~นะครับ~~ ~~ขอรวบรัด~~ ~~หนึ่งนะครับ~~ เพราะเราเป็นการพิจารณาวันที่ ๑ ขณะนี้เราใช้เวลามากพอสมควร ~~นะครับ~~ เชิญท่านปราโมทย์ ไพชนม์ แล้วที่ท่านขอประสิทธิ์ครับ เชิญท่าน ปราโมทย์ก่อนครับ

นายปราโมทย์ ไพชนม์ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายปราโมทย์ ไพชนม์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี เบื้องต้นเห็นด้วย ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรีในครั้งนี้ นับว่า รัฐบาลได้มีความเห็นไกล สายตาไกลและเป็นการสนับสนุนการศึกษาให้ทุกภูมิภาค มีความทัดเทียมกัน ท่านประธานฯ ที่เคารพ จังหวัดนครราชสีมามีความต้องการมหาวิทยาลัย เช่นนี้มานานแล้ว เนื่องจากกระผมได้ลำดับรับฟังและเคยไปที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มาแล้ว ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า ในวัยเบื้องต้นแห่งการศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่ ละเอียดย่อนมาก ชาวจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเฉพาะนราธิวาสนั้น-----

สำหรับผู้ที่มีฐานะมีตระกูลที่มีชื่อเสียงมักจะส่งลูก หลาน เหลนไปเรียนบ้านใกล้
เรือนเคียง คือประเทศมาเลเซียเป็นส่วนใหญ่ เมื่อจบเบื้องต้นแล้วก็จะก้าวหน้าไปเรียน
ในมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงกลางเป็นจำนวนมาก สิ่งนี้เป็นความต้องการของพี่น้อง
ชาวไทย โดยเฉพาะ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอย่างสูงยิ่ง เนื่องจากจังหวัดนราธิวาส
นั้นเป็นจังหวัดที่ห่างไกลที่สุดของประเทศ ติดกับชายแดนมาเลเซีย ระยะห่างจาก
กรุงเทพฯ ไปเกือบ ๑,๐๐๐ กิโลเมตร ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมคิดว่าเป็นความคิด
สร้างสรรค์ของรัฐบาลในการที่จะตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ในครั้งนี้
และคาดหวังได้ว่า เมื่อตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ขึ้นแล้วจะมีการเปลี่ยนแปลง
ครั้งใหญ่ในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผม
ขอกราบเรียนว่า กระผมขอสนับสนุนในมาตรา ๖ ว่า เป็นการขยายโอกาสการศึกษา
แก่ประชาชนให้ประชาชนในส่วนท้องถิ่นนั้นมีความร่วมมือกับการศึกษา มีความเข้าใจ
ในภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติไทย นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่สำคัญยิ่งคือ
เป็นการสร้างเอกภาพในการรวบรวมสถาบันต่าง ๆ แม้ตามนโยบายนั้นเมืองไทย
ในขณะนี้เราต้องเน้นหนักในด้านอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ด้านเกษตรกรรม ด้านอาชีพฯ
หรือด้านอื่นใดก็ตาม แต่ว่าเมื่อเป็นมหาวิทยาลัยแล้วจะไปสร้างเอกภาพ เป็นสถาบัน
ที่มั่นคง เพื่อนำไปสู่ความมั่นคงแห่งชาติ สิ่งหนึ่งใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานฯ
ผ่านไปยังรัฐบาล หรือรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง คือการขยายโอกาสการศึกษาด้านศาสนา
ในระดับอุดมศึกษา ผมเข้าใจว่าหากตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้แล้ว และยังไม่ทราบว่า
ขณะนี้มีการตั้งให้การศึกษาระดับศาสนาต่าง ๆ ถึงระดับปริญญาในที่นั้นหรือไม่
เพราะฉะนั้นขอฝากประธานฯ ไปยังรัฐบาล อยากจะให้มีการตั้งคณะศาสนาศาสตร์ขึ้น
ในมหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นใหม่แห่งนี้ ถ้ายังไม่มีคณะศึกษาศาสตร์ ขอให้แต่งตั้งเรื่อง
ศาสนา ให้มีการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ขยายถึงระดับปริญญาให้ได้

ประการที่ ๒ เนื่องจากความแตกต่างด้านภาษา เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้
มีคณะ ซึ่งผมไม่ทราบเหมือนกันว่า มีคณะมนุษยศาสตร์เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้
ที่รัฐบาลตั้งเป้าหมายแล้วหรือไม่ หากยังไม่มี อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ

๕๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๓๕/๒

ฝากไปยังรัฐบาลว่า ให้ตั้งคณะมนุษยศาสตร์ ซึ่งเป็นการสอนด้านภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาของชาวศาสนาอิสลามขึ้น เพื่อความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ไม่มีความคิดเป็นอย่างอื่น นอกจากความเป็นไทยอย่างเดียว จึงขอกราบเรียนในเบื้องต้น และขอรับหลักการในการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์ในครั้งนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ พิศุทธิกิจจา ครับ

- ๕๐/๑

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม
 ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ครับ ท่านประธานฯ ครับ ร่างพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยชนราธิวาส ซึ่งหลักการและเหตุผลนี้ความจริงเห็นด้วยครับ ไม่มีใครไม่เห็นด้วย
 จังหวัดไหนที่มีมหาวิทยาลัยสมควรเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่างจังหวัดที่พร้อม
 ไปด้วยวิชาการศึกษา เพราะว่าสถาบันมหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้
 ความชำนาญในการปฏิบัติ รวมทั้งการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญ
 เพราะฉะนั้นการที่จะมีมหาวิทยาลัยทุกแห่งก็ตามในต่างจังหวัดนี้ผมเห็นด้วยครับ เห็นด้วย
 จริง ๆ แต่ผมอยากจะถาม ๔ พณฯ รองนายกฯ ลักเล็กน้อยว่า อย่างนี้ถือว่าเลือกปฏิบัติไหม
 เพราะว่าจังหวัดนราธิวาสมีวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี วิทยาลัยการ
 อาชีพ วิทยาลัยการอาชีวะ รวมทั้งวิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนี วิทยาลัยต่าง ๆ เหล่านี้
 ที่ผมกล่าว จังหวัดผมก็มีพร้อมแล้วตั้งมานานแล้ว ทำไมครับต้องเลือกปฏิบัติเฉพาะจังหวัด
 นราธิวาส แล้วต่อไปก็จังหวัดนครพนม เป็นอันว่าจะตั้งมหาวิทยาลัยนี้ต้องตามใจผู้นำ
 อย่างนั้นหรือครับ ไม่เอาความเป็นมาตรฐานที่เหมือน ๆ กันเป็นแบบอย่างเดียวกันหรือครับ
 ประธาน โทษครับ สถาบันราชภัฏที่เป็นมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ๔๑ แห่ง ผมเห็นด้วยเป็น
 อย่างยิ่งเสมอภาค ได้มาตรฐาน ทุกจังหวัดได้รับเป็นมหาวิทยาลัยเหมือน ๆ กัน แต่อย่างนี้
 ผมว่าไม่ใช่จังหวัดผมอย่างเดียว จังหวัดอื่น ๆ ก็มีวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตร วิทยาลัย
 การอาชีพ วิทยาลัยการอาชีวะ วิทยาลัยพยาบาล มีทุกจังหวัด แล้วทำไมเขาไม่ได้กันครับ
 ทำไมต้องคุณภาพหรือมาตรฐาน (Standard) ต่างกันตรงไหน ที่เขาเรียกดับเบิลมาตรฐาน
 (Double Standard) อย่างนั้นอีกหรือเปล่า ผมอยากจะถามจริง ๆ ว่ามหาวิทยาลัยไม่ใช่จะ
 ขอมรับไปหมดครับ อย่างมหาวิทยาลัยต่างชาตก็ยอมรับไม่กี่แห่ง บางอย่างเป็น
 มหาวิทยาลัยก็จริง มหาวิทยาลัยห้องแถวอย่างนี้ ไม่มีใครยอมรับหรือครับ ขึ้นชื่อว่าเป็น
 ยูนิเวอร์ซิตี (University) จริง แต่ก็ต้องมีนักวิชาการ มีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน ถึงจะ
 เป็นที่ยอมรับในสังคม ไม่ใช่อยู่ ๆ อยากจะตั้งก็ตั้ง ถามว่าจังหวัดอื่น ๆ ทำไมไม่ได้ ผมฝาก
 ถาม ๔ พณฯ ครับ ผมเรียนตรง ๆ ว่าผมไม่จัดหรือครับ สมัยก่อนถ้าท่านจำให้ดี
 มหาวิทยาลัยในประเทศไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น แม้กระทั่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณภัย ๔๐/๒

ก็เป็นที่ยอมรับ เมื่อจะเกิดขึ้นใหม่เป็นมหาวิทยาลัยชนราชีวาสราชนครินทร์หรือมหาวิทยาลัยนครพนมก็ไม่มีใครรังเกียจ แต่ถามครับจังหวัดอื่น ๆ ที่มีวิทยาลัยการอาชีพสารพัดช่างสารพัดอาชีพเหมือนกัน แต่ทำไมไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัย ผมเรียนฝากถามแค่นี้ครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุดท้ายครับ ท่านภิญญา ช่วยปลอด เชิญครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผมใช้เวลาไม่นาน
นะครับ อยากจะฝากข้อสังเกตว่าถ้าท่านรองนายกฯ ตอบแล้วผมก็คงไม่ตามไปแปรญัตติ
นะครับ โดยปกติแล้วการจะตั้งมหาวิทยาลัยอย่างนี้บังเอิญท่านมีอยู่ส่วนหนึ่งที่รวบรวม
เอาสถาบันอื่นมารวมด้วยเป็นมหาวิทยาลัยเดียวกันนี้ ท่านได้สอบถามความต้องการของ
ประชาชนหรือไม่ จะมีคนกลุ่มหนึ่งยังยากจน อยากจะให้ลูกเรียนก็แค่อาชีพแล้วก็ทำงานได้
เลี้ยงครอบครัวแล้วก็ค่อยไต่เต้า เมื่อไรมีเงินมีทองก็เรื่องหนึ่ง เรื่องที่ ๒ สถาบันการศึกษา
เหล่านั้นเขาพอใจหรือไม่ที่เขากลับไปตั้งมหาวิทยาลัย ท่านประธานฯ ผมขอกราบเรียนว่า
เท่าที่เราผ่านมาเราต้องการบุคคล ๒ ประเภท ๑. สกิล เลเบอร์ (Skill labour) คือพวกอาชีพ
อาชีพะ พื้นฐานในการพัฒนาประเทศ ๒. ถ้าไปขึ้นมหาวิทยาลัยแล้วมักจะมุ่งไปสู่นักบริหาร
ตรงนี้ต้องคิดนะครับว่าเรามี ๒ ระดับ อยู่ระดับพื้นฐานที่ต้องพัฒนาประเทศเบื้องต้นที่เรา
ต้องคิด ท่านประธานฯ ครับ พอเข้าสู่ขั้นมหาวิทยาลัยเรามักจะไปเน้นเรื่องการบริหาร ตรงนี้
ทำให้เรามีแกป (GAP) ช่องว่างมากพอสมควร ฉะนั้นขอฝากถามท่านรองนายกฯ ว่า ๑. ท่านได้
สอบถามประชาชนหรือสถาบันเหล่านั้นว่าเขาพร้อมจะมาร่วมเป็นสถาบันเดียวกันหรือไม่
๒. เราลืมเรื่องพื้นฐานของสกิล เลเบอร์กับนักบริหารหรือไม่ ถ้าท่านตอบผมก็ไม่ต้องตามไป
แปรญัตติ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรองนายกฯ เชิญครับ

นายวิญญู เครื่องงาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม นายวิญญู เครื่องงาม รองนายกรัฐมนตรี ขอบก๊ยที่จะต้องเป็นผู้มาตอบแทน เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการติดประชุมซึ่งท่านเข้าใจว่าท่านจะปลื้กตัวกลับมาได้ แต่ขณะนี้อยู่ระหว่างการติดต่อนะครับ และความจริงท่านได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มาชี้แจงอยู่แล้ว บังเอิญเมื่อเช้าวันนี้ท่านรัฐมนตรีสุธรรม แสงประทุม ป่วย ไม่มีเสียง ได้โทรศัพท์มาแจ้งต่อท่านประธานฯ เอง จึงให้ผมมาเป็นผู้ชี้แจงแทน ซึ่งก็จะขอชี้แจงไปตามที่ได้เคยมีการชี้แจงกันในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีท่านประธานฯ ที่เคารพครับ แนวความคิดเรื่องการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้นท่านประธานฯ จะสังเกตเห็นว่ามีพัฒนาการแปลก ๆ ใหม่ ๆ ก็คือคิดใหม่ทำใหม่กันมาตลอดทุกยุคทุกสมัย วันนี้ก็จะเป็แบบใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อก่อนเรานึกถึงมหาวิทยาลัยในระบบปิด ต่อมาก็มีมหาวิทยาลัยในระบบที่ปิดก็ไม่ไ้ เปิดก็ไม่เชิง เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีบางคนไปเรียกว่า ระบบแฉ้ม คือปิดก็ไม่ปิด เปิดก็ไม่เปิด และต่อมาก็มีมหาวิทยาลัยที่เปิดจริง ๆ เลย คือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ต่อมาก็เกิดมหาวิทยาลัยอีกรูปแบบหนึ่ง คือมหาวิทยาลัยนอกระบบที่ไม่เป็นส่วนราชการ ดังเช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี แม่ฟ้าหลวง วลัยลักษณ์ เป็นต้น และบัดนี้ก็มาถึงเวลาที่จะพูดกันถึงรูปแบบของมหาวิทยาลัยอีกแบบหนึ่งครับ ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากความจำเป็นและความต้องการที่บรรดาประชาชนในแต่ละพื้นที่แต่ละจังหวัดเรียกร้องขอให้จังหวัดของตนมีมหาวิทยาลัย ซึ่งรัฐก็พยายามที่จะสนองความต้องการ โดยขึ้นอยู่กับหลักในทางวิชาการ หลักเศรษฐกิจ หลักบริการชุมชน ประกอบกัน ทางใดที่สามารถเอื้อได้ก็จะได้ดำเนินการ แต่ทางใดที่ไม่สมควรไม่เหมาะสมด้วยเหตุใดก็ตาม โดยเฉพาะก็คือความสิ้นเปลืองก็ได้หาทางดำเนินการในลักษณะอื่นแทน ดังเช่น ได้มีการจัดตั้งเป็นวิทยาเขตแยกย้ายกันออกไปบ้าง เมื่อประมาณ ๘ ปีมาแล้วครับ ท่านประธานฯ ก่อนหน้ารัฐบาลนี้ได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้จัดตั้งวิทยาลัยสารสนเทศซึ่งเป็นวิทยาลัยสาขาของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้ว อย่างเช่น ที่นราธิวาสนี่เองเป็นที่ตั้งของวิทยาลัยสารสนเทศของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่จังหวัดนครพนมก็เป็นที่ตั้งของวิทยาลัยสารสนเทศของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ความหมายของคำว่าวิทยาลัยสารสนเทศนั้นก็คือ

เรียนกันโดยระบบสื่อสารทางไกล ไม่ต้องมีอาคารสถานที่ ไม่ต้องมีครูบาอาจารย์ ถึงเวลาก็จะจัดสอบ จัดการวัดผลกันไป อย่างไรก็ตาม หลังจากได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งก็พบว่ายังมีความขัดข้องอยู่เป็นอันมาก โดยเฉพาะในแง่ของบุคลากร อาคารสถานที่ การเดินทางแล้วก็ตามความตื่นตัวของนักศึกษาเอง รวมทั้งไม่เป็นที่นิยมแพร่หลาย ต่อมาเมื่อรัฐบาลนี้ได้จัดการประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจรที่จังหวัดนครราชสีมา ได้มีผู้นำชุมชนมาเรียกร้องขอให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัย คณะรัฐมนตรีจึงได้พิจารณาเรื่องนี้ตั้งแต่เมื่อเดือนกรกฎาคมปีที่แล้ว ผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าแม้ทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปราย คือการมีมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเป็นประโยชน์และแก้ปัญหาความมั่นคงในภูมิภาคปลายสุดของภาคใต้ได้ แต่นั่นที่จริงไม่ใช่ความดำรงหมายแรกเริ่มของรัฐบาล เพราะว่ารัฐบาลได้รับหลักการที่จะให้มีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ตั้งแต่เมื่อเดือนกรกฎาคมปีที่แล้ว ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากเดือนมกราคมปีที่แล้วคือต้นปีก่อนมีข้อเสนอจากคณะกรรมการธิการของวุฒิสภาแห่งนี้เองนี้แหละครับไปถึงรัฐบาลว่าควรจะมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดนราธิวาส หลังจากนั้นก็ใช้เวลาศึกษาอยู่ประมาณ ๖ เดือน จนถึงเดือนกรกฎาคมปีที่แล้วถึงได้มีมติคณะรัฐมนตรีรับหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จนกระทั่งส่งกฎหมายแก้ไขแล้วก็เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็มาถึงวุฒิสภาในวันนี้ ซึ่งก็ทันแก่เวลา ทันแก่ความจำเป็น ทันแก่ความต้องการ หลักการสำคัญของมหาวิทยาลัยในแนวใหม่นั้นต้องถือเป็นแนวใหม่จริง ๆ ครับ อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านอภิปราย จะเห็นได้ชัดว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ได้เน้นในเรื่องของวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูงพอ ๆ กับการเน้นวิชาการ จะเห็นว่าคำว่า วิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง ปรากฏอยู่ตลอดร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นความประสงค์และเป็นความตั้งใจ ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จะไม่ได้เน้นคำว่า วิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง จะเน้นตรงวิชาการเป็นสำคัญ ความแปลกใหม่อีกประการหนึ่งก็คือเน้นในเรื่องของพื้นที่ ให้ความสำคัญแก่ประชาชนในพื้นที่ และต้องการจะยกระดับหลายอย่าง ซึ่งที่จริงเวลาจัดตั้งมหาวิทยาลัยในเมืองไทยท่านประธานฯ จะสังเกตนะครับว่าก็ได้พยายามที่จะแจ้งหรือบอกกล่าวป่าวร้องว่าเน้นความสำคัญของพื้นที่ แต่ในที่สุดโดยความเป็นจริงก็ไม่สามารถจะทำได้ เราถึงมีมหาวิทยาลัยทักษิณซึ่งมีรั้วติดกันกับมหาวิทยาลัยหรือใกล้กันกับสถาบัน

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ์ ๔๑/๓

ราชภัฏซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ เลขไปประเดี้ยวเดี้ยวนี้คหนึ่งก็จะถึงมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ตรงนี้ก็จะตอบคำถามกันว่าแล้วเน้นความสำคัญของพื้นที่อย่างไร-----

- ๔๒/๑

วันนี้ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามานั้นได้เน้นความสำคัญของพื้นที่จริง ๆ ดังเห็นได้จากมาตรา ๗ (๕) ซึ่งได้พูดถึงภูมิภาค พูดถึงประเทศใกล้เคียง ซึ่งคำนี้จะไม่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เลย คำว่า “เน้นความสำคัญของพื้นที่” นั้นก็จะกล่าวกันแต่ลอย ๆ ในเวลาอภิปรายประกอบร่าง แต่บัดนี้คำว่า “ภูมิภาค” คำว่า “ประเทศใกล้เคียง” ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งถือว่าเป็นเจตนารมณ์ที่สำคัญว่า ในการรับนักศึกษาที่ดี ในการจัดหลักสูตรที่ดี ในการเปิดการเรียนการสอน รับครูบาอาจารย์ ที่พักต่าง ๆ ก็ดี จะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ แต่ในเวลาปฏิบัติจริงจะทำอย่างไรนั้นก็เป็นเรื่องของมหาวิทยาลัยจะต้องไปเป็นผู้กำหนดต่อไป ท่านประธานฯ ที่เคารพ มหาวิทยาลัยในรูปแบบใหม่นี้ นอกจากจะเน้นวิชาชีพ วิชาชีพชั้นสูง เน้นพื้นที่เป็นสำคัญแล้ว ยังเน้นถึงความประหยัด มหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นนี้ประสงค์จะให้ป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก เพราะฉะนั้นเมื่อมีข้อเรียกร้องจากประชาชนให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัย แนวคิดตอนแรกก็คือ ต้องการจะเปิดเป็นมหาวิทยาลัยเหมือนอย่างมหาวิทยาลัยที่ท่านประธานฯ รู้จักทั่วไป แต่ถ้าทำอย่างนั้นจะสิ้นเปลืองมหาศาลแล้วในที่สุดก็ไม่สามารถจะพัฒนาได้เลย วิทยาลัยที่มีอยู่แล้วก็จะมีลักษณะเหมือนเตี้ยอ้อมค้อม คืออ้อมกันไปอ้อมกันมา ครูบาอาจารย์ก็จะถ่ายเทกันไปถ่ายเทกันมา วิทยาลัยที่มีอยู่ก็ไม่สามารถพัฒนาได้ มหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นใหม่ก็ไม่สามารถพัฒนาได้ เพราะปัจจัยสำคัญคือเรื่องความสิ้นเปลือง ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถ้าไม่นำเอาวิทยาลัย ๓ แห่ง ของกระทรวงศึกษาธิการบวกกับอีก ๑ แห่ง ของกระทรวงสาธารณสุขเข้ามารวมสภาพที่ปรากฏและได้ไปตรวจสอบกันแล้วก็คือ ทั้ง ๔ แห่งนี้จะมีสำนักงานอธิการบดีทั้งนั้น มีหอสมุดแยกกันอยู่ทั้งนั้น ห้องแล็บ (Lab) ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ก็แยกกัน ศูนย์คอมพิวเตอร์ก็แยกกัน กองการเจ้าหน้าที่กองคลัง แม้กระทั่งแผนกที่ดูแลยานพาหนะ มีารถสพผลแยกกันไปหมด ทั้ง ๆ ที่สามารถระดมทรัพยากรมารวมกันได้ ท่านประธานฯ ในเวลาที่ผ่านมา สถาบันบางแห่งเมื่อไปตรวจสอบพบว่ามีเนื้อที่จำนวนมาก แล้วก็กรร้างว่างเปล่า แต่สถาบันบางแห่งขาดสถานที่ ขาดเนื้อที่ ทำเรื่องมาขอคณะรัฐมนตรีที่จะขออนุมัติขยายกิจการหรือขอซื้อที่ดิน เรื่องที่จะจับมือร่วมกัน

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์ลักษณ์ ๔๒/๒

นั้นคงทำได้ในระดับหนึ่ง แต่ในที่สุดเป็นเรื่องของตัวบุคคล คงจะไม่สามารถจะ
 บูรณาการอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาดังข้อสังเกตได้ โดยเฉพาะบูรณาการต่างกระทรวง
 ระหว่างกระทรวงสาธารณสุขกับกระทรวงศึกษาธิการ ฉะนั้นถ้านำมารวมกันเสียจะเป็น
 ประโยชน์โภชนผลทุกทางท่านประธานฯ ครับ บุคลากร ครูบาอาจารย์ก็จะมีโอกาสถ่ายเท
 โลกย้ายสับเปลี่ยนกันได้ มีโอกาสเจริญก้าวหน้าเพราะเข้ามาอยู่ในระบบอุดมศึกษา
 มีโอกาสดำรงตำแหน่งทางวิชาการจนถึงขั้นศาสตราจารย์ ซี ๑๐ ซี ๑๑ ได้ นอกจากนั้น
 ก็ยังเป็นการประหยัดงบประมาณ และยังเป็นการประหยัดสะดวกแก่นักศึกษา ซึ่งต่อไป
 อาจจะมีระบบการย้ายคณะก็ได้ ถ้าหากว่าไม่ถนัดเรียนทางนี้แล้วเกิดปัญหา ซึ่งในเวลา
 ที่ผ่านมามีลาบากยากเย็นแสนเข็ญไปหมด เพราะคนละวิทยาลัย คนละสถาบัน คนละ
 กระทรวงอีกด้วย จากความคิดนี้รัฐบาลจึงได้ตั้งนายแพทย์กระแส ชนะวงศ์ ขึ้นมาเป็น
 ประธานศึกษารูปแบบและดำเนินการอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ขอร้องที่เอ่ยนาม
 ท่านปัญญาได้สอบถาม คือได้ตั้งวงคุยกับผู้นำในท้องถิ่น ทั้งผู้นำทางปกครอง
 ทางศาสนา ทางการศึกษา คุยกับประชาชน คุยกับสมาชิกวุฒิสภาในท้องถิ่น ใช้เวลา
 อยู่ยาวนานจะครบกว่าจะตกผลึกได้ความคิดว่า นำมารวมกัน -----

และที่จริงก็ไม่ได้รวมทั้งหมดหรือครับ ในจังหวัดนครราชสีมายังมีสถาบันศึกษาทำนองนี้อยู่อีก แต่ยังไม่สามารถนำมารวมได้ เพราะว่ายังไม่ตกผลึก ที่เขายินยอมพร้อมใจกันแล้ว กวักมือเรียกก็มาอธิบายให้ฟังแล้วเข้าใจนั้นก็มียู่ ๓ - ๔ แห่ง ดังที่ปรากฏในมาตรา ๔ นี้ ส่วนสถาบันอื่น ๆ ที่มีอยู่อีก ๒ - ๓ แห่ง ก็จะเป็นเรื่องที่พูดจากันต่อไป อย่างไรก็ตาม ก็ไม่คัดสิทธิว่าเมื่อเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นแล้ว ศิลาฤกษ์ก้อนแรกได้วางแล้ว การจะเปิดคณะใหม่ขึ้นก็ไม่เป็นเรื่องยากลำบาก โดยเฉพาะคณะที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านตั้งข้อสังเกต ซึ่งสามารถทำได้ อย่างดี โดยอาศัยความในมาตรา ๕ ออกกฎกระทรวง โดยเฉพาะในด้านของอิสลามศึกษาก็ดี ในด้านทางวิทยาศาสตร์ก็ดี การช่างก็ดี ซึ่งเป็นการค่อยๆ ค่อยๆ ไป ท่านประธานฯ ที่เคารพ รัฐบาลไม่ได้มีความขัดข้องและจะมีความยินดีเป็นอย่างมาก ถ้าหากว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาจะปรับปรุงแก้ไขแปรญัตติในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมบูรณ์ เพราะจะเป็นแบบอย่างให้กับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยทำนองนี้ในโอกาสต่อไป เรื่องที่เป็นของใหม่ กิดใหม่ ทำใหม่นั้น รัฐบาลคิดเองไม่ได้หรือครับ ต้องอาศัยความกรุณาของท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีประสบการณ์ เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านถามถึงจังหวัดของท่าน ขอกราบเรียนนะครับว่า สำหรับการนำร่อนนั้น ร่อนต้องนำไปก่อน วันนี้ก็ขอนำร่อนที่นครราชสีมา เพราะว่ามีเหตุหลายประการ และที่สำคัญเขามีความพร้อมและมีความต้องการ และการที่เราจะพูดตรงนั้นจะเป็นศูนย์กลางอิสลามศึกษา รับและดูแลผู้เรียนและครูบาอาจารย์จากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ก็มีจุดที่สามารถยกขึ้นเป็นตัวอย่างได้ เช่นเดียวกับที่มหาวิทยาลัยนครพนม รัฐประสงค์จะให้ตรงนั้นเป็นศูนย์กลางด้านอินโดจีนศึกษา ซึ่งเวลานี้ยังไม่มีสถาบันอุดมศึกษาใดในประเทศไทยรับภาระในเรื่องนี้ ด้วยเหตุนี้ ถ้าหากรูปแบบนี้ลงรากยังลึกและเป็นที่ยอมรับ ไม่ยากเลยครับ ต่อไปที่จะแปลงวิทยาลัยสารสนเทศ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๓๖ - ๓๗ แห่งในประเทศไทย หรือแม้แต่ว่าไม่มีนี้ พัฒนาขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัยในลักษณะทำนองนี้ ฉะนั้นรัฐบาลยังหวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านสมาชิกวุฒิสภาที่จะปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป ท่านประธานฯ ครับ โดยที่มีข้อสังเกตบางประการหรือข้อสอบถาม ดังที่ความจริงผมได้กราบเรียนแล้วว่า หากในชั้นพิจารณาвање ๒ ทางท่านสมาชิกวุฒิสภาจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไรก็สุดแท้แต่ แต่ถ้าหากว่าได้กราบเรียนชี้แจงเสียก่อนตอนนี้ก็จะเป็นประโยชน์

และเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาได้ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องกรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยเฉพาะที่คัดจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่บอกว่ามีจำนวน ๓ คนและน้อยไปนั้น ถ้าท่านคิดว่าจำเป็นจะต้องปรับปรุงแก้ไขก็สุดแท้แต่นะครับ แต่ขณะนี้ได้มองไปในแง่ที่ว่าน่าจะเพียงพอ สำหรับเมืองเล็ก ๆ มหาวิทยาลัยเล็ก ๆ และตั้งใจจะให้ในรูปแบบที่กระชับไม่ใหญ่โตจนเกินไปนัก เพราะในที่สุดกรรมการสภามหาวิทยาลัยอาจจะเข้ามาในโครงสร้างองค์ประกอบอื่นก็ได้

ประการต่อไปก็คือ เรื่องของหัวหน้าภาควิชา ที่มีคำถามว่าทำไมหัวหน้าภาควิชาไป รองหัวหน้าภาควิชาต้องพ้นไปด้วย เรื่องนี้สอดคล้องกันครับ ระหว่างมาตรา ๓๗ กับ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๗ นั้นบอกว่า เมื่อหัวหน้าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง รองหัวหน้าภาควิชาพ้นไปด้วย ก็เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงที่มาของรองหัวหน้าภาควิชา ในขณะที่มาตรา ๓๘ พูดถึงที่มาของหัวหน้าภาควิชา ก็เป็นความเข้าใจกันว่าต่อไป พอดีพอร้าย รองหัวหน้าภาควิชา นั้นแหละครับ หัวหน้าภาควิชาจะเป็นคนเลือกเพื่อที่จะทำงานร่วมกันเป็นทีมเป็นคณะ ถ้าเป็นอย่างนั้นหัวหน้าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง รองหัวหน้าภาควิชา ก็ควรจะพ้นไปด้วย

อีกประการหนึ่ง ที่กำหนดวาระของหัวหน้าภาควิชาไว้ว่าไม่เกิน ๒ วาระ ก็เพราะวาระ ๑ มีกำหนด ๔ ปี ๒ วาระ ๘ ปีนั้นน่าจะยาวนานเพียงพอ เพื่อไม่ให้เกิดการผูกขาด และวันนี้ก็เป็นแนวคิดใหม่ในมหาวิทยาลัยทั้งหลายทั้งปวงที่จะไม่ยอมให้มีหัวหน้าภาควิชา หรือแม้แต่คณะบดีดำรงตำแหน่งยาวนาน อย่างน้อยก็คือไม่ควรจะเกิน ๒ สมัย ๘ ปี ท่านประธานฯ ครับ เรื่องการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยนั้นจริงครับ ไม่มี แต่ที่ไม่มีนั้นก็ไม่ได้ตัดโอกาสที่จะไม่ให้มีการจัดตั้ง เพราะคำว่า “บัณฑิตวิทยาลัย” ชื่อก็บอกอยู่แล้วว่าเป็นวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้ ตามมาตรา ๘ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วรคสี และวรคห่า ได้เปิดโอกาสให้มีการจัดตั้งคณะเพิ่มขึ้น และจัดตั้งวิทยาลัยเพิ่มขึ้น และจัดตั้งสถาบันเพิ่มขึ้น โดยการออกเป็นกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ ด้วยเหตุนี้ ถ้าต่อไปมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เห็นสมควรจะให้มีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นคณะ ไม่ได้เป็นวิทยาลัยนะครับ เป็นคณะเหมือนกับบางมหาวิทยาลัยก็ให้จัดตั้งเป็นคณะตามมาตรา ๘ วรคสี ถ้าเห็นควรเป็นบัณฑิตวิทยาลัยก็ให้จัดตั้งตามมาตรา ๘ วรคห่า ถ้าเห็นควรเป็นสถาบันก็ให้จัดตั้งตามมาตรา ๘ วรคห่าเช่นกัน ซึ่งทั้งหมดก็สามารถดำเนินการได้ ขอให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยไปพิจารณา

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรารณ ๔๓/๓

ตามความเหมาะสม แล้วช่องทางที่จะจัดตั้งนั้นสามารถจัดตั้งได้อยู่ดีครับ ส่วนการเปิด
วิทยาเขตนั่นไม่มีจริง ๆ ครับ อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งข้อสังเกต เพราะคิดว่า
บริเวณนั้นมีมหาวิทยาลัยอยู่หลายแห่ง สงขลานครินทร์ ทักษิณ ราชภัฏ แล้วบัดนี้ก็มี
มหาวิทยาลัยราชภัฏไปต่อเข้าอีกแห่งหนึ่ง ถ้าหากเปิดวิทยาเขตได้ก็คงจะมีการทับซ้อน
กันไป แต่ก็ไม่ตัดโอกาสที่จะไปเปิดกิจการ เปิดคณะในต่างจังหวัด -----

- ๔๔/๑

วันนี้เราใช้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลาง เพราะว่าที่ตั้ง ๓ - ๔ แห่งอยู่ในมหาวิทยาลัย ต่อไปจะเปิดอีกสักคณะหนึ่งที่จังหวัดยะลา อีกสักคณะหนึ่งที่จังหวัดปัตตานี อีกคณะหนึ่งที่สงขลา อีกคณะหนึ่งที่สตูล ก็ไม่ได้มีข้อขัดข้องในทางกฎหมายแต่ประการใด เพียงแต่เราไม่อยากจะเรียกว่า เป็นวิทยาเขต เพราะถ้าเป็นวิทยาเขตต้องมีการบริหารที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์ จะต้องเกิดตำแหน่งรองอธิการบดี จะต้องเกิดตำแหน่งทางธุรการอีกมากมาย เพื่อจะบริหารตรงนั้น เสมือนหนึ่งเป็นมหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งก็อาจจะเป็นการสิ้นเปลือง และ ไม่ได้เป็นความประสงค์ของการที่จะให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ขยายกิจการใหญ่โตขนาดนั้น

ท่านประธานฯ ที่เคารพ มีคำถามอีกว่า มหาวิทยาลัยนี้ดูไปดูเหมือนจะมีแค่ปริญญาตรีหรืออย่างไร ในขั้นต้นเราคิดถึงอย่างนั้นครับ และคิดถึงต่ำกว่าปริญญาตรีด้วย คิดถึงวิชาชีพ คิดถึงวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งแนวโน้มอาจจะทำให้มีผู้แปลกใจว่า เป็นมหาวิทยาลัยทำไมยังเปิดสอน ปวช. ปวส. ตรงนี้ก็แล้วแต่ความจำเป็นครับ เหมือนกับที่ท่านถามว่า ม. ๓ ต่อไปจบแล้วรับไหม ถ้ามหาวิทยาลัยนี้ยอมรับก็รับได้ แล้ววันนี้มหาวิทยาลัยในเมืองไทยที่เปิดสอน ปวช. ปวส. ก็มี ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เปิดสอน ปวส. ปวช. โดยจัดตั้งในรูปของวิทยาลัยให้ประกาศนียบัตรไป ฉะนั้นมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ก็ทำได้ คำว่า วิชาชีพ วิชาชีพชั้นสูง ที่ปรากฏอยู่ตลอดร่างพระราชบัญญัตินี้ ต้องการเอื้อต่อสิ่งนี้ แล้วก็อีกประการหนึ่งไม่ได้หมายความว่า จะเปิดแค่ปริญญาตรีที่หลังเปิดปริญญาโทและปริญญาเอกไม่ได้ ถ้าท่านประธานฯ ได้พิจารณาเลยไปถึงมาตรา ๔๗ ก็จะเห็นว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้สามารถประสาทปริญญาได้ถึงชั้นปริญญาเอก ปริญญาโท แล้วก็ปริญญาตรีตามลำดับ โดยระบุว่าปริญญาเอกให้ใช้อักษรย่อ ค. ปริญญาโทอักษรย่อ ม. ปริญญาตรีอักษรย่อ บ. ทั้งนี้ ก็หมายความว่า ถ้าเปิดสอนก็จะมีปริญญา แล้วปริญญานั้นก็ได้รับการยอมรับตามมาตรา ๔๗ ทุกประการ มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเปิดทำการสอนได้หลายแบบ ดังที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๕๐ ประกาศนียบัตรก็ให้ได้ ประกาศนียบัตรชั้นสูงก็ได้ ปริญญาตรีก็ได้ รับปริญญาโทก็ได้ ปริญญาเอกก็ได้ ให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ก็ได้ เหมือนกับมหาวิทยาลัยทั้งหลายทั้งปวง แต่แต่ละ ก็คงจะต้องไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับความต้องการความเข้าใจที่ปรากฏให้สมกับที่เป็นมหาวิทยาลัยตามแบบใหม่ ท่านประธานคณะกรรมการ ขอกัยที่เอ่ยนาม ท่านผ่องได้ตั้งข้อสังเกตในตอนต้นไว้ดี ท่านถามว่า ที่กฎหมายนี้เขียนไว้ในมาตรา ๗ (๕)

ว่าจะส่งเสริมหรือดูแลการศึกษาในภูมิภาคที่จัดตั้งนั้น หมายถึงภูมิภาคใด ณ วันนี้ความเข้าใจก็คือ จังหวัดนครราชสีมา แต่ถ้าต่อไปจะขยายถึงจังหวัดอื่น ก็คือภูมิภาคที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันอยู่นั่นเอง ส่วนคำว่าประเทศใกล้เคียง ณ วันนี้ คณะรัฐมนตรีเข้าใจว่าเป็น ประเทศมาเลเซีย แต่ต่อไปจะขยายไปถึงสิงคโปร์และอินโดนีเซียก็ไม่ขัดข้อง เพราะเราตั้งใจจะให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นศูนย์กลางของอิสลามศึกษาเช่นเดียวกันอยู่แล้ว ส่วนที่มีคำถามว่า ทำไมในองค์ประกอบสภามหาวิทยาลัยจึงไม่มีผู้แทนหรือผู้นำทางฝ่ายศาสนาเข้าไปด้วยนั้น ไม่ได้มีข้อขัดข้องเลยครับ ถ้าสมมุติว่าจะมีการเลือกสรรกันเข้าไป วันนี้เราจะไปกำหนดตายตัวก็ไม่แน่ว่า ต่อไปมหาวิทยาลัยนี้จะเปิดสอนคณะอะไร ขนาดไหน เพียงใด ก็ขอให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ไปกำหนดสัดส่วนและการสรรหาที่เหมาะสม ที่สำคัญก็คือ การที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นตามมาตรา ๑๘ ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่ไม่ปรากฏในมหาวิทยาลัยอื่นใดในประเทศไทย ก็มุ่งหมายอยู่แล้วที่จะให้มีผู้นำทางศาสนา ผู้แทนทางศาสนา เช่นเดียวกับผู้นำและผู้แทนด้านอื่น ๆ มีโอกาสเข้ามาร่วมโดยถือว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญของชุมชนแห่งนั้น

ผมกราบเรียนเป็นเบื้องสุดท้ายครับท่านประธานฯ เพราะว่าสมาชิกฯ หลายท่านตั้งข้อสังเกตว่า ห่วงคุณภาพ ห่วงว่าจบมาแล้วบัณฑิตจะไม่มีการทำงาน ซึ่งก็แน่นอน เป็นความห่วงใยของรัฐบาล แล้วตรงนี้ก็ทำให้การจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ต้องคิดถึงจุดนี้เป็นจุดใหญ่เพียงพอ พอ ๆ กันเลยครับ กับการคิดถึงเรื่องของทางเศรษฐกิจ-----

เพราะฉะนั้นการที่จะจัดตั้งคณะอื่นใดต่อไปนั้น เป็นเรื่องที่ต้องคิดถึงสิ่งที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาดังข้อสังเกตมานี้แหละครับ แต่ในวันนี้ในบรรดาที่มีอยู่ ๔ คณะ ซึ่งก็มีบทบาทเฉพาะกาลตั้ง ๒ ปีนะครับ ไม่ได้บังคับขับไสจนกระทั่งเอาเขาเข้ามาเป็นบุคลากร มีเวลาจะคิดตามบทบาทเฉพาะกาล สถานะก็ยังอย่างเดิม สิทธิประโยชน์ก็อย่างเดิมตั้ง ๒ ปี เพื่อให้รอการปรับเปลี่ยนนั้น เชื่อว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะทั้ง ๔ คือ วิทยาลัยทั้ง ๔ ที่นำมา รวมกันนั้น ไม่มีปัญหาในเรื่องการปฏิบัติงาน แต่สำหรับคณะอื่นที่จะตั้งต่อไปนั้น ก็เป็นเรื่องที่จะต้องไปพิจารณาตามความเหมาะสม ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ในเบื้องต้นเพียงแค่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปราย และท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงใช้เวลา ๒ ชั่วโมง แล้วนะครับ ท่านทองใบ ทองเปาด์ ครับ เป็นประเด็นสงสัยอยู่หรือครับ เชิญครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ต้องขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีนะครับที่ได้กรุณาให้คำอธิบายประกอบร่างพระราชบัญญัติทั้งสองนี้ แต่ว่ากระผมมีเรื่องที่จะขอรายละเอียดเพิ่มเติมหนึ่งครับ คือได้อ่านร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วครับ ในมาตรา ๖ ก็ได้พูดถึงศาสนาไว้อย่างกว้าง ๆ แล้วก็ ในมาตรา ๗ ก็มีนะครับ โดยเฉพาะ (๒) และ (๕) เมื่อสักครู่นี้ท่านรองนายกฯ ก็ได้พูดถึง มาตรา ๑๘ นะครับ ที่ให้ตั้งกรรมการศึกษาเข้ามา ที่นี้ท่านได้พูดถึงหลายครั้งว่า ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะมีอิสลามศึกษา ผมเผอิญเป็นกรรมการศึกษาปัญหาในจังหวัดภาคใต้ นะครับ ก็ได้มีปัญหามาอย่างที่เราเห็นนะครับ คือลงไปดูแล้วเรารู้สึกว่า มีพี่น้องชาวจังหวัดภาคใต้ที่เป็นอิสลาม หรือในจังหวัดภาคอื่น ๆ ก็ตาม เวลาจะเรียน จะศึกษาอิสลามนี้นะครับ จะต้องเดินทางไปศึกษาต่างประเทศ ไปปากีสถานบ้าง ไปบรูไน หรือว่าไปอียิปต์ ไปประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นนะครับ เรากำลังจะพูดกันว่า ทำไมเราไม่มี ในเมื่อคนไทยเราก็มี เรามีชาวอิสลามอยู่เยอะ คนไทยก็ไปศึกษาต่างประเทศ จำนวนมาก ศึกษาปัญหานี้ ทำให้เราไม่มีคณะศึกษาของเราเองที่จะให้ศึกษาอิสลาม ซึ่งถ้าเราตั้งแบบสากลจริง ๆ แล้ว เราก็อาจจะมียุทธศาสตร์ต่างประเทศมาศึกษาที่บ้านเรา ก็ได้ ที่นี้พอเราตั้งขึ้นนะครับ ท่านรองฯ ก็พูดถึงอิสลามศึกษา ก็เลยอยากจะเรียนถาม

เพื่อความสะดวกนะครับว่า จะเป็นไปได้หรือเปล่าว่า อิสลามศึกษาที่ว่านี้จะไปหมายถึง การให้การศึกษาแบบเป็นบัณฑิต อย่างชาวพุทธนี้เรานะครับ พุทธเรามีมหาวิทยาลัย ถึง ๒ แห่ง ที่กรุงเทพฯ นะครับ เรามีพุทธศาสตร์บัณฑิต แต่อิสลามเราจะมีไหม คือถ้าเรามีการศึกษานี้ขึ้นมาบ้างนะครับ ทางหนึ่งก็คือจะส่งเงินตราต่างประเทศ ของเราไว้ได้ ไม่ต้องไปศึกษาต่างประเทศ เราอาจจะได้เงินเข้ามาด้วยก็ได้ ต่างประเทศ อาจจะมาศึกษาที่นี่ก็ได้ ที่สำคัญก็คือปัญหาเรื่องความไม่สงบ ซึ่งเรามักจะกล่าวกันอยู่ว่า คนไทยที่ไปศึกษานี้ ไปศึกษาวิธีต่อต้าน วิธีก่อการร้ายอะไรต่าง ๆ กันมา ผมว่าก็จะหมด ไปด้วย ก็เลยอยากจะเรียนถามท่านตรงนี้ แน่นอนนะครับวาระ ๒ นี้เราอาจจะขอแก้ไข เพิ่มเติมได้ แต่เพื่อความสบายใจอยากจะฟัง ขอคำอธิบายจากท่านรองนายกฯ ในประเด็นนี้ ก่อนครับ ขอเรียนสั้น ๆ เพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : คงท่านเดียวจะครับ เชิญท่านรองนายกฯ ตอบครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอบพระคุณครับที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ถามถึง เป็นความบกพร่องที่กระผมได้ลืมที่จะ เน้นในส่วนนี้ไป ถ้าจะกราบเรียนตรงนี้ก็คงต้องเรียนว่า สาระสำคัญตรงนี้อยู่ในมาตรา ๖ บรรทัดสุดท้ายนะครับ ที่ได้เขียนว่า "ตลอดจนการขยายโอกาสทางการศึกษา ศาสนา ในระดับอุดมศึกษา" ตรงนี้จึงใจเขียนลงไปเพื่อให้รู้ว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเปิดเทคนิค อาชีวะ พยาบาล อะไรก็ตามที่อย่าลืมะครับว่าจะต้องมีการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านศาสนา จนถึงระดับอุดมศึกษา คือระดับสำเร็จชั้นปริญญา แต่เราก็ขอให้เขียนกลาง ๆ กว้าง ๆ ไว้ ไม่ได้ระบุว่าเป็นอิสลามะครับ ทั้งนี้ ก็คงจะต้องพิจารณาตามความเหมาะสม ตามความจำเป็น มีข้อมูลจะกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ อย่างขณะนี้ท่านรองนายก รัฐมนตรี จาตุรนต์ ท่านเดินทางไปประเทศอียิปต์ รัฐบาลได้รับการติดต่อจากรัฐบาลอียิปต์ ว่า ถ้ารัฐบาลไทยสนใจและสนับสนุน ยินดีที่จะมาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา สาขาของ มหาวิทยาลัยอียิปต์นะครับ ที่จังหวัดยะลา ที่จริงเขาเจาะจงว่าตรงไหนก็ได้ในประเทศไทย แต่รัฐบาลได้เลือกว่า จังหวัดยะลาอาจจะเป็นภูมิสถานที่เหมาะสม แต่นั่นก็คือสถาบัน อุดมศึกษาของเอกชนนะครับ แต่วันนี้เรากำลังพูดถึงของรัฐ ของรัฐบาล เพราะฉะนั้น ถ้าหากเอกชนมีอยู่ตรงยะลา แล้วก็ได้ผล ตรงนราธิวาสราชนครินทร์ก็อาจจะร้องขอไว้

หรือจะมีการเกือกลกันอย่างไรก็จะได้อยู่กันไป เพราะความคิดเรื่องสาขาของมหาวิทยาลัย
ที่อียิปต์นั้นเพิ่งจะเกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ หลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณา
ของสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว เวลานี้ครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีกำลังพูดคุย
เจรจาเรื่องนี้ว่าเขาต้องการความช่วยเหลือขนาดไหน เพียงใด เพราะเราก็ได้แจ้งไป
เบื้องต้นว่า ถ้ามาก็ต้องเข้ามาตามตรอกแล้วก็ออกตามประตู ใช้พระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในส่วนนั้นไป แล้วก็ความจริงอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา
ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านทองใบได้พูดไว้จริง ๆ ครับ วันนี้ เวลาที่เรา มีนักศึกษาคนไทยของเรา
ที่เดินทางไปศึกษาต่อด้านศาสนาในต่างประเทศจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นตะวันออกกลาง
หรือที่อียิปต์ หรือที่ปากีสถาน หรือแม้แต่ประเทศมุสลิมเพื่อนบ้านเราก็ตามที่ เราก็ไม่หวัง
หรือครับว่าจะตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์แล้วจะระงับยับยั้ง เพราะว่า
เป็นสิทธิเสรีภาพที่จะเดินทางไปศึกษา แต่อย่างน้อยเป็นการขยายโอกาส เป็นการเพิ่ม
ทางเลือก ซึ่งก็จะเป็นการประหยัดอะไรไปได้หลายอย่าง ซึ่งตรงนี้เองที่คิดว่า เราจำเป็น
จะขอนำร่องที่ตรงนี้ก่อน เหมือนกับอีกแห่งหนึ่งก็คือ นำร่องที่นครพนม ด้านอินโดจีน
ศึกษา และถ้ารูปแบบนี้ใช้ได้ก็จะขยายไปยังจังหวัดอื่น ๆ ในโอกาสต่อไปครับ

๑๐๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๔๖/๑

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยที่จะรับร่างไว้พิจารณาหรือไม่ เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนนะครับ

ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้นะครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากเห็นด้วยในการรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณานะครับ ท่านสมาชิกฯ จะให้กรรมการชุดใดพิจารณารับ เชิญท่านนั้นทนาสงฆ์ประจำ ครับ

นางนันทนา สงฆ์ประจำ (ชัยนาท) : ดิฉัน นางนันทนา สงฆ์ประจำ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยนาท ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธราชชนครินทร์ พ.ศ. จำนวน ๒๕ ท่านขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เสนอ ๒๕ ท่าน ท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เชิญเสนอรายชื่อกรรมการครับ

นางนันทนา สงฆ์ประจำ (ชัยนาท) :

๑. นายอุมาร์ คอยิบ
๒. นายโอภาส รองเงิน
๓. นางสาวอุษณีย์ จิตชอบ
๔. นายพา อักษรเสื่อ
๕. พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา
๖. นายพีรุดดิน บอดอ
๗. พลเอก หาญ ลีนานนท์
๘. นายวงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง

๕. นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
 ๑๐. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ
 ๑๑. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนทร์
 ๑๒. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
 ๑๓. นายปราโมทย์ ไม้กลัด
 ๑๔. นายบุญญา หลีเหลด
 ๑๕. นายผ่อง เล่งอี้
 ๑๖. นายณรงค์ นุ่นทอง
 ๑๗. นายกมล มั่นภักดิ์
 ๑๘. นายอนันต์ คาโลคม
 ๑๙. นายเด่น โต๊ะมีนา
 ๒๐. นางบัวล้อม พูลลาภ
 ๒๑. นายปริญญา กรวยทอง
 ๒๒. นายพิชิต ชัยวิรัตน์
 ๒๓. นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา
 ๒๔. นายจอห์น อึ้งภากรณ์
 ๒๕. นายสุรพล ทิพย์เสนา
 ขอผู้รับรองด้วยคะ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกฯ ท่านใดจะเสนอ
 รายชื่อกรรมการเป็นท่านอื่นไหมครับ ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ
 คณะกรรมการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมายปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
 นราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. จำนวน ๒๕ ท่าน

๑. นายอุมาร์ คอฮิบ
๒. นายโอภาส รongเงิน
๓. นางสาวอุษณีย์ ชิตชอบ
๔. นายพา อักษรเสื่อ
๕. พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา
๖. นายพีรุดดิน บอดอ
๗. พลเอก หาญ ลีนานนท์
๘. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๙. นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
๑๐. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ
๑๑. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์
๑๒. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๑๓. นายปราโมทย์ ไม้กลัด
๑๔. นายบุญญา หลีเหลด
๑๕. นายผ่อง เล่งอี้
๑๖. นายณรงค์ นุ่นทอง
๑๗. นายกมล มั่นภักดิ์
๑๘. นายอนันต์ คาโคม
๑๙. นายเค่น โต๊ะมีนา
๒๐. นางบัวล้อม พูลลาภ
๒๑. นายปริญญา กรวยทอง
๒๒. นายพิชิต ชัยวิรัตน์
๒๓. นางเพ็ญศักดิ์ จักมูจินดา
๒๔. นายจอห์น อิงภากรณ์
๒๕. นายสุรพล ทิพย์เสนา

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จุลรา (น) ๔๗/๑

ประธานวุฒิสภา : ครั้น ท่านสมาชิกฯ จะขอแปรญัตติกี่วันครับ เชิญ
คุณนันทนา สงฆ์ประชา

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : ขอแปรญัตติตามข้อบังคับฯ ค่ะ
ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ~~นะคะ~~ แปรญัตติตามข้อบังคับฯ ~~นะคะ~~ ~~นะคะ~~
~~นะคะ~~ จะมีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ~~นะคะ~~

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ~~นะคะ~~ ก็เป็นการจบระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒
ท่านสมาชิกฯ ครั้น ก่อนขึ้นเรื่องด่วนที่ ๓ ผมอาศัยข้อบังคับการประชุม ข้อ ๒๔ ~~นะคะ~~ ~~นะคะ~~
ขอปรึกษาหารือเล็กน้อยครับ ใช้เวลาสั้น ๆ ~~นะคะ~~ ด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ~~นะคะ~~
ได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช แทนตำแหน่ง
ที่ว่าง ปรากฏว่า นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์ เป็นผู้ที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดนครศรีธรรมราช แทนตำแหน่งที่ว่าง ~~นะคะ~~ คือ แทนท่านประยุทธ์ ศรีมีชัย ~~นะคะ~~
จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ~~นะคะ~~

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : แต่โดยที่มาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติว่า
ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกวุฒิสภาต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก
ขอเชิญท่านสวัสดิ์ไปรดยืนขึ้น ~~นะคะ~~ แล้วกล่าวคำปฏิญาณตนตามที่ผมจะกล่าว ~~นะคะ~~ ~~นะคะ~~

“ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้
และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

(นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์ ได้ยืนขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุม
ตามที่ประธานวุฒิสภาได้กล่าวนำ)

ประธานวุฒิสภา : เชิญนั่งครับ ขอพวกเราปรบมือต้อนรับ ยกเว้น
ข้อบังคับฯ ~~นะคะ~~ ให้การต้อนรับสมาชิกฯ คนที่ ๒๐๐ ของพวกเราด้วย ~~นะคะ~~ ขอแสดง ~~นะคะ~~

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จีรา (น) ๔๗/๒

ความยินดีด้วย~~และ~~รับที่พี่น้องชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีตัวแทนของท่านในนาม ✕
สมาชิกรัฐสภาครบ แล้วก็ ส.ว. ของเราครบ ๒๐๐ คนวันนี้ครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
สภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
ด่วนที่สุด

ที่ สม ๐๐๑๔/๑๐๔๕๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 50
วันที่..... ๑๗
เวลา..... 11.30

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๘

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่..... ๓๖ , ๒๕๔๗

วันที่..... ๒๐ , ๑๖ , ๒๗

เวลา..... ๑๕.๐๐

สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๕๐/๕๑ วันที่ ๒๐/๑๖/๕๑

เวลา ๑๕.๒๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น.

สำนักการประชุม

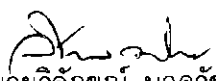
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. (นายประสงค์ บุรณพงศ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. (นายสนั่น สุภากุล กับคณะเป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

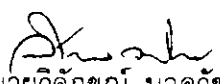
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. (นายประสงค์ บุรณ์พงศ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. (นายสนั่น สุธากุล กับคณะเป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้
สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระ
สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ
และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งและบางส่วนของ
สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนครพนม มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เป็นสถาบัน
อุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้าง
กระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ
มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องจริยธรรม
และเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ปักเจกบุคคล และกลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วม
กับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสานและสร้างภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง
ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลัก
ในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้
สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระสามารถ
พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้
การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งและบางส่วนของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ใน
ท้องที่จังหวัดนครพนมมาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์
ประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อ
พัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทาง
วิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องจรรยาบรรณและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ปึงเอกบุคคล และ
กลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริม
ภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โดยยึดหลักจรรยาบรรณทางวิชาการและหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

(นายสนั่น สุราษฎร์กุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เป็นไปตามหลักการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเอื้อต่อการกระจายโอกาสและการสร้างความเสมอภาค การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานอุดมศึกษาให้เป็นที่ยอมรับ มีระบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและประหยัด การประสาน เชื่อมโยงระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ สนองต่อความต้องการและ เสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง โดยใช้วิธีการหลอมรวมสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่ในจังหวัด นครพนม เพื่อให้เป็นเมืองมหาวิทยาลัย ทั้งที่อยู่ในสังกัดเดียวกันและต่างสังกัด เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งใหม่ ภายใต้อำนาจเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายประสงค์ บุรณพงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนครพนม
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยนครพนม

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนครพนม

"สภาวิชาการ" หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยนครพนม

"สภาคณาจารย์และข้าราชการ" หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยนครพนม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔ ให้รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม ตามพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษา และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลิตบัตินิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้
- (๒) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา
- (๓) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน
- (๔) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
- (๕) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการขึ้นทางเลือกที่ดีแก่ชุมชนและสังคม
- (๖) ทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
- (๗) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๘) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ
- (๙) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน
- (๑๐) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) สถาบัน
- (๔) สำนัก
- (๕) วิทยาลัย

(โปรดพลิก)

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๙ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิก คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย
- (๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุง รักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์ จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น บรรดารายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้าง ทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมาย ว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้ กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศ หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒
การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง
 - (๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์ และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด นครพนมจำนวนสองคน
 - (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
 - (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมีให้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)
 - (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย
- ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี
- ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย
- คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย
และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่
หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่า
ด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทน
ตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔
(๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว
ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่
น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่ง
ตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่
ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า
จะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย
อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ของมหาวิทยาลัย

(โปรดพลิก)

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตาม มาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๕) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอน นายคณบดีมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คนบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการ ตามมาตรา ๘

(๑๐) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๑๑) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัย

(๑๔) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่ อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัยได้

(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และคณาจารย์
ของมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น
จากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุม
ของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง
เป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน
เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือ และช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน
และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ระดมทุนและทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานสภาวิชาการและกรรมการ
สภาวิชาการซึ่งมาจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น
จากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๑ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภามหาวิทยาลัย
- (๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม และการยกเลิกสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
- (๕) เสนอแนะนโยบายการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย
- (๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย
- (๒) หาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ และการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๔ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๕ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗
- (๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผล
การปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๖

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีเมื่อครบสองปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(โปรดพลิก)

ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาผลการประเมินผลตามวรรคสอง และถ้าสภามหาวิทยาลัย
มีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาหรือองค์วิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมี
ประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง
หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นไม่น้อยกว่าสี่ปี
- (๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น
ที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น
หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือ
เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของ
มหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดี
เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี
ตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘
เป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย
- (๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
- (๕) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป
- (๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๗) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ
- (๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ และส่งเสริมกิจการนักศึกษา
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๑ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติ

ตามมาตรา ๓๒

รองคณบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนรองคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งคณบดีก่อนครบวาระโดยอนุโลม

(โปรดหนัก)

เมื่อคนบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคนบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับแก่การรักษาราชการแทนคนบดีโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ คนบดีและรองคนบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง คนบดีและรองคนบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคนบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาลำกัษณ์และรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาร่างระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำคณะ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

- (๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
- (๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คนบดี
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการประจำคณะ

มาตรา ๓๕ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้า หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ คนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบ ตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว และการรักษาราชการแทนให้นำความใน มาตรา ๓๑ วรรคสอง วรรคสาม วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้า หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี ฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี คณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการ ประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบ บริหารงานในสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไป ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(โปรดพลิก)

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาการแทนได้

มาตรา ๓๘ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียง
หนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย
และภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่งการ
อนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการ
ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น
หรือมิได้ห้ามในเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่ง
คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
หรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด
การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในมหาวิทยาลัย
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๔๐ หรือผู้รักษาราชการแทน
ตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรง
ตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการหรือ
มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๒ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์

(โปรดพลิก)

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ
สภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและ
พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ
ในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็น
คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้
โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของ
มหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๗ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ด.
ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ม.
ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	บ.

มาตรา ๔๘ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขานั้น อย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

(โปรดพิทักษ์)

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ
สภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและ
พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ
ในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็น
คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้
โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของ
มหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาโดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดใช้ครุฑวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยหรือตำแหน่งของตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(โปรดพลิก)

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระทงเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัด กระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนอาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า และอาคารศาลาประชาคมอำเภอ เมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการ ดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาราชการในตำแหน่ง อธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคนบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมาย
ว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่ง
คนบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว
ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของผู้ดำรง
ตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในของคณะ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ และวิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้
ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย
เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครพนม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม
และผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะ
กรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจากบุคคลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่น้อยกว่า
สามคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาคนหนึ่ง
ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษามอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(โปรดพิทักษ์)

มาตรา ๖๑ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๒ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และให้วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกหน่วยงานนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าควรรวมหรือยุบเลิกหน่วยงานใด ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๓ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เ้าพระราชกฤษฎีกา กฎทรง ประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏ เฉพาะที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม และกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย มหาสารคาม เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาเขตนครพนม ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม และของกระทรวง สาธารณสุข เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ มาใช้บังคับ โดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการออกกระเบียน ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและปฏิบัติ ๑

สำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
วุฒิสภา

พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.
(ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๙)

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๑๙ / (ร๕๔)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาการศึกษาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จำนวน ๑ ชุด

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ต่อมาที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒ วันศุกร์ที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา พิจารณาการศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ ซึ่งกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑.นายผ่อง เล่งอี้	ประธานคณะกรรมการ
๒.นายชงค์ วงษ์จันทร์	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการศาสนา
๓.นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการศิลปะและวัฒนธรรม
๔.นายวิทยา มะเสนา	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๕.นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการอุดมศึกษา
๖.นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการอาชีวศึกษา
๗.นายณรงค์ นุ่นทอง	เลขานุการคณะกรรมการ
๘.นายพา อักษรเสื่อ	โฆษกคณะกรรมการ
๙.นายกมล มั่นภักดี	
๑๐.นายคำพันธ์ ป้องปาน	
๑๑.นายชุมพล ศิลปอาชา	
๑๒.นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	

๑๓. นายสมควร จิตแสง

๑๔. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๑๕. นายอุมาร์ ตอยิบ

บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ

ผ่อง เล่งอี้

(นายผ่อง เล่งอี้)

ประธานคณะกรรมการการศึกษา
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวจุฑามาศ พุทธิงกูโร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๔๒๑๗-๘

โทรสาร ๐ ๒๔๓๑ ๔๒๐๙ โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๔๒๑๗-๘

กวี ร่าง

กวี พิมพ์

จุฑามาศ / กวี ทาน

รายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๘

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ต่อมาที่ประชุมคณะกรรมการการศึกษา วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมวุฒิสภาพิจารณา ศึกษา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๘

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ในการดำเนินการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว คณะกรรมการได้มีมติ
มอบหมายให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.
ซึ่งอนุกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

ที่ปรึกษาอนุกรรมการ

๑. นายบุญทัน ดอกไธสง
๒. พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์
๓. นายชุมพล ศิลปอาชา
๔. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๕. นายทองอินทร์ วัฒนวิเศษ
๖. นายภาวิช ทองโรจน์
๗. นายสุชาติ เมืองแก้ว
๘. นายสุรชาติ วัฒนวงศ์
๙. นายพรชัย อรรถกานนท์
๑๐. นายวันชัย วัฒนศัพท์
๑๑. นายไพฑูรย์ สินลารัตน์
๑๒. นางนลินี ทวีสิน
๑๓. พันเอก(พิเศษ)หญิงจันทิมา พรพิบูลย์
๑๔. นายนิคม ทาแดง
๑๕. นางสุกัญญา สุกบรรทัด
๑๖. นางสาวหจจุภา วิชาวุธ

อนุกรรมการ

๑. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายพา อักษรเสื่อ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นายณรงค์ นุ่นทอง	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๔. นางจันทร์จิรา วงษ์ขมทอง	อนุกรรมการ
๕. นายพลสิทธิ์ หนูชูชัย	อนุกรรมการ
๖. นายเปรี๊ยะ กิจรัตน์กร	อนุกรรมการ
๗. นายชัยยงค์ พรหมวงศ์	อนุกรรมการ
๘. นายประคิษฐ์ ฉัตรจรสกูล	อนุกรรมการ
๙. นายสิงห์ทอง บัวชุม	อนุกรรมการ
๑๐. นายสุพิทย์ กาญจนพันธุ์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางสุวมาลย์ ม่วงประเสริฐ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. นางสาวเอนกนัน นันตะคุม	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นางสาวจุฑามาศ พุทธังกูโร	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นายกวี จันทจิราภา	ผู้ช่วยเลขานุการ

**๒. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นางสาวจุฑามาศ พุทธังกูโร ผู้อำนวยการกลุ่มงาน
กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สำนักกรรมการ ๓ ทำหน้าที่เป็น
ผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม**

๓. ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อสังเกตและความเห็นเฉพาะรายมาตรา

มาตรา ๔

คณะกรรมการฯ ได้ตั้งข้อสังเกตว่า การบัญญัติให้รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม
ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงาน
ปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม จะต้องคำนึงถึงปรัชญาของ

มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยแต่ละแห่งที่จะนำมารวม ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร และมหาวิทยาลัยนครพนม จะต้องกำหนดปรัชญาของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องและชัดเจน รวมทั้งจะต้องพิจารณาบทบาทของ วิทยาลัยชุมชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗

คณะกรรมการที่ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความใน (๒) ของมาตรา ๗ ว่าตามที่ (๒) ของมาตรา ๗ กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยให้จัดการศึกษาด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา นั้น วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายการรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพว่ายังควรมีอยู่หรือไม่

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๒๐

คณะกรรมการฯตั้งข้อสังเกตว่ากรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตามความ ที่บัญญัติในมาตรา ๒๐ ควรพิจารณาจากผู้แทนคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยตามที่บัญญัติใน มาตรา ๔ อย่างน้อยมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยละ ๑ คน เพราะแต่ละมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย จะต้องดูแลด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยที่สังกัดอยู่

มาตรา ๒๑

คณะกรรมการมีความเห็นควรแก้ไขความใน (๑) ของมาตรา ๒๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๑ สภาวิชาการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาและเสนอแนะระบบการจัดการศึกษา การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน ทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การวัดและประเมินผลการศึกษา การวิจัยต่อสภามหาวิทยาลัย”

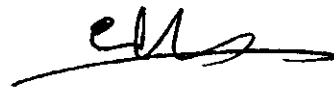
เหตุผล สภาวิชาการควรมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและให้ความเห็นเกี่ยวกับระบบ การจัดการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา การวิจัย เพื่อให้สอดคล้องกับการเป็นสถาบันทางวิชาการ ที่ให้ความสำคัญในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องและวิชาชีพชั้นสูง

สรุปโดยภาพรวม

๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม ได้แสดงท่าทีชัดเจนในการสนับสนุนการหลอมรวมเพื่อจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย แต่วิทยาลัยเทคนิคนครพนมพิจารณาเห็นว่า การยังคงเป็นสถาบันในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาน่าจะยังดีกว่า เพราะจะรักษาปรัชญาอาชีวศึกษาไว้ได้ เพื่อที่จังหวัดนครพนมจะได้มีสถาบันอุดมศึกษาในสองลักษณะทั้งที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

๒. ยังคงมีความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับรูปแบบและรายละเอียดต่างๆ หลังจากที่รวมเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว ประเด็นส่วนใหญ่ที่ข้าราชการมีความวิตกกังวล คือ ในเรื่องสิทธิประโยชน์ต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องมีการทำความเข้าใจแก่บุคลากร ทั้งในเรื่องความจำเป็นและรายละเอียดอย่างชัดเจนในการหลอมรวมก่อนที่พระราชบัญญัติจะมีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการกิจของตนเองได้โดยเร็ว

๔. คณะกรรมาธิการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

(นายผ่อง เล่งอี้)

ประธานคณะกรรมาธิการการศึกษา
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนครพนม
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนครพนม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนครพนม

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยนครพนม

“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยนครพนม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนมตามพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความชำนาญในการปฏิบัติ
ที่เกี่ยวข้องและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน
ส่งเสริม ปกป้องจรรยาบรรณและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย บุคคลและกลุ่มคนในสังคม รวมทั้ง
มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับ
การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจรรยาบรรณ
ทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคม
แห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ
มีดุลยภาพและมีพันธกิจต่อสังคม

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของ
มหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

- (๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิด
อย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้
- (๒) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา
- (๓) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์
ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการประยุกต์และบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น
เข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน
- (๔) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
- (๕) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์
เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการชี้นำทางเลือกที่ดี
แก่ชุมชนและสังคม
- (๖) ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
- (๗) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และ
การบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๘) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ

(๙) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและมีกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน

(๑๐) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) สถาบัน

(๔) สำนัก

(๕) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๙ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิก คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนกให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษา
ชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่ง
ชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมี
รายได้ ดังนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย
- (๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง
ดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ
เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุง รักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์
จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น
บรรดารายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจาก
ที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สิน
หรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง
ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้ หรือซื้อด้วยเงิน
รายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติมี
ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุ
วัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้
กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศ
หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒
การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง
- (๒) อธิการบดี และประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ของ

มหาวิทยาลัย

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้วให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย
อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๔ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๔

(๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๙) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๐) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และคณาจารย์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนและองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๑ สภาวิชาการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ส่งเสริมความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภามหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม และการยกเลิกสาขาวิชา
ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อ
การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๕) เสนอแนะนโยบายการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ
อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยประธาน
สภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ
และข้าราชการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจาก
ตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการตาม
วรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ สภาคณาจารย์และข้าราชการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัย
ต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย

(๒) หาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ
และการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๔ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการ
บริหารงานของมหาวิทยาลัยและจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี
และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติ
ราชการตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๕ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ
สภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่ก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผล การปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๖

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มี คุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี เมื่อครบสองปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาผลการประเมินผลตามวรรคสอง และถ้าสภามหาวิทยาลัย มีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัย ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือ สถาบันอุดมศึกษาหรือองค์กรวิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทั้งการสอนหรือมี ประสิทธิภาพด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง ไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๒) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือ เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่รองอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ เป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๓๐ อธิการบดี มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๕) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ และส่งเสริมกิจการนักศึกษา

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๑ ในขณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒

รองคณบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนรองคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๒๕ ววรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งคณบดีที่สมัครบวาระโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่การรักษาราชการแทนคณบดีโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ คณบดีและรองคณบดี ต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดี เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาลักษณะและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำในคณะ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ

(๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- (๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณะบดี
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ

มาตรา ๓๕. ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ คนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว และการรักษาราชการแทนให้นำความใน

มาตรา ๓๑ บรรดาสอง บรรดาสาม บรรดห้า บรรดหก และบรรดเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖. ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี คณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗. ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาการแทนได้

มาตรา ๓๘ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้า และรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง จะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามในเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๔๐ หรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๒ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๖ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต

ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต

ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต

ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขานั้น อย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา ชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร สำหรับสาขาวิชาใดก็ได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง
ภายหลังได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๔) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้น
ได้รับปริญญาตรี

(๕) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๐ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ
หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็น
เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต
ชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่ง
นายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร
หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ
และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไข
อย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ
มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าว
ที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
จากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย
ของนักศึกษาโดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เชื้อวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ
เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้
หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิปด. ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี
สิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ
ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
หรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๒.วรรคสอง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม
(๒) แต่กระหนงดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน
ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนมตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคามตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
วิทยาลัยเทคนิคนครพนม และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม สำนักงาน
ปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนอาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า และอาคารศาลาประชาคมอำเภอ
เมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๗ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครพนมตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในของคณะ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ และวิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไปจนกว่าจะได้มาซึ่งสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ อาจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๖ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๖ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๑ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และให้วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกหน่วยงานนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ควรรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ เฉพาะที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม และกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคามเฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาเขตนครพนม ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม และของกระทรวงสาธารณสุขเฉพาะที่เกี่ยวกับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการออกระเบียบ ประกาศ ข้อกำหนด ข้อบังคับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ถูกหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่มีผลใช้บังคับ
ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม อธิการบดี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตำแหน่ง
ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ และส่วนราชการของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ ตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง สถาบันราชภัฏนครพนม อธิการบดี รองอธิการบดี ตำแหน่ง
ต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏนครพนม สภาสถาบัน และส่วนราชการของสถาบันราชภัฏนครพนม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

๑๑๒

ว.๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร.จ.ร. (น) ๔๗/๓

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ และเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน ซึ่งจะต้อง พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาอยู่ ๒๓ วัน ขอเชิญท่านเลขาธิการ วุฒิสภา อ่านบันทึกหลักการและเหตุผล ~~ด้วย~~

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ ดำเนินกิจการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่ง และบางส่วนของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในท้องที่ จังหวัดนครพนม มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

๑๑๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จีรา (น) ๔๗/๔

ที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้อง จริยธรรมและมีเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ปึงเอกบุคคล และกลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการและหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

- ๔๘/๑

ประธานวุฒิสภา : ครับ เนื่องจากทางวุฒิสภาให้มอบหมายให้
คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ศึกษา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ ~~น่ะครับ~~ ซึ่งจะเชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง เป็นคนรายงานต่อไป ~~น่ะครับ~~
แต่ผมขอปรึกษาท่านสมาชิกฯ นิดเดียว ~~น่ะครับ~~ ว่า เรามีร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการ
พิจารณาของเราอีก ๓ ฉบับด้วยกัน เป็นวาระรับหลักการทั้งนั้น อยากจะขอความกรุณา
ท่านสมาชิกฯ ว่า ในฉบับถัดไปนี้ ถ้าหลักการและเหตุผลไม่ยาวนาน เราพยายามกระชับ
ในการอภิปรายได้ไหมครับ เพราะว่าวาระที่หนึ่งนั้น เราคงจะต้องไปเร็ววันหนึ่งนะครับ
เดี๋ยวจะไม่เสร็จทันวันนี้ครับ เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนครพนมนั้น มีหลักการ เหตุผล และรายละเอียดใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย
นราธิวาสราชนครินทร์เกือบจะ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ครับ มีที่แตกต่างกันอยู่ไม่มากนัก
เช่น มาตรา ๔ เนื่องจากว่าของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์นั้น ไม่มีมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ แต่ของนครพนมนั้น ให้เอามหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม แล้วก็วิทยาเขตนครพนม
ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เหลือก็เหมือนกันคือวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตร
และเทคโนโลยี และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อันนี้ที่แตกต่างกันก็เป็นเรื่องของ
สถาบันที่นำมาหลอมรวมนั้นต่างกันอยู่ ๒ สถาบัน แล้วก็ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานฯ
ไปแล้วเมื่อตอนเช้าก็คือ ของมหาวิทยาลัยนครพนมสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดให้มี
ผู้รักษาการตาม คือในมาตรา ๕๘ ครับ ได้กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ไม่มี ซึ่งผมและคณบดีมหาวิทยาลัย
ได้ให้ข้อสังเกตไปแล้ว ~~น่ะครับ~~ อันนี้ที่ฝากคณะกรรมการวิสามัญ แล้วก็ผมได้มีความเห็น
ว่า ไม่ควรจะให้เลขาธิการรักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดี น่าจะเป็นรองเลขาธิการ
แล้วก็ให้มีทั้ง ๒ แห่งเหมือนกันครับ ที่นี้ผมจะไม่กราบเรียนในรายละเอียดมากนัก

เพื่อประหยัดเวลาอย่างที่ท่านประธานฯ ได้กล่าวไว้ตั้งแต่ต้น เอกสารทางคณะกรรมการการศึกษา ศาสนาศิลปะและวัฒนธรรม ได้แจกจ่ายให้สมาชิกฯ เล่มสี่เหลืองนกระรับ แล้วก็มี ✕
 ข้อเสนอแนะบางประการอยู่ในนั้น ข้อสรุปโดยภาพรวม คณะกรรมการนอกจากศึกษาจากตัวร่างพระราชบัญญัติแล้ว เราได้ไปรับฟังความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องว่า
 ในหลายสถาบันที่จะมาหลอมรวมนี้ก็มีความเห็นชอบด้วย แต่ว่าทางวิทยาลัยเทคนิค นครพนม ท่านยังอยากจะสังกัดอยู่กับคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพราะจะรักษาปรัชญาอาชีวศึกษาไว้ เพื่อที่จังหวัดนครพนมจะได้มีสถาบันอุดมศึกษาใน ๒ ลักษณะ ทั้งที่เป็น
 ความเป็นเลิศทางวิชาการ คือมหาวิทยาลัย และมีความเป็นเลิศในทางด้านวิชาชีพ คือวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งจะเปิดสอนได้ถึงระดับปริญญาตรีในโอกาสต่อไป อันนี้เป็นข้อสังเกต
 ที่ได้รับมา นอกจากนั้นก็ยังไม่มีความชัดเจนนกระรับ เกี่ยวกับรูปแบบและรายละเอียดต่าง ๆ ✕
 หลังจากที่เป็นมหาวิทยาลัยแล้ว ประเด็นส่วนใหญ่ที่ข้าราชการมีความวิตกกังวลก็คือในเรื่องสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องมีการทำความเข้าใจแก่นุกลากร ทั้งในเรื่อง
 ความจำเป็นและรายละเอียดอย่างชัดเจนในการหลอมรวมก่อนที่จะร่างพระราชบัญญัตินี้
 ใช้บังคับและให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินภารกิจของตนได้ด้วยความสะดวกแล้วก็นี่
 ๆ หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านก็ได้มาร่วมประชุมกับวุฒิสภา ผมอยากให้
 ท่านตอบคำถามเหล่านี้ให้ชัดเจน ซึ่งเข้าใจว่าพี่น้องข้าราชการ ครูบาอาจารย์ในสถาบัน
 ต่าง ๆ ที่จะนำมาหลอมรวมกันนั้นคงจะเปิดวิทุรับฟังอยู่นะครับ อย่างน้อยที่สุดถ้าเขาได้รับ
 ฟังจากปากของ ๆ หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านเหล่านั้นอาจจะคลาย
 ความกังวลไปได้บ้างนกระรับ ก็ขอเรียนท่านประธานฯ เพียงเท่านี้ครับ ✕

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกฯ อภิปรายครับ ท่านแรกครับ เชิญท่าน
นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ จากนครพนมครับ เชิญครับ

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (นครพนม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนม กระผมต้องขอขอบพระคุณ
รัฐบาลที่ได้กรุณาเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมเข้าสู่การพิจารณา
ของสภาผู้แทนราษฎรและได้ผ่านการพิจารณามาแล้วจนกระทั่งถึงวุฒิสภาในวันนี้ครับ
กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่นครพนม สืบเนื่องจากเป็น
จังหวัดชายแดนที่อยู่ห่างไกลความเจริญ จะเห็นได้ว่าระยะทางการเดินทางจากนครพนมมาสู่
กรุงเทพมหานครนั้นเป็นระยะทางถึง ๑๓๕ กิโลเมตร การเดินทางค่อนข้างจะลำบาก
เพราะว่าทางรถไฟก็ไม่มี ~~นคร~~ ๕๐ กิโลเมตร รถประจำทางก็มีน้อย เครื่องบินก็มีเครื่องบินเอกชนเพียง
บริษัทเดียวแล้วก็นั่ง ~~๕๐~~ ๕๐ ที่นั่ง ~~๕๐~~ ๕๐ นอกจากนี้ประชาชนก็ได้พยายามที่จะไป
ศึกษาที่จังหวัดข้างเคียงเหมือนกันนะครับ เป็นต้นว่าจะไปที่ขอนแก่นซึ่งห่างไปประมาณ
๓๐๐ กิโลเมตร จะไปที่มหาสารคามก็ ๒๖๕ กิโลเมตร หรือใกล้ ๆ สุด คือที่จังหวัดสกลนคร
๕๓ กิโลเมตร การเดินทางค่อนข้างจะลำบากทำให้ประชาชนคนยาก คนจน ซึ่งจะเข้าศึกษา
ต่อระดับอุดมศึกษานั้นมีโอกาสน้อยมาก เพราะว่าค่าโฮตีย์ในการเดินทางก็สูง ค่าใช้จ่าย
ในการที่จะไปเช่าหอพัก ค่าใช้จ่ายเรื่องอาหารการกินก็สูง เพราะฉะนั้นก็จะมีแต่ลูกหลาน
พ่อค้าที่มีฐานะดี หรือลูกหลานข้าราชการชั้นผู้ใหญ่จึงจะมีโอกาสเข้ารับการศึกษาคือ
ในระดับอุดมศึกษา จากข้อมูลของจังหวัดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ พบว่า มีประชากรกลุ่มอายุ
ระหว่าง ๑๘ - ๒๑ ปี มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพียงร้อยละ ๕ แค่นั้นเอง
นะครับ จากค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ ๒๔.๕ นอกจากนี้ ประชากรที่นครพนมมีค่อนข้าง
สูงนะครับ จำนวน ๗๑๗,๑๖๔ คน ถ้าจะรวมมุกดาหารเข้าไปด้วยนะครับ อีก ๓ แสนเศษ
ก็จะมีประชากรที่จะได้รับอานิสงส์จากการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยนั้นประมาณ
๑ ล้านคนด้วยกัน ในจำนวนนี้จะมีนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเข้าเรียนต่อ
เกินกว่า ๒,๕๐๐ คนต่อปี ซึ่งก็เป็นจำนวนที่มากพอที่จะตั้งมหาวิทยาลัยได้ ~~๕๐~~ ๕๐
ถามว่า จะมีมหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกไหมที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนครพนม ก็จะมีมหาวิทยาลัยที่
เปิดอยู่ ~~๕๐~~ ๕๐ เป็นต้นว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ

๑๑๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๔๕/๒

เป็นมหาวิทยาลัยเปิด จะเปิดสอนวิชาบริหารธุรกิจ บริการการศึกษา รัฐศาสตร์ อันนี้ระดับ
 ปริญญาโทนะครับ ส่วนปริญญาตรีนั้นก็สอนนิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ สื่อสารมวลชน
 และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยที่ ๒ ก็คือมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ทุกท่านคงจะทราบดี
 ว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้เดิมเป็นสถาบันราชภัฏได้เปิดเมื่อปี พ.ศ ๒๕๔๔ ต่อมาก็ยกฐานะ
 ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อปีนี้นะครับ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ เปิดสอน ๔ สาขาวิชา X
 ด้วยกัน กระผมได้ไปเยี่ยมชมเรียบร้อยแล้วเห็นได้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่เพิ่งตั้งใหม่ครับ X
 อาจจะมีการขาดแคลนบุคลากร ขาดแคลนในด้านงบประมาณ ขาดแคลนในด้านอาคาร
 การศึกษา-----

- ๕๐/๑

สำหรับมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนอยู่ในนครพนมอีกแห่งหนึ่งก็คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 วิทยาเขตนครพนม ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดใหม่ เปิดสอนเพียงแต่คณะสาธารณสุขศาสตร์
 ได้ทราบว่าปีนี้นักศึกษาสาธารณสุขศาสตร์ปริญญาตรีไม่มีผู้เข้ารับการศึกษ เนื่องจาก
 จำนวนไม่พอ คงมีแต่การศึกษาระดับปริญญาโท มีนักศึกษา ๓๐ คนแค่นั้นเองครับ
 ส่วนการเปิดสอนระดับปริญญาตรีก็มีวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม รับนักศึกษา
 ปีละประมาณ ๔๐ คนเท่านั้นครับ ในระดับอาชีวศึกษานั้นก็คงจะมีมากกว่าที่นครราชสีมา
 เป็นต้นว่า มีการอาชีพออยู่ ๒ แห่ง มีเทคนิค ๒ แห่ง มีสารพัดช่าง ๑ แห่ง แล้วก็ยังมีของวิทยาลัย
 เกษตรเทคโนโลยีอีก ๑ แห่งด้วยกัน ในส่วนของมหาวิทยาลัยที่คิดว่ามีความพร้อม
 จะหลอมรวมเป็นมหาวิทยาลัยนั้นก็ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 วิทยาเขตนครพนม วิทยาลัยการพยาบาลบรมราชชนนี ส่วนวิทยาลัยที่ทุกท่านยังกังขาอยู่ว่า
 สมควรจะรวมไหม เพราะว่าคนละเรื่องกัน หมายความว่า จะเอาไปหลอมรวมกัน
 อีกฝ่ายหนึ่งเป็นระดับอุดมศึกษา อีกฝ่ายหนึ่งเป็นอาชีวศึกษา ก็มีปัญหายุ่งยากในบางแห่ง
 เช่น เป็นต้นว่า วิทยาลัยเทคนิคนครพนม จริง ๆ แล้วก็มีอาจารย์หลายท่านที่เขาเห็นว่า
 จะรวมได้ ~~น่าจะครับ~~ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะคัดค้าน เนื่องจากเขาเป็นวิทยาลัยเก่าแก่มา ~~น่าจะครับ~~
 เขาดั้งตั้งแต่ปี ๒๔๘๐ เดิมเป็นโรงเรียนช่างไม้ ~~น่าจะครับ~~ ก็มีการพัฒนาไปเรื่อย ๆ ~~น่าจะครับ~~
 มาเป็นโรงเรียนการช่าง มาเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษา และสุดท้ายคือเป็นวิทยาลัยเทคนิค
 นครพนม ก็มีความผูกพัน อาจารย์ก็อยู่มานาน ~~น่าจะครับ~~ สถานที่ก็เหมาะสม พื้นที่ ๕๐๐ กว่าไร่ ~~น่าจะครับ~~
~~น่าจะครับ~~ นักเรียนก็นิยมไปเรียนกันมาก เพราะฉะนั้นการที่จะมารวมและจัดตั้งเป็น
 มหาวิทยาลัยเขาก็มีความกังวลใจเหมือนกัน เพราะว่าอาจารย์ของเขาเป็นระดับอาชีวศึกษา
 เมื่อรวมแล้วเขาจะไปอยู่ที่ไหนกัน ~~น่าจะครับ~~ ตอนนี้กำลังคิดว่าจะมีการย้ายไปหาถิ่นฐานใหม่
 โดยเขาว่า เขาจะไปอยู่ที่โรงเรียนสารพัดช่าง ~~น่าจะครับ~~ ก็มีการเตรียมการขอย้ายกัน บางท่าน
 ก็จะอยู่ต่อ ส่วนนักเรียนนั้นก็กังวลใจเหมือนกัน สงสัยว่าเมื่อมีมหาวิทยาลัยนครพนมแล้ว
 จะสอน ปวช. ปวส. อีกไหม จะสอนต่อไปไหม หรือจะยุบ จะสอนแต่ปริญญาตรี นักเรียน
 จำนวนเป็นพันจะไปอยู่ที่ไหนกัน อันนี้ทางรัฐบาลต้องตอบให้ชัดเจน ~~น่าจะครับ~~ว่าจะสอนอยู่
 แต่การที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้เรียนเมื่อสักครู่ก็คงจะมีวิทยาลัยอะไรอยู่สอนต่อไป

๑๑๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรนุช ๕๐/๒

ในเรื่องของการอาชีพ ~~พณิชยการ~~ ในส่วนของวิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตร ตรงนี้กระผม
 ได้ไปเขียนเขียนแล้วจะเห็นได้ว่าเขาบอกว่ามีความพร้อม โดยเฉพาะอาจารย์เขาบอกว่า
 มีความพร้อมถึงร้อยละ ๕๕ พื้นที่ของวิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตร มีประมาณ
 ๘๐๐ ไร่ อยู่ริมทางหลวง ก็คิดว่าเหมาะสมที่จะตั้งเป็นมหาวิทยาลัยได้ ขณะนี้เขาสอน
 เฉพาะสาขาการเกษตร เขาบอก เขามีความพร้อมที่จะสอนสาขาปศุสัตว์ สาขาประมง
 สาขาอุตสาหกรรมการเกษตร-----

- ๕๑/๑

เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้วผมก็เห็นว่า การจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นเหตุผลแล้ว ส่วนเรื่องของการที่จะรวมหน่วยงานต่าง ๆ ๕ หน่วยด้วยกันเป็นมหาวิทยาลัยนั้น ก็คิดว่าส่วนใหญ่แล้วก็มีความพร้อม แต่รัฐบาลจะต้องทำความเข้าใจกับข้าราชการ ที่น้องประชาชนว่ามีผลคืออย่างไร ~~นะครับ~~ ขวัญกำลังใจของข้าราชการที่จะโอนจากกระทรวงสาธารณสุขไปอยู่มหาวิทยาลัยนั้นจะเป็นอย่างไร เพราะผมทราบว่าตำแหน่งของอาจารย์ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ~~นะครับ~~ ไม่ได้เป็นอาจารย์ การเทียบโอนตำแหน่งจากพยาบาลวิชาชีพไปเป็นอาจารย์ ไปเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้นจะทำอย่างไรจึงจะเกิดความพึงพอใจแก่ข้าราชการ ตรงนี้ทางมหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นใหม่จะต้องรับไปพิจารณาครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยโดยวิธีการหลอมรวมหน่วยงานต่าง ๆ เข้า และเห็นควรรับร่างกฎหมายฉบับนี้ไว้พิจารณา ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ มีท่านที่จะอภิปรายท่านถัดไปคือ ท่านวีรพร แล้วก็ดอกเตอร์วิทธานะ ~~ครับ~~ ท่านกวีล ไพรสมณ์ แล้วก็ท่านสวัสดิ์ ท่านผ่อง ๖ ท่านนะครับ ท่านแคล้ว ท่าน พลเอก สิริ ตามนี้ ~~นะครับ~~ จะได้บริหารเวลาได้ครบถ้วนครับ เชิญท่านวีรพร สิทธิธรรม จากนครพนมเช่นเดียวกันครับ

นายวีรพร สิทธิธรรม (นครพนม) : ท่านผู้เป็นประธานฯ ครับ ผม วีรพร สิทธิธรรม จากจังหวัดนครพนมนะครับ สำหรับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ผมคงยังไม่ตัดสินใจเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในมุมมองของผมนั้น การตั้งมหาวิทยาลัยซ้ำซ้อนนั้นเป็นเรื่องที่รัฐบาลทำแบบนกขมิ้น โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งท่านมาได้จังหวะพอดี แต่ถ้าท่านไม่มานั้นผมคิดว่าท่านคงจะมอบให้ท่านรองนายกฯ กินยาต่างคนไข้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการ ได้ตอบในสภาแห่งนี้ว่า วิทยาลัยอาชีวะนั้นท่านได้พิจารณาแล้ว หรือยังว่าจะปล่อยเขาให้อยู่เป็นมหาวิทยาลัย แนวทางการสร้างบุคลากรด้านอาชีวะนั้นสร้างมาเพื่ออะไร การอาชีวะนั้นจะต้องคงอยู่หรือไม่ หรือไม่มีในกระทรวงศึกษาธิการ เพราะทางด้านการศึกษาระดับชาตินั้น ได้ตั้งแท่งอาชีวะไว้ ๑ แท่ง แต่ท่านก็เพิกเฉยที่จะคัดค้าน แต่ผมคิดว่าท่านคงไม่กล้าคัดค้านรัฐบาล แต่ท่านต้องตอบในสภาแห่งนี้ให้เป็น

๑๒๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยรี ๕๑/๒

ที่พอใจเสียก่อนถึงจะได้ความเห็นจากโดยเฉพาะตัวกระผม ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพครับ
 ท่านเปิดดูหน้า ๕ ในร่าง พ.ร.บ. ~~นเรศวร~~ หน้า ๕ (๔) กระทรวงสาธารณสุขมีความเห็น
 อย่างไร และหน้า ๖ กระทรวงมหาดไทยมีความคิดเห็นอย่างไร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 เป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่มีตัวคน ซึ่งผมอยากจะเรียน ณ ที่ประชุมอันทรงเกียรติแห่งนี้ว่า
 ท่านรองนายกฯ ท่านได้ไปแล้วท่านอ้างประชาชน ประชาชนไม่รู้เรื่องครับ ผมเป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนฯ มา ๕ สมัยถึงมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา การทำงานของรัฐบาลนั้นทำงาน
 ผ่านองค์กร ทำงานผ่านตัวแทน ท่านอย่าอ้างเลข ~~นเรศวร~~ ว่าเมื่อมีมหาวิทยาลัยแล้วความเจริญ
 จะเกิดขึ้น ในขณะที่ผมถามแท่งอาชีวะดูซิว่าท่านผลิตบุคลากรในด้านอาชีพนั้นมีคุณภาพ
 หรือไม่ หรือได้แต่ไปประกาศนียบัตรแล้วหางานทำไม่ได้ เอาแค่อาชีวะ ปวส. ปวช. -----

- ๕๒/๑

๑๒๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิตา ๕๒/๑

มหาวิทยาลัยในนครพนมท่านเห็นแล้วในเอกสารฉบับนี้ รามคำแหงก็มี มหาสารคามก็มี แล้วอย่างด้านการเกษตร อย่างวิทยาลัยเกษตรนี่นะครับ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ไปตั้ง วิทยาเขตอยู่ที่สกลนครสอนถึงปริญญาเอก ไม่ได้ไกลเลยครับ การเดินทาง การสิ้นเปลือง ของประชาชนที่ท่านอ้างมาผู้ที่สนับสนุนนั้น ผมก็ไม่เห็นด้วย ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วทำไม ประชาชนหรือลูกหลานของชาวจังหวัดนครพนมมาเรียนถึงกรุงเทพฯ ไม่จริงครับ มันเป็น พ.ร.บ. การเมือง ซึ่งนักการเมืองได้เสนอตั้งแต่รัฐบาลที่ผ่านมาแล้วไม่สำเร็จ แต่มาสำเร็จตอนรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งมีพวกมากลากไปนะครับ ฝ่ายค้านไม่มีโอกาสที่จะคัดค้าน ได้เลย เพราะเวลาโหวต (Vote) เสียแล้วชนะทุกที กระผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาผมคงจะ ยืนยันได้ว่าเกือบ ๔ - ๕ ปีมาแล้วผมไม่เคยพูด แล้วเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก็ไม่เคย ออกกฎหมายอะไรหรือ พ.ร.บ. อะไรมาสร้างความเดือดร้อนให้กับประเทศชาติ ท่านทราบไหมครับท่านประธานฯ ผู้ที่เสนอไปบอกประชาชนว่า เมื่อตั้งเป็นมหาวิทยาลัย แล้วจะได้เงินมาพัฒนาจังหวัดนครพนมมากเหลือเกิน ถ้าอยู่เป็นอาชีวะเป็นอะไรพวกนี้ จะไม่ได้เงินมาเลย ข้อที่ ๑ นะครับ ท่านรองนายกฯ เมื่อสักครู่นี้ ประธานโทษที่ต้องเอ่ยนาม และท่านไม่อยู่มาได้ตอบกับผมว่าจะเอาลากับเวียคนามมาเรียนนั่นฝันเถอะครับ คนลาวเขา ไปเรียนที่เวียคนามครับ อยู่ใกล้ ๆ ท่านยังไม่รู้มันมีลึก ๆ อีกหลายอย่าง เพราะฉะนั้น ในวาระแรกนี้ ผมอยากจะฝากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้พิจารณา อย่างไรก็ดีแล้วแต่ ผมทราบโหวตตามผมแพ้ ในขั้นรัฐบาลต้องชนะตลอดเวลา เราคิดใหม่ทำใหม่ท่านก็เอามาพูด อยู่เรื่อย หลงทางครับ คิดใหม่แต่หลงทาง เพราะว่าผมจำได้ว่า ฯพณฯ นายกฯ ทักษิณ ได้เคยประชุมกับอธิการบดีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ท่านเน้นเรื่องคุณภาพของบุคคล ท่านไม่ได้เน้นเรื่องการใช้เงินในการสร้างมหาวิทยาลัยจนเลอะเทอะ เพราะฉะนั้นก็ตรงกับ ท่านสมาชิกฯ บางท่านได้อภิปรายว่าทั่วประเทศก็มีเหมือนกัน ทำไมไม่ตั้งใหม่หมดเลย แล้วก็ไปตรงกับท่านสมาชิกฯ ที่ท่านได้อภิปรายให้ท่านประธานฯ ได้ทราบว่ามันไปกระทบ โครงสร้างการศึกษาของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นผมจึงได้ขอบอกว่าเป็นเรื่องการเมือง ประชาชนเสียหาย ประชาชนไม่รู้ แต่มาอ้างประชาชนในสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมก็คงจะ ใช้สิทธิอภิปรายเพื่อเป็นแนวทางให้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้พิจารณาต่อไปครับ ขอบคุณครับ

๑๒๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจ ๕๒/๒

ประธานวุฒิสภา : เดียวคงจะให้ท่านรัฐมนตรีตอบที่หลังนะครับ
 เพราะว่าเดี๋ยวฟังไปให้เกือบครบทุกท่านก่อนครับ เชิญท่านคณบดีมหาวิทยาลัย มະเสนา ครับ
 เชิญครับ

นายวิทยา มະเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม วิทยา มະเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ก่อนอื่นผมต้องขอชื่นชมว่า
 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลค่อนข้างจะไปได้ไกล ในรัฐบาลนี้มีพัฒนาการที่
 ก้าวกระโดดมากผมชื่นชมอยู่ เมื่อเทียบกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยนครพนมนี้ ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะมาจาก
 ภาคอีสาน ผมขอสนับสนุนการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ขึ้นที่จังหวัดนครพนม แม้ว่า
 ท่านสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนมบางท่านอาจจะเห็นแตกต่างก็ตาม แต่ผมอยากให้เกิด
 ความเจริญขึ้นในภาคอีสานเป็นประการที่ ๑

เหตุผลประการที่ ๒ ผมคิดว่าเป็นการกระจายความเจริญและกระจายโอกาส
 ทางการศึกษาสู่ภูมิภาค โดยเฉพาะจะเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงความเจริญก้าวหน้าของ
 จังหวัดชายแดน ซึ่งเราก็ทราบว่าในจังหวัดชายแดนของไทยที่ติดต่อกับประเทศลาวนั้น
 มีมาตั้งแต่เชียงราย พะเยา น่าน อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ
 และอุบลราชธานี ที่มีมหาวิทยาลัยจริง ๆ ก็มีเพียงไม่กี่จังหวัด มีที่เชียงราย ที่เลย
 ที่อุบลราชธานี ที่อุตรดิตถ์ ส่วนจังหวัดอื่น ๆ นั้นยังไม่มี กระผมคิดว่าเพื่อความมั่นคง
 ของชาติ ยุทธศาสตร์ชาติและเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระยะยาวนี้
 สมควรที่จะมีสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาในจังหวัดชายแดน โดยเฉพาะที่จังหวัด
 นครพนมและมุกดาหาร เราก็ทราบว่ามีสะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมระหว่างไทยกับลาว
 ที่มุกดาหาร ซึ่งกำลังสร้างอยู่และจะขยายเครือข่ายการคมนาคมไปถึงลาวและเวียดนาม-----

ส่วนที่นครพนมที่ได้ทราบมาว่าในอนาคตจะมีสะพานข้ามแม่น้ำโขงอีกแห่งหนึ่ง
ในลักษณะนี้การพัฒนาประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน เมื่อสามารถเชื่อมโยง
กันโดยเครือข่ายคมนาคมแล้ว การศึกษาน่าจะเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่จะสนับสนุน
การพัฒนาประเทศในระยะยาว

เหตุผลประการต่อไปที่ผมสนับสนุนก็คือว่า จังหวัดในแถบชายแดน
ที่อยู่ใกล้ประเทศลาว โดยเฉพาะใกล้เมืองหลวงของลาวนั้นที่หนองคายไม่มีมหาวิทยาลัย
มีวิทยาเขตขอนแก่นไปตั้งอยู่เท่านั้น นครพนมยังไม่มี มุกดาหารก็ไม่มี ผมจึงอยากจะให้
เอาวิทยาลัยการประมงของมุกดาหารเข้ามารวมด้วยกับมหาวิทยาลัยนครพนมแห่งนี้
เพื่อในอนาคตจะได้ขยายเป็นมหาวิทยาลัยซึ่งรองรับความเจริญก้าวหน้าตามโครงการ
อีสต์เวสต์คอรริดอร์(East – West corridor) ระหว่างทางตะวันออกและตะวันตกอันนี้น่าจะ
เกิดประโยชน์ในระยะยาวต่อไป กระผมสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้น
รับหลักการ แต่มีข้อสังเกตผ่านท่านประธานฯ ไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีคอกเตอร์อดิศัย
ซึ่งกรณูมาวันนี้ก็คือว่า อันที่ ๑ ทำไมไม่มีการจัดการศึกษาวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา
และระดับปริญญาอยู่ด้วยกัน ผมสงสัยว่าเด็กที่อยู่ในชั้น ปวช. ปวส. กำลังเรียนอยู่ใน
ขณะนี้ในขณะที่เริ่มก่อร่างสร้างตัวมหาวิทยาลัยนี้จะเอาเขาไปอยู่ที่ไหน โดยจัดการศึกษา
ควบคู่ระบบคู่ไปอย่างไร นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ เช่นเดียวกับที่มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ คือ
ในมาตรา ๑๔ (๒) มี (๓) (๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งมีก่อนข้างจะน้อย
เนื่องจากมหาวิทยาลัยนครพนมจะกระจัดกระจายมีแคมปัส (Campus) อยู่หลายที่
เพราะว่าเป็นการรวมเอาสถาบันการศึกษาวิชาชีพหลายแห่งเข้าด้วยกัน มีกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยจากผู้บริหารเพียง ๓ คน ผมคิดว่าจะเพิ่มขึ้นอีก ๕ คน เพราะอย่างน้อย
จะได้มีตัวแทนจากแต่ละแคมปัสเข้ามาเป็นกรรมการด้วย ในมาตรา ๑๔ (๔) นั้น กรรมการ
สภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ก็มีแค่ ๓ คน ถ้าจะเพิ่มเป็นสัก ๕ คน ก็จะได้ตัวแทน
หลากหลายจากตัวแทนคณาจารย์จากวิทยาเขตต่าง ๆ เข้ามาร่วมกัน

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ มาตรา ๕๘ ในบทเฉพาะกาล ให้เลขาธิการ
คณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งอธิการบดี ในช่วงที่ยัง

௧௭௬

๖.๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๕๓/๒

ไม่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีคนใหม่ ทั้งนี้ ไม่เกิน ๑ ปี จุดนี้ผมสะกิดใจ
นิดหน่อยว่า ทำไมไม่เอาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเราได้ยกฐานะสถาบันราชภัฏ
เป็นมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว แล้วก็มีการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศอยู่แล้ว
ทำไมไม่ให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนมซึ่งเป็นสถาบันหลักให้เป็นผู้รักษา
ราชการแทนอธิการบดี เพราะเขาเป็นโดยกฎหมายอยู่แล้ว ทำไมจะต้องเอาเลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเข้ามา ซึ่งมีภารกิจมากมายอยู่แล้ว และที่สำคัญ
ไปกว่านั้นจะให้เลขาธิการ สกอ. รักษาราชการแทนไป ๑ ปี ก่อนข้างจะยาวนาน ~~ด้วย~~ X
โดยปกติในสถาบันอุดมศึกษา การรักษาราชการแทนในระหว่างที่ดั่งมหาวิทยาลัยใหม่
ไม่เกิน ๑๘๐ วัน เกือบทุกมหาวิทยาลัยเป็นอย่างนั้น มี ^{ไว้} ~~นี้~~ เพียง ๑ ปี ซึ่งจะยาวนานมาก X
เกินไปจะทำให้มหาวิทยาลัยแห่งใหม่เติบโตช้า เพราะ ^{ไว้} ไม่มีการให้โอกาสแก่คนในท้องถิ่น
ได้มีประสบการณ์ในการทำงาน

โดยสรุปประมวลข้อสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ตั้งข้อสังเกต
สำหรับกรรมาธิการว่า ถึงแม้เราจะรับหลักการในวันนี้ แต่ถ้าหากคณะกรรมาธิการวิสามัญ
ที่จะพิจารณาร่าง พ.ร.บ. นี้ไม่เร่งรัดการพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็วร่าง พ.ร.บ. นี้ก็จะ
ไม่ทันสมัยประชุมนี้ ขอขอบคุณครับ

๑๒๖

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อัจฉริยา ๕๔/๑

ประธานวุฒิสภา : ครับ ต่อจากท่านถวิล ไพรสณฑ์ แล้วท่านสวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์ แล้วก็ท่านผ่อง เล่งอี นะครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผม คงไม่เข้าไปในเนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ~~ครับ~~ แต่ผมอยากจะขอฝาก เป็นข้อสังเกตว่าในการเขียนกฎหมายนั้น น่าจะมีความคิดก้าวหน้าไปมากกว่านี้ ผมดูแล้ว กฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวกับการตั้งมหาวิทยาลัยนั้นก็มาในรูปเดียวกันทั้งหมด จะต้อง กำหนดขั้นตอน แบ่งแยกคณะอะไรต่าง ๆ นานา ผู้บริหารเป็นอย่างไร ในความเห็น ของผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกต ซึ่งท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่จำเป็นต้องตอบ ~~ครับ~~ แต่ว่าอยากจะฝากเอาไว้ก็คือว่า เราควรจะเขียนกฎหมายลักษณะนี้กว้าง ๆ ให้มีความยืดหยุ่น และมหาวิทยาลัยเขาไปออกกฎเกณฑ์เขาเอง เช่น อาจจะออกเป็นกฎหมายมหาวิทยาลัย หรือกฎกระทรวง หรือพระราชกฤษฎีกาก็สุดแล้วแต่ เพราะว่าถ้าเขียนอย่างนี้ในการแก้ไข แต่ละครั้งเป็นเรื่องที่ยากมาก สมมุติมหาวิทยาลัยราชภัฏมียุอยู่ ๔๐ กว่าแห่ง มีแห่งหนึ่ง ที่คิดจะแก้ มหาวิทยาลัยอื่นก็คิดจะแก้ด้วยตามหลัง เพราะเห็นว่ามหาวิทยาลัยนั้น แก้ไปดีแล้ว ก็ต้องเสนอเข้าสภาอีก ลักษณะการทำกฎหมายแบบนี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่อง ค่อนข้างจะล่าช้ามาก ๆ เราน่าจะเขียนกฎหมายลักษณะนี้เป็นเพียงแต่หลักการสำคัญ ๆ ไว้แค่นั้นพอ ส่วนรายละเอียดจะมีกี่คณะ จะมีอธิการบดี มีอะไรต่าง ๆ นานาอย่างไร หรือไม่นั้น ขอให้เป็นเรื่องรายละเอียดของมหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะเขียนอย่างนี้ ในลักษณะนี้มหาวิทยาลัยของเราไม่ช้าไม่นานมีถึง ๑๐๐ ฉบับ นั่นก็หมายถึงว่าพอจะแก้ ต้องแก้ทั้ง ๑๐๐ ฉบับ เสียเวลาเป็น ๑ - ๒ ปี ทำไมไม่เขียนฉบับแม่ฉบับเดียวพอ แล้วออกเป็นรายละเอียดเป็นกฎหมายลูกไปเลย ฉบับลูก ๆ เช่น ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ออกเป็นกฎกระทรวง กฎอะไรก็ได้แล้วแต่จะครับ น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า อันนี้ขอฝาก ท่านรัฐมนตรีเอาไว้เพื่อพิจารณาในอนาคตด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

๑๒๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรรถาธิบาย ๕๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กราบ ท่านสวัสดิ์ กฤตราชดำนันต์ เชิญครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชดำนันต์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ กฤตราชดำนันต์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช
ผมเป็น ส.ว. หน้าใหม่ แต่ว่าเพื่อนพี่น้องที่ในวุฒิสภานี้ค่อนข้างจะมาก ก็มีความอบอุ่นใจ
ที่ได้มาอยู่ในสภานี้ ในเรื่องของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมนั้น หลายท่านอาจจะสงสัย
ว่าทำไมผมอยู่นครศรีธรรมราชไปอภิปรายนครพนม ขอกราบเรียนว่า ผมเป็นนายอำเภอ
เมืองนครพนมอยู่ ๒ ปีครับ ก็ได้สัมผัสกับพี่น้องประชาชนในละแวกนั้นอยู่พอสมควร
เราพูดกันตั้งแต่หลายสิบปีมาแล้วว่าทางภาคอีสานนั้นควรจะมิมหาวิทยาลัยเกิดขึ้น
ทั้งนี้ เพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาส ในครั้งนี้ก็เช่นเดียวกันครับ ในการเสนอ X
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนมเข้ามานั้น ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งอาจจะ
ไม่สอดคล้องกับท่านสมาชิกวุฒิสภา ขออภัยที่เอ่ยนาม คือท่านวีรพร แต่อย่างไรก็ตาม
ผมถือว่าการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็น โอกาสใดก็ตามที่จะสร้างโอกาสให้กับพี่น้องประชาชน
ไม่ว่าอยู่ในจังหวัดใดของประเทศไทย ถ้ามีความพร้อม มีความสะดวกแล้ว ควรที่จะเปิด
โอกาสให้มิมหาวิทยาลัยขึ้น พี่น้องทุกภาคเร่งรื้อที่จะรื้อเรียนในระดับสูงมากยิ่งขึ้น
ทีนี้อาจจะบอกว่ามิมหาวิทยาลัยอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ แล้ว ก็ใช่ครับ แต่ว่าไม่เหมือนกับ
มิมหาวิทยาลัยในพื้นที่ของตนเอง ความสะดวกต่าง ๆ ที่จะเข้าศึกษานั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น
จะต้องเปิดโอกาสให้-----

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๕๕/๑

เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า พี่น้องชาวจังหวัดนครพนมจะมีโอกาสเพิ่มมากขึ้น ถึงแม้ว่าเราจะรวมวิทยาลัยต่าง ๆ เข้าด้วยกันก็เป็นแนวใหม่ของการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่น่าจะเสียหายแต่ประการใด ในรายละเอียดนั้นไปว่ากันได้ ในหลักการทั่วไปแล้ว อีกประการหนึ่ง ผมมองเห็นว่าคุณภาพการศึกษานี้ ~~จะดีขึ้น~~ เราอย่าไปกังวลว่าเมื่อมี มหาวิทยาลัยมากจะด้อยการศึกษา ไม่ใช่ มีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมากมายที่จะมาเป็นตัวกำหนดว่ามีคุณภาพหรือไม่ เป็นโอกาสของมหาวิทยาลัยนครพนมด้วยซ้ำไปที่เปิดขึ้นที่หลัง มีข้อดี ๆ อีกเยอะที่จะไปเรียน ไปศึกษา แล้วก็นำมาปฏิบัติในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นั่นก็เป็นประเด็นหนึ่ง ซึ่งผมเห็นว่าสามารถที่จะเพิ่มคุณภาพของมหาวิทยาลัย และหมายถึงคุณภาพของพี่น้องประชาชนด้วย

ในอีกประการหนึ่ง นครพนมอยู่ใกล้ประเทศลาว ชัดเจนครับ ๒ ผังโขง ผมเห็นว่าเป็นประตูอีกทางหนึ่งที่จะเปิดโอกาสให้พี่น้องประเทศใกล้เคียงกับเรานั้น มีโอกาสเข้ามาศึกษาในประเทศไทยที่จังหวัดนครพนม แทนที่จะให้ไปประเทศอื่น ๆ เอาที่อยู่ใกล้เขาสะดวก พี่น้อง ๒ ผังเป็นพี่น้องกัน เป็นญาติกันเป็นส่วนมากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการเข้ามาเรียนหนังสือในจังหวัดนครพนมนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องยากสามารถกระทำได้ง่าย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยในหลักการเป็นอย่างยิ่งที่จะให้มีมหาวิทยาลัยนครพนมขึ้น จึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านผ่อง เล่งอี้ ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ผ่อง เล่งอี้ จากกรุงเทพมหานคร กระผมมีประเด็นที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกต แล้วก็ถามท่านรัฐมนตรีในโอกาสนี้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ~~ครับ~~ เอาคำถามก่อนครับ ท่านประธานฯ คำถามมีอยู่ว่า วาระการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยในปัจจุบันดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ที่สภาเราได้รับไว้พิจารณาแล้วที่ผ่านมาเมื่อสักครู่นี้ รวมถึงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนมนี้ด้วย ก็กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย ดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี แต่กระผมอยากจะโยงไปถึงที่จะเป็นคำถาม เพื่อจะได้ไม่ต้องพูดซ้ำในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย

๑๒๘

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๕๕/๒

เทคโนโลยีราชมงคลที่กำลังจะต้องพิจารณาในอันดับต่อไป มีประเด็นอยู่ว่า
 ในร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีราชมงคล ตามมาตรา ๑๕ กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย
 ดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี ก็เลยเกิดข้อกังขาว่าเหตุใดมีอะไรพิเศษถึงไม่เท่ากัน ทั้ง ๆ ที่
 สถานะหรือบทบาทของสภามหาวิทยาลัยดังกล่าวนี้ก็คงจะอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ก็เลย
 สงสัยว่า ทำไมมหาวิทยาลัยหนึ่ง ๔ ปี อีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง ๓ ปี นี่เป็นข้อสงสัยอยากจะ
 เรียนถามท่านประธานฯ เพื่อผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีได้กรุณาให้ความกระจ่างในเรื่องนี้
 จะได้ไม่ต้องไปถกเถียงกันในที่ประชุมกรรมการ โดยใช่เหตุนะครับ

คำถามที่ ๒ ครับ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ ฉบับ คือฉบับที่เพิ่ง
 ผ่านไปและฉบับที่กำลังพิจารณากันอยู่นี้ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ว่า การแต่งตั้งอธิการบดี
 จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มี
 คุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ แต่กรณีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้กำหนดไว้
 ในมาตรา ๒๒ ว่า อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยการสรรหาตาม
 ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง กระผมถามอันนี้
 เสียเลย เมื่อถึงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กระผมจะได้ไม่ต้องถาม
 ให้ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบในวาระนี้เช่นเดียวกัน ส่วนข้อสังเกต กระผมมีข้อสังเกตว่า
 ร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ ฉบับ ที่เราได้พิจารณาอยู่นี้จะครับ อยากจะขอร้อง
 ท่านรัฐมนตรีว่าก็คงจะมีร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เข้ามาอีกเยอะ ซึ่งส่วนใหญ่
 ก็เป็นเรื่องเดียวกันนะครับ เพียงแต่ต่างสถานที่เท่านั้นเอง ก็อยากจะขอร้องว่าขอให้ลอก
 ให้ตรงกันดีไหมครับ จะได้ไม่ต้องเสียเวลา -----

กระผมอยากยกตัวอย่างว่าร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งความจริงก็เหมือนกัน แต่ลอกมาผิด ไม่ทราบว่าอันไหนถูกผิดคนละ เราต้องว่ากันในขั้นกรรมาธิการ คือในมาตรา ๔๔ ตรงเลขครึ่ง ทั้ง ๒ มหาวิทยาลัย เป็นร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นมาตราตรงกันด้วย มาตรา ๔๔ ไม่ทราบว่าอันไหนถูก อันไหนผิด ในวรรคสอง ถ้าท่านจะได้กรุณาเปิดดู ~~นิตยสาร~~ ในวรรคสองของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนมบอกว่า คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย ซึ่งในมาตรา ๔๔ ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ก็มีกล่าวถึงเรื่องนี้ ครบ แต่ว่าเขียนไม่ตรงกัน ก็เลยอยากจะฝากท่านว่าในโอกาสต่อไปขอความกรุณาว่าให้ลอกให้ตรงกันจะได้สะดวก แล้วบางทีเมื่อเข้าสู่วาระที่ ๒ ตั้งกรรมาธิการแล้ว กรรมาธิการก็ต่างไม่ตรงกัน ~~นิตยสาร~~ ไม่เหมือนกัน แต่ละมหาวิทยาลัยไม่เหมือนกันอาจจะเพอเรอพลาด อาจจะเห็นการออกพระราชบัญญัตินั้นเป็นมาตรฐานเดียวกัน ในกรณีที่จะต้องใช้คำพูดเดียวกันก็น่าจะเป็นเรื่องเดียวกัน ก็ขอฝากข้อสังเกตอันนี้ไปนะครับ ✕

ข้อสังเกตที่ ๒ ก็คือว่า ความจริงแล้วเรื่องมหาวิทยาลัยนี้ ทางกรรมาธิการ การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเราก็มีความกังวลและห่วงใยมาก ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้ก็ได้เชิญท่านเลขาธิการการอุดมศึกษามาพูดกัน เพราะว่าจากการที่เราได้ศึกษาเอกสาร การวิจัยของนักวิชาการรายงานบอกว่า ปัจจุบันนี้เรามีมหาวิทยาลัยอยู่ ๑,๐๐๐ กับอีก ๕ แห่ง หรือ ๑๐ แห่ง กระผมจำไม่แม่น แต่ว่าเป็นพัน ~~นิตยสาร~~ แล้วก็จะมีการขยายมหาวิทยาลัย ✕ เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ก็เลยกังวลว่าทางกระทรวงศึกษาฯ น่าจะได้มีการวางกรอบเรื่องนี้ให้แน่นอนว่าควรจะยึดในเรื่องนี้อย่างไร เช่น มหาวิทยาลัยควรจะมีเท่าไรในแต่ละภูมิภาค แต่ละท้องที่ ซึ่งเขาใช้ภาษาเป็นภาษาอังกฤษนะท่านประธานฯ ขออนุญาตใช้คำว่า “ยูนิเวอร์ซิตี แมปปิง” (University Mapping) จริง ๆ แล้วควรจะต้องเป็นอย่างไร ที่ถูกต้อง เพื่อสาธารณชนจะได้เข้าใจเป้าหมายในเรื่องนี้ให้ตรงกัน ~~นิตยสาร~~ เพราะเรื่องนี้ก็ค่อนข้างจะ ✕ เป็นปัญหา ฟังจากเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านก็ได้อภิปรายไปแล้ว กระผมคงจะเห็นคล้ายตามความรู้สึกเหล่านั้น ก็ขอฝากไว้แค่นี้ ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ

๑๓๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรณิคย์ ๕๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเกล้า นรปติ ครับ

นายเกล้า นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม แคล้ว นรปติ
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ขอกราบเรียนว่า การที่รัฐบาลไปสร้างมหาวิทยาลัย
ตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในจังหวัดตามชายแดนนับว่าเป็นของดีเลิศ มหาวิทยาลัยที่ผ่านไปเมื่อเช้า
ก็มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ นั่นก็ชายแดนอีกทางปักได้ ท่านทั้งหลาย ~~ครับ~~ ✕
กระผมจะขอกราบเรียนว่า ประเทศไทยเรามีเพื่อนบ้านคือ ลาว พม่า เขมร มลายู เรามี
มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ ๆ กับชายแดนประเทศเหล่านี้หลายมหาวิทยาลัย วัฒนธรรมของเรานั้น
เราจะต้องดีต่อประเทศเพื่อนบ้าน ต้องดีต่อเพื่อนบ้านของเรา มาถึงบ้านก็ถามข่าวคราว
ถามกินข้าวกันแล้วหรือยัง แล้วก็จัดหาข้าวให้กิน เป็นอย่างนั้น ไทยเราโดยเฉพาะ
ท่านนายกรัฐมนตรี ได้เอื้ออาทรต่อประเทศพม่าหลายสิ่งหลายอย่าง-----

- ๕๗/๑

๑๓๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๕๖/๑

ดังเราจะเห็นได้ว่าเขาให้แซงชัน (Sanction) พม่าด้วยประการต่าง ๆ เราก็ไม่เอาด้วย นี่เรา
 เอื้ออาทรต่อประเทศเพื่อนบ้าน ฉะนั้นใครก็ดี หันมาในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยที่อยู่ริมฝั่ง
 แม่น้ำโขงก็ดี หรือทางตะวันออก ตะวันตกก็ดี หรือทางใต้ก็ดี ~~นคร~~ เช่น ที่ลาวก็มี ✕
 สาขามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิชาธรรมศาสตร์ กระผมเห็นสมควรว่าขอให้รัฐบาลนำไป
 คิดนะครับว่าอย่างนี้เราจะต้องเอื้ออาทรต่อประเทศเพื่อนบ้าน นั่นคือถ้าหากว่าเพื่อนบ้าน
 ของเรา พม่า เขมร มอญ ลาว เข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยของเราแล้วเราจะต้องลดค่าหน่วยกิต
 ต่าง ๆ ให้เขาประมาณสักครึ่งหนึ่งหรือไม่เก็บเสียเลยจะเป็นของดีมาก อันนี้ขอให้รัฐบาล
 นำไปคิดนะครับ เป็นการเอื้ออาทรต่อประเทศเพื่อนบ้าน เป็นการแจกจ่ายวัฒนธรรมของ
 ไทย ~~นคร~~ เราเป็นประเทศเพื่อนบ้านกันต้องเอื้อเอ็นดูกัน นี่วัฒนธรรมของไทยเรามีมานาน ✕
 แล้ว ท่านทั้งหลาย ผลที่จะได้จากการลดหน่วยกิตให้ประเทศเพื่อนบ้าน นักศึกษาประเทศ
 เพื่อนบ้าน นอกจากจะได้คำขอบคุณและรักษาขนบธรรมเนียมเราแล้วเรายังจะรักษา
 ความสงบ สันติภาพในประเทศเหล่านี้ต่อประเทศไทยเป็นอย่างดี ได้ผลหลายประการ ~~นคร~~ ✕
 ท่านทั้งหลาย ลดให้เพียงครึ่งหนึ่งหรือไม่เก็บเสียเลยเป็นดีที่สุดนะครับ นี่เป็นความคิด
 ของกระผมมานานแล้ว เก็บไปก็ได้ไม่เท่าไรหรอกครับ สู้ไม่เก็บหรือว่าลดให้ เรายังจะได้
 มิตรไมตรีตอบกลับมาจากประเทศเพื่อนบ้านมากมายมหาศาลครับ ทางใต้เราก็มี
 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งผ่านไปแล้วเมื่อเช้านี้ ถ้าหากว่าเพื่อนบ้านทางมลายู
 มาเรียนเราก็ลดให้หรือไม่เก็บเสียเลย เป็นการประสานน้ำใจระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน
 สร้างสันติภาพให้เกิดขึ้น สร้างความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้น ทางอีสานเราก็มีเยอะ สาขา
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เปิดที่จังหวัดหนองคาย ขอให้ลดหน่วยกิตให้เขาบ้าง แล้วก็
 มหาวิทยาลัยอื่นก็จะเปิดขึ้น เช่น มหาวิทยาลัยนครพนม เช่นนี้เป็นต้น ขอให้ลดหน่วยกิตให้
 เขา มิตรไมตรีจะได้เกิดขึ้น ~~นคร~~ ความสงบสันติภาพ ความรักกันฉันท์พี่น้องระหว่าง ✕
 ประเทศเพื่อนบ้านจะได้เกิดขึ้น การลดก็ดี การไม่เก็บเสียเลยก็ดี เป็นการเอื้ออาทร
 เป็นการให้ที่ผู้รับจะต้องรู้จักคุณภาพคู่กับคุณค่าของผู้ให้อย่างมหาศาล จะต้องกราบเรียน
 จะต้องขอบใจ จะต้องขอบคุณนะครับ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเราประเทศไทยถือว่าเป็น
 พี่ใหญ่ในภาคนี้ เราควรจะปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างนะครับ ควรจะเอื้ออาทรให้ประเทศน้อง
 เป็นต้นว่าลาว พม่า เขมร มอญ เหล่านี้เป็นต้น อันนี้ผมขอฝาก ~~นคร~~ ✕

๑๓๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๕๗/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อภิปรายมาคี่หมดเลยนะครับ ท่านแกล้วครับ
ก็อภิปรายดีทุกอย่างแล้วก็สรุปได้แล้วว่ารับหรือไม่รับ เพราะลดหน่วยกิตมา ๓ - ๔ ครั้ง
แล้ว เชิญครับ สรุปได้แล้วครับ

นายแกล้ว นรปดิ (ขอนแก่น) : ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ
ความคิดเห็นของผมมีเพียงเท่านี้ที่จะฝากไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์แกล้วสรร อติโพธิ ครับ

นายแกล้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม แกล้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา เรื่องการขกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยนี้
นะครับ ทำมาโดยลำดับ กรณีราชภัฏก็อธิบายกันว่าเราต้องการมหาวิทยาลัยที่จะสนใจเรื่อง
ท้องถิ่นนะครับ ดูแลท้องถิ่น คือความต้องการ คือปัญญาในท้องถิ่นมาเพาะ โอ.เค. ก็พอรับ
กันได้ และนี่ก็รอเราอีก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งแต่เดิมก็เป็นทางเทคนิคแล้วก็ทาง
บัญชี นี่ก็จะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยอีก-----

๑๓๔

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิจญ์ลักษณะ ๕๘/๑

ผมก็ตั้งคำถามว่า แล้วพวกวิทยาลัยเทคนิคทั้งหลายจะไปอย่างไรกันนี้ ที่ไม่ได้อยู่ใน
 ราชมณฑล ก็มาเจอคำตอบที่มหาวิทยาลัยนราธิวาสกับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าไม่ต้อง
 ตั้งอะไรใหม่หรอก รวมพวกวิทยาลัยที่ไม่ได้มีโอกาสเป็นมหาวิทยาลัยนี้มาโหลก ๆ กัน
 แล้วก็เปลี่ยนป้ายเป็นมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นดูแล้วขุ่นนะครับ ถ้าขอตั้งมหาวิทยาลัย
 บุรีรัมย์จะให้ไหม ทำแบบนี้ละครับ ขอตั้งมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ก็ทำแบบนี้อีก
 เอามหาวิทยาลัยที่มีอยู่เปลี่ยนป้ายแล้วมีการบริหารรวม ครูปาอาจารย์ก็ได้ขึ้นถึง
 ศาสตราจารย์ ซี ๑๐ ซี ๑๑ อะไรก็ว่ากันไป ตกลงจะมีมหาวิทยาลัยทุกจังหวัดใช่ไหมครับ
 เพราะฉะนั้นผมว่าถึงเวลานะครับ ผมก็มาจากมหาวิทยาลัย แล้วก็นั่งดูกฎหมาย
 ที่ผ่านมานี้ไม่อยากจะพูด แต่วันนี้ถึงจุดแล้วละครับ ที่คงจะต้องคุยกันให้ชัดว่า คำว่า
 “ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย” นี้ ท่านเขียนกฎหมายยกได้ แต่ในความเป็นจริงท่านยกได้
 หรือเปล่า การเป็นมหาวิทยาลัยนี้สอนระดับศาสตร์ ถ้าเรื่องช่างต้องออกมาเป็นวิศวกร
 ออกแบบโครงสร้างได้ สนามบินหนองงูเห่านี้เลนทั้งนั้นลงไปจะออกแบบอย่างไร
 ไม่ให้รันเวย์ (Run way) เจ๊ง นี่คือระดับวิศววะ ถ้าเป็นนิติศาสตร์ก็ต้องถึงทฤษฎี ต้องลึก
 ถึงตรงนั้น ส่วนระดับรองลงมานี้เป็นระดับเทคนิค ดูแบบแล้วไปคุมลูกน้องออกแบบ
 ให้งานได้นี้เป็นเทคนิค แล้วต้องมีฝีมือต้องสอนให้นักเหมือนกัน แล้วก็ลงไปช่างกล
 เพราะฉะนั้นการเป็นมหาวิทยาลัยในระดับศาสตร์นี้นะครับ ทุกวิชานี้ต้องมีศาสตราจารย์
 ต้องมีนะครับ คำว่า “ศาสตราจารย์” นี้ อย่างน้อยก็งานศึกษาค้นคว้า ถ้าท่านเป็น
 ศาสตราจารย์ด้านวิศวกร โครงสร้าง ท่านต้องรู้บทความ ทฤษฎีต่าง ๆ คำรับคำรา
 ในประเทศไทยอย่างน้อยท่านต้องรู้หมด เพราะฉะนั้นการไปตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนั้น
 มหาวิทยาลัยนี้ แต่ถ้าไม่มีองค์ความรู้ ไม่ได้เพาะคนไว้เป็นไม่ได้ เงินเท่าไรครับ
 ถึงจะได้ศาสตราจารย์ ๑ คน ในแต่ละวิชา มีรองศาสตราจารย์อีก ผู้ช่วยอีก แล้วไม่ใช่
 แค่เงินนะครับ ต้องมีชื่อแป๊ะใหญ่ แล้วก็มีการศึกษาถูกหาเป็นลูกน้องกันมา สัมสมกันมา
 ต้องเป็นอย่างโรงเรียนแพทย์ศิริราชมีตั้งแต่ระดับ โพรเฟสเซอร์ (Professor)
 อาจารย์ใหญ่ลงมา แล้วก็เพาะกันขึ้นมา ต้องสามารถที่จะวิจัยลงไปถึงบ้านถึงเมืองได้

๑๓๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิจญ์ลักษณะ ๕๘/๒

ซึ่งการแพทย์เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดที่เราเป็นมหาวิทยาลัยแท้ ๆ เลย ✕
 โรคพยาธิใบไม้ โรคพิษสุนัขบ้า เราค้นคว้าวิจัยอะไรของเราออกมาได้ เพราะฉะนั้น
 งานค้นคว้าวิจัย ~~นี้~~ ทั้งงานสังเกตมองคว้าความรู้ที่มีอยู่ในโลกนี้ต้องอยู่ในมหาวิทยาลัย ✕
 ส่วนการสอนนั้นเป็นเพียงเรามีแหล่งน้ำแล้วก็ถ่ายทอดให้ลูกศิษย์ออกไป ถึงได้เป็น
 ปรินญาตรี แต่ถ้าแหล่งน้ำยังไม่มี ~~นี้~~ เรารับเขาเข้ามาแล้วให้ปริญญานี้จะได้อะไร ✕
 ออกไปครับ แล้วที่เคยทำเป็นวิทยาลัยอาชีวะ เป็นวิทยาลัยเทคนิค สอนดีมีคุณภาพ
 ได้ระดับนั้นอยู่แล้วนี่ไปยกเป็นวิทยาลัย ในที่สุดเสียเทคนิคอีก เอาดีไม่ได้สักอย่าง
 แล้วท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้มันมีขนาด ~~นี้~~ ขนาดของการลงทุนที่จะเกิด ✕
 มหาวิทยาลัย ~~นี้~~ ทางอีสานที่ขอนแก่นตรงกลาง ถ้าเราจำเป็นต่อไปนี้นะครับ ✕
 อีสานได้สักแห่งหนึ่ง สังคมให้แข็งแรงจริง ๆ ในด้านนี้ วิชานี้ อุตสาหกรรมทางเกษตรนี้
 แข็งแรงมาก โดยเฉพาะแปรรูปมันสำปะหลังเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ วิจัยค้นคว้าขั้นหนึ่ง
 ปลุกมันสำปะหลังให้ได้หัวอ้วนเท่านี้ ไม่มีดิน ไม่มีทราย ทำอย่างนั้นอย่างนี้ เสร็จแล้ว
 ที่นี้พวกพี่น้องทางฝั่งลาวเขาจะมาเรียนครับ แต่ถ้าไม่มีผลงาน ไม่มีอาจารย์ใหญ่อยู่เลยนี่
 อย่างมาพูดครับว่าพี่น้องทางลาวจะมาเรียน ที่จริงทำเทคนิคให้แข็ง ๆ ~~นี้~~ เขาก็มา ✕
 แล้วละครับ ทางอีสานนี่น่าจะสัก อีสานใต้ ๑ ตรงกลางอีก ๑ เหนืออีก ๑ ผมว่าพอแล้ว ---

๑๓๖

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรวรรณ ๕๕/๑

ส่วนปัญหาการเดินทางของเด็ก ๆ ลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายก็มีวิทยาเขต มีการศึกษาโดยทางไกล ก็ทำได้ เหนือไถ่มานะครับ เชียงใหม่มา ๑ จุด ลงมาที่พิษณุโลกก็พอดี ภาคตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพาต้องดูแลทั้งเกษตรกรรม ทั้งการประมง ทั้งชายฝั่ง เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัย พุดเป็นจังหวัดไม่ได้จะครับท่านประธานฯ จังหวัดคือเขตศาลากลางเท่านั้น ลงทุนเท่าไร แล้วจะมีคนเรียนเท่าไรในเขตจังหวัดนั้นไม่คุ้มครับ ต้องพุดเป็นภาค เป็นกลุ่ม แล้วก็ให้ได้ คุณภาพ มงานนี้ส่วนที่เป็นเทคนิค เป็นวิชาชีพ ทำเขา อยู่ดี ๆ โขลกเขามาเป็นมหาวิทยาลัย ในที่สุดจะเอาดีไม่ได้สักอย่าง ทางใต้ลงที่นครฯ มหาวิทยาลัยทักษิณ ลงสงขลา สงขลา นครินทร์ ก็จะมีได้ตอนล่างที่เมื่อสักครูนี้นะครับ ควรจะมีมหาวิทยาลัยที่จะให้พี่น้อง ขาวมุสลิมนี้แหละได้มาเรียน สร้างวิชาที่สอดคล้องกับลัทธิ ศาสนา ความเชื่อของเขา สอน เศรษฐศาสตร์มุสลิมได้ เขาจะได้ไม่ต้องไปเรียนที่มาเลเซีย ไม่ต้องไปเรียนซาอุฯ ต้องคิด เป็นส่วน ๆ เป็นพื้นที่ ไม่ใช่คิดเป็นจังหวัดแบบนี้ พอที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ที่เคารพนั่งอยู่ตรงนี้ก็ขอฝากนะครับ ท่านจะประสบปัญหามากน้อยแค่ไหน ท่านจะมีลูกที่เป็น มหาวิทยาลัยนี้เต็มไปหมด เพราะทุกวิชาต้องมีศาสตราจารย์ แล้วต้องเปิดตั้งแต่พื้นฐาน ชั้นหลักสูตร ๔๐๑ ห้องสมุดต้องครบ ตรงนี้จะบริหารอย่างไรครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราเปิดกัน ไปหมดคนไหน อีกหน่อยเงินที่ใช้นี้ก็จะกลายเป็นแค่เงินเดือน แต่ตัวบัณฑิตคือลูกของเราจะ ไม่ได้อะไรเลย มีหน้าจ๋าด้านเทคนิคก็เสียไปอีก เพราะถูกจับมาเป็นมหาวิทยาลัยหมด เพราะฉะนั้นถึงเวลาแล้วนะครับ ที่ผมว่าเราในสังคมต้องมานั่งนึกกันว่ามหาวิทยาลัยไม่ใช่ แค่สอนปริญญาตรี มหาวิทยาลัยคือแหล่งความรู้ที่ต้องเพาะ แล้วก็แผ่รังสีความรู้ไปยัง ที่เป็นบัณฑิต แต่ถ้าเราเพาะไม่ได้ เราสร้างแต่สังขารนี่แหละ มันจะเป็นอะไรก็ไม่ทราบ เพราะฉะนั้นแนวคิดเรื่องมหาวิทยาลัยจังหวัดนี้ผมรับไม่ได้จะครับ ทั้งนราธิวาส ทั้งนครพนมหรือจะมาก่ออีกที่จังหวัดผมก็ไม่รับทั้งนั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก กระผมอยากจะมีข้อสังเกต
ฝากผ่านท่านประธานฯ ไปยังคณะรัฐบาล โดย ฯพณฯ รัฐมนตรี คือเท่าที่ผมอยู่ในวงการ

๑๓๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรพรรณ ๕๕/๒

การศึกษามา ๒๐ ปีนี้ะครับ ผมยังมีความรู้สึกทางทบทวนมหาวิทยาลัยสมัยก่อนแล้วก็
กระทรวงศึกษาธิการนี้ยังไม่เคยเข้าใจในเรื่องการจัดการในเรื่องมหาวิทยาลัยเลย
เพราะในขณะนี้ของท่านแก้วสรร ขอบกัที่เอ่ยนาม ที่ได้กล่าวมาเมื่อสักครู่นี้เป็นเรื่องที่
ถูกต้องที่สุดนะครับ เพราะว่ารัฐบาลเองก็ได้พยายามจัดตั้งมหาวิทยาลัยประจำภาคขึ้นมา
ทุกภาค แล้วนอกจากนั้นก็ยังส่งเสริมให้ตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏขึ้นมาอีก ๔๑ แห่ง แต่ ๔๑ แห่ง
นี้ท่านทราบไหมครับว่าราชภัฏแต่ละแห่งได้รับเงินงบประมาณจากรัฐบาลปีละเท่าไร
ปีละ ๑๐๐ ล้านบาทเศษ ๆ ต้น ๆ แล้วก็ใช้เงินนอกงบประมาณอีกของตัวเองก็เกือบเท่า ๆ กัน
ตกลงมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งทั่วประเทศไทยนี้มีเงินบริหารที่จะดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ
พัฒนาการศึกษานี้ ๒๐๐ ล้านบาทเศษ ๆ จะไปเคี้ยวเข็ญเอาจากบรรดาผู้เข้าศึกษาโดยเพิ่ม
หน่วยกิตก็ไม่สามารถจะเพิ่มได้ เพราะบุคคลที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏก็เด็ก ๆ ที่มาจาก
ครอบครัวที่ยากจนแล้วก็ปานกลาง-----

๑๓๘

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (ค) ๖๐/๑

เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้ต้องรับผิดชอบมหาวิทยาลัยมากมาย มหาวิทยาลัยที่มีอยู่ก็ยังไม่สามารถที่จะพัฒนาให้ก้าวหน้าได้ กระผมเองดูแลอยู่ที่มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ เราใช้เวลาถึง ๑๐ ปีที่จะสร้างคอกเตอร์ได้ถึง ๓๐๐ คนเราคิดว่าอีก ๑๐ ปีจะถึง ๖๐๐ คนจะได้หรือเปล่า แล้วก็กว่าเราจะสร้างศาสตราจารย์ได้ รองศาสตราจารย์ได้อะไรต่าง ๆ นี่เป็นเรื่องที่ยากยิ่งในการสร้างมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นเรื่องที่น่าห่วงใย ผมกล่าวไปเมื่อเช้านี้มาครั้งหนึ่ง เมื่อครั้งร่างพระราชบัญญัติพระราชธาณนครินทร์หนึ่งที่ว่า รัฐบาลมีความคิดที่จะจัดตั้งมหาวิทยาลัยทุกจังหวัด ผมฟังแล้วผมไม่สบายใจจริง ๆ เพราะเป็นไปได้จะอ่อนเกินไปทั้งหมด การศึกษาของประเทศไทยนี้เราลงทุนมากที่สุด ๔.๖ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) เกาหลีลงทุน ๓.๒ เปอร์เซ็นต์ ของจีดีพี แต่การศึกษาของเราก็อ่อน เพราะเราไม่มีการบูรณาการ ไม่มีการรวมการและไม่เข้าใจในปรัชญาเรื่องการศึกษาอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าห่วงใยว่า ถ้าหากว่าจะมีการเสนอจังหวัดที่เอาใจราษฎร ไม่ศึกษาอย่างชัดเจนว่า ตัวป้อนนักเรียนที่จะเข้ามหาวิทยาลัยนั้นมีมากน้อยแค่ไหน ความจำเป็นของท้องถิ่นมีเท่าไร เราจะเปิดหลักสูตรคอร์ส (Course) ไค อะไรต่าง ๆ นี้ ไม่ศึกษาให้ชัดเจน สักแต่ว่าจะตั้งมหาวิทยาลัยเพื่อเกียรติยศ เพื่อชื่อเสียง ผมว่าชาติบ้านเมืองก็พินาศหมด ไม่มีทาง เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนด้วยความจริงใจ ในฐานะที่ผมอยู่เป็นนายกสมาคมมหาวิทยาลัย แล้วก็เป็นการผู้ทรงคุณวุฒิ ๒๐ กว่าปี ครับ ผมรู้ได้รู้พุงแล้วก็สามารถจะพูดได้ว่า ผมเป็นคนในกระทรวงศึกษาธิการ และคนในทบวงมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนฝากท่านประธานฯ ถึงท่านรัฐมนตรีด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ที่จริงร่าง พ.ร.บ. เรื่องการจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่นราธิวาสและที่นครพนมนั้นออกจะเป็นเรื่องซึ่งลำบากใจนะครับที่จะพูดเรื่องนี้กัน เหตุที่ลำบากใจ ก็เพราะว่า อยากจะเรียนอย่างไม่อ้อมค้อมเลยว่า การจัดตั้งมหาวิทยาลัยลักษณะนี้เป็นการจัดตั้งที่ไร้ปรัชญาในการจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างสิ้นเชิง ท่านประธานฯ ครับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเพียงหลอมรวมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเข้าด้วยกัน โดยเอาวิทยาลัย

๑๓๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (ค) ๖๐/๒

การอาชีพ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการเกษตร วิทยาลัยพยาบาล เข้ามารวมกันแล้วตั้ง
เป็นมหาวิทยาลัย อันนี้การเมืองชัด ๆ ครับท่านประธานฯ ประเทศเรากำลังพูดกันอยู่
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาฯ ท่านเป็นนักไอที (IT) เรากำลังพูดกันอยู่ว่า ประเทศเรา
กำลังขาดแคลนอะไรในการศึกษา เรากำลังมีปัญหาคุณภาพของการศึกษา เรากำลังมีปัญหาว่า
เราจะผลิตแรงงานที่มีคุณภาพในระดับสถาบันการอาชีพ แต่ครั้งไป ๆ มา ๆ เรากลับทำ
สถาบันการศึกษาระดับอาชีพที่เรียกว่า วิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ วิทยาลัยการอาชีพต่าง ๆ
ยกระดับขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย เพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่ามิมมหาวิทยาลัยในจังหวัดนั้น ๆ แท้ที่จริง
การพัฒนาการของมหาวิทยาลัยนั้น ในการสร้างสาขอย่างเช่นที่นครพนมก็มีวิทยาเขตของ
มหาวิทยาลัยมหาสารคามอยู่แล้ว น่าจะสนองปรัชญาที่จะมีสถาบันระดับอุดมศึกษาขึ้น
ในนครพนมได้อยู่แล้ว เช่นเดียวกันครับ ที่นราธิวาสดูเหมือนดีที่จะมีมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น
แต่แท้ที่จริงแล้วที่วิทยาเขตปัตตานีหรือมหาวิทยาลัย มอ. นี่นะครับ ก็ขยายการศึกษาเป็น
วิทยาเขตไปสู่ราธิวาสได้อยู่แล้วเช่นเดียวกัน ท่านประธานฯ ครับแท้ที่จริงเรามีบทเรียน
ที่เจ็บปวดกับเรื่องการใช้งบประมาณของรัฐ เพียงเพื่อศักดิ์ศรีของจังหวัดมากมาย ปกติแล้ว
เมื่อก่อนนั้นเราเคยอภิปรายกันเรื่องการมีสนามบิน จังหวัดไหนนักการเมืองวิ่งเก่ง ล็อบบี้
(Lobby) ดีหรือมีรัฐมนตรีอยู่ในจังหวัด ต้องทำสนามบิน-----

ผมขออนุญาต ไม่อยากให้กระทบกระเทือนใคร มีสนามบินบางแห่งในภาคอีสานปิดตาย
 นะครับ เสี่ยงงบประมาณแผ่นดินไปมากมาย สร้างสนามขึ้นมาแล้วไม่มีเครื่องบินวิ่งขึ้นลง
 เพราะฉะนั้นเรื่องเก่า ๆ แบบนี้นะครับ ความจำเป็นที่เกิดขึ้นเพียงเพราะศักดิ์ศรีและหน้าตา
 เหลือเชื่อจริง ๆ ครับว่าจะมาเกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยได้อีก พอเป็นเช่นนั้นนะครับ เกิด ส.ว.
 จังหวัดตรงอยากจะรวมวิทยาลัยเทคนิคตรง วิทยาลัยเกษตรตรง วิทยาลัยการพยาบาลตรง
 นะครับ และที่ตรงนี้นะครับมีวิทยาลัยการกีฬา มีหลายแห่งด้วยนะครับที่ตรง~~นี้~~ และอีก
 หลายจังหวัดนะครับมี เสร็จแล้วมหาวิทยาลัยเดิมที่สงขลา ที่ควรจะทำหน้าที่นั้นนะครับ ไม่ว่า
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณนี้นะครับที่บ้านผม ก็ยังไม่ทันไปตั้ง
 แคมปัสที่ไหนได้สักกี่แห่งเลยครับ อยู่ ๆ แทบทุกจังหวัดมาหลอมรวมวิทยาลัย
 อาชีวเข้ามาเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นปรัชญานะครับ ผมว่ารัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการควรจะตอบกับสภาแห่งนี้เหมือนกัน ว่านี่ตั้งกันมาโดยหลักการ
 และปรัชญาอะไรนะครับ สอดคล้องกับสถานการณ์หรือไม่ ต่อมาผมขอลามก่อน~~นั้น~~ว่า
 ในขณะที่ท่านนายกรัฐมนตรีเอง แล้วก็ผู้คนในสังคม เรากำลัง~~จะ~~ตั้งว่ามหาวิทยาลัยที่
 ตั้งขึ้นมาไม่อาจจะจัดการเรียนการสอน หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งลึกไปจนถึงเราพูดถึง
 การวิจัยนะครับ ทำไม่ได้ ขาดครูบาอาจารย์ ขาดห้องแล็บ (Lab) ขาดทุน ไม่มีการวิจัย
 และยิ่งไปกว่านั้น~~นั้น~~ เราบอกว่าเราผลิตบุคลากรบัณฑิตทางสังคมศึกษาขึ้นมามาก
 อย่างบัณฑิตที่จบครู สถาบันราชภัฏก็เป็นมหาวิทยาลัยขึ้นมาอีก ๔๑ แห่ง เด็กเข้าไป
 เรียน~~นั้น~~ เข้าไปเรียนสิ่งซึ่งเรียกว่าไม่ต้องใช้เทคโนโลยีมาก ไม่ต้องใช้อาจารย์
 คอกเตอร์จากเมืองนอกมาก ก็เป็นวิชาทางสังคม พอวิชาทางสังคมก็มีปัญหาอีกว่า บัณฑิต
 ตกงาน บัณฑิตล้นงาน เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ผมจึงอยากจะถามว่า สิ่งทีรัฐบาล
 กังวลว่าเราไม่สามารถที่จะมีแหล่งผลิตช่างฝีมือที่มีอาชีพ ที่สอดคล้องกับการพัฒนา
 การผลิตของประเทศนี้นะครับ ผมขอลามคำถามตรงไปตรงมาที่สุดไว้ประกอบการพิจารณา
 ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นะครับว่า เมื่อตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ขึ้นมาแล้ว~~นั้น~~
 วิทยาลัยต่าง ๆ ที่เราไปยุบเขา วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยการอาชีพตากใบ วิทยาลัยเกษตร
 ของพวกเรานี้ จะตั้งขึ้นใหม่อีกไหม หรือว่าพอยุบรวมวิทยาลัยเกษตร วิทยาลัยพยาบาล
 วิทยาลัยการอาชีพเข้าไปเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว แต่ความจำเป็นพื้นฐานของสังคม

๑๔๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กษนี้ ๖๑/๒

ความจำเป็นพื้นฐานของการผลิต เรายังต้องการช่างฝีมือระดับวิทยาลัยการอาชีพตากใบ
เราต้องตั้งสถาบันการศึกษาระดับล่างลงมาแบบนี้อีกหรือไม่นะครับ ถ้าไม่ตั้ง อันนี้พอ
ฟังได้ แต่ถ้าตั้งขึ้นมาอีก อ้าว ก็ของเก่าเขาพัฒนากันอยู่ดี ๆ นะครับ แทนที่จะให้มหาวิทยาลัย
ที่มีอยู่แล้ว อย่างสงขลานครินทร์ หรือมหาวิทยาลัยทักษิณ ไปตั้งแคมปัส หรือที่เขาเรียก
วิทยาเขตอะไรนั่น เรากลับไม่ทำนะครับ เรากลับไปตั้งมหาวิทยาลัยหลอมรวม นี่ต้องชื่อว่า
มหาวิทยาลัยหลอมรวมเลยนะครับ เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยหลอมรวมนี้ผมอยากจะเรียน
ท่านประธานฯ นะครับ ตั้งขึ้นได้ทุกจังหวัดเลยครับ จังหวัดสตูลยังตั้งมหาวิทยาลัยสตูลได้
เลย เพราะมีทั้งวิทยาลัยเกษตรนะครับ วิทยาลัยเทคนิค เคียวก็นมีวิทยาลัยการประมง เคียวก็น
ตั้งกันขึ้นมาได้อีก ก็กลายเป็นทั้งประเทศไทยนะครับ มี ๗๖ จังหวัด แต่มี ๗๖๐ มหาวิทยาลัย
แล้วคอยดูถ้าแบบนี้ ก็สถาบันราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัย ตั้งขึ้นมาทีละตัว ๔๑ แห่ง ประชุม
หลักการยังขาด บอกว่า ต้องการให้เป็นมหาวิทยาลัยรับใช้ในชุมชนเปิดสาขาวิชาที่จะรับใช้
ชุมชน รับฟังความคิดเห็นในชุมชน เป็นมหาวิทยาลัยชุมชนอยู่แล้ว-----

๑๔๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๖๒/๑

บัดนี้จะตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัยจังหวัดในปรัชญาเดียวกันอีก ก็จะทำให้เป็นมหาวิทยาลัยชุมชน จะก็ชุมชนละครับนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมยังแปลกใจเป็นอย่างยิ่งว่า ในระหว่างปรัชญาการพัฒนาการศึกษาของประเทศที่เราจะต้องแบ่งการศึกษาเป็น ๒ ระดับ คือระดับพื้นฐานที่จำเป็นอย่างสำคัญและรอบด้านและเร่งรัดต่อประเทศเราอย่างสำคัญยิ่ง ก็คือ การสร้างสถาบันการศึกษาที่ยกระดับคุณภาพ เขาเรียกช่างเทคนิค ช่างฝีมือ นี่ถ้าไปตั้งวิทยาลัยเทคนิคโตโยต้า (TOYOTA) ขึ้นที่สงขลาอย่างนี้ผมยกย่องเต็มที่ หรือจะไปตั้งวิทยาลัยโทรคมนาคมของไอบีเอ็ม (IBM) หรือของไมโครซอฟต์ (Microsoft) ขึ้นที่ นราธิวาส ถ้าอย่างนี้สนับสนุนเต็มที่ เรียกว่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก หรือจะไปตั้งวิทยาเขตสอนภาษาอาหรับอย่างเดียว หรือเป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ก็ได้อยู่ที่นราธิวาส ว่าด้วยวิชาความสัมพันธ์กับตะวันออกกลางโดยเฉพาะ อย่างนี้รับได้ และเห็นด้วย ~~นะครับ~~ว่า นราธิวาส ยะลา ปัตตานีเป็นหัวหอการศึกษาในระดับอินเตอร์ (Inter) ในวิชาว่าด้วยตะวันออกกลางเน้นหนักภาษาอาหรับ เน้นหนักในการติดต่อการค้า กับตะวันออกกลาง อย่างนี้เรียกว่า ถูกเป้า ตรงเป้า มีทิศมีทาง แต่ท่านประธานฯ ครับ บัดนี้มาหลอมรวมวิทยาลัยซึ่งทำหน้าที่ในการฝึกพยาบาล เพื่อสอดคล้องรองรับ กับการขาดแคลนพยาบาลใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ หลอมรวมวิทยาลัยเทคนิควิชาชีพ ดากใบ หลอมรวมวิทยาลัยเกษตร อย่างนี้ะครับท่านประธานฯ ผมฟังดูแล้วจะเหมือน สนามบินบางจังหวัดในภาคอีสาน จะเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ~~นะครับ~~ท่านประธานฯ แล้วปัญหา ต่าง ๆ ก็จะตามมา ในที่สุดสมาชิกวุฒิสภารุ่นหลัง ๕ - ๑๐ ปีผ่านไป ก็จะมานั่งดำคนคิดตั้ง มหาวิทยาลัยใน พ.ศ. นี้ แล้วก็คงจะกระแทบไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ของผมด้วย ว่าสนับสนุนตั้งมหาวิทยาลัยจังหวัดขึ้นมาเป็นอื่นไปไม่ได้เลยครับ ในที่สุด ขาดแคลนบุคลากรก็จะบอกว่าขาดแคลนอาจารย์ดี ๆ ขาดแคลนทุนวิจัย ขาดแคลนไปหมด อีกแล้ว ไม่สามารถสนองตอบเป็นวิทยาลัยชุมชนได้อีกแล้ว แล้วคอยดู ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเห็นว่าการตั้งมหาวิทยาลัยหลอมรวมซึ่งเป็นนวัตกรรมใหม่ของรัฐบาลนี้ เป็นเรื่องน่าใจครับ แล้วก็ก็เป็นเรื่องต้องคิดให้ยาว ~~นะครับ~~ เพราะฉะนั้นผมอยากให้ ท่านรัฐมนตรีได้ตอบปัญหานี้อย่างชัดเจน ~~นะครับ~~ ขอขอบพระคุณครับ

for eluck คือนักนิติเวช " เว้นแต่ " แล้วแล้ว

๑๔๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๖๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพลอากาศเอก กานต์ สุระกุล กรับ

พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล (ตรง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตรัง ใคร่ขอให้ข้อคิดเห็น
เกี่ยวกับการตั้งมหาวิทยาลัยหลอมรวมนี้นะครับ ผมขอขอรบกวนท่าน ส.ว. สมพงษ์ มาใช้หน่วย
เรื่องที่สำคัญ ๆ สมาชิกฯ ส่วนใหญ่ได้กล่าวแล้ว ที่ยังมีบางเรื่องที่ผมคิดว่าน่าจะได้อภิปราย
เพิ่มเติม เรื่องของการศึกษาเป็นเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ ทางรัฐบาลผมเห็นหน่วยงานในรัฐบาล
อะไร ๆ ก็ยุทธศาสตร์ทั้งนั้น ไม่รู้ว่าจริงคำว่า “ยุทธศาสตร์” หรือเปล่าก็ไม่ทราบ
เรื่องการศึกษาพูดได้ว่าเป็นยุทธศาสตร์โดยตรง เพราะกว่าเราจะเอาผู้สำเร็จการศึกษามาใช้
งานได้ต้องใช้เวลาเป็น ๑๐ - ๒๐ ปี ขึ้นไป อันนี้ถึงจะเรียกว่างานยุทธศาสตร์ ไม่ใช่ยุทธวิธี
ยุทธศาสตร์กับยุทธวิธีคนละเรื่องกัน -----

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (น) ๖๓/๑

ที่นี้มาดูว่านโยบายการศึกษาของชาติที่ได้แบ่งเป็นสายอุดมศึกษากับสายอาชีวศึกษานี้
นโยบายว่าอย่างไร สายอุดมศึกษาเราตั้งเพื่ออะไร เมื่อสักครู่นี้อาจารย์แก้วสรรก็ได้พูดแล้ว
ผมจะไม่พูดซ้ำ อาชีวศึกษาก็เหมือนกัน ประเทศเราที่เราต้องการแรงงานนะครับ แรงงาน
หมายความว่าในด้านระดับเล็กๆ ระดับผู้ปฏิบัติหรือก่อสร้างระดับไฟร์แมน (Forman)
พวกนี้มากมายทั้งภายในประเทศและส่งออกด้วย ส่วนอุดมศึกษาก็เป็นระดับศาสตราจารย์
อาจารย์แก้วสรรว่า ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ เช่นสายวิศวกรรมวิทยาศาสตร์ประยุกต์
ก็คือในด้านออกแบบ ด้านอะไรพวกนี้ ด้านแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์ แต่ที่นี้เราเกิดมา
รวมกันนี้นะครับ ตอนนี้เอาสายอาชีวะต่าง ๆ มารวมจะให้เป็นอุดมศึกษาเสียแล้ว
ผลสุดท้ายก็จะมีแต่คนจะจบปริญญาตรีทั้งนั้น แต่ทำงานใช้ฝีมือใช้แรงงานไม่เป็น จะมีแต่
นาย มีแต่นายคือจบปริญญาตรีทั้งนั้น คนจะดันงานนะครับ อันนี้ผมก็ขอฝากไว้ด้วย
ประการที่ ๑ นะครับ จะหาแรงงานไม่ได้

ประการที่ ๒ เรื่องภาระของผู้ปกครอง แต่ก่อนนี้สมมุติว่าผู้ปกครอง
อยากให้ลูกเรียนแค่อาชีวะ หรือลูกหัวไม่ดีให้เรียนแค่อาชีวะ เรียนแค่ ๒ - ๓ ปี ออกมา
ทำงานมีอาชีพได้ แต่เมื่อมีมหาวิทยาลัยขึ้นมาเรื่อยๆ อย่างนี้ ก็ต้องไปกู้เงินมาเรียนอีก
เป็นภาระกับผู้ปกครองเหมือนกัน อันนี้ต้องคิดนะครับ ที่นี้พูดถึงว่าเรื่องกู้เงินมาเรียน
เมื่อมีมหาวิทยาลัยมากมายขึ้นมา ผู้ปกครองหรือนักเรียนก็ต้องไปกู้เงินมาเรียน เงินที่กู้มานี้
ขณะนี้ได้คั่นบ้างหรือเปล่า ได้คั่นเต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือเปล่า ที่ต้องคิดว่าเป็นเงินที่สูญเปล่า
หรือเปล่า อันนี้คือเกี่ยวกับงบประมาณ นโยบายอีกเรื่องหนึ่งที่ผมยังสงสัยเหมือนกันว่า
รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ออกนอกกระบบเพื่อลดงบประมาณ เพื่อลด
ค่าใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้ออกนอกกระบบให้บริหารกันเอง แต่นี่กลับตั้งมหาวิทยาลัย
เพิ่มขึ้นมาอีกมากมาย ซึ่งเป็นข้าราชการ แล้วอย่างนี้จะประหยัดอย่างไรครับ ผมอยากรู้ว่า
สวนนโยบายหรือเปล่า นโยบายให้มหาวิทยาลัยออกนอกกระบบ กลับไปตั้งขึ้นมาอีก
อันนี้ผมก็ใคร่ขอคำตอบด้วยว่าเป็นอย่างไร

เรื่องคุณภาพการศึกษาผมเข้าใจว่า คุณภาพนี้คงไม่ได้แน่ ๆ จะมีแต่ปริมาณ
อีกหน่อยก็จะเหมือนกับประเทศฟิลิปปินส์นะครับ มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ตั้งมหาวิทยาลัย

๑๔๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จีรา (น) ๖๓/๒

มากมาย ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับเลย ได้แต่ไปปริญญามา ทำอะไรก็ไม่เป็น แล้วผมคิดว่า มหาวิทยาลัยที่ตั้งมาจะสามารถจะสอนได้ก็คงเฉพาะสายศิลปะเป็นส่วนใหญ่ สายศิลปะขณะนี้เราจบมาปีหนึ่ง ๆ มีไม่รู้เท่าไร เฉพาะมหาวิทยาลัยรามคำแหงปีหนึ่งก็หลายหมื่นคน นะครับ แต่สายวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เช่น สายวิศวะ สายแพทย์ สายวิทยาศาสตร์เพียวไซส์ (Pure Science) อะไรพวกนี้ ซึ่งต้องลงทุนมาก แล้วต้องใช้ครูหรืออาจารย์ที่มีความรู้ด้านนี้มากมายแค่ไหน ขณะนี้เราขาดแคลนนะครับ-----

- ๖๔/๑

มหาวิทยาลัยตามภาคต่าง ๆ นี่ต้องให้อาจารย์จากกรุงเทพฯ จากมหาวิทยาลัยจากจุฬาฯ ~~ขึ้นเครื่องบินไปสอน แล้วที่เราตั้งขึ้นมาเยอะแยะนี้จะเอาอาจารย์ที่ไหนมาสอน~~
 อันนี้ต้องคิดเหมือนกัน ประเทศไทยเรานี้เล็กกว่ารัฐเทกซัส (Texas) อีก แต่มีมหาวิทยาลัย
 มากกว่ารัฐเทกซัสไม่รู้ตั้งกี่เท่า รัฐเทกซัสก็มีมหาวิทยาลัยที่ตั้ง ๆ อยู่ ๒ - ๓ ยูนิเวอร์ซิตี
 (University) เท่านั้นเอง ยูนิเวอร์ซิตีออฟเทกซัส (University of Texas) แล้วก็เทกซัส
 เอเอเอ็นเอ็ม (Texas ANM) ฮิวส์ตันยูนิเวอร์ซิตี ประมาณ ๓ มหาวิทยาลัยเท่านั้นเอง
 แต่ของเราเนี่ยถ้ารวมกันให้หมดคนละรับ ผมว่าขณะนี้ก็จะเกือบ ๑๐๐ แล้ว รวมทั้งหลอมรวม
 ที่กำลังจะตั้งอีก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้ผมไม่เห็นด้วยแน่นอน เรื่องที่จะตั้งมหาวิทยาลัย
 ของแต่ละจังหวัด อีกหน่อยจังหวัดอื่นเขาก็มีสิทธิตั้งเหมือนกันที่เขาพร้อม เช่น จังหวัดผม
 อย่างที่ ส.ว. สมพงษ์ พุฒเมื่อสักครู่นี้ ขออนุญาตเอ่ยนาม มีพร้อมทุกอย่างมีทุกสาขา
 แต่ยังไม่สามารถที่จะตั้งได้ เพราะฉะนั้นการเมืองเกิดไปอยู่ฝ่ายค้าน อันนี้เป็นอย่างนี้
 ผมก็ขอเรียนให้ทราบเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านทองใบ ทองเปาด์ ครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ
 ผมฟังหลาย ๆ ท่านพูดมาแล้วก็ไม่สบายใจนะครับ คือเห็นด้วยที่ท่านพูดมาทั้งหมด ทุกวันนี้
 ก็เป็นอย่างที่ท่านเมื่อสักครู่นี้ท่านพูดไป ~~นะครับ~~ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในต่างจังหวัดนั้น ~~ขึ้น~~
 ถ้าเราขึ้นเครื่องบินไปแต่ละเที่ยวทุกวันนี้จะพบว่า มีอาจารย์มหาวิทยาลัยจากกรุงเทพฯ
 ไม่ว่าธรรมศาสตร์หรือจุฬาฯ หรือแห่งอื่นต้องเดินทางไปบรรยายในต่างจังหวัด ก็สิ้นเปลือง
 มาก แต่ว่าก็เป็นความก้าวหน้าส่วนหนึ่ง ~~นะครับ~~ ท่านประธานฯ ครับ ผมมีเรื่องอยากจะเล่า ~~ขึ้น~~
 อยู่คนเดียว เมื่อหลายปีมาแล้วในยุคหนึ่ง ~~นะครับ~~ ซึ่งคงจะ ๔๐ กว่าปีมาแล้ว ผมเคยไป ~~ขึ้น~~
 อยู่ในสถานะที่เรียกว่า เรือนจำ มีการฟ้องร้องนักโทษในขณะนั้น ~~นะครับ~~ ฟ้องร้องนักโทษ ~~ขึ้น~~
 แล้วก็ส่วนมากในขณะนั้นผู้ที่ถูกจับกุมมาก็เป็นชาวไร่ ชาวนา จบประถม ๔ บ้าง ไม่จบ
 ประถม ๔ บ้าง พอมาถูกฟ้องต่อศาล เขาก็ขึ้นศาลทหารแล้วก็ไม่มีสิทธิที่จะมีทนายว่าต่าง
 แก่ต่าง ก็ปรากฏว่าราษฎรเหล่านั้น ~~นะครับ~~ ต้องไปขึ้นศาลโดยไม่รู้ว่าจะต้องสู้คดีอย่างไร
 แล้วต้องไปสู้กับอัยการทหาร ซึ่งเป็นนักกฎหมาย สภาพเป็นที่น่าเวทนามาก

ผมก็คิดว่า ในขณะนั้นผมรู้สึกว่ามีโอกาสผมก็อยากจะยกมหาวิทยาลัยนี้ออกไปสู่ต่างจังหวัดให้มากที่สุดที่จะทำได้ เพื่อชาวบ้านจะได้เรียนกฎหมาย ท่านประธานฯ ก็รู้สึกว่ากฎหมายของเราบอกว่า ใครจะอ้างไม่รู้กฎหมายมาปฏิเสธไม่รู้รับผิดชอบอย่างนั้นไม่ได้ ทุกคนต้องรู้กฎหมาย เมื่อกฎหมายประกาศแล้วถือว่าทุกคนต้องรู้ แต่จริง ๆ รู้หรือเปล่า สภาพที่เกิดขึ้นนั้นนะครับ ผมถึงมีความคิด มีความรู้สึกจะทำอย่างไร จะให้การศึกษานี้ขยายไปสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด ไม่ใช่รวมกันอยู่แต่กรุงเทพฯ หรืออยู่ในเมืองหลวง สมัยก่อน ~~นคร~~รับ จะเรียนกฎหมายก็ต้องเข้ามาเรียนที่ธรรมศาสตร์ ที่จุฬาฯ ต่อมาก็โชคดีหน่อย มีรามคำแหง แล้วตอนนี้มีสุโขทัยธรรมราช เดี๋ยวนี้ก็ขยายไปเยอะอันนี้ผมว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะฉะนั้นในความเห็นของผม ~~นคร~~ผมรู้สึกว่าการกระจายให้มีมหาวิทยาลัยออกไปสู่ต่างจังหวัดนี้ยิ่งมากเท่าไรก็จะยิ่งดี เพราะประชาชนจะได้มีโอกาสศึกษา จริงอยู่ในเรื่องที่เป็นปัญหาที่หลายท่านพูดมาถึงก็คือ บุคลากรที่เป็นอาจารย์จะสอนก็จะมีปัญหางบประมาณที่ใช้จ่ายก็มีปัญหา เพราะว่าอย่างราชภัฏได้งบประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ ล้าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ลำบากมากในการที่จะพัฒนาการศึกษา แต่ผมเห็นว่า ~~นคร~~การที่มีมหาวิทยาลัยเปิดขึ้นมาก ๆ นั้นเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนผู้มีเบื้งน้อยหอยน้อยที่จะมีโอกาสได้รับการศึกษาอบรม เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยในการที่จะกระจายการศึกษาออกไปสู่ต่างจังหวัดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ -----

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๖๕/๑

ต่อไปเขาจะมีโอกาส เขาจะไม่ต้องขึ้นเครื่องบิน ไม่ต้องขึ้นรถไฟ หรือว่าเดินรถยนต์ ต้องมา X X
 ศึกษาในกรุงเทพฯ แล้วก็มากระจุกกันอยู่ที่กรุงเทพฯ เท่านั้น อันนั้นคือสิ่งที่กระผมเห็นด้วย
 นะครับ ที่นี้เฉพาะนครพนมนี้~~นะครับ~~ ผมก็มองอีกอย่างหนึ่ง ผมเคยเป็นอาจารย์สอนที่ X
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีด้วย~~นะครับ~~ ที่อุบลราชธานีถ้าเทียบกับที่นครพนมแล้วนะครับ X
 นครพนมอยู่ในชัยภูมิที่ดีกว่า จะกว้างกว่ามาก เพราะว่ามีทางไปมาหาสู่ง่าย แต่ที่
 อุบลราชธานีนั้นเขาก็มีวิชาหนึ่งที่เขาเกิดมาสอนคล้าย ๆ กับตรงนี้ครับ คือจะมีวิชาที่สอน
 เกี่ยวกับกฎหมายของประเทศที่ใกล้เคียง คือกฎหมายของอินโดจีน นั่นก็คือการเปิดโอกาส
 ให้มิตรประเทศของเราไม่ว่าจากลาว จากเวียดนาม หรือจากเขมร ก็มีโอกาสเข้ามาศึกษาได้
 อันนั้นพูดถึงแต่ในส่วนด้านศิลปะ~~นะครับ~~ ที่นี้พอมาพูดถึงนครพนม~~นะครับ~~ ท่านสมาชิก X X
 บางท่านท่านก็บอกแล้วว่า ต่อไปเราก็จะมีถนนสายหนึ่งที่สร้างข้ามนครพนมข้ามแม่น้ำโขง
 ไปสู่ลาว แล้วก็ไปสู่เวียดนามนะครับ ก็จะเป็นศูนย์กลางมากขึ้น แต่ว่าที่นครพนมยังไม่มี
 มหาวิทยาลัย จริงอยู่มหาวิทยาลัยมหาสารคามตั้งวิชาเขตอยู่ที่นั่น~~นะครับ~~ มหาสารคาม X
 ตั้งวิชาเขตที่หนองคาย แต่หนองคายก็ไม่มีมหาวิทยาลัย~~นะครับ~~ ขอนแก่นก็ไปตั้งอยู่ X
 แต่ก็เป็นวิชาเขตเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมีมหาวิทยาลัยที่นครพนมบ้าง
 ผมคิดว่าก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร ความยากลำบากอาจจะมีนะครับที่จะหลอมรวมอะไรต่าง ๆ
 เข้ามา แต่นั่นคือการเริ่มต้น การเริ่มต้นนี้อาจจะมีปัญหา มีความยากลำบาก แต่ว่าเมื่อเรา
 ได้ทราบประเด็นแล้วก็คงจะดำเนินการต่อไปได้ ถ้าเราเริ่มต้นแล้วก็พัฒนาต่อไป ผมคิดว่า
 จะดีขึ้น ผมดีใจเพราะว่าผมอ่านในวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนมแล้ว~~นะครับ~~ X
 มีบางตอนที่พูดถึงอย่างเช่นว่า ต้องการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการ
 เรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ
 วัตถุประสงค์อย่างนี้ส่วนมากจะไม่ค่อยมี~~นะครับ~~ โลกเราทุกวันนี้เดือดร้อนอยู่ ในสังคม X
 บ้านเราเองก็เหมือนกัน เดือดร้อนเพราะอะไร เพราะคนไม่คำนึงถึงสันติภาพ ไม่คำนึงถึง
 ที่เป็นอยู่ มีแต่การใช้กำลังต่อกันและกัน~~นะครับ~~ แล้วพอไปอ่านมาตรา ๑ (๑) บอกว่า X
 “ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมี
 เหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้” ส่วนใหญ่ทุกวันนี้ปัญหาเกิดขึ้นคือว่า
 คนขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรมอยู่มาก เพราะฉะนั้นถ้าจะเน้นตรงนี้ผมคิดว่านครพนมนั้น

ก็เป็นที่ยู้งกันว่าเป็นที่ตั้งของพระธาตุพนมอันมีชื่อเสียงและที่เคารพบูชาของประชาชน
 ของพุทธศาสนา ผมว่าอันนั้นก็จะเป็นส่วนหนึ่งนะครับ ที่ถ้าเราไปเทียบกับนราธิวาส
 จะตั้งศูนย์ศึกษามุสลิมศึกษา การศึกษาทางพุทธศาสนาที่นครพนมนั้นก็จะมีโอกาส
 เป็นไปได้สูงนะครับ ในข้อ ๘ ขอบุคอีกนิดเดียวครับ ที่ข้อ ๘ บอกว่า “จัดการศึกษา X
 โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ”
 อันนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะพัฒนาประเทศไทยของเรา ซึ่งเป็นประเทศเดียวที่มี
 เอกราชตลอดมา ในขณะที่พี่น้องข้างเคียงนั้นเป็นเมืองขึ้นเขาคตลอด และเขาได้เอกราชแล้ว
 เราเสมือนหนึ่งว่าเป็นประเทศผู้นำ ถ้าหากว่าเราจะตั้งหน่วยงานสถาบันการศึกษาอย่างนี้
 ขึ้นมานะครับ ให้เขาศึกษาก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผมเคยไปที่เชียงใหม่ครับ
 สถาบันราชภัฏเชียงใหม่หรือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งที่อยู่ข้างในเขาก็เปิดโอกาสให้คน
 นักศึกษาจากจีนหรือจากลาวเข้ามาศึกษาในพื้นที่ของเขา เขาเปิดสอนภาษาและวัฒนธรรม
 ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย นั่นก็คือว่าเพื่อนบ้านเราก็ส่งคนมาศึกษานะครับ อันนั้นก็เป็น X
 อันหนึ่ง ทีนี้ถ้าเราเพิ่มเติมตัวนี้ด้วยนะครับ เน้นประชาชนในภูมิภาค นั่นก็คือเราเอง X
 ลาว เวียดนาม กัมพูชา อาจจะหมายถึงตรงนั้นในทางตะวันออกนะครับ ส่วนพม่ามัน X
 ก็อีกทางด้านหนึ่งนะครับ แล้วก็ในข้อ ๑๐ ท่านประธานฯ ครับ ขอนิดเดียวเท่านั้นเอง X
 ในข้อ ๑๐ นั่นก็คือว่า “จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้
 ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิด
 ประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหาร
 จัดการ” ผมว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนมดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่มี
 ประโยชน์ เป็นการสร้างสรรค์จะให้เกิดความสันติสุขขึ้นในภูมิภาค และความเจริญก้าวหน้า
 ในหมู่ประชาชนชาวไทยและเพื่อนพ้องที่ประเทศใกล้เคียงด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ X
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์คอกเตอร์บุญทันครับ คงจะเป็นรายสุดท้าย
นะครับ การอภิปรายพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายบุญทัน คอกโชสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม บุญทัน คอกโชสง ท่านประธานฯ ครับ ครั้งแรกผมคิดว่าจะไม่พูดนะครับ เพราะว่า
ผมได้พูดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยทางใต้มาแล้วนะครับ แต่ว่ากระผมเองอยากจะกราบเรียนดังนี้
นะครับว่า การตั้งมหาวิทยาลัยนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งนะครับ เพราะว่า
ประเด็นที่ ๑ วางโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตของประเทศ เพราะว่าถ้าหากว่าเราเปิดโอกาส
ให้ประชาชนหรือคนในบริเวณนั้นมีโอกาสได้เรียน ได้ศึกษานั้น ถือว่าเป็นการปฏิวัติ
โครงสร้างทางการศึกษา เราเคยเรียกร้องให้มีมหาวิทยาลัย แต่ก่อนนี้จะมีมหาวิทยาลัย
แม่เหล็กอยู่ ๓ - ๔ แห่งในประเทศไทย เป็นการผูกขาดเฉพาะคนมั่งคั่งร่ำรวย มหาวิทยาลัย
แห่งหนึ่งมีการสำรวจนักศึกษารัฐศาสตร์ ๑๕๐ คน มีลูกชานาเพียงครึ่งคนเท่านั้นเอง
ครึ่งคนนะครับ ลูกกรรมกรมีเพียง ๑ คน จากสภาพการณดังกล่าวนี้ ได้มีวิวัฒนาการ
ขึ้นถึงขนาดในปัจจุบันนี้ ได้มีท่านผู้มีเกียรติหรือสมาชิกฯ ที่เคารพของผมหลายท่านบอก
ว่ามหาวิทยาลัยอาจจะมากเกินไป ผมขอกราบเรียนดังนี้ว่า ในแคลิฟอร์เนีย
ประชากร ๒๐ ล้านคนมีเกือบ ๓,๐๐๐ แห่ง การศึกษาชั้นสูง และอเมริกันนั้นใช้การศึกษา
เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ ใหม่ ๆ เขาจะเปิดแลนด์แกรนด์ยูนิเวอร์ซิตี (Land grand
university) ขอกัยภาษาอังกฤษนะครับ คือมหาวิทยาลัยที่รัฐอนุมัติให้แผ่นดิน ให้ที่ดินสร้าง
มหาวิทยาลัย มี ๕ แห่งใหญ่ ๆ ในแคลิฟอร์เนีย เช่น เบิร์คเลย์ แคลิฟอร์เนีย อะไรต่าง ๆ
เป็นต้น แต่ขณะเดียวกันสถาบันอื่น ๆ เอกชนอื่น ๆ ตั้งขึ้นมาเต็มไปหมด จึงทำให้
คนอเมริกันนั้นสามารถมีสมรรถภาพดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ไม่เพียงแต่เท่านั้นครับ
ประเทศเพื่อนบ้าน มีหลายท่านอาจจะไปมองว่าประเทศเพื่อนบ้านนั้นไม่มีคุณภาพ
เขามีคุณภาพ ประชาชนบางแห่งมี ๓,๐๐๐ เกะ พวกกันไม่รู้เรื่อง และคนที่เกาะต่าง ๆ นั้น
ไม่สามารถจะมาเรียนในส่วนกลางได้ เขาจำเป็นจะต้องตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในเขตนั่น ๆ
เพื่อให้ประชาชนของพวกเขาสามารถมาศึกษา แล้วก็สามารถที่จะคอมมิวนิเกต
(Communicate) ติดต่อกันสัมพันธ์ซึ่งกันและกันได้ ไม่เพียงเท่านั้น อินเดียนสามารถผลิต

๑๕๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรณช ๖๖/๒

เอนจิเนียร์ (Engineer) ได้มากกว่าอเมริกา ๕ เท่า เพราะอินเดียนั้นมีมหาวิทยาลัย สมมุติว่ามหาวิทยาลัย A นะครับ มีมหาวิทยาลัยเล็ก ๆ ซึ่งเราเรียกว่าแคมปัส ซึ่งขึ้นกับมหาวิทยาลัยใหญ่นั้นเป็น ๒๐๐ - ๓๐๐ แห่งก็มี ถ้าหากว่าเรามีความเห็นอีกประการหนึ่งที่อยากจะกราบเรียน คือเมลเบิร์น เมืองหลวงของออสเตรเลียครับ ประชากร ๓ แสนคนมีมหาวิทยาลัยนะครับ ซึ่งสถาบันชั้นสูง ๖ แห่งครับ ลักษณะดังกล่าวนี้ก็คือเครื่องชี้ให้เห็นแล้วว่ามหาวิทยาลัยนั้นเป็นแหล่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนหนังสือให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ประเด็นของมาตราต่าง ๆ ที่เราพูดถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน พ.ร.บ. ที่ว่าหลอมรวมนะครับ จริง ๆ แล้วก็คือการนำเอาสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมารวมกันขึ้นเพื่อเป็นโครงสร้างในการตั้งมหาวิทยาลัยในยุคใหม่ เป็นความคิดเชิงผสมผสาน เป็นความคิดเชิงบูรณาการ ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวนี้เมื่อ ๑๕ ปีกระผมได้วางโครงร่างอันนี้ไว้ ขออภัยนะครับพูดเรื่องส่วนตัว ที่มหาวิทยาลัยจังหวัดนครราชสีมาครับ เมื่อ ๑๕ ปีได้วางโรงพยาบาลศาสตร์ อะไรศาสตร์มารวมกันเป็นมหาวิทยาลัย แต่ขณะนั้นยังเร็วจนเกินไป เมื่อมาถึงยุคนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรจะสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ๒ จังหวัดนั้นผมคิดว่าเป็นเรื่องของยุทธศาสตร์ ในภาคใต้ แน่นนอนครับ เป็นประโยชน์มหาศาลสำหรับผู้ที่น่าบถึศาสนามุสลิมที่จะมีโอกาสมาศึกษา และประเทศเพื่อนบ้านและจะมีโอกาสเป็นมหาวิทยาลัยห้องสมุดก็จะทันสมัย มหาวิทยาลัยห้องสมุดเคยอยู่ไครอยู่มัน กระเปาะไครกระเปาะมันก็จะขยายอย่างกว้างขวาง เช่นเดี๋ยวกันครับ จังหวัดนครพนมซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศไทย อย่างที่ท่านทองใบ ทองเปาด์ได้พูด ขออภัยนะครับเอ่ยชื่อถึงท่าน เป็นเมืองพระธาตุพนมที่ศักดิ์สิทธิ์ ประชาชนคนไทยรู้กันทั้งประเทศ เป็นเมืองดึกแม่น้ำโขง เป็นเมืองที่อยู่ในลุ่มน้ำของประเทศเวียดนาม ลาว เขมร กัมพูชา จีน เพราะฉะนั้นถ้ามีมหาวิทยาลัยขึ้นมาแล้ว คนเหล่านั้นจะมาเรียนอย่างแน่นอน ถ้าไม่มาเรียนนะครับ กราบเรียนฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ทุนไปเลยครับ ประเทศละ ๕๐ ทุนนี้ นำข้าวเหนียวมาบริโภคเองจากประเทศลาวนี่ถูก ๆ นี่ ใครจะไม่เรียนครับ-----

๑๕๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๖๗/๑

เพราะฉะนั้นปริญญาดรีเรียนจากไหน จุฬาฯ ธรรมศาสตร์ นิศา รามคำแหง ที่ไหน เหมือนกันหมด นักวิจัยของเยอรมันได้ทำการวิจัยแล้วว่า ระหว่างการศึกษาเปิด มหาวิทยาลัยเปิดกับมหาวิทยาลัยปิดนั้น เพื่อนผมเองครับจากมหาวิทยาลัยเยอรมันวิจัย มาเมื่อ ๖ ปีที่แล้วเขาบอกว่า มีมาตรฐานเช่นเดียวกัน ไม่แตกต่างกันเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมาย รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ เป็นต้น ถ้าหากว่ารัฐบาลริบสร้าง มหาวิทยาลัยขึ้นมาให้เร็วผมคิดว่าประเทศไทยจะพุดกันรู้เรื่องมากกว่านี้ และจะมีการพัฒนา มากกว่านี้ ยกตัวอย่างครับท่านมีลูกสาวสัก ๒ คนอยู่จังหวัดสกลนคร จน แต่อยากจะ เรียนหนังสือปริญญาดรี ท่านจะส่งเขาไปอยู่รามคำแหง ไปอยู่หอพักราคาแพง อยู่ไม่ได้ หรอกครับ คนเยอะแยะไปหมดตรงนั้น แล้วถ้าหากว่าท่านส่งเรียนในพื้นที่ตรงนั้นถูก ๆ แล้วท่านจะไม่ยอมหรือ ประเด็นดังกล่าวนี้จึงเป็นประเด็นอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่า ผมเองไม่ได้ตอบแทนรัฐบาลนะครับ แต่ผมเป็นโรคอย่างหนึ่ง นะครับว่า ถ้าพุดถึงการศึกษาแล้วผมตื่นเต้นมาก เพราะผมเห็นว่าการศึกษานั่น คือคำตอบ เรื่องครูบาอาจารย์ขาดไม่มีปัญหาเลยครับ ในปี ๒๕๔๘ ยูเนสโก (UNESCO) ประกาศเป็นกุดส์ (Goods) การศึกษาเป็นกุดส์ ขอภัยนะครับ เป็นสินค้า ทั่วโลกต้องมีการ ส่งอีเมล (E-mail) ออนไลน์ (On-line) มหาวิทยาลัยมาทั่วเต็มไปหมดเลยครับให้มีการศึกษา ถ้าหากว่าเรามีพื้นฐานจากประเทศไทยก็สามารถเรียนโท เอกที่ไหนดก็ได้ เพราะฉะนั้น กระผมเองจึงทนไม่ได้หรอกครับที่อยากจะกราบเรียนว่าต้องสนับสนุน ๑๐๐ เปอร์เซนต์เต็ม ในฐานะของผมว่า ทำอย่างไรก็ตามถ้าหากมีมหาวิทยาลัยนั้นก็เป็สิ่งที่ประชาชน ต้องการอย่างแน่นอน ไม่มีใครไม่ต้องการ ถ้าหากว่าครุฑกระทรวงศึกษาธิการสามารถ ทำเป็นแพคเกจซีดีรอมออนไลน์ (Package CD Rom on-line) ทั้งหมดส่งตรงไป กระทรวงศึกษาธิการในวิชานั้น ๆ ไปทั่วทุกแห่งโดยมีอาจารย์เพียงคนเดียว อาจจะใช้ เทเลคอนเฟอเรนซิง (Teleconferencing) ก็ได้ หรือพุดออกจากกระทรวงศึกษาธิการไปโผล่ที่ สกลนคร ไปโผล่ที่โคราช ไปโผล่ที่ไหนดก็ได้ ทำได้หมดในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย เพราะฉะนั้นเรากรุณากราบเรียนนะครับในแคลิฟอร์เนียมีมหาวิทยาลัยหนึ่งชื่อว่าเรดแลนด์ (Red Land) ยูนิเวอร์ซิตี นักศึกษาเขามีเพียง ๒,๕๐๐ คนเท่านั้น เขาจะดูแลลูกหลาน อย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นการที่เรามีมหาวิทยาลัยหลาย ๆ แห่งนั้นจึงจะทำให้ประเทศชาติ

๑๕๓

ให้ดู ๗๗๗

20 40 47

มย.ร. ๖๗/๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

บ้านเมืองของพวกเรา มีโอกาสได้พัฒนาได้ แล้วก็ขอแสดงความยินดีกับพ่อแม่พี่น้อง
ชาวจังหวัดนครราชสีมาและนครพนมซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยยุทธศาสตร์ของประเทศไทย
กราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีอรรถิษฐ์ โพธารามิก เชิญครับ

นายอรรถิษฐ์ โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ
ที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาอภิปรายนะครับ ซึ่งผมฟังดูแล้วก็ต้องขอบคุณที่หลาย ๆ ท่าน
ได้เห็นชัดถึงความสำคัญของมหาวิทยาลัยนครพนมนะครับ แล้วหลายท่านก็อภิปราย
ที่ไม่เป็นเชิงคัดค้าน แต่เป็นความเห็นสอดแทรกเข้ามาซึ่งบางครั้งก็ต้องการคำอธิบายนะครับ
ต้องขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่กรุณาให้ความเห็นตรงไปตรงมานะครับ ผมขออนุญาต
เรียนอย่างนี้นะครับว่า มหาวิทยาลัยนครพนมที่เรา กำลังพิจารณาอยู่เป็น เรื่องของการศึกษา
ที่เป็นส่วนหนึ่ง ไม่ใช่เฉพาะในเรื่องของมหาวิทยาลัยอย่างเดียว กระทรวงศึกษาธิการเราดูแล
การศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาจนกระทั่งที่เราเรียกว่าเป็นพื้นฐาน รวมถึงอาชีวศึกษา แล้วก็ เป็น
อุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัย ในขั้นตอนในการทำงานทั้งหลายต่อเนื่องกันทั้งหมดนะครับ
ไม่ใช่ว่าทำโดยที่ไม่มียุทธศาสตร์หรือการวางแผน ในเรื่องของการเป็นอุดมศึกษาอันนี้เป็น
หัวใจสูงสุดนะครับ กระผมเองเข้ามาดูแลกระทรวงศึกษาธิการทุก ๆ ด้าน โดยในสมัยนี้
จะเห็นว่า พ.ร.บ. ออกมา เราทำงานภายใต้ร่มเงา (Umbrella) หรือร่มเดียวทั้งหมด
ก็ทำให้การทำงานในเรื่องของยุทธศาสตร์ง่ายขึ้น แต่ว่าความละเอียดต่าง ๆ เยอะขึ้น
ก็มีความยากในส่วนนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าเทียบกันแล้วก็ยังถือว่ายังดีกว่าในสภาพ
ที่เดิม ๆ มานะครับ-----

11/

ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับว่า เรื่องของนครพนมหรือแม้กระทั่งเรื่องของนราธิวาส ที่ผ่านไปแล้วก็ตามเป็นเรื่องยุทธศาสตร์จริง ๆ นะครับ การที่หลายท่านได้อภิปรายว่า รัฐบาลใช้วิธีหลอมรวม ตรงนี้ก็เข้าใจง่ายนะครับ แต่ในเชิงปฏิบัติเราคิดว่า เราไม่ใช่คำว่า “หลอมรวม” จริง ๆ นะครับ ในแง่ของการปฏิบัติหลายท่านกังวลเรื่องสถาบันต่าง ๆ ที่เขามีอยู่แล้ว เช่น เทคนิคต่าง ๆ นะครับ เช่น อาชีวะนะครับว่า ต่อไปจะอย่างไร กับที่นั่น ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า ตรงนี้ไม่ต้องกังวลเลยนะครับ การที่เราเอา ๓ - ๔ แห่ง แล้วก็ที่นครพนมประมาณ ๕ แห่งด้วยกันอยู่หลายกระทรวงมารวมกันเป็นหนึ่งเดียว อันนี้เป็นภาพบูรณาการทั้งหมด วันนี้แม้แต่เราจะทำไปที่เป็นพระราชบัญญัติผ่านไปแล้ว ก็ตาม แต่ขั้นตอนของการทำงานต้องมีขั้นตอนต่อไปนะครับ และจะเห็นว่าในบทบาทเวลาของพระราชบัญญัติจะระบุไว้เป็นระยะ ๆ ในการทำงานนะครับ เพราะว่าจะมีขั้นตอนของการถ่ายเททรัพย์สินต่าง ๆ รวมทั้งบุคลากร รวมทั้งวิธีการต่าง ๆ ต้องใช้เวลาพอสมควร บางอย่างก็ใช้ ๑๒๐ วัน บางเรื่องก็ใช้ ๑๘๐ วัน บางเรื่องก็อาจจะใช้เป็นปีหรือ ๒ ปี ในการที่จะร่างระเบียบออกมาให้สมบูรณ์ทั้งหมด แต่ทั้งหมดนี้นะครับ อย่างไรก็ตาม ความสมบูรณ์ของมหาวิทยาลัยต้องใช้เวลา อันนี้ทุกคนหลาย ๆ ท่านได้พูดให้ผมฟังนะครับ ผมก็ทราบอยู่แล้วนะครับว่าจะต้องใช้เวลา แล้วก็ต้องมีช่วงของการเปลี่ยนถ่าย อย่างเช่น อาชีวศึกษา สมมุติว่าเราเอาเขามารวมเป็นหนึ่งเดียวกันตั้งเป็นวิทยาลัยใหม่นี้ นะครับ เขาดูว่าอาชีวศึกษาจะทำอย่างไร จะมีการสอน ปวช. ปวส. หรือเปล่า เรียนได้ว่าทุกอย่าง ยังเหมือนเดิมในวินาทีแรกที่ พ.ร.บ. ผ่านและประกาศใช้ยังเหมือนเดิมยังดำเนินการได้อยู่ แต่การเป็นมหาวิทยาลัยจะค่อย ๆ พัฒนาไปเรื่อย ๆ นะครับ อาชีวศึกษาอย่างที่ครูอาจารย์ กังวลอยู่และหลายท่านกำลังฟังอยู่ตอนนี้ เพราะมีท่าน ส.ว. หลายท่านได้บอกผมว่า ให้ผมพูดให้ชัดเจนนะครับ ไม่ต้องตกใจเรื่องพวกนี้ เพราะว่าบุคลากรไม่ได้เปลี่ยน อะไรมากมายนะครับ ยังเป็นคล้าย ๆ เดิมอยู่ แต่ต่อไปที่ข้อดี คือจะมีการพัฒนาเร็วขึ้น ท่านจะมีโอกาสเรียกว่าไต่เต้าไปได้สูงสุดเท่าที่มีความสามารถทำได้ ถ้าโอกาสตรงนี้เปิด แต่ว่าคนที่อาจจะยังไม่เข้าใจก็จะมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงไม่ค่อยแน่ใจ บางคนก็คิดว่าจะย้ายไปอยู่ที่อื่นต่าง ๆ ผมขออนุญาตเรียนว่าตรงนี้อ่าไปตกใจนะครับ

๑๕๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิตา ๖๘/๒

ไม่ต้องย้ายไปไหนอยู่ที่เดิมทุกอย่างยังเหมือนเดิม เพียงแต่เราจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไป
 นะครับ ขั้นสุดท้ายต้องเรียนนะครับว่า บางท่านบอกผมว่ามหาวิทยาลัยนี้ต้องมีศาสตราจารย์
 ต้องมีรองศาสตราจารย์ แล้วเราจะเอาคนจากไหนมานะครับ ตัวอย่างได้บอกไว้แล้วว่าสมัยที่
 เราตั้งวิทยาลัยต่าง ๆ เราลองถอยกลับไปดูครับ เมื่อประมาณ ๑๐ กว่าปีก็มี ๒๐ กว่าปี
 ๓๐ กว่าปีก็มี สมัยก่อนเป็นอย่างไรรครับ ก็เริ่มลำบากเหมือนกันครับ แต่ว่าวันนี้จะเห็นชัดเจน
 ว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดัง ๆ ของเราหลายแห่งที่เป็นท็อป (Top) ของเรา ๒๔ แห่ง เมื่อสมัย
 ๑๐ - ๒๐ ปีที่แล้วก็แบบเดียวกันนะครับ เริ่มมาแบบไม่มีอะไรเหมือนกัน แต่ว่าสุดท้ายวันนี้
 ก็มีทุกอย่างครบเป็นที่นิยมของประชาชนชาวไทย แล้วก็เป็นที่นิยมของประเทศเพื่อนบ้าน
 เกือบทุก ๆ ประเทศที่อยู่รอบ ๆ เราทั้งหมดส่งมาเรียนหนังสือทั้งนั้นนะครับ ราชภัฏที่
 ท่านพูดถึง ๒ - ๓ ท่านนะครับ ผมก็อยากเรียนว่า วันนี้ต้องเปิดโอกาสให้เขาหน่อย เพราะว่า
 เป็นมหาวิทยาลัยแล้วทุกท่านก็ช่วยกันผ่านพระราชบัญญัตินี้ไป แล้วก็ต้องให้เวลานะครับ
 งบประมาณรัฐบาลก็พยายามจัดสรรให้มากขึ้นนะครับ แล้วก็ใช้วิธีการที่ว่าพยายามให้
 ท้องถิ่นนั้นเติบโต แต่ว่าการที่ท้องถิ่นจะเติบโตนี้ทุก ๆ เรื่องนี้ต้องอาศัยตัวมหาวิทยาลัยเอง
 เขาต้องเติบโตพัฒนา ไม่อย่างนั้นไม่รู้ว่าจะใครพึ่งใคร สมมุติว่าเราบอกว่าท้องถิ่นต้องเข้ามา
 ดูแลมหาวิทยาลัย ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยก็ต้องเอาผลที่ออกมาไปทำให้ท้องถิ่นพัฒนาขึ้น
 เพราะฉะนั้นตรงนี้การตั้งมหาวิทยาลัยแต่ละครั้งเป็นเรื่องของนโยบายและก็ยุทธศาสตร์
 หลัก ๆ นะครับ ผมอยากจะเรียนว่า ที่นครพนมเป็นยุทธศาสตร์ซึ่งหลายท่านได้พูดมาหมด
 ผมคงไม่ต้องพูดเลยนะครับว่ายุทธศาสตร์เรื่องประเทศเพื่อนบ้านอันสำคัญที่สุด เราได้เดิน
 ยุทธศาสตร์นี้มาเป็นเวลา ๓ ปี ปีที่ ๔ แล้วนะครับ กับประเทศเพื่อนบ้านที่ใกล้ ๆ ของเรา
 ๓ ประเทศ และได้เพื่อนบ้านที่อยู่ห่างไกลออกไป เช่น อย่างที่เรียกว่าประเทศใน
 จีเอ็มเอส (GMS) คือแม่โขง ก็จะมีจีน เวียดนาม เข้ามารวมด้วยนะครับ ก็กลายเป็นทั้งหมด
 ๖ ประเทศด้วยกัน เพราะฉะนั้นเราวันนี้ในความรู้สึกของภูมิศาสตร์ เราเป็นศูนย์กลาง
 ของการศึกษา และศูนย์กลางของหลาย ๆ เรื่องด้วยกัน แต่ว่าถ้าถามประเทศเพื่อนบ้านเรา
 เขาจะพูดทำนองเดียวกันว่าเรามีโอกาสสูงมาก เพราะฉะนั้นการที่เป็นศูนย์กลางการศึกษา
 วันนี้เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในเรื่องของเศรษฐกิจด้วย เพราะว่าเราสร้างคน สร้างมิตรไมตรี

๗

๑๕๖

ว. ๑๕ (ต. นิติบัญญัติ)

พินิตา ๖๘/๓

กับเพื่อนบ้านด้วยนะครับ หลายท่านบอกผมบอกว่า คิดเรื่องหน่วยกิตอย่าไปเอาเขาแพง
คิดเขาค้างหนึ่ง ต้องขอเรียนว่าตรงนี้รัฐบาลทำอยู่แล้วนะครับ ในเรื่องของราชภัฏเราได้มีการ
ให้เพื่อนบ้านเข้ามาเรียนเยอะมากเลย แต่ไม่ค่อยมีข่าว-----

๗/

- ๖๕/๑

๑๕๗

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๖๕/๑

แล้วก็ให้ทุน เช่น มาทำปริญญาโท ให้ทุนเขาเรียกว่าเป็นทิชชิง (Teaching) หรือเป็น รีเสิร์ช แอสซิสแทนต์ (Research assistant) คือให้ทุนเรียกว่าไม่ต้องใช้เงินเลยนะครับ ไม่ต้องเสียค่าหน่วยกิตเลย แล้วก็มากินอยู่ที่เมืองไทยแล้วก็จบปริญญาโทไป ไปเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองของเขาหลายคนด้วยกัน ตรงนี้ทำอยู่ ปัจจุบันรัฐบาลให้ทุนอุดมศึกษาประมาณ ๑๕๐ ทุนเลย ให้ทั้ง ๒ ฟาก หมายความว่าบางครั้งเราแลกเปลี่ยนเอนักเรียนไทย นักศึกษาไทย หรืออาจารย์ไทยไปประเทศเพื่อนบ้านเราก็ให้ทุนไปโดยรัฐบาลไทยเอง เวลาเดียวกันถ้าเป็นประเทศเพื่อนบ้านส่งนักศึกษาหรืออาจารย์มาประสานต่อเนื่องกันที่เมืองไทยมหาวิทยาลัยไหนก็ตาม ก็ใช้เงินรัฐบาลไทย วันนี้เรามีประมาณ ๑๕๐ ทุน ผมเพิ่งกลับจากต่างประเทศเพื่อนบ้าน ๒ วันที่แล้วนี้ ก็ได้มีโอกาสไปตกลงทำความเข้าใจกัน แล้วก็ทุกประเทศดีใจมาก เพราะฉะนั้นการตั้งนครพนมเป็นสเตทิจิ (Strategy) เป็นยุทธศาสตร์หลัก ๆ ก็คงจะทราบแล้วว่ายุทธศาสตร์ตรงนั้นหมายถึงอะไรบ้าง ก็คงไม่ใช่ประเทศเดียว อาจจะเป็นประเทศหลายประเทศ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงกันด้วยเส้นทางคมนาคมซึ่งกำลังสร้างอยู่ รวมทั้งจินตอนได้ด้วย อย่างนี้เป็นต้น ตรงนี้ก็เป็นสิ่งที่ผมขออนุญาตเรียนให้ทราบว่า ความยากลำบากในการเปิดพื้นที่นครพนมไม่มากเท่าไร แต่ว่าการบริหารเท่านั้นเองที่จะต้องเข้าไปจัดการให้เห็นชัดว่าเราจะเดินเครื่องกันอย่างไรบ้าง ด้วยเหตุนี้ ถึงจำเป็นที่จะต้องให้มีบทเฉพาะกาล ไม่ได้ตั้งอธิการบดีทันที คือมีบทเฉพาะกาลว่า บางท่านบอกว่าทำไมไม่เอาอธิการบดีบางท่าน ซึ่งมีอยู่ในที่นั่นแล้วเป็นเลขนะครับ ตรงนี้เราต้องการประสานงาน เพราะว่ามาจากหลายองค์กรด้วยกัน ถึงมอบให้ทาง สกอ. รักษาอยู่ แต่ไม่เกิน ๑ ปีนะครับ ก็จะพยายามทำงานให้เร็วที่สุด แล้วก็คิดว่ากระบวนการในการตั้งมหาวิทยาลัยอาจจะยุ่งยากบ้าง แต่ว่าทั้งหมดมีแผนอยู่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งถ้าผมมีโอกาสวันหลังจะขออนุญาตมารายงานให้ทราบอีกครั้งหนึ่งนะครับ ทั้งหมดนี้ก็ไม่ได้ตอบคำถามท่านทั้งหมด แต่อยากจะเรียนอีกประเด็นหนึ่งครับว่า การที่เราตั้งมหาวิทยาลัยตรงนี้มีหลายท่านเป็นห่วงว่าจะไปได้ช้า แต่กระบวนการใหม่การบูรรวมหรือหลอมรวมทั้งหมดนี้ เรานอกจากใช้องค์กรที่มีอยู่แล้วก็ตาม เรายังใช้แชร์ริสอร์ซ (Share resource) หมายความว่า อาจารย์ต่าง ๆ ในประเทศที่เก่ง ๆ ก็เข้าไปช่วยกัน ทั้งหมดนี้ทำให้ทาง สกอ. เข้าไปช่วยดู ก็เพราะว่าเราจะเอาอาจารย์

เข้าไปช่วยพัฒนาเร็ว มีการเทรน (Train) อาจารย์ แล้วมีการขอยืมอาจารย์ไปทั้ง ๒ แห่ง เพื่อให้สามารถที่จะตั้งตัวได้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้นะครับ ทั้งหมดนี้ก็เป็นหลักการหลัก ๆ ในการที่เราจะใช้แชร์ริตอร์ชของอาจารย์ ของบุคลากรที่เรามีอยู่แล้ว ประเทศไทยจะเห็นชัดว่าเรามีมหาวิทยาลัยเก่ง ๆ อยู่เยอะ ขณะเดียวกันความลำบากในชนบทก็มีอยู่มาก และยุทธศาสตร์ในการกระจายความเท่าเทียมของมหาวิทยาลัยไปจนถึงชนบทเป็นสิ่งที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่รัฐบาลถือว่าเป็นเรื่องร่วมกัน นอกจากประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ยุทธศาสตร์ในการกระจายความเจริญไปภูมิภาคก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากครับ ในเรื่องของ ปวช. ปวส. ผมยกตัวอย่างนะครับ อย่างสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วันนี้เขาเป็นมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว ตอนนี้มีชื่อเสียงพอสมควร ก็เป็น ๑ ใน ๒๔ มหาวิทยาลัยของเราที่มีชื่อเสียงนะครับ วันนี้ก็ยังเปิดสอน ปวช. ปวส. อยู่ เป็นวิทยาลัยอยู่ในนั้น เพราะฉะนั้นนครพนมหรือนครราชสีมาไม่ต้องกลัวว่าเราจะไม่มี ปวช. หรือ ปวส. เราก็เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการต่อเนื่อง แล้วก็ในการผลิต ปวส. ปวช. หรือช่างเทคนิคของเราเป็นความสำคัญของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ตรงนี้เราไม่สามารถที่จะบอกว่าจบแล้วจะหายไปทั้งหมดนะครับ จริง ๆ ไม่หายไป เพียงแค่ปรับเปลี่ยนชื่อใหม่ แต่กระบวนการรายละเอียดข้างในยังอยู่ทุกอย่างครบถ้วน ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตใช้เวลาเท่านี้ก่อนนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาคัดค้าน เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรคัดค้าน ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ผมขอปิดการลงคะแนนนะครับ นับคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

พ.

๑๕๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อังคาร ๒๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติที่ประชุมคณะกรรมาธิการ เห็นด้วย ๘๒ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน ขาดออกเสียง ๑ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๑ คะแนน เป็นอันว่า
ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาและรับ
เชิญสมาชิก ที่จะเสนอจำนวนกรรมาธิการรับ เชิญครับ

นางสุนีย์ อินฉัตร (ศรีสะเกษ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ดิฉัน สุนีย์ อินฉัตร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ ดิฉันขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการ
วิสามัญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนก่อนครับ

นางสุนีย์ อินฉัตร (ศรีสะเกษ) : จำนวน ๒๕ ท่านค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกฯ ท่านใดเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่า ๒๕ ท่านนะครับ เชิญเสนอรายชื่อครับ

นางสุนีย์ อินฉัตร (ศรีสะเกษ) : รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

๑. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
๒. นายสุริยน ภูมิรัตนประพิณ
๓. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ่นสำราญ
๔. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๕. นายวิญญู อุพารกุล

๗/

๖. นายแคล้ว นรปติ
๗. นายบุญทัน ดอกไรสง
๘. นายโกเมศ ทิมธนานนท
๙. นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
๑๐. นายสนิท กุลเจริญ
๑๑. นางบัวล้อม พูลลาภ
๑๒. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๑๓. นายวีรพร สิทธิธรรม
๑๔. พันเอก สมคิด ศรีสังคม
๑๕. นายวิทยา มะเสนา
๑๖. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น
๑๗. นายพา อักษรเสือ
๑๘. นายอมร นิลเปรม
๑๙. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ
๒๐. นางเดือนใจ ดีเทศน์
๒๑. นายคำพันธ์ ป้องปาน
๒๒. นายสมัย สมแสน
๒๓. นายรัชชัย เมืองนาง
๒๔. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๒๕. นายรังสรรค์ กระจ่างตา

ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทธรศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกฯ จะเสนอรายชื่อเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๗

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
นครพนม พ.ศ. จำนวน ๒๕ ท่าน

๑. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
๒. นายสุริยน ภูมิรัตนประพิณ
๓. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ๋นสำราญ
๔. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๕. นายวิญญู อุพารกุล
๖. นายแคล้ว นรปติ
๗. นายบุญทัน ดอกไธสง
๘. นายโกเมศ ทิมชนานนท์
๙. นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
๑๐. นายสนิท กุลเจริญ
๑๑. นางบัวล้อม พูลลาภ
๑๒. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๑๓. นายวีรวัชร สิทธิธรรม
๑๔. พันเอก สมคิด ศรีสังคม
๑๕. นายวิทยา มะเสนา
๑๖. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น
๑๗. นายพา อักษรเสื่อ
๑๘. นายอมร นิลเปรม
๑๙. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ

ญ.

๒๐. นางเดือนใจ คีเทศน์

๒๑. นายคำพันธ์ ป้องปาน

๒๒. นายสมัย สมแสน

๒๓. นายรัชชัย เมืองนาง

๒๔. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๒๕. นายรังสรรค์ กระจำตา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เวลาในการแปรญัตติครั้ง เชิญท่านพรหมจารีรับ
นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : แปรญัตติตามข้อบังคับฯ
๗ วัน ค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๗ วัน นะครับ ถือว่า
จบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๓ นะครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๗

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

มติสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๐๕๕๕

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ 49
วันที่ 22 ก.ย. 2547
เวลา 11.30 น.

๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อให้นำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ร.ร. - [Signature]

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่.....๓๐...../๒๕๔๗.....

วันที่.....๒๐...../ก.ย...../๔๗.....

เวลา.....๑๖.๐๐.....น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๕๕๑ / 47. วันที่ 20 / 9 / 47.

เวลา 12.00 น. ถึง ๑๖.๐๐ น.

สำนักการประชุม

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

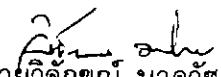
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

(นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. (นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก และนายพงษ์พิข รุ่งเป้า เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. (นายตรีพล เจาะจิตต์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้
สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการ
ได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพ
ทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๙ แห่ง ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม
วิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการ
ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษา
มีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัช เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุผล

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงสถานะของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลให้เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และปรับปรุงโครงสร้าง ระบบการบริหารงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบัน ให้สามารถดำเนินกิจการได้โดยอิสระ มีความคล่องตัวและมีเสรีภาพทางวิชาการมากขึ้น เพื่อให้ตอบสนองความต้องการด้านวิชาการแก่ชุมชนได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายระวิง เนตรโพธิ์แก้ว กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐ
ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการได้โดยอิสระสามารถ
พัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้
การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพ
และเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ การสอน
การวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ การจัดการศึกษาตลอดชีวิตด้านวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสีงแวดล้อม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๙ แห่ง ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยกำหนดให้ส่วนราชการต่างรวมกลุ่มเป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคล เพื่อทำหน้าที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงให้สอดคล้องกับสภาพภูมิภาคที่เน้นการปฏิบัติ การสอน การวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ การจัดการศึกษาตลอดชีวิตด้านวิชาชีพให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสีงแวดล้อมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายตรีพล เจาะจิตต์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยี

ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒

(โปรดพิมพ์)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้

"สภาวิชาการ" หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตาม

พระราชบัญญัตินี้

"วิทยาเขต" หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๙ แห่ง ดังนี้

- (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- (๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
- (๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- (๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- (๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- (๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- (๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจ ออกกฎกระทรวง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์
ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ
ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จ
อาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก
- (๗) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการ
ตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการ
เป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

(โปรดพลิก)

วิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
ฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๘ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ
สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือ
ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน
ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง
หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร
ชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล
หรือใช้ประโยชน์

(๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากการให้บริการ และการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการในมหาวิทยาลัย

รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อขายหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายใต้วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) อธิการบดี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

(โปรดพลิก)

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คนบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้เลือก ตลอดจนหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓)

(๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓)

(๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมิได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบาย และอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) กำกับมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๖) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะสถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๗) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(โปรดพลิก)

- (๘) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง และสถาบันอื่นเข้าสมทบ หรือการยกเลิกการสมทบ
- (๙) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ
- (๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และกรรมการสภาวิชาการ
- (๑๑) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
- (๑๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย
- (๑๓) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย
- (๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
- (๑๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้
- (๑๖) ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย
- (๑๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดี เป็นประธานสภาวิชาการ
- (๒) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นรองประธานสภาวิชาการ
- (๓) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันเพื่อการวิจัย และผู้อำนวยการวิทยาลัยถ้ามี

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย

(๕) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก

โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาวิชาการตาม (๔) และ (๕)

ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ และอาจแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๙ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๐ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การวัดผล การศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวมและการยกเลิกสาขาวิชาต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาเสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) ส่งเสริมการวิจัยและการบริการทางวิชาการที่สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัย

และความต้องการของชุมชน

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๑ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย แต่ละแห่ง และอาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๒ อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรคหนึ่ง

(โปรดพลิก)

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่
อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทิน
หรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) สภามหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือหย่อนความสามารถ มติของสภามหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมด

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติ
ตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติ
ตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี พ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๓ อธิการบดีและรองอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอน
หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น
ที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสามปี หรือดำรง
ตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด
ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหาร
มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๒๔ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย
- (๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาและอาจารย์พิเศษ
- (๕) รายงานเกี่ยวกับกิจการและการดำเนินการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๖) ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาและกิจการนักศึกษา
- (๗) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน รวมทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
- (๘) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๖ ในวิทยาเขต ให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

(โปรดหลีก)

มาตรา ๒๗ ในวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมให้วิทยาเขตดำเนินภารกิจให้สอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย และแผนพัฒนาตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
- (๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี
- (๓) เสนอแนะการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในวิทยาเขตต่อสภาวิชาการ
- (๔) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต
- (๕) พิจารณาวางระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๖) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีและจัดทำรายงานผลการดำเนินการของวิทยาเขตเสนอต่ออธิการบดี
- (๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต
- (๘) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๙ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรคสอง

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรคสอง และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งคนบดีให้นำมาตรา ๒๒ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนคนบดีให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
เมื่อคนบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคนบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๐ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วย คนบดีเป็นประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ ในคณะ ให้มีคนบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคนบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คนบดีมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคนบดี และรองคนบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย คนบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนพัฒนาของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๓) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอ

ต่อสภามหาวิทยาลัย

(โปรดพลิก)

- (๔) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๕) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม งานทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และงานรักษาสีงแวดล้อม
- (๖) ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของคณะ
- (๗) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ
- (๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ หรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาให้อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ โดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาโดยคำแนะนำของคณบดี

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามวรรคสอง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ในสถาบันหรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก และรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ในสถาบันหรือสำนัก ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบันหรือสำนักแล้วแต่กรณี องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบันหรือคณะกรรมการประจำสำนัก และการจัดระบบบริหารงานในสถาบันหรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ดำเนินการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำความในมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัย ให้นำความในมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(โปรดพลิก)

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อธิการบดี จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาหรือ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี เฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจและหน้าที่ เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ถูกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด เป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจและ หน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

หมวด ๓

ความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากร

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันของ มหาวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการอธิการบดี ประกอบด้วย อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทุกแห่งเป็นกรรมการ

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการ อีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

การประชุมของคณะกรรมการอธิการบดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการอธิการบดี กำหนด

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการอธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการศึกษา การร่วมมือด้านวิชาการและ การใช้ทรัพยากรร่วมกันของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๒) จัดให้มีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันในการปฏิบัติการกิจ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๓) จัดให้มีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกับสถาบันอาชีวศึกษาทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน ในการให้ความร่วมมือด้านวิชาการและการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญา โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๔) กำหนดแนวทางในการแสวงหาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกับชุมชนองค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) แต่งตั้งคณะทำงานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอธิการบดี

หมวด ๔

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๓ คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔๕ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็น คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์พิเศษโดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.

ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)

รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.

รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๕
ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๘ ปริญญามีสามชั้น คือ
ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย
การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร
ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
ได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๕๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด
ภายหลังที่ได้รับปริญญาโทแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด
ภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรใน
สาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

(โปรดพลิก)

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่ง ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้น มิได้

ชั้น สาขาของปริญญาเกิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็นเครื่องหมาย แสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือคณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไข อย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดใช้ตรา สัญลักษณ์ ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดง ด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต

อนุสัญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีตำแหน่ง หรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัดดูหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน สิทธิ ภาระผูกพันทั้งปวง ข้าราชการ ลูกจ้าง อัตรากำลัง เงินงบประมาณ และรายได้ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามรายการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไป จนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(โปรดพลิก)

มาตรา ๕๘ ให้ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงมีอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามมาตรา ๕ ประกอบด้วยส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จังหวัดปทุมธานี และวิทยาเขตปทุมธานี

(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วย วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

(๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ประกอบด้วย วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี วิทยาเขตจันทบุรี และคณะเกษตรศาสตร์บางพระ จังหวัดชลบุรี

(๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพนิชัยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ

(๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ วิทยาเขตศาลายา และวิทยาเขตวังไกลกังวล

(๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตน่าน วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตตาก วิทยาเขตพิษณุโลก และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง

(๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา วิทยาเขตนครศรีธรรมราช วิทยาเขตศรีวิชัย จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง จังหวัดตรัง

(๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสูกี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา และวิทยาเขตสุพรรณบุรี

(๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา วิทยาเขตสุรินทร์ วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาเขตกาฬสินธุ์ วิทยาเขตสกลนคร และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดที่ตั้งของสำนักงานมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน อปนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย อปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่ง แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน และรองผู้อำนวยการสำนักของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันและผู้อำนวยการสำนักตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๖๒ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

(โปรดพลิก)

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการประจำคณะ
คณะกรรมการประจำสถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนักของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำ
สถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนักตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาเขตตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู
และประธานกรรมการ และกรรมการบริหารวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามประกาศสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตและคณะกรรมการ
ประจำวิทยาเขตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เว้นแต่กรณียังไม่มีกรอบกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘
ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นรองประธาน
สภาวิชาการ รองอธิการบดี คณบดี และคณาจารย์ประจำซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจำนวนหกคนเป็นกรรมการ
สภาวิชาการ และผู้อำนวยการสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบเป็นเลขานุการสภาวิชาการ ทำหน้าที่
สภาวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง
สภาวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน
หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีอธิการบดี
เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตาม
มาตรา ๒๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ทำหน้าที่รักษาการ
ในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง
ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เว้นแต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง
เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี

มาตรา ๖๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไป
ตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๘ ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ
และระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ประกาศและระเบียบ
ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการ อำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่ง หรือหน่วยงาน
ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลนี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
วุฒิสภา

พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ.
(ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๙)

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๑๙ / (ร๕๕)

วุฒิสภา

ถนนอุททองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จำนวน ๑ ชุด

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ต่อมาที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙ วันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา พิจารณาการศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ ซึ่งกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายผ่อง เล่งอี้	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายรงค์ วงษ์ขันธุ์	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการศึกษา
๓. นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการศิลปะและวัฒนธรรม
๔. นายวิทยา มะเสนา	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๕. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการอุดมศึกษา
๖. นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์	รองประธานคณะกรรมการ ด้านการอาชีวศึกษา
๗. นายณรงค์ นุ่นทอง	เลขาธิการคณะกรรมการ
๘. นายพา อักษรเสือ	โฆษกคณะกรรมการ
๙. นายกมล มั่นนาคดี	
๑๐. นายคำพันธ์ ป้องปาน	
๑๑. นายชุมพล ศิลปอาชา	
๑๒. นายสมเกียรติ ศรลัมพ์	

๑๓. นายสมควร จิตแสง

๑๔. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๑๕. นายอุมาร์ ตอยิบ

บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ

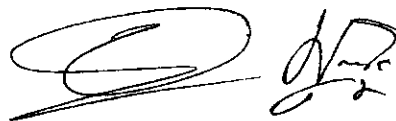
ผ่อง เล่งอี้

(นายผ่อง เล่งอี้)

ประธานคณะกรรมการการศึกษา

ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวจุฑามาศ พุทธิงกุโร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษาฯ

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๙๒๑๗-๘

โทรสาร ๐ ๒๔๓๑ ๙๒๐๙

กวี

ร่าง

กวี

พิมพ์

จุฑามาศ / กวี

ทาน

รายงานการพิจารณาการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๘

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าว ต่อมาที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา พิจารณาการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๘

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ในการดำเนินการพิจารณาการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว คณะกรรมการได้มีมติมอบหมายให้คณะอนุกรรมการการอุดมศึกษา พิจารณาการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ซึ่งอนุกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

ที่ปรึกษาอนุกรรมการ

๑. นายบุญทัน ดอกไธสง
๒. พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์
๓. นายชุมพล ศิลปอาชา
๔. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๕. นายทองอินทร์ วัฒนวิเศษ
๖. นายภาวิช ทองโรจน์
๗. นายสุชาติ เมืองแก้ว
๘. นายสุรชาติ หนองคาย
๙. นายพรชัย อรรถกานนท์
๑๐. นายวันชัย วัฒนศัพท์
๑๑. นายไพฑูรย์ สีนลรัตน์
๑๒. นางนลินี ทวีสิน
๑๓. พันเอก(พิเศษ)หญิงจันทิมาพร พรพิบูลย์
๑๔. นายนิคม ทาแดง
๑๕. นางสุกัญญา สุตบรรพต
๑๖. นางสันทิตา วิชาวุธ

อนุกรรมการ

๑. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายพา อักษรเสือ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นายณรงค์ นุ่นทอง	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๔. นางจันทร์จิรา วงษ์ขมทอง	อนุกรรมการ
๕. นายพลสิทธิ หนูชูชัย	อนุกรรมการ
๖. นายเปื้อน กิจรัตน์ภร	อนุกรรมการ
๗. นายชัยยงค์ พรหมวงศ์	อนุกรรมการ
๘. นายประดิษฐ์ ฉัตรจรัสกุล	อนุกรรมการ
๙. นายสิงห์ทอง บัวชุม	อนุกรรมการ
๑๐. นายสุพิทย์ กาญจนพันธุ์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางสาวมาลัย ม่วงประเสริฐ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. นางสาวเอนกนัน นันตะกุ่ม	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นางสาวจุฑามาศ พุทธังกูโร	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นายกวี จันทจิราภา	ผู้ช่วยเลขานุการ

**๒. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นางสาวจุฑามาศ พุทธังกูโร ผู้อำนวยการกลุ่มงาน
กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ดำเนินการ ๓ ทำหน้าที่เป็น
ผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม**

๓. ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อสังเกตและความเห็นเฉพาะรายมาตรา

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

มาตรา ๗

คณะกรรมการฯ แสดงความเห็นว่า ควรมีการแก้ไขความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอนทำการวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก”

เหตุผล เนื่องจากคำว่า“วิชาชีพ”เป็นคำที่มีความหมายกว้าง แต่คำว่า“อาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา” (Vocational and Technical Education) เป็นคำที่ใช้ควบคู่กัน และเพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.๒๕๑๘

หมวด ๒ การดำเนินการ

มาตรา ๑๘

คณะกรรมการฯ ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความใน (๓) และ (๕) ของมาตรา ๑๘ ดังนี้

๑. ความใน (๓) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งเลือกจากคณบดีและผู้อำนวยการสถาบัน ควรให้ผู้แทนคณะและวิทยาลัย อย่างน้อยคณะและวิทยาลัยละ ๑ คน ซึ่งเป็นคณบดี และผู้อำนวยการ ไม่ใช่ตัวแทนที่เลือกกันเอง เพราะแต่ละคณะและวิทยาลัย จะต้องดูแลวิชาการ ของคณะหรือวิทยาลัยของตนเอง และคณาจารย์ผู้ได้รับโปรดเกล้าฯ เป็นศาสตราจารย์ประจำ ควรเป็นกรรมการ สภาวิชาการโดยตำแหน่งทุกคน

๒. ความใน (๕) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ควรแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก เพราะสภาวิชาการเป็นเรื่องภายในของมหาวิทยาลัย กรณีที่ต้องการประสบการณ์ ความรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ จากบุคคลภายนอก ก็อาจตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมาเป็นคณะกรรมการต่างๆ นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่อยู่ในสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๖ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ในการส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติด้วย

มาตรา ๒๐

คณะกรรมการฯ มีความเห็นควรแก้ไขและเพิ่มความในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๐ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาและเสนอระบบจัดการศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่ส่งระดับชั้นหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินการศึกษา การวิจัย การวัดผลสัมฤทธิ์ และการประกันคุณภาพการศึกษา เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวมและการยกเลิกสาขาวิชาต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

(๓/๑) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.) รองศาสตราจารย์ (รศ.) และศาสตราจารย์ (ศ.) ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาเสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔/๑) พิจารณาเสนอร่างข้อบังคับ ระเบียบต่อสภามหาวิทยาลัย และให้ความเห็นชอบประกาศและกฎเกณฑ์ต่างๆที่เกี่ยวกับวิชาการ

(๕) ส่งเสริมการวิจัยที่สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยและความต้องการของชุมชน

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ"

เหตุผล ๑. กรณีแก้ไขความใน(๑) เนื่องจากสภาวิชาการควรพิจารณาและให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรต่อสภามหาวิทยาลัย ไม่ใช่เพียงพิจารณาเกณฑ์ในการจัดเท่านั้น

๒. กรณีเพิ่มความเป็น (๓/๑) และ (๔/๑) เนื่องจากสภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ในการกำกับดูแลคุณภาพทางวิชาการ ดังนั้น ควรต้องมีอำนาจในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.) รองศาสตราจารย์ (รศ.) และศาสตราจารย์ (ศ.) ต่อสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งพิจารณาเสนอร่างข้อบังคับ และระเบียบต่อสภามหาวิทยาลัย และให้ความเห็นชอบประกาศและกฎเกณฑ์ต่างๆที่เกี่ยวกับวิชาการ

๓. กรณีแก้ไขความใน (๖) เนื่องจากการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะต่างๆ มิได้กำหนดให้ผู้ใดมีอำนาจแต่งตั้ง หากมอบอำนาจให้อธิการบดีเพียงผู้เดียวในการแต่งตั้ง อาจนำไปสู่การแต่งตั้งพวกพ้องเป็นกรรมการ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาต่อมหาวิทยาลัย

๔. คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ขอรายงานผลการ
พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

(นายผ่อง เล่งอี้)

ประธานคณะกรรมการการศึกษา
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

มาตรา ๑

๑

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยี

ราชมงคล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๔

(๒) พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยี

ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตาม

พระราชบัญญัตินี้

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๙ แห่ง ดังนี้

- (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- (๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคกลาง
- (๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออก
- (๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคใต้
- (๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคเหนือ
- (๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- (๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจ ออกกฎกระทรวง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอนทำการวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จ อาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) สำนักงานวิทยาเขต

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย

(๔) คณะ

(๕) สถาบัน

(๖) สำนัก

(๗) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันส่งเสริม
วิชาการชั้นสูงอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา
การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงที่เข้าสมทบ
ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล
หรือใช้ประโยชน์

(๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์
จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น
รวมทั้งจัดหารายได้จากการให้บริการ และการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการใน
มหาวิทยาลัย

รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เบี่ยงปรับที่เกิดจากการดำเนินการตาม
วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเบี่ยงปรับที่เกิดจากการผลิตสัญญาการศึกษา และเบี่ยงปรับที่เกิดจาก
การผลิตสัญญาการซื้อขายทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้อง
นำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มา
โดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็น
ที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์
ภายใต้วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้
กำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข
ดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ
จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒ การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) อธิการบดี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีสองคน คณบดีสามคน และผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหนึ่งคน

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้เลือก ตลอดจนหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓)

(๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓)

(ค.) หรือ (ง) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓)

(ง) และ (ข) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมิได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบาย และอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอนทำการวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่องๆ ไปก็ได้

(๓) กำกับมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐาน
ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๖) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก สำนักงานวิชาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะสถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๗) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๘) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง และสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบ หรือการยกเลิกการสมทบ

(๙) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๐) พิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และกรรมการสภาวิชาการ

(๑๒) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๓) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัย และการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณา และเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดี เสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ก็ได้

(๑๖) ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย

(๑๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด

โดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานสภาวิชาการ

(๒) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นรองประธานสภาวิชาการ

(๓) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งเลือกจากคณบดีและผู้อำนวยการสถาบัน

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย ที่ดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๕) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาวิชาการตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ และอาจแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๙ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๐ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การวัดผล การศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวมและการยกเลิกสาขาวิชาต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
- (๔) พิจารณาเสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๕) ส่งเสริมการวิจัยที่สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยและความต้องการของชุมชน
- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๑ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง และอาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๒ อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) สภามหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ มติของสภามหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมด

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี พ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๓ อธิการบดีและรองอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใด หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสามปี หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๒๔ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย
- (๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และอาจารย์พิเศษ
- (๕) รายงานเกี่ยวกับกิจการและการดำเนินการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๖) ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาและกิจการนักศึกษา
- (๗) จัดหารายได้และทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจของมหาวิทยาลัย
- (๘) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน รวมทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
- (๙) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป
- (๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๖ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๗ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี
- (๒) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต
- (๓) พิจารณาเสนอการออกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดีและวางระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๔) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีของส่วนราชการต่าง ๆ ของวิทยาเขตต่ออธิการบดี
- (๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๙ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งคณบดีให้นำมาตรา ๒๒ วรรคสอง และ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนคณบดีให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๐ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำ บัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดี มอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดี และ รองคณบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็น ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงาน ในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนพัฒนาของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๓) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอ ต่อสภามหาวิทยาลัย

- (๔) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๕) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม งานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และงานรักษาสีงแวดล้อม

- (๖) ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะ
- (๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและ หน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ

- (๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ หรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาให้ออธการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ โดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับคณบดี และให้ออธการบดีมีอำนาจถอดถอนหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาโดยคำแนะนำของคณบดี

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามวรรคสอง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ในสถาบันหรือสำนักหนึ่ง ให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก และรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ในสถาบันหรือสำนักแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบันหรือคณะกรรมการประจำสำนัก และการจัดระบบบริหารงานในสถาบันหรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำความในมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัย ให้นำความในมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา ยานาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

หมวด ๓

ความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากร

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันของมหาวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการอธิการบดี ประกอบด้วย อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทุกแห่งเป็นกรรมการ

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

การประชุมของคณะกรรมการอธิการบดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการอธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการอธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการศึกษา การร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๒) จัดให้มีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๓) จัดให้มีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกับสถาบันอาชีวศึกษาทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน ในการให้ความร่วมมือด้านวิชาการและการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญา

(๔) กำหนดแนวทางในการแสวงหาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกับชุมชน องค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) แต่งตั้งคณะทำงานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอธิการบดี

หมวด ๔

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๓ คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษโดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.

ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ)

รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.

รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)

หมวด ๕

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๗ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๘ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใด ได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาเอกแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาโทแล้ว

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

(๔) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๕) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่นักบุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้น มิได้

ชั้น สาขาของปริญญาเกิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมิวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมิวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสมิวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดใช้ตรา สัญลักษณ์ ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีตำแหน่ง หรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนงดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน สิทธิ ภาระผูกพันทั้งปวง ข้าราชการ ลูกจ้าง อัตรากำลัง เงินงบประมาณ และรายได้ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามรายการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไป จนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๗ ให้ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามมาตรา ๕ ประกอบด้วยส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วย วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ ในระยะเริ่มแรกให้วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโขติเวช วิทยาเขตพัฒนวิทยาการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ ในระยะเริ่มแรกให้วิทยาเขตเทเวศร์เป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคกลาง ประกอบด้วย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จังหวัดปทุมธานี และวิทยาเขตปทุมธานี ในระยะเริ่มแรกให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จังหวัดปทุมธานีเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา วิทยาเขตสุรินทร์ วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาเขตกาฬสินธุ์ วิทยาเขตสกลนคร และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร ในระยะเริ่มแรกให้วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมาเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออก ประกอบด้วย วิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี วิทยาเขตจันทบุรี และคณะเกษตรศาสตร์บางพระ จังหวัดชลบุรี ในระยะเริ่มแรกให้วิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี เป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคใต้ ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา วิทยาเขตนครศรีธรรมราช วิทยาเขตศรีวิชัย จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง จังหวัดตรัง ในระยะเริ่มแรกให้วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลาเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคเหนือ ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตน่าน วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตเชียงราย วิทยาเขตตาก วิทยาเขตพิษณุโลก และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง ในระยะเริ่มแรกให้วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่เป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตศิลปกรรม จักรวรรดิ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตศาลายา และวิทยาเขตวังไกลกังวล ในระยะเริ่มแรกให้วิทยาเขตเพาะช่างเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย วิทยาเขตนนทบุรี วิทยาเขตจักรพงษ์วนารมย์ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา และวิทยาเขตสุพรรณบุรี ในระยะเริ่มแรกให้วิทยาเขตนนทบุรีเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน อุปนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกอุปนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่ง แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก และรองหัวหน้าภาควิชาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันและผู้อำนวยการสำนักตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๖๑ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๖๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนักของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนักตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาเขต ประธานกรรมการ และกรรมการบริหารวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตและคณะกรรมการประจำวิทยาเขตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ กรณียังไม่มีกรออกกฎกระทรวง จัดตั้งส่วนราชการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ ให้สภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่ง ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นรองประธานสภาวิชาการ คณบดี และผู้ช่วยอธิการบดีซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจำนวนห้าคนเป็นกรรมการสภาวิชาการ และให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการและทดสอบ เป็นเลขานุการสภาวิชาการ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล แต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตาม มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่รักษาการใน ตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคกลางให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตาม พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไป ตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๗ ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับซึ่ง ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการ อำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่ง หรือหน่วยงาน ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลนี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๗๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๔๑ และเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งต้องพิจารณาให้เสร็จ
ภายใน ๓๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาอีก ๒๓ วัน เชิญท่านเลขาธิการอ่านบันทึกหลักการ
และเหตุผล เชิญเลยครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษา
ของรัฐดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็น
ของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ
สภาสถานศึกษา ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๕ แห่ง

ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ครับ เนื่องจากมีคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ได้รับมอบหมายให้ศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ะครับ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ เชิญผู้แทนท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในนามของ คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ทางคณะกรรมการ การศึกษาฯ ได้มอบหมายให้อนุกรรมการการอุดมศึกษาได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ ล่วงหน้าตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ คณะอนุกรรมการได้มีข้อสังเกตไว้ในบางมาตรา เอกสารได้นำแจกให้กับเพื่อนสมาชิกฯ เล่มสี่ชมพูนะครับ ผมคงไม่ลงรายละเอียดมากนัก นะครับ เราให้ข้อสังเกตในมาตรา ๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ นะครับ ๓ มาตรา แล้ว นอกจากนั้นทางคณะกรรมการ อันนี้ที่ผมเรียนไปแล้วหมายถึงที่อนุกรรมการ ได้ศึกษามา ทางคณะกรรมการก็ได้ให้ข้อสังเกตว่า ในมาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัย ของราชมงคล ทำไม่ถึงดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นะครับ ที่อื่นส่วนมากเขา ๔ ปี มาตรา ๒๒ อธิการบดีให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยการสรรหาตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย ซึ่งของที่นี่จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของ สภามหาวิทยาลัย จึงไม่เหมือนกัน อันนี้สรรหา อันโน้นให้เป็นอำนาจของสภาเป็นผู้เสนอ เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนะครับ แล้วก็ที่น่าสนใจก็คือ ในมาตรา ๔๑ ได้กำหนดให้มี

๑๖๕

ว.๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๗๑/๔

คณะกรรมการอธิการบดี แล้วก็กำหนดภารกิจหน้าที่ไว้ในมาตรา ๔๒ ตรงนี้ก็เป็น
เรื่องใหม่ คือมีคณะกรรมการอธิการบดี เพราะว่าอันนี้มีหลายมหาวิทยาลัย เพื่อให้การจัด
การศึกษาได้สอดคล้องกัน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน -----

- ๓๒/๒

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือว่า ในมหาวิทยาลัย ๒ ฉบับที่ผ่านมาก็คือ นราธิวาส ราชนครินทร์และนครพนมนั้นมีของใหม่ ๆ เกิดขึ้นนะครับ เช่น ให้มีการประเมิน การปฏิบัติงานของอธิการบดีโดยสภามหาวิทยาลัยเมื่ออธิการบดีทำงานได้ครึ่งเทอมคือ ๒ ปี ก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตไปถึงคณะกรรมการวิสามัญว่า ตรงนี้น่าสนใจที่จะเพิ่มเติมในกฎหมายนี้หรือไม่ แล้วก็อีกประการหนึ่งที่กฎหมาย ๒ ฉบับที่เพิ่งผ่านมานั้น ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ แล้วก็เป็นการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการที่จะเข้ามาดูแลในเรื่องการจัดการศึกษาของ มหาวิทยาลัยที่อยู่ในท้องถิ่น อันนี้ก็ฝากไว้ สำหรับในมาตรา ๕๕ ที่ให้มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลตามมาตรา ๕ ประกอบด้วยส่วนราชการดังต่อไปนี้ ก็คือเอาหลาย ๆ ราชมงคลมารวมกันก็ตั้งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งไม่เหมือนราชภัฏ ราชภัฏยกทีเดียว เป็นมหาวิทยาลัยหมดทั้ง ๔๐ กว่าแห่ง แต่ที่นี้เอามารวม เช่น (๑) บอกว่ามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีประกอบด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจังหวัดปทุมธานี และวิทยาเขตปทุมธานี แล้วก็ที่อยู่ในกรุงเทพฯ ก็มีชื่อหลาย ๆ อย่างท่านประธานฯ ครับ ราชมงคลกรุงเทพ ราชมงคลพระนคร ราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่น่าสังเกตก็คือว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกประกอบด้วยวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารดและ วิทยาเขตอุเทนถวาย ๒ สถาบันนี้อยู่ในกรุงเทพมหานครนะครับ ทำไมไม่มารวมกับสถาบัน ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็นราชมงคลพระนครหรือรัตนโกสินทร์อะไรก็ได้ ทำไมไปเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จะบอกว่าสอนคล้ายคลึงกัน ก็ไม่ใช่ครับ เพราะตะวันออกวิทยาเขตบางพระเขาสอนทางเกษตร จันทบุรี อะไรต่าง ๆ เปิดสอนทางเกษตร แต่อุเทนถวายเรารู้จักกันอยู่ว่าสอนทางช่างก่อสร้างและจักรพงษ์ ภูวนารดก็เหมือนกัน ไม่ได้เปิดสอนเหมือนวิทยาเขตบางพระ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ขอฝาก เป็นข้อสังเกตไว้ และถ้า ๔ พณฯ รัฐมนตรีจะได้ชี้แจงเหตุผลก็จะเกิดประโยชน์ต่อสภาแห่งนี้ และต่อคณะกรรมการวิสามัญซึ่งจะพิจารณากฎหมายนี้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เดียวท่านสมาชิกฯ ที่จะอภิปรายนะครับ ผมดูท่านที่แจ้ง ความจำนงค์หนึ่งนะครับ ๔ ท่านนะครับ ท่านกัญญา ท่านปรีดี ท่านมนตรี คอกเตอร์วิทยา นะครับ เชิญท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์ ก่อนครับ เชิญครับ

๑๖๓

ว.๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรณิคย์ ๗๒/๒

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี กระผมเองเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในกระบวนการ ๓ ฉบับ
 ที่ส่งเข้าพิจารณาในสภานี้เป็นสถาบัน เป็นมหาวิทยาลัยที่พร้อมมากที่สุดในการที่จะ
 ไม่ใช่แค่ปรับฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยขั้นครีบ พร้อมที่สุดที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเต็มรูป
 ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพราะความจริงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็น
 มหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์อยู่แล้วนับแต่เปลี่ยนชื่อเมื่อปี ๒๕๓๒ แล้วก็นับแต่ก่อตั้งรวมกันเป็น
 สถาบันอุดมศึกษา ในขณะที่เดียวกันก็สอนระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษาด้วยตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ----

- ๗๓/๑

ในขณะนี้สถาบันราชมณฑลมีหน่วยราชการที่ทำหน้าที่เป็นวิทยาเขตอยู่ถึง ๓๕ วิทยาเขต
ทั่วทั้งประเทศ ทุกภาคของประเทศไทย ในขณะที่มีคณะวิชาที่เปิดสอนอยู่ถึง ๑๕ คณะวิชา
สถาบันมีหน่วยราชการของมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่เหมือนกับเป็นวิทยาเขตกลาง
เป็นศูนย์กลางของสถาบันอยู่ที่คลอง ๖ จังหวัดปทุมธานี ในขณะที่กำลังเปลี่ยนแปลง
เพื่อที่จะเป็นมหาวิทยาลัยหลาย ๆ มหาวิทยาลัยรวม ๕ แห่งนี้ มหาวิทยาลัยก็มีความพร้อมมูล
ด้วยประการทั้งปวง ซึ่งกระผมใคร่ขอโอกาสที่จะกราบเรียนแต่เพียงโดยย่อที่สุดว่า
มีความแตกต่างจากการรวมกันก่อตั้งควมรวมเป็นมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยอีก
หลายแห่งที่ผ่านมา ลักษณะที่คล้ายคลึงประการหนึ่งก็คือ การที่มีพระราชบัญญัติตั้ง
มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ผ่านพ้นไปแล้วเมื่อไม่นานนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตัวอย่างที่
เรากำลังเป็นห่วงกังวลกันอยู่มากในขณะนี้คือการที่มหาวิทยาลัยจะมีโอกาสเปิดสอนวิชาการ
ที่อยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือไม่ และความพยายามของกระทรวงศึกษาธิการที่จะทำ
ให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นศูนย์กลางของการศึกษาทางวิชาชีพเฉพาะ และเน้นไปในทาง
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นจะเป็นไปได้เพียงใด กระผมขอยกตัวอย่างเพียง
๓ - ๔ ประการ จากทั้งหมด ๕ มหาวิทยาลัยนี้ะครับว่าปัจจุบันที่ศูนย์กลางชั้นูรณีนนั้นมี
นักศึกษารวมกัน ๑๗,๗๔๔ คน เป็นระดับปริญญาตรีทั้งหมด ระดับ ปวส. มีอยู่ ๘๖๘ คน
เท่านั้น แต่วิทยาเขตแห่งนี้ซึ่งรวมทั้งวิทยาเขตปทุมธานีที่รังสิตก็รวมกันสอนระดับ
ปริญญาตรีเกือบทั้งหมด แม้ว่าจะยังไม่มีปริญญาโทที่เตรียมการไว้สำหรับปี ๒๕๔๘
สำหรับวิทยาเขตที่กรุงเทพฯ ซึ่งมีทั้งเทคนิคกรุงเทพฯ บพิตรพิมุข มหาเมฆและพระนครได้
นิสิต นักศึกษาปริญญาตรี ๑๑,๔๐๐ กว่าคน ในขณะที่ ปวส. มีอยู่ในจำนวนเพียง
๑,๒๑๓ คน สำหรับที่วิทยาเขตสุวรรณภูมิมีปริญญาตรีและ ปวส. อยู่ใกล้เคียงกันคือ
๖,๕๐๐ คน กับ ๕,๘๐๐ คน อันนี้เป็นตัวอย่างที่กระผมอยากจะเรียนย้ำให้เห็นว่าสถาบัน
ราชมณฑลนี้มีความพร้อมในการเรียนการสอนระดับปริญญาอยู่แล้ว จะไม่เกิดปัญหา
อุปสรรคเหมือนกับที่สภาวิตกกังวลเกี่ยวกับการยกฐานะของมหาวิทยาลัยบางแห่งที่อาจจะ
ยังมีปัญหาอยู่บ้าง อย่างที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งหมดด้วยกัน ๕ จังหวัดนั้น
มีปริญญาตรีอยู่ในปีปัจจุบันถึง ๘,๔๐๐ กว่าคน ปวส. เกือบเท่ากัน คือ ๘,๔๐๐ กว่าคน

๑๖๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๗๓/๒

เหมือนกันครับ สำหรับที่ภาคเหนือก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ ๑๑,๐๐๐ คน แต่ ปวส.
๗,๘๐๐ คน และภาคใต้ ๖,๐๐๐ กว่าคน กับ ๓,๗๐๐ กว่าคน -----

- ๗๔/๑

อันนี้เป็นตัวอย่างซึ่งกระผมอยากจะยกขึ้นเพื่อให้การสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง ตามเจตนารมณ์ที่จะทำให้สถาบันเหล่านี้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีขีดความสามารถ มีความเป็นนิติบุคคล และมีความเป็นอิสระในการบริหารกิจการ สามารถที่จะพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการเพื่อที่จะนำไปสู่การที่จะเป็นประโยชน์ต่อการให้วิชาการแก่บุคคลในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศ สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่สนับสนุนความเป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่งนี้ ก็คือบุคลากรในระดับที่เป็นอาจารย์ ที่เป็นคุณวุฒิปริญญาตรีมีอยู่ถึง ๒,๑๐๐ กว่าคน เป็นบัณฑิตปริญญาโทถึง ๒,๗๐๐ กว่าคน และคุณวุฒิบัณฑิตปริญญาเอกถึง ๑๕๒ คน ในจำนวน ๕,๐๐๐ คนดังกล่าวนี้ ในขณะนี้กำลังไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทอยู่ถึง ๔๕๖ คน เกือบ ๕๐๐ คน และในระดับปริญญาเอกอยู่ถึง ๒๐๔ คน มหาวิทยาลัยมีผลงานทางวิชาการอยู่เป็นอันมากที่ได้รับการยอมรับ ในขณะเดียวกันก็ได้รับรางวัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะผลงานวิจัยหลายอย่าง ทั้งในด้านเกษตรกรรม และวิทยาศาสตร์ แม้กระทั่งผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างเกราะป้องกันกระสุน ซึ่งทำจากใยสังเคราะห์ที่มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จและได้รับรางวัลดีเด่น ในประเทศไทย กระผมจึงอยากจะเรียนในช่วงท้ายนี้ว่า มหาวิทยาลัยราชมงคลมีสถานะพร้อมและพ้นจากความห่วงใย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความห่วงใยของสมาชิกฯ ที่ว่าแล้วทำอย่างไรกับนักเรียน นักศึกษาที่ปรารถนาจะเรียนในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี ด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่ ในมาตรา ๑๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ระบุไว้ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่งสามารถที่จะรับสถาบันการศึกษาระดับสูง หรือสถาบันอื่นใดเข้ามาสมทบได้ และสภามหาวิทยาลัยก็มีอำนาจที่จะให้ ไม่ว่าจะเป็นอนุปริญญา ไม่ว่าจะเป็นประกาศนียบัตรอย่างหนึ่งอย่างใดได้ ซึ่งจะทำให้สถาบันที่เข้ามาสมทบนั้นมีขีดความสามารถสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการยอมรับนับถือของบุคคลทั่วไป ดีกว่าที่จะให้สถาบันเหล่านั้นต่างคนต่างอยู่เป็นเอกเทศ และสามารถที่จะใช้ทรัพยากรทั้งบุคคลและสิ่งก่อสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และงบประมาณร่วมกันไปได้ ผมจึงคิดว่าในกรณีนี้ก็จะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เรามั่นใจได้ว่า เมื่อมีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นทั่วประเทศอีก ๕ แห่งแล้วนี้ ก็ไม่ได้หมายความว่า นักเรียน

ในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรีจะไม่มีโอกาส ในขณะที่เดียวกันเขากลับจะมีโอกาสสูงขึ้น ด้วยซ้ำ และจุดเด่นดังที่ท่านผู้แทนคณะกรรมการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ ล่วงหน้าได้กล่าวแล้วนะครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้บับนี้มีการกำหนดให้จัดตั้ง คณะกรรมการอธิการบดีขึ้น จาก ๕ แห่ง รวมกันเป็นคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่คล้าย คณะกรรมการประสานงานเพื่อประโยชน์ในการที่จะจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรที่มีอยู่ โดยจะเป็นการแลกเปลี่ยน จะเป็นการขี้นตัว จะเป็นการใช้บุคลากรและทรัพยากรอื่น ๆ ร่วมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็เป็นสิ่งที่จะทำให้มหาวิทยาลัย ซึ่งความจริงแต่เดิมเป็น มหาวิทยาลัยแห่งเดียวกันอยู่ทั่วทั้งประเทศ กระจัดกระจายอยู่ในหลายสิบวิทยาเขตนี้ ยังคงที่จะพึ่งพาอาศัยกัน อาศัยความรู้จักมักคุ้นของครูบาอาจารย์และผู้บริหาร อาศัยความรู้เกี่ยวกับปัญหาของแต่ละแห่ง แต่ละวิทยาเขต แต่ละมหาวิทยาลัย สามารถ ที่จะยังคงใช้ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เคยมีมาแต่เดิมนั้นให้เกิดประโยชน์ต่อไป ในอนาคต มีสิ่งหนึ่งที่กระผมเองมีทัศนคติที่อยากเห็นก็คือว่า การที่มหาวิทยาลัยมี คณะกรรมการอธิการบดีที่ว่่านี่ขึ้นทุกแห่งรวมกันแล้ว ระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่เพียงว่า จะให้มีการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เป็นราชมงคล ---

๑๗๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรวรรณ ๑๕/๑

กระผมเองเชื่อว่ายังมีสถาบันทางวิชาการ สถาบันทางการศึกษาอื่น ๆ อีกมากมาย ในประเทศนี้และต่างประเทศที่สามารถที่จะให้ความร่วมมือสนับสนุนทางวิชาการ ต่อมหาวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่งนี้ ซึ่งอาจจะเป็นข้อสังเกตสำหรับคณะกรรมการการวิสามัญ ต่อไปว่า การทำความตกลงต่าง ๆ เหล่านี้ควรจะขยายขอบเขตออกไปหรือไม่ที่จะให้ไป ครอบคลุมถึงความร่วมมือกับสถาบันอื่น นอกจากสถาบันวิชาชีพแต่เพียงอย่างเดียว ในท้ายที่สุดนี้กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีราชมงคลและใคร่ขอ สนับสนุนให้คณะกรรมการและวุฒิสภาพิจารณาร่างนี้ให้เสร็จทันสมัยประชุมนี้ด้วย มิฉะนั้นจะต้องรอคอยต่อไปอีกอาจจะถึงครึ่งปีเป็นอย่างน้อย ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เรียนท่านไว้ฉันคิดว่าเรายังมี ร่าง พ.ร.บ. ที่จะพิจารณาในวาระที่ ๑ อยู่อีก ๒ ฉบับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดขณะนี้เมื่อล้า มีอาหารว่างนะครับ ตอนนี้ทางสำนักงานเลขาธิการสั่งอาหารว่างมาให้ท่านรับประทานแล้ว นะครับ ต่อไปเชิญท่านภิญญา ช่วยปลอด แล้วก็ท่านรัฐมนตรีนะครับ เชิญท่านภิญญาครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี วันนี้ ตั้งแต่เข้ามาก็ต้องขอชื่นชมรัฐบาลที่ได้วางพื้นฐานในการศึกษา ตั้งมหาวิทยาลัยบ้าง แล้วก็เกี่ยวกับการศึกษาทั้งนั้นที่ผ่านมาก็เห็นว่าเป็นการเปิดโอกาสให้คนร่ำรวย คนจน มีโอกาสทัดเทียมกัน อยู่ที่ว่าใครขยันหรือไม่ขยัน แต่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ผมเห็นจุดต่างกับ ๒ ฉบับที่ผ่านมารับท่านประธานฯ กระผมขออนุญาตอ่านเหตุผลตอนหนึ่งว่า “เพื่อให้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี ที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย” ท่านประธานฯ ครับ ๒ ฉบับ ไม่มีคำว่า “การวิจัย” ท่านทราบไหมครับ ปัจจุบันนี้หลายประเทศที่เจริญแล้ว การศึกษาเขาเน้นการวิจัยครับ กระผมได้เห็นหลายประเทศ ที่พัฒนานี้ การวิจัย คือ การค้นคิด การหาสิ่งประดิษฐ์สิ่งใหม่สิ่งที่เป็นพื้นฐานรองรับ การพัฒนา ผมยกตัวอย่างประเทศญี่ปุ่น ท่านประธานฯ เขาเน้นนักหนาเรื่องการวิจัย ครูบาอาจารย์จบระดับปริญญาเอกออกมาแล้วนะครับ เขาจะยอมรับนับถือต้องเป็นบุคคล

๑๗๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรวรรณ ๑๕/๒

ที่มีการวิจัย ไม่ใช่คอกเตอร์ประเภทไปเรียนนอกตำราต่างประเทศแล้วมาแปล นี่คือการยอมรับของประเทศที่พัฒนาครับ ฉะนั้นขอฝากว่าการศึกษา ถ้ามีการวิจัยเมื่อไรนั่นแหละครับ เริ่มจะเป็นประเทศจะพัฒนาก้าวหน้าทันเขา ญี่ปุ่น การวิจัยนั้นไม่เพียงแต่บของภาครัฐ เอกชนก็ยินดีเข้าไปช่วยเหลือ ท่านประธานฯ ขอฝากไปทางรัฐบาลว่า ผมได้รับฟังเรื่อง สิ่งที่ผ่านมาถึงขอฝากท่านรัฐมนตรีนะครับว่า วงการผู้ที่จบปริญญาเอกหลายคนอยากวิจัย ท่านประธานฯ ครับ แต่โดนกีดกันอิจฉาวิชา เคยวิจัยหรือยัง เคยทำสำเร็จหรือยัง ไม่ใช่ครับ ต้องให้โอกาสเขาที่เขาจะทำการสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา การวิจัยแต่ละสิ่งที่สำเร็จออกมานั้นจะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองอย่างมากมาข ฉะนั้นผมเห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลนะครับว่า ได้เน้นคำว่า “วิจัย” ทำไมมหาวิทยาลัยอื่นไม่มีคำว่า “วิจัย” นี่แหละครับหัวใจครับ ผมนั่งสังเกตมาตั้งแต่เช้า เห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่อยากฝากทางรัฐบาลว่าการวิจัยนั้นเป็นเรื่องหลักครับ หัวใจการศึกษาต่อไปนี้ต้องวิจัยครับ บ้านเมืองเจริญขึ้น ควคงาวขึ้น ควคงโน่นควคงนี้ ไปโน่นไปนี่ก็เริ่มจากการวิจัย เริ่มต้นจากการศึกษา อีกหน่อยพอออกไปสถาบันของภาครัฐ เอกชนนั้นยิ่งขยายกว้างขวางยิ่งขึ้น ฉะนั้นผมเห็นด้วยกับทางรัฐบาลนะครับ ที่ให้โอกาสคนทางการศึกษาแต่ว่าอยากจะฝากว่าต่อไปนี้เรื่องการวิจัยนั้นผมถือว่าเป็นหัวใจและเป็นหลักของการศึกษาค่ะครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี สันทวิชช์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม คือถ้ารวมตรงนี้อีก ๕ แห่ง เป็นมหาวิทยาลัย อีกประมาณ ๓๘ แห่ง ที่อาจจะเป็นวิทยาเขต รวมพลศึกษาก่อนหน้านี้ รวมราชภัฏ นับว่า รัฐบาลกำลังทำสถิติการตั้งมหาวิทยาลัยที่มากที่สุดในโลกหรือเปล่า ท่านประธานฯ ครับ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมสังเกตมาตรฐานของการร่างกฎหมายเป็นมหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่มีฐานะ เทียบเท่ามหาวิทยาลัยนั้น ไม่ได้มีมาตรฐานในระนาบเดียวกันเลย ถ้าถามว่า ตรงโน้นพร้อม ตรงนี้ไม่พร้อม เป็นความผิดของสถาบันที่ไม่พร้อม หรือว่าการสนับสนุนงบประมาณ ที่ผ่านมาทำให้เขาไม่พร้อม ไหน ๆ จะยกขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยกันแล้วก็มีคำมั่นสัญญาว่า ที่ผ่าน ๆ มา ที่ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมในเรื่องงบประมาณก็ทำให้เป็นความเป็นธรรมเสีย แล้วทำให้ยกระดับขึ้นมา เพราะว่าวิทยาลัยทั้ง ๒ ฉบับ ที่ผ่านมากับวิทยาลัย สถานะเท่า ๆ กัน แต่ตอนนี้เรากลับมาบอกว่า ตรงนี้พร้อม ที่ผ่านมายังไม่พร้อม เลยทำให้ขาดอะไรบางสิ่ง บางอย่าง เช่น ผมพูดไปตั้งแต่เช้าว่า บัณฑิตวิทยาลัย ๒ ฉบับที่ผ่านมาไม่มีนะครับ แต่ตรงนี้มี แต่สิ่งหนึ่งที่ผมสังเกตก็คือ ที่ควรจะมี ในนี้เขาบอกว่า พร้อม แต่ที่ควรจะมี กลับไม่มี ซึ่งกรรมการการศึกษา ศาสนาฯ บอกไปแล้ว เช่น การประเมินผลอธิการบดีทุก ๒ ปี ให้สภามหาวิทยาลัยประเมิน ในนี้ไม่เขียน ไม่รู้กลัวอะไร ผมไม่รู้ว่าคุณหรือเปล่าเวลาจะร่าง กฎหมาย คุณใหม่ว่าอะไรที่ดี อะไรที่ดีเอามาใส่ เพื่อที่จะให้การบริหารจัดการ การดูแลอะไรดี เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา แล้วที่อีกอันหนึ่งที่ไม่มีก็คือ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของ ชุมชนในท้องถิ่น รวมทั้งหน้าที่ที่ ๒ ฉบับมี แต่ฉบับนี้กลับไม่มี หรือมันไม่ดี ทั้ง ๆ ที่ ๓๘ วิทยาเขต อยู่แต่ละพื้นที่ ทั้งแต่ละภาค ทั้งในกรุงเทพฯ คล้าย ๆ กับตรงนี้ไม่ต้องสัมผัส ท้องถิ่น แต่อีก ๒ ฉบับ นครพนมกับนราธิวาส คุณไปสัมผัสท้องถิ่นเถอะ อันนี้ไม่ต้องสัมผัส ก็ได้ เล่นกันในรั้วพอ ผมก็เลยสงสัยว่า มาตรฐานตรงนี้อะไร ว่าเวลาร่างกฎหมายฐานะ เทียบเท่ามหาวิทยาลัยเหมือนกัน ผมอยากให้องค์ประกอบอย่างน้อยที่สุดมันใกล้เคียงที่สุด ไม่ได้หรือครับ แล้วถ้าสังเกตดูดี ๆ นะครับ สภาคณาจารย์และข้าราชการ ไม่มีในนี้เลย เมื่อสักครู່ท่านปรีดีได้บอกแล้วว่า จำนวนของอาจารย์ ข้าราชการ เป็นพัน ๆ ขออนุญาต ที่เอ่ยนามนะครับ แต่ไม่มีเวทีให้เขา แต่เราบอกว่า ๒ ฉบับ ที่ผ่านมา ไม่พร้อมยังไม่ค่อยดี

๑๗๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (ค) ๗๖/๒

ไม่ต้อง อะไรต่าง ๆ อันนี้พร้อมกว่า แต่ ๒ ฉบับนั้นมีสภาคณาจารย์และข้าราชการประจำ
ผมถึงอยากจะถามนะครับว่า เหตุผลใดทำไมดันร่าง เพราะผมไปดูแล้วไม่มีการตัดในชั้นของ
กรรมการของผู้แทนฯ ไม่มีการตัดนะครับ แต่ดันร่างมาอย่างนี้จริง ๆ นะครับ-----

- ๗๗/๑

ผมถึงอยากจะสรุปว่า จริง ๆ กฎหมายของสถาบันราชภัฏซึ่งที่ที่มีการไประดมความเห็น มีอะไรต่าง ๆ กว่าที่จะเสนอมานเป็นกฎหมาย แล้วมีองค์ประกอบอะไรต่าง ๆ ที่เรารู้สึก ชื่นชอบว่าเป็นการตอบสนองต่อท้องถิ่น เป็นมหาวิทยาลัยแห่งท้องถิ่น ตรงนี้กฎหมายที่ร่าง ทั้ง ๓ ฉบับนะครับ โดยเฉพาะฉบับสุดท้ายถามจริง ๆ ร่างเฉพาะในห้องใช้ไหมครับ วิทยาเขต มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีส่วนร่วมไหมครับ ผมถึงอยากจะเรียนว่า สำคัญ บางสิ่งบางอย่างถึงไม่มีเลยนะครับ แล้วโดยเฉพาะสุดท้ายนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อีกอันหนึ่งก็คือ เราก็อบรมน่ะครับว่าตรงนี้มีทั้งเทคนิค เด็กอาชีวะ มีทั้งพาณิชย์ แล้วก็รู้ว่า ตอนนี่เด็กวัยรุ่นท่านรัฐมนตรีก็สนใจปัญหาเด็กวัยรุ่นอยู่ สนใจปัญหาเด็กอยู่ แทนที่จะ ใช้มหาวิทยาลัยเป็นเวทีในการแก้ปัญหาเด็ก เยาวชน อย่างเช่น ในกฎหมายสถาบันราชภัฏ เขียนไว้ มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการของมหาวิทยาลัย ในกฎหมายของสถาบัน เทคโนโลยีปทุมวัน ซึ่งนั่นก็เป็นเด็กเทคโนโลยี น่ะครับ ก็มีองค์ประกอบ คณะกรรมการ ส่งเสริมกิจการสถาบันประกอบด้วยทั้งผู้ปกครอง ทั้งครูบาอาจารย์ ทั้งศิษย์เก่า ทั้งศิษย์ ปัจจุบันไปนั่งคิดกัน จะแก้ปัญหากัน ตรงนี้ก็ไม่เขียนไว้ คล้ายกับว่าเน้นในเรื่องของการ จะผลิตไปป้อนตลาด แต่ไม่เน้นในเรื่องของการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชน ผมไม่เชื่อหรือครับว่า ๓๘ แห่งวิทยาเขตไม่มีปัญหาเลย แล้วทำไมไม่ใช้ตรงนี้ เป็นเครื่องมือตั้งแต่ต้นร่าง ขึ้นมาครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อีก ๒ ท่านสุดท้ายนะครับ ท่านคอกเตอร์วิทยา แล้วก็จบที่ท่านสมพงษ์ สระกวี น่ะครับ เชิญท่านคอกเตอร์วิทยา มะเสนา ครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ก่อนอื่นผมต้องขอชื่นชม กระทรวงศึกษาธิการน่ะครับ ที่การจัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษานี้ก้าวหน้ามาก ผมต้องเรียน ท่านรัฐมนตรีตรง ๆ ผมชื่นชม ไม่ใช่คำอย่างเดียวนะครับ ที่ชื่นชมก็ชื่นชมผลงาน ซึ่งผมเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมาก่อน มีช่วงนี้ที่ประเทศไทยเรามีความก้าวหน้ากระโดด ในเรื่องการอุดมศึกษาก่อนข้างจะมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา ผมขอแสดงความยินดีด้วย ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้วยเหตุผลต่อไปนี้

เหตุผลประการที่ ๑ ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลก็เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนในชั้นปริญญาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นหากจะตั้งเป็นมหาวิทยาลัย โดยการเปลี่ยนชื่อและโครงสร้าง รวมทั้งจำแนกให้มหาวิทยาลัยไปอยู่ในที่ต่าง ๆ ในภูมิภาคและในกรุงนั้นก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมแล้ว

ประการที่ ๒ พระราชบัญญัตินี้จะเป็นการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ เพราะสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเดิมก็มีวิทยาเขตและมีหน่วยราชการเทียบเท่าคณะ หรือศูนย์ สำนักอยู่ถึง ๔๑ แห่งทั่วประเทศ ทุกภาคของประเทศจะมีสาขาของราชมงคลอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการออกพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาจะทำให้เกิดมหาวิทยาลัยใหม่อีก ๕ แห่ง ซึ่งจะเป็นฐานในการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของประเทศ เพื่อนำประเทศไทยเข้าสู่ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมในโอกาสต่อไป อันนี้เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ อย่างที่เมื่อครู่ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ขอบกัที่เอ่ยนาม ท่านภิญญา ช่วยปลอด ว่าทางญี่ปุ่นเขาต้องวิจัยกันกว้างอย่างจริงจัง อันนี้เป็นฐานนะครับ ราชมงคลก็คงจะเป็นแบบเดียวกัน ผมขอสนับสนุนในส่วนนี้

เหตุผลอีกอันหนึ่งก็คือว่า การกระจายของราชมงคลนั้น จะทำให้มีสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาอยู่ใน ๒๒ จังหวัด ไม่รวมกรุงเทพมหานคร คือ ภาคกลาง และตะวันออกจะมีที่ปทุมธานี นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี ชลบุรี จันทบุรี นครพนม ประจวบคีรีขันธ์ ภาคเหนือมีที่เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง น่าน พะเยา โกล ภาควัฒ์ที่สงขลา นครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง ภาคอีสานที่นครราชสีมา ขอนแก่น สุรินทร์ สกลนคร และกาฬสินธุ์ โดยสรุปจะทำให้กรุงเทพฯ มีมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ ๔ แห่ง ภาคเหนือ ๑ แห่ง ภาคอีสาน ๑ แห่ง ภาคใต้ ๑ แห่ง ภาคกลางอีก ๒ แห่ง ท่านประธานฯ ครับ มหาวิทยาลัยราชมงคลนี้ ที่แยกออกไปนี้เป็นปรากฏการณ์ใหม่ครับ ที่มี ๔๐ หน่วยงาน รวมทั้งวิทยาเขตและคณะ กระจายไปเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ ๕ แห่ง อันนี้เป็นสิ่งที่ไม่ค่อยเกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา เพราะผู้บริหารมักจะกุมอำนาจไว้ แต่บัดนี้ต้องขอชื่นชมทางอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชมงคลที่กระจายแยกคัดออกไปหมดเลย เป็นมหาวิทยาลัยอิสระอีก ๘ แห่ง ๕ แห่งกับที่ตัวเองอยู่ ลักษณะเช่นนี้หาดูยาก เป็นการ

๑๓๘

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กัชนี ๗๗/๓

เสียสละเพื่อการกระจายทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค เพราะถ้ามี ๔๑ วิทยาเขต
เยอะมากเกินไป บริหารงานคงจะลำบากมากนะครับ อันนี้เป็นความก้าวหน้าอีกระดับหนึ่ง
ซึ่งผมขอชื่นชมจริง ๆ

- ๗๘/๑

ประการสุดท้าย งบประมาณวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์เดิมมีเป็นทุนอยู่แล้ว เราเพียงเปลี่ยนโครงสร้าง เปลี่ยนพระราชบัญญัติ เปลี่ยนการบริหารขึ้นมาก็จะทำให้เป็นการประหยัดงบประมาณไปอย่างมาก และจะเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยแห่งใหม่ ซึ่งตั้งอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศนี้ได้เจริญเติบโตไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ในอนาคตได้เป็นอย่างดี สำหรับข้อสังเกต ผมมีข้อสังเกตอยู่เล็กน้อย อันที่ ๑ ร่าง พ.ร.บ. นี้ดีมาก แม้ว่าจะกระจายไปเป็น ๕ มหาวิทยาลัยแล้ว ก็ยังมีความเกี่ยวพันกัน คือ มีคณะกรรมการอธิการบดีเพื่อเป็นเวทีให้มีการปรึกษาหารือ การประสานงาน ความร่วมมือ ต่าง ๆ ระหว่างสถาบันด้วยกัน และระหว่างชุมชนอันนี้ดีมาก ที่อื่นไม่มี แต่ที่นี่มี อย่างราชภัฏไม่มีนะครับ ออกไปเลย อันนี้มีถือว่าดีมาก อันที่ ๒ ร่าง พ.ร.บ. นี้ ขาดคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย อันนี้ผมอยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตให้ ท่านรัฐมนตรีได้ทราบว่า มหาวิทยาลัยอื่น ๆ จะมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย เพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ ในการจัดการศึกษา สนับสนุนการศึกษา แต่ของราชมวงกลนี้ ไม่มี ควรที่จะได้พิจารณาในจุดนี้

ประการที่ ๓ มหาวิทยาลัยราชมวงกลตะวันออก ผมคิดใจอยู่จุดหนึ่ง อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านณรงค์ นุ่นทอง บอกว่ากรุงเทพฯ มากระจุกอยู่ตั้ง ๔ แห่ง ทำไมไม่เอามหาวิทยาลัยราชมวงกลตะวันออกให้ไปเน้นเป็นจุดศูนย์กลางในจังหวัดที่ไม่มี มหาวิทยาลัย เช่น จันทบุรี หรือจังหวัดชลบุรี ชลบุรีมีแล้วที่บูรพาอาจจะไปตั้งที่จันทบุรี แล้วแยกเอาวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ และวิทยาเขตอุเทนถวายไปอยู่ในราชมวงกลพระนคร หรือที่ไหนก็ได้ในกรุงเทพฯ แต่ของตะวันออกนั้นให้ไปอยู่ที่ส่วนภูมิภาคภาคตะวันออก ก็จะเป็นการกระจายความเจริญไปรองรับการเจริญทางอุตสาหกรรมทางเขตตะวันออก ของประเทศได้เป็นอย่างดีในอนาคต

อีกประการหนึ่ง ประการสุดท้ายคืองบประมาณ ผมเป็นห่วงงบประมาณ สำหรับมหาวิทยาลัยที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ถ้าฐานงบประมาณเอฐานเดิมเป็นเกณฑ์ จะเสียเปรียบมาก ยกตัวอย่างเช่น ราชภัฏในขณะนี้มาเทียบกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่นจะไม่ได้ เพราะฐานเดิมของมหาวิทยาลัยหลัก เขามีมากเป็นพัน ๆ ล้านอยู่แล้ว แต่อันใหม่นี้

๖๐ ล้าน ๗๐ ล้าน จะเป็นมหาวิทยาลัยก็ไม่ต่างจากวิทยาลัยเดิมเท่าไรนัก เพราะฉะนั้นทาง
รัฐบาลควรที่จะได้เพิ่มงบประมาณส่วนนี้ลงไปให้แก่มหาวิทยาลัยราชมงคลที่ตั้งอยู่
ในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ นี่เป็นข้อสังเกตที่กระผมมี โดยสรุป ผมเห็นด้วยกับพระราชบัญญัติ
จัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในครั้งนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ แล้วมีท่านโอภาส รัตนบุรี
ตั้งข้อสังเกตใช่ไหมครับ เชิญท่านสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม สมพงษ์
สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมก็ตั้งใจที่ได้มีโอกาสผ่านพระราชบัญญัติจัดตั้ง
มหาวิทยาลัยในวันเดิยวก็ ๑๑ แห่ง ที่จริงการเกิดขึ้นของมหาวิทยาลัยทางด้านเทคโนโลยี
ที่เรียกว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งจะเป็นพระราชบัญญัติในวันนี้ ๕ มหาวิทยาลัย
นั้น ก็เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งผมจะต้องติดตามดูอยู่เช่นเดียวกันว่า โดยการปฏิรูปการศึกษาระดับ
อุดมศึกษาทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีความจำเป็นต่อการยกระดับการแข่งขันของประเทศนั้น
บทที่ ๑ ได้เริ่มต้นแล้วก็คือ ยกระดับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย
๕ แห่งในวันนี้ ซึ่งวุฒิสภาเราก็ได้ทำหน้าที่สนับสนุนรัฐบาล ผมไม่ได้คัดค้านในเรื่องนี้----

ผมเพียงแต่อยากถามท่านรัฐมนตรีซึ่งดูแลการศึกษาว่า ในบทที่ ๒ หรือแม้กระทั่งในบทที่ ๑
ทิศทางการปฏิรูปการศึกษา โดยให้รัฐโดยใช้หลักกฎหมายผ่านการจัดตั้งมหาวิทยาลัย
ขึ้นมา ในความเห็นผมแล้วผมมีความรู้สึกว่าเป็นการปฏิบัติที่ออกจะขาดทิศทางและ
วิสัยทัศน์ ผมขออนุญาตที่กล่าวคำพูดเช่นนั้นอย่างไม่ลังเลใจ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
โดยทิศทางไม่ว่าจะเรื่องการศึกษาหรือเรื่องเศรษฐกิจนั้นเป็นที่ยอมรับกันว่า รัฐพึงสนับสนุน
ให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการอย่างเข้มข้น จึงได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ ว่า
รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีที่ให้มีการแข่งขันอย่างเสรี และรัฐไม่พึงแข่งขัน
สภาพแห่งนี้ได้ผ่านกฎหมายเพื่อสนับสนุนการแข่งขันอย่างเสรีให้กับภาคเศรษฐกิจ
ในหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายเศรษฐกิจ แต่ครั้งมาถึงเรื่องการศึกษาดูเหมือนว่า
รัฐพยายามที่จะพุ่งจุดหนักแบกภาระเรื่องการศึกษาไว้เป็นภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์ โดยขาด
หลักคิดของรัฐธรรมนูญในเรื่องภาคเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่รัฐจะต้องปฏิรูป
รัฐวิสาหกิจนี้พูดกันทุกวัน การ ไฟฟ้า ประปา ท้องสนามหลวงหมุนมวนกันอยู่ก็เรื่องนี้
ว่ารัฐเป็นเศรษฐกิจเส้นเลือด รัฐจะต้องเก็บไว้ รัฐจะต้องลงทุน รัฐจะต้องพัฒนา แต่ปรากฏว่า
รัฐบาลก็ดูจะไม่ฟังความ และก็สามารถอ้างรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๗ ได้ว่าควรจะให้แข่งขัน
โดยเสรี โลกไปไกลแล้ว แต่เป็นเรื่องน่าประหลาดใจเป็นอย่างยิ่ง พอมาถึงเรื่องการศึกษา
รัฐกลับโอบอุ้มเข้าไว้ จัดตั้งเข้าไว้ ไม่ได้พูดถึงเลยว่า อย่าเพิ่ง ๆ หรือไม่เคยพูดเลยว่า
สถาบันเทคโนโลยีต่าง ๆ นี่กำลังจะต้องแข่งขันในยุคของการแข่งขันเสรีนี้ควรจะขาย
วิทยาลัยเทคนิคนี้ให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ~~ครับ~~ ซึ่งการศึกษาทางด้านวิศวกรรม
เขาเก่ง เขามีทุนพอที่จะดูแล อันนี้เรียกว่าขายกันเอง อย่างนี้ก็เรียกว่าสอดคล้องกับทิศทาง
การพัฒนาการอุดมศึกษาในโลกยุคใหม่ ผมจึงประหลาดใจว่าในวันที่เรามีผู้นำประเทศ
ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลนี้ แค่มองไปใกล้ ๆ ครับท่านประธานฯ มองไปที่ประเทศมาเลเซีย
ท่านประธานฯ ครับ ในประเทศมาเลเซียเขามีวิสัยทัศน์ถึงขนาดไหน วิสัยทัศน์ของ
กระทรวงศึกษาฯ ของเขาเขาบอกว่า กระทรวงศึกษาธิการจะทำให้การศึกษาเป็นแหล่ง
รายได้ของการส่งออก ก็หมายความว่าเขาคิดจะหาเงินกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สถาบันอุดมศึกษาของเขานี้ให้ชาวต่างประเทศมาเรียน มาหารายได้กัน เอาละ ถ้าคิด
จะหารายได้จากการศึกษา นั่นก็แสดงว่ารัฐจะต้องสนับสนุนการแข่งขันกันอย่างสุดเหวี่ยง

๑๘๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จิรา (น) ๗๕/๒

มหาวิทยาลัยที่เป็นของรัฐ ต้องพยายามให้เป็นของเอกชน พอพูดอย่างนี้ครับตกเก้าอี้กัน
เป็นแถวเลย ครูบาอาจารย์จะค้านผมไปหมดเลย กลั้วที่สุดกลั้วคำว่า เอกชน กลั้วคำว่า
ไพรเวไทซ์ (Privatize) กลั้วคำว่า แปรรูป ผมว่ากระทรวงศึกษาฯ เป็นแหล่งที่กั้วการแปรรูป
ยิ่งกว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิต กลั้วมากที่สุด เพราะฉะนั้นวันนี้ผมจึงหาทิศทางของรัฐบาล
ในเรื่องของกระทรวงศึกษาฯ ว่าจะเป็นไปอย่างไร เพราะในเชิงเปรียบเทียบท่านประธานฯ
ครับ อย่าไปมองลาวนะครับ มองไปด้านใต้ มาเลเซีย สิงคโปร์ ที่ประเทศมาเลเซีย R
ท่านประธานฯ ครับ เรามีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไม่ถึง ๑๐ ปี
ปรากฏว่าเอกชนตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมานี้เกิดขึ้นในระยะรอบ ๑๐ ปีนี้ละครับ ๔๕๐ แห่ง
ที่ป็นเด็กไทยไปเรียนที่สงขลาบ้านผมไปเรียนกันเยอะเลย เขาขายการศึกษาเป็นแหล่ง
รายได้ของประเทศ ขายการศึกษาเป็นการส่งออก เขาสนับสนุนให้บริษัท ไมโครซอฟต์
(Microsoft) ที่มาอยู่ในมาเลเซียตั้งมหาวิทยาลัยไอที (IT) สนับสนุน ไอบีเอ็ม (IBM)
ตั้งวิทยาลัยไอที รัฐ ไม่แข่งรัฐสนับสนุน แต่ไม่มีครับ ของเราจะเป็นมหาวิทยาลัยอย่างเดียว
อยู่ข้างนอกก็แทบจะวิ่งเข้าข้างใน อย่างว่าแต่ข้างในวิ่งข้างนอก พอเป็นเช่นนั้นท่านประธานฯ
ครับ ๓๐ ปีเต็ม ๆ นับจากปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ที่เรามีพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน
ท่านประธานฯ ครับ บัดนี้เราเพิ่งมีวิทยาลัยเอกชน ๕๐ แห่ง ของมาเลเซีย ๑๐ ปีที่มี
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเอกชน เรามี ๔๕๐ แห่ง มองไม่เห็นหรืออย่างไรครับ
มาเลเซียครั้งนี้ไม่เคยไปหรืออย่างไรครับ จะปฏิรูปการศึกษาในบ้านเรานี้มองไปแค่มาเลเซีย
นี้มองไม่เห็นหรืออย่างไรครับ เป็นอย่างนี้จริง ๆ ครับท่านประธานฯ ระหว่างวิสัยทัศน์
ปรัชญา หรือแนวคิดที่บรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ซึ่งก้าวหน้ามาก มาตรา ๘๗
ว่ารัฐจะไม่แข่ง ต้องสนับสนุนการแข่งขันเสรี -----

๑๘๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งฉวี ๘๐/๑

แต่เราชอบเสรีเฉพาะที่จะเข้าตลาดหลักทรัพย์ ชอบเฉพาะเสรีที่จะเอาไปขายหุ้น แต่เสรีทางการศึกษาที่จะให้เอกชนทำกันให้ดี รัฐกลับมองไม่เห็นหรือประการใด เพราะฉะนั้นในความเห็นของผมวันนี้แทนที่จะตั้งมหาวิทยาลัยมาเกินกว่า ๑๐ แห่ง ผมจะต้องสนับสนุนให้ ๕ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนี้เป็นเอกชนเลย ขายหุ้นเลย มีทั้งคึก มีทั้งอาจารย์ มีสารพัด ถ้าอย่างนี้ผมถือว่ามีวิสัยทัศน์ แต่ถ้ายังคิดสนับสนุนอุ้มชูกันอยู่อย่างนี้ อย่างนี้ของเก่าครับ ท่านประธานฯ ผมก็ภูมิใจครับ ผมไม่คัดค้าน เพราะผมบอกท่านประธานฯ แล้วนะครับ

ผมฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีและรัฐบาลว่า ผมเห็นว่านี่เป็นบทที่ ๑ ไม่ใช่บทที่ ๒ แต่ถ้าบทที่ ๒ ยังเกาะกันอยู่ จะอยู่ขอเป็นข้าราชการกันอยู่อย่างนี้ ไม่คิดจะแข่งขันกัน โดยเสรีอย่างนี้ หรือว่าไม่มีมหาวิทยาลัยของรัฐเข้าตลาดหุ้นบ้าง ผมก็ถือว่าล้มลงเหมือนกัน ให้ผมมองรัฐวิสาหกิจกับมหาวิทยาลัย ผมมองคล้ายกันนะครับว่าประชาชนควรจะเป็นเจ้าของในตลาดหุ้นได้เหมือนกันนะครับ อันนี้ถึงเรียกว่าจะก้าวหน้าพอฟังได้ เพราะว่า ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงเราก็เป็นอย่างนี้ เขาก็เป็นอย่างนี้ ไม่ได้พิศดารอะไรเลย ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นในความเห็นของผม ~~นะครับ~~ ถึงแม้ว่าผมจะต้องผ่าน ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไป เพื่อสนับสนุนบทที่ ๑ ของรัฐให้มีมหาวิทยาลัยขึ้นอีก ๕ แห่ง ทางด้านเทคโนโลยี แต่ผมก็ขอฝากเป็นสำคัญว่าอย่าได้ล้มปรัชญา อย่าได้ล้มทิศทางในการบริหารชาติบ้านเมืองของเรา ในเรื่องการแข่งขันโดยเสรี และทิศทางในอนาคตที่การศึกษาอาจจะเป็นแหล่งรายได้ส่งออกของประเทศ และอย่าลืมนะว่าเราติดอยู่กับประเทศเพื่อนบ้านใกล้ ๆ มาเลเซีย สิงคโปร์ หันไปมองเขานิดเดียว ~~นะครับ~~ แล้วเราจะรู้ว่าการปฏิรูป มหาวิทยาลัยของเรานี้ควรจะเป็นในทิศทางใดได้บ้าง ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านสมพงษ์ครับ ในประเด็นที่ท่านอภิปรายคิดว่าน่าจะมีประโยชน์ ถ้าท่านไปดูในชั้นกรรมาธิการนะครับ ให้ความคิดเห็นในกรรมาธิการ หรือจะแปรญัตติตรงไหนได้บ้าง ~~นะครับ~~ ฝากไว้ด้วยนะครับ ท่านพลโท โสภณ รัตนบุรี เป็นคนสุดท้ายจริง ๆ แล้วจะให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง ~~นะครับ~~ เชิญท่านพลโท โสภณ ครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 กระผม พลโท โอภาส รัตนบุรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมขอกราบ
 ขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่ให้โอกาสกระผมได้มีโอกาสพูดถึงการจัดตั้งมหาวิทยาลัย
 เป็นร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กระผมเห็นว่ามหาวิทยาลัยนี้มี
 ประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติ สมควรที่จะจัดอย่างนี้มาตั้งนานแล้วครับ และการจัดของ
 มหาวิทยาลัยนี้ก็เป็นการจัดแบบรวมกัน หรือฝรั่งเรียกว่าคลัสเตอร์ (Cluster) ๔ - ๕ อย่าง
 มารวมให้งานประเภทใกล้เคียงกันมารวมกัน อันนี้เป็นสิ่งที่มีประโยชน์และก็เป็น
 ประหยัด ที่จริงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่ดีครับ หลายคนมองว่า ในเชิงปริมาณ
 มหาวิทยาลัยมากเกินไป แต่ที่จริงไม่ได้มาก การที่คนได้เรียนรู้มาก ๆ นั้น มีมหาวิทยาลัยมาก
 คนรู้มาก คนไม่รบกวนครับ คนไม่ทะเลาะกัน เพราะต่างคนต่างแสวงหาวิชาความรู้และมาทำ
 มาหากิน อันนี้เป็นสิ่งที่ดี และมหาวิทยาลัยราชมงคลเป็นมหาวิทยาลัยในรูปแบบที่ไม่ใช่
 เรียกว่า มหาวิทยาลัยที่มีเฉพาะการสอนหรือที่ชงชงยูนิเวอร์ซิตี (Teaching university) -----

๑๘๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๘๑/๑

เพราะมหาวิทยาลัยมีอยู่ ๓ รูปแบบ รูปแบบที่ ๑ คือการสอน อย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 ที่จัดขึ้นมาส่วนมากเป็นแบบรูปแบบการสอน หรือมหาวิทยาลัยเก่าก็เป็นรูปแบบของ
 การวิจัย การวิจัยโดยตรงที่มีคำว่าเทคโนโลยี เช่น เอ็มไอที (MIT) ดังระเบิดทั่วโลกเลยครับ
 ของเรามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนี้เป็นรูปแบบของการผสมผสาน ก็นอกจากการสอนแล้ว
 ปฏิบัติจริงด้วย ทำด้วย และมีการวิจัยออกมา จึงสมควรสนับสนุนอย่างยิ่งนะครับ
 และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลายท่านบอกว่าบางทีอาจจะเพ้อฝันไป เราตั้งมากเกินไป
 หรือไม่ ที่จริงอันนี้ไม่ใช่ของใหม่หรอกครับ อเมริกา ผมขอประทานโทษขอยกตัวอย่างนิดหนึ่ง
 ว่า พวกทีชเชอร์คอลเลจ (Teacher college)ทั้งหลาย เมื่อก่อนไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัย
 ก็เปลี่ยนมาเป็นมหาวิทยาลัยพร้อม ๆ กัน ในปีเดียวกัน โดยกฎหมายผ่านนี้เกือบ ๑๐,๐๐๐
 มหาวิทยาลัยนะครับ มาจากทีชเชอร์คอลเลจทั้งสิ้นนะครับ นี่ประวัติศาสตร์ของการศึกษา
 อเมริกันเป็นมาอย่างนั้นจริง ๆ อันนี้ผมขอกราบเรียนว่า การที่เราารวมเหลื่อมมหาวิทยาลัย
 ราชมณฑล ๘ แห่งนี้เป็นสิ่งที่ดีที่สุด ผมยกตัวอย่างเช่นมหาวิทยาลัยราชมณฑลศรีวิชัยที่จะตั้ง
 ที่ภาคใต้ ที่เรียกว่าศรีวิชัยนะครับ มีการศึกษาที่กว้างไกล มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่า
 ปริญญาตรีอยู่แล้วนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่วิทยาเขตภาคใต้ที่สงขลา หรือวิทยาเขต
 นครศรีธรรมราช อันนี้ที่ทุ่งสงนะครับ วิทยาเขตศรีวิชัยที่ขนอม และคณะเกษตรศาสตร์
 นครศรีธรรมราชที่ทุ่งใหญ่ ที่ทุ่งใหญ่นี้ครับเฉพาะส่วนนี้มีผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ออกมามากมาย
 พื้นที่ก็ยิ่งใหญ่เกือบ ๓,๐๐๐ ไร่ อย่างที่ตรงไม่ต้องพูดถึงเลย คณะวิทยาศาสตร์และ
 เทคโนโลยีการประมงของจังหวัดตรัง เฉพาะพื้นที่ที่บริหารจัดการนะครับ ยิ่งใหญ่จริง ๆ
 เป็นหมื่น ๆ ไร่ เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยราชมณฑลที่ว่านี้เขาทำจริง เขาวิจัย เขาศึกษา
 และนำมาซึ่งผลประโยชน์ให้กับประเทศมหาศาลครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมจึงขอ
 สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง และยินดีที่ประเทศไทยเราได้ล้มหูล้มดา
 ขึ้นแล้วครับ มีมหาวิทยาลัยมากกว่ามีบ่อนมาก ดีกว่ามีอะไรที่เป็นทางลบ เปิดเถอะครับ
 เปิดมหาวิทยาลัยที่เขา มีการสอน มีการวิจัย มีการปฏิบัติ มีการรวมกันทั้ง ๒ อย่าง
 อย่างมหาวิทยาลัยราชมณฑลนี้เป็นสิ่งที่ประเสริฐสุดและเป็นความต้องการของพี่น้อง
 ประชาชนครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครั้น เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรับ
ท่านอดิศักดิ์รับ ท่านนิพัทธารอดับหน้า ~~หน้า~~ ~~หน้า~~

นายอดิศักดิ์ โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ขออนุญาตชี้แจงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลฉบับนี้ ~~นะครับ~~
ในส่วนของการหลักการอย่างที่ท่านได้มีการอภิปรายไปแล้ว ผมขออนุญาตขำนิดหนึ่ง
~~นะครับ~~ จริง ๆ วันนี้เรามาปรับปรุงพระราชบัญญัติ ~~นะครับ~~ ปรับปรุงมหาวิทยาลัย ปรับปรุง
สถาบันให้เป็นมหาวิทยาลัย ~~นะครับ~~ เราไม่ได้ทำมหาวิทยาลัยใหม่ ~~นะครับ~~ เพราะฉะนั้น
กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้องต่อเนื่องกัน ถ้าเราทำความเข้าใจไปเป็นเวลาสิบกว่าปี
ที่แล้วมานะครับ จะเห็นว่าราชมกลนี้ได้ก่อตั้งขึ้นมาจากสถาบันเล็ก ๆ แล้วมารวมตัวกันถึง
๓๕ แห่งนี้ แล้วก็ใช้ระยะเวลาในการพัฒนาทำงานมาจนกระทั่งเป็นวันนี้ราชมกลก็มี
ชื่อเสียงค่อนข้างจะโด่งดังพอสมควร ~~นะครับ~~ เป็นที่ยอมรับกัน วันนี้ที่ยอมรับมาก ๆ ก็คือว่า
ได้มีปริญญาตรีเกิดขึ้นแล้ว ~~นะครับ~~ แล้วก็ทำปริญญาโท ปริญญาเอกกัน ตัวเลขผมก็เพิ่ง
จะทราบจากท่านสมาชิกวุฒิสภาที่กรุณาให้ตัวเลขผมเมื่อสักครู่นี้เป็นจำนวนร้อย ๆ คน
ที่จบปริญญาเอก ~~นะครับ~~ แล้วก็ยังมีที่จบออกไปเป็นแสนคน ทั้งปริญญาเอก ปริญญาโท และ
ปริญญาตรี ~~นะครับ~~ ก็ถือว่าเป็นองค์กรที่ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติมาก ตรงนี้เป็นสิ่งที่
มาต่อยอดเรื่องของอาชีวศึกษานะ ~~ครับ~~ วันนี้ราชมกลจะเปลี่ยนสภาพเป็นมหาวิทยาลัย
โดยการจัดการตัวเอง ~~นะครับ~~ หลังจากที่ได้มีความพร้อมในระดับหนึ่ง วันนี้ก็เป็นอีกจุด
ที่จะก้าวกระโดดอีก ๑ ก้าว ~~นะครับ~~ การที่เอา ๓๕ วิทยาเขต รวมทั้ง ๑๕ คณะวิชาที่สอนอยู่
นี้มาแตกกระจายออกไปตามภูมิภาค แล้วก็ได้ไปลงที่จังหวัดประมาณ ๒๒ จังหวัด ~~นะครับ~~
นอกจากกรุงเทพมหานครนี้ เป็นการทำให้กระจายค่อนข้างจะได้สัดส่วนที่ลงตัว ~~นะครับ~~ ก็คือ
ด้านบุคลากร ด้านคณาจารย์ ด้านนักเรียน นักศึกษา ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ~~นะครับ~~ แล้วก็
วิชาความรู้ ๑๕ คณะ ก็จะกระจายกระจายออกไป-----

เพราะฉะนั้นคำถามหลายท่านถามว่า ทำไมในกรุงเทพฯ เอาสถาบันไม่ไปรวมที่กรุงเทพฯ เสียเลย ตรงนี้ก็ต้องตอบว่า วันนี้มีมหาวิทยาลัยของเรานี้ ~~นะครับ~~ ไม่จำเป็นจะต้องมารวมตัวกัน ในกลุ่มหนึ่งก็ได้ เป็นคล้ายกับเวอร์ชวล (Virtual) เกิดขึ้นตรงไหนก็ได้ ก็รวมตัวกันได้ เพราะฉะนั้นถ้ากรุงเทพฯ มารวมกันทั้งหมดกรุงเทพฯ ก็จะแออัดเกินไป ~~นะครับ~~ แล้วก็ที่อื่น ก็จะแออัดเกินไป เพราะฉะนั้นวันนี้การจัดสรรปันส่วนมหาวิทยาลัยออกมานี้เป็นความร่วมมือของคณาจารย์ นักศึกษาคู่ด้วยกัน ใช้เวลาในการทำงานร่วมคิดกันมาเป็นเวลาพอสมควร แล้วก็ถือว่าเป็นจุดที่ลงตัวค่อนข้างจะได้ดี จากนั้นไปอีก สมมุติว่า ๕ ปี ๑๐ ปี ข้างหน้านี้ ราชมงคลน่าจะเติบโตมากขึ้นกว่านี้เยอะ ผมเองตั้งแต่เข้ามาเป็นรัฐมนตรีประมาณ เดือนที่ ๑๐ แล้วตอนนั้น ~~นะครับ~~ ก็ให้ความสนใจกับราชมงคลค่อนข้างจะมาก จริง ๆ ก็ได้คุย กับทางคณาจารย์หลายคน ~~นะครับ~~ รวมทั้งท่านอธิการบดีหลาย ๆ ท่านด้วยกัน ก็มาทำ แผนยุทธศาสตร์ร่วมกัน ~~นะครับ~~ ผมได้กำหนดว่า ให้ทำแผนยุทธศาสตร์ออกมาเป็น ลักษณะที่ปฏิบัติแล้วเห็นผลได้ วันนี้ใช้ระยะเวลากลาง ๆ คือ ๕ ปี เพราะฉะนั้นแผนวันนี้ ทบทวนกันหลายเที่ยวแล้ว กลับไปกลับมาหลายเที่ยวระหว่างราชมงคลกับรัฐมนตรี นี่ ~~นะครับ~~ วันนี้เกือบสำเร็จแล้ว ก็ยังเหลือนิดหน่อย เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. นี้ จะเป็นจุดที่ผกผัน สำคัญมาก เป็นเรื่องที่จะทำให้ราชมงคลปรับสภาพอย่างรุนแรง ~~นะครับ~~ ในแผนที่เราพูด ทั้งหมดนี้ ผมต้องการเห็นว่าราชมงคลใช้คำว่า “เทคโนโลยี” ~~นะครับ~~ ใช้คำว่า “เทคโนโลยีราชมงคล” ต้องเป็นเทคโนโลยีจริง ๆ วันนี้ก็ถามว่า บางแห่งเป็นอย่างไร บางแห่งชักจะเพี้ยน ๆ ทำท่าจะไม่ใช้เทคโนโลยี บางแห่งชักจะมีทางด้านอื่น ๆ มากขึ้น ผมก็บอกว้ให้ไปคิดกันมาในระหว่างผู้รู้ทั้งหลาย ทุก ๆ คนที่เป็นอธิการบดีวันนี้ อยู่ เป็นคณบดีอยู่ ~~นะครับ~~ ได้มานั่งคุยกัน เขาก็ตกลงว่า ต่อไปอนาคตภายใน ๕ ปี ๑๐ ปี ข้างหน้า เขาจะเคลียร์ (Clearing) ตัวเองไปเป็นเทคโนโลยีนักศึกษา ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือก็ ๒๕ เปอร์เซ็นต์เป็นส่วนประกอบ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ก็มาได้ทุกรูปแบบ ทุกสาขาวิชา ซึ่งเรามีความต้องการมากผู้ที่มาทำหน้าที่ตรงนี้ ซึ่งประเทศไทยเราก็คงหวังว่าเศรษฐกิจ จะเติบโตรุนแรงอีก ๔ - ๕ ปีข้างหน้า ก็จำเป็นต้องใช้คนในชาติ บุคลากร สิ่งที่ผมให้เขา ไปก็คือว่า ต้องกล้าพูดว่า วันนี้นักศึกษาของท่านถ้าจบมานี้คุณภาพต้องดีกว่าเก่า ทำได้ไหม ก็แปลว่าคุณต้องไปทำการบ้านตั้งแต่เรื่องคอร์สเวิร์ก (Course work) วิชาชีพต่าง ๆ

๑๘๘

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรณช ๘๒/๒

ห้องแล็บ (Lab) ห้องทดลอง การวิจัย การพัฒนา ซึ่งหลายท่านพูดถึงเมื่อสักครู่
 เป็นเรื่องจำเป็น อาจารย์ต้องอัปเกรด (Upgrade) ตัวเอง ต้องพัฒนามาก ๆ ไม่ได้หมายความว่า
 ว่าตัวเขาพัฒนาอย่างเดียว เราต้องให้ความรู้เขา เราต้องส่งเขาไปดูงานไปศึกษา แล้วก็
 เวลาเดียวกันต้องให้การกระตุ้นทางด้านการริเริ่ม (Research) ต่าง ๆ การวิจัยพัฒนา
 มากขึ้น เพราะฉะนั้นกระบวนการทั้งหมดที่เราได้คุยกันนี้ก็จะเป็นแผนออกมาชัดเจนมากขึ้นว่า
 ต่อไปข้างหน้าอีก ๕ ปี ~~นะครับ~~ ผมใช้คำว่า ๕ ปี เพราะว่าผมต้องการเห็นระยะไม่สั้นไป
 แล้วก็ยาวเกินไป เราทำได้เราจะไปตรงไหนกันแน่ ~~นะครับ~~ วันนี้ราชมณฑลมีคำตอบ
 นะครับ ผมคิดว่าทั้งหมดนี้เป็นแผนออกมาชัดเจน ก็ได้ให้กำลังใจเขาบอกว่า ถ้าหากว่า
 ผมเห็นแผนทั้งหมดตามนี้แล้ว ผมจะหาทางที่จะให้เขาก้าวกระโดดได้ ก็แปลว่าต้องหา
 งบประมาณให้เขา ~~นะครับ~~ ตอนนี้งบประมาณต้องเรียนท่าน ~~นะครับ~~ ว่า ผมมีความคิดอย่างนี้
~~นะครับ~~ เมื่อปีที่แล้ว ปี ๒๕๔๘ งบประมาณราชมณฑล ผมขอเพิ่มเป็นพิเศษ ~~นะครับ~~ งบของ
 กระทรวงศึกษาธิการเราได้เฉลี่ยทั้งหมดประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์ขึ้นจากปี ๒๕๔๗
 พอมาปี ๒๕๔๘ นี้ก็จะประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าราชมณฑลได้ ๑๘ เปอร์เซ็นต์
 ราชภัฏได้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ คือ ๒ องค์กรนี้ผมต้องการเห็นเติบโตอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้น
 ในแผนใหม่นี้จะออกมาไม่ใช่ ๑๕ เปอร์เซ็นต์แล้ว ~~นะครับ~~ ต้องการก้าวกระโดดเป็น
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์เลย เฉพาะราชมณฑล ตรงนี้ก็เป็นแผนที่เราวางไว้ แต่ผมจะต้องไปดีเฟนด์
 (Defend) ไปทำเรื่องนี้เข้า ครม. แล้วดูซิว่า ครม. จะเห็นชอบกับผมไหมว่า ถ้าผมจะให้
 ราชมณฑลก้าวกระโดดภายใน ๕ ปี โดยให้งบประมาณเพิ่มขึ้นอย่างรุนแรงในปีต่อ ๆ ไป
 ปี ๒๕๔๙ รัฐบาลคือท่านนายกฯ เห็นด้วยไหม ถ้าเห็นด้วยวิธีทางงบประมาณมาก็ต้องเป็น
 แนวใหม่ ~~นะครับ~~ เพราะฉะนั้นตรงนี้มีผลสำคัญมาก เพราะฉะนั้นร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
 ผมได้เข้าดูแลเองอย่างใกล้ชิด แล้วก็คิดว่าทุก ๆ ท่านที่ให้ความเห็นชอบ ~~นะครับ~~ ที่ผมฟัง
 ดูแล้วบางท่านก็กังวล ก็เรียนเลยครับว่า วันนี้ถ้าเราทำตรงนี้ออกมาเป็น พ.ร.บ. เรียบร้อยแล้ว
 ผมจะต้องผลักดันให้เข้าเติบโตให้ได้ แล้วก็ใช้เวลาอีก ๔ - ๕ ปีข้างหน้า -----

๑๘๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๘๓/๑

เพราะฉะนั้นถ้ากระโดดจากนี้ไปก็คือถ้ากระโดดทุก ๆ อย่าง ทั้งด้านบุคลากร แต่ว่าทุกอย่างก็ต้องใช้สตางค์นะ ~~ครับ~~ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะต้องเรียนท่านว่าถ้าปีหน้างบประมาณเข้ามาก็ต้องขอให้ท่านช่วยสนับสนุนด้วยนะ ~~ครับ~~ ก็คงจะไม่ถึงขั้นที่เรียกว่า ทำให้รัฐบาลเดือดร้อนทั้งหมด แต่ว่าอย่างน้อยราชชมงคลน่าที่จะต้องสามารถที่จะกระโดดได้ เราพูดถึงตัวเลขไม่กี่สตางค์ถ้าพูดถึงยอดทั้งหมดเลย ในลักษณะของงบประมาณแต่ละปีเรามีทั้งหมด ๓๕ วิทยาเขต งบประมาณอยู่ประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง วิทยาลัยของรัฐบางแห่งปีเดียวก็ ๔,๐๐๐ ล้านบาทก็มี เพราะฉะนั้นถ้าเราอัปเดตตรงนี้ได้ เราขึ้นมาเป็นสัก ๖,๐๐๐ ล้านบาท ผมเห็นว่าภายในระยะเวลา ๕ ปีข้างหน้าเราเห็นหน้าเห็นหลัง แล้วก็ตรงนี้เนื่องจากทุกอย่างเรามีพื้นที่ที่อยู่แล้ว งบประมาณที่จะต้องอัปเดตตรงนี้ไม่มาก เราไม่ได้เทรนบุคลากรใหม่เลย อาจารย์ก็เดิม ๆ แต่ว่าต้องอัปเดตอย่างรวดเร็วทั้งหมดนี้ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนในหลัก ๆ ของการทำ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา รายละเอียดผมขออนุญาตไม่ตอบอะไรมากนัก ~~ครับ~~ ~~ครับ~~ ก็มีรายละเอียดเรื่องของอธิการบดี คณะบดีวาระ ๔ ปี แต่ว่าทำไมกรรมการสภาศึกษาถึงเป็น ๓ ปี ~~ครับ~~ ตรงนี้เราต้องการให้เห็นความต่อเนื่องของการบริหารงาน ถ้าคนละ ๔ ปีด้วยกัน อันนี้มาจากการสรรหาทั้ง ๒ อย่าง สรรหานี้บางทีใช้เวลาเป็นปี ~~ครับ~~ แล้วก็ถ้าหากว่า สรรหาทั้งคู่ สุดท้ายก็จะมีอยู่จังหวะหนึ่งซึ่งไม่มีใครทำงาน ก็เลยทำเป็นว่า ๔ ปีชุดหนึ่ง แล้วก็ถ้าเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ ๓ ปี อย่างน้อยก็จะทำงานด้วยกันได้ อันนี้ก็เป็นหลักจริง ๆ ที่เราคิดว่าเรื่องการบริหารเป็นหลัก เพราะฉะนั้นร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้อาจจะแตกต่างไปจาก ๒ ฉบับ เพราะอันนั้นเป็นการดัดใหม่ แต่อันนี้เป็นการที่จะยกระดับฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตแค่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ก่อนจะมีขอมติ ท่านนิพัทธามีคำถามที่สงสัยอยู่
ถามท่านรัฐมนตรีใช่ไหมครับ เชิญครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน
นิพัทธา อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี ต้องขอเรียน ~~นะ~~ ว่าก่อนอื่น
ต้องขอแสดงความยินดีกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่จะได้มีการปรับฐานะเป็น
มหาวิทยาลัย ก่อนหน้าที่จะฟังท่านรัฐมนตรีตอบ ดิฉันมีความกังวลอย่างมากเกี่ยวกับ

๑๕๐

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๘๓/๒

เรื่องการเพิ่มศักยภาพของอาจารย์ของสถาบัน เพราะว่าคำว่า เทคโนโลยี กินความมากเลย
 แล้วก็เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยแล้วดิฉันอยากจะขอฝากว่า ท่านพูดถึงงบประมาณนะคะ ดิฉัน
 คือใจที่ท่านพูดถึงงบประมาณ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่อยู่ในใจก็คือว่าทำอะไรอาจารย์ผู้สอน
 จะได้รับการสนับสนุน คือในการเรียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลนี้รวมทั้ง
 การเรียนการสอน การฝึกทักษะต่าง ๆ การฝึกปฏิบัติ การทดลอง ทำอย่างไรความพร้อม
 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจะมีความพร้อมทั้งห้องแล็บ ทั้งเครื่องมือ
 เครื่องไม้ทั้งหลาย แล้วทำอะไรอาจารย์ผู้สอนจะสามารถได้รับการฝึกอบรมหรือส่งไป
 ดูงาน ไปฝึกอบรมเพื่อนำมาสอนนักเรียน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่ปทุมธานี
 มีชื่อเสียงมากและเป็นที่ยอมรับของหลาย ๆ คน ของเด็กส่วนใหญ่และผู้ปกครองด้วย -----

- ๘๔/๑

๑๕๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจ ๘๔/๑

ดิฉันอยากจะขอฝากว่าทำอะไร อาจารย์จะมีขวัญกำลังใจ แล้วก็สามารถจะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและก็นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ แล้วก็ตลอดเวลาสามารถที่จะปรับเข้ากับเปลี่ยนแปลงของประเทศเราทางด้านการผลิตด้วยนะ
ทำอะไรเด็กที่เป็นนักเรียนนั้นจะอยู่ในระเบียบวินัย แล้วก็นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน
ฝากเรื่องนี้ด้วยค่ะ เพราะว่า เป็นเรื่องที่ยากเห็นความก้าวหน้าของสถาบันแห่งนี้ หลังจากเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว อยากให้มีชื่อเสียงที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป อยากให้มีการปรับการเรียนการสอนให้เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น แล้วจะเป็นความหวังของประเทศชาติเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อยู่ในวัยการทำงาน ~~นะ~~ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : กราบ คงให้ท่านรัฐมนตรีรับข้อเสนอไป

ท่าน พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล

พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล (ตรง) : กราบ ผมขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล (ตรง) : ปัญหาของผม คือที่ผมได้อภิปรายตั้งแต่ตอนแรกครับ กระผม พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตรังครับ ขอถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ ที่ผมอยากทราบตอนนี้ยังไม่ได้คำตอบ ก็คือ นโยบายการให้มหาวิทยาลัยออกนอกกรอบ แล้วจะมีผลกับการที่เราตั้งมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นอย่างไรต่อไปในอนาคต ~~ครับ~~ ผมอยากได้คำตอบจากท่านรัฐมนตรี
หน่อยครับ เพราะว่าดู ๆ แล้วเหมือนกับสวนทางกัน ~~ครับ~~

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ เชิญครับ

นายอดิศักดิ์ โพธารามิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

ต้องขอบพระคุณท่านที่ได้กรุณาพูดเรื่องนี้ ~~ครับ~~ เมื่อสักครู่นี้ตอนแรกในร่าง พ.ร.บ. ฉบับที่
แล้วผมไม่ได้ตอบท่าน จริง ๆ ก็คืออย่างนี้ครับ ออกนอกกรอบ คือตามแนวคิดเราต้องการ
ให้มหาวิทยาลัยที่ดี ๆ อยู่แล้วสามารถจะผลักดันตัวเองขึ้นไปได้ ก็คือออกนอกกรอบ
รัฐบาลยังสนับสนุนงบประมาณอยู่ยังสนับสนุนอยู่ แต่ว่าในการทำงานของเราเราจะไม่เข้าไป
ไปตรวจตราเข้มงวดมาก เช่น อย่างการจัดซื้อจัดหา การจ้างอาจารย์เหล่านี้ ก็จะทำแบบ
ลักษณะที่ว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมาตั้งกฎ กติกา มากก็จะเป็นเรื่องของสภามหาวิทยาลัย

๑๕๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจ ๘๔/๒

เป็นหลัก~~นะครับ~~ อันนี้คือการออกนอกระบบโดยหลัก ๆ เป็นอย่างนั้น และก็วันนี้เราทำ
 พระราชบัญญัติทั้งหมดก็เพื่อวัตถุประสงค์เพื่อให้เขาออกนอกระบบได้ ก็คือว่าเขาจะเป็น
 นิติบุคคล~~นะครับ~~ และก็สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยที่รายได้ที่เข้ามาก็ไม่จำเป็นต้องมา
 ส่งคืนที่คลังเหมือนกับหน่วยงานอื่น เพราะฉะนั้นการบริหารราชการของเขาก็ทำได้
 อิสระเสรีของเรานี้มีมหาวิทยาลัยที่พร้อมออกนอกระบบไม่ต่ำกว่า ๒๐ กว่าแห่งด้วยกัน
 นะครับ คือเขาต้องการจะอิสระในการทำงาน ซึ่งผมในฐานะเป็นรัฐมนตรีผมให้การ
 สนับสนุนเต็มที่ แม้กระทั่งวันนี้เขาออกพระราชบัญญัติเป็นบางฉบับของเขา ผมบอกว่า
 จริง ๆ แล้วไม่ควรต้องมารอตรงนี้~~นะครับ~~ เราอาจจะมีการออกพระราชบัญญัติรวมอย่าง
 ท่านผู้ใดเคยติดบ้างท่านได้เสนอว่า ทำไมไม่ทำรวมไปสัก ๑ ฉบับขึ้นมา แล้วก็สามารถจะ
 ไปให้สภามหาวิทยาลัยของเขาจัดการตัวเองได้ ตรงนี้ก็อยู่ในใจอยู่เหมือนกันว่าน่าจะทำ
 ที่นี้วันนี้เรามาดูถึงกันนอกระบบใช้เวลากันหลายปี~~นะครับ~~ แต่ตั้งรัฐบาลที่แล้วจนกระทั่ง
 วันนี้เพิ่งจะออกมาได้ประมาณ ๔ มหาวิทยาลัย ถ้าผมจำไม่ผิด ๔ มหาวิทยาลัย~~นะครับ~~
 แต่ว่าจากนี้ไปจะออกกันก่อนข้างจะมากขึ้นนะครับ เราออกพระราชบัญญัติอยู่ ในการ
 ออกนอกระบบตรงนี้ไม่ได้สวนทางกับการเปิดวิทยาลัยใหม่คนละเรื่องกันเลย~~นะครับ~~
 แล้วก็มหาวิทยาลัยเดิมทั้งหมดที่มีอยู่นี้ก็ยังไม่มีความพร้อมในการออกนอกระบบก็เยอะ
~~นะครับ~~ อย่างราชภัฏนี้ไม่พร้อมราชภัฏนี้ไม่พร้อมแน่นอนในช่วงนี้~~นะครับ~~ รัฐบาลยังต้อง
 ไปอุ้มชูอยู่ด้วยงบประมาณด้วยวิธีการต่าง ๆ แล้วก็เข้าไปดูแลก่อนข้างจะใกล้ชิด
 เพราะฉะนั้นอีกหลายมหาวิทยาลัยของเราจะออกไม่ได้ แต่ว่าในอนาคตน่าจะมีทิศทางการพัฒนา
 ตัวเองเข้าไปได้หมด~~นะครับ~~ เพราะว่าแต่ละคนไม่มีความเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้น
 เราทำ พ.ร.บ. ๒ ฉบับ นครพนมกับนราธิวาสก็คล้าย ๆ กันนะครับ เราจับมาหลอมรวม
 อย่างที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ เพื่อที่จะสปริงอัพ (Spring up) กระโดดขึ้นมาอย่างรวดเร็วได้~~นะครับ~~
 ไม่อย่างนั้นทุกแห่งเขาจะไม่สามารถที่จะพัฒนาตัวเองได้เร็ว~~นะครับ~~ เพราะฉะนั้นการที่
 ตั้งขึ้นมาใหม่ ผมขออย่าอีกนิดหนึ่ง~~นะครับ~~ ไม่ใช่ทุกจังหวัดจะต้องตั้ง~~นะครับ~~ เป็นยุทธศาสตร์
 อย่างเดียว แล้วก็ราชภัฏเราก็มีอยู่แล้วเต็มไปหมดใช่ไหมครับ ๒๒ จังหวัด อาชีวศึกษา
 มีทั้งหมด ๔๒๐ กว่าแห่งทั่วประเทศ ถ้ารวมเอกชนแล้วก็เป็น ๘๐๐ กว่าแห่ง ก็คือว่าเรามี

๑๕๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พินิจ ๘๔/๓

โครงสร้างพื้นฐานของการศึกษาค่อนข้างจะสมบูรณ์แบบพอสมควร ~~นะครับ~~ ที่นี้จัดการ
 อย่างไรให้การศึกษาเหล่านี้สามารถจะถ่ายเทไหลลื่นได้ ก็คือให้นักศึกษา นักเรียนทั้งหมด
 เข้ามาอยู่ในกระบวนการเรียนการสอน แล้วก็จบออกมาเป็นขั้นเป็นตอน ~~นะครับ~~
 จบอาชีวะบ้าง จบราชมงคลบ้าง จบมหาวิทยาลัยบ้าง เพื่อที่จะให้ออกมาเป็นบุคลากร
 ของชาติที่มาทำงานเป็นจังหวะ ๆ เพื่อเศรษฐกิจและเพื่อสังคมของประเทศไทยทั้งหมด
 อันนี้ก็อยู่ในแผนของการศึกษาของรัฐมนตรีที่ผมทำอยู่นี้ ~~นะครับ~~ ก็เป็นเรื่องของบูรณาการ
 ใหญ่ เพราะฉะนั้นการออกนอกกรอบกับการตั้งใหม่ก็就会有ความแตกต่างตรงนี้ครับท่าน

- ๘๕/๑

๑๕๔

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๘๕/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมจะถาม มติที่ประชุมว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับ ร่างของสภาผู้แทนราษฎร ~~นะครับ~~ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรรับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไว้พิจารณาคดปุม เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างของ สภาผู้แทนราษฎรคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ครับ เสียงข้างมากเห็นด้วยสมควรรับร่างไว้พิจารณา ไม่เห็นด้วยไม่มี ผิดออกเสียงก็ไม่มี มีสมาชิกฯ ใหม่ยังไม่ได้บัตรที่เป็นคอมพิวเตอร์ วันจันทร์จะได้ แต่ว่าท่านเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์ (นครศรีธรรมราช) : ผมเห็นด้วยครับ
ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยนะครับ รับร่าง ~~นะครับ~~ ก็เพิ่มอีก ๑ คะแนน ~~นะครับ~~ ขอบคุณมากครับ ท่านสมาชิกฯ จะให้คณะกรรมการพิจารณาใดพิจารณา
เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. จำนวน ๒๕ คน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ~~นะครับ~~ ท่านสมาชิกฯ จะเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เชิญเสนอรายชื่อกรรมการครับ

๑๕๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๘๕/๒

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นกรราชสีมา) :

๑. นายปราโมทย์ ไชชนม์
๒. นายณรงค์สิทธิ์ เกรือรัตน์
๓. นายเชิดพงษ์ อุทัยสา
๔. นายสมควร จิตแสง
๕. นายอาคม ตูลาดีล
๖. นายบุญญา หลีเหลด
๗. นายวีระพล วัชรประทีป
๘. นายปรีดี หิรัญพฤษ
๙. นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
๑๐. นางบุษรินทร์ คิยะไพรัช วรพัฒนานันต์
๑๑. นายวิทยา มะเสนา
๑๒. นายสนิท จันทรวงศ์
๑๓. นายสุพร สุภสร
๑๔. นายถาวร เกียรติไชยากร
๑๕. นางวิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์
๑๖. นายชงศ์ วงษ์จันทร์
๑๗. นายคำพันธ์ ป้องปาน
๑๘. นายสม ต๊ะยศ
๑๙. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๒๐. นายมนตรี สันทวิชัย
๒๑. นายลำพอง พิลาสมบัติ
๒๒. นายพิเชฐ พัฒนโชติ
๒๓. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น
๒๔. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๒๕. นายวรสิทธิ์ กาญจนสูตร

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๘๕/๓

ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง~~นะ~~รับ มีท่านสมาชิกฯ จะเห็นรายชื่อ
กรรมการเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อกรรมการ
ครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. จำนวน ๒๕ ท่าน

๑. นายปราโมทย์ ไพชนม์
๒. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์
๓. นายเชิดพงษ์ อุทัยสง
๔. นายสมควร จิตแสง
๕. นายอาคม ตูลาติลก
๖. นายบุญญา หลีเหลด
๗. นายวีระพล วัชรประทีป
๘. นายปรีดี หิรัญพฤกษ์
๙. นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
๑๐. นางบุษรินทร์ ดิยะไพรัช วรพัฒนานันต์
๑๑. นายวิทยา มะเสนา
๑๒. นายสนธิ จันทรวงศ์
๑๓. นายสุพร สุภสร
๑๔. นายถาวร เกียรติไชยากร
๑๕. นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์
๑๖. นายชงค์ วงษ์จันทร์

๑๕๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๘๕/๔

- ๑๗. นายคำพันธ์ ป้องปาน
- ๑๘. นายสม ต๊ะยศ
- ๑๙. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
- ๒๐. นายมนตรี สันทวิชัย
- ๒๑. นายลำพอง พิลาสมบัติ
- ๒๒. นายพิเชฐ พัฒนโชติ
- ๒๓. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น
- ๒๔. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
- ๒๕. นายวรสิทธิ์ กาญจนสูตร

- ๘๖/๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อังกรียา ๘๖/๑

ประธานวุฒิสภา : ครับ จะแปรญัตติที่วันครับ ท่านกรรมการ
เชิญ ท่าน พรหมจารี ครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : ๗ วันตามข้อบังคับฯ ค่ะ
ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ๗ วันตามข้อบังคับฯ นะครับ ไม่มีเห็นเป็นอย่างอื่น
นะครับ ขอบคุณครับ ก็เป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๔ นะครับ
ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากว่าร่าง พ.ร.บ. อีก ๒ ฉบับ เป็นร่าง พ.ร.บ. ที่คงจะใช้เวลา
ไม่มากนัก เพราะว่ารัฐมนตรีที่รับผิดชอบท่านมารอชี้แจงอยู่แล้ว ~~นะครับ~~ เพราะถ้าเรา X
ทำงานเสร็จ วันพรุ่งนี้เราก็ไม่ต้องทำงานในกฎหมาย เพราะ ครม. ไม่มีคนมาชี้แจง
เพราะว่าติดประชุม ครม. นะครับ ผมขอเป็น ๒ เรื่องด่วน เรื่องละไม่น่าจะเกิน ๓๐ นาที
~~นะครับ~~ ประมาณนั้นนะครับ X

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/ ๑๐๙๔๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 45
วันที่..... 23 มิ.ย. ๕7
เวลา..... ๑๗.๓๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่อง
หลายรูปแบบ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๕๔๙ / ๕๗ วันที่ ๒๐ / ๑๐ / ๕๗

เวลา ๑๖.๓๐ น. ส่ง พ.ร.บ.

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๕

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๖

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๕๗ / ๕๖

วันที่ ๒๐ / ๑๐ / ๕๗

เวลา ๑๐.๐๐ น.

สำนักการประชุม

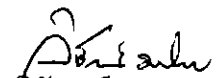
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. (นายเทวัญ ลิปตพัลลภ และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

(นายจितกัณณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

เหตุผล

โดยที่รูปแบบของการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศได้พัฒนาไปจากเดิมที่มีลักษณะเป็น
การให้บริการขนส่งสินค้าจากท่าเรือถึงท่าเรือ หรือจากท่าอากาศยานถึงท่าอากาศยานจนสามารถขยายบริการ
เป็นลักษณะจากประตูถึงประตูโดยไม่คำนึงว่าในการปฏิบัติการขนส่งจะต้องเกี่ยวข้องกับรูปแบบหรือยานพาหนะ
ประเภทใด ฉะนั้น จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตและหลักเกณฑ์ในการประกอบกิจการเพื่อรองรับการ
บริการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบดังกล่าว และเพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกแก่การดำเนินธุรกิจระหว่าง
ประเทศที่มีการแข่งขันสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายเทวัญ ลิปตพัลลภ และนายพงษ์พิท รุ่งเป้า เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

เหตุผล

โดยที่รูปแบบของการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศได้พัฒนาไปจากเดิมที่มีลักษณะเป็น
การให้บริการขนส่งสินค้าจากท่าเรือถึงท่าเรือ หรือจากท่าอากาศยานถึงท่าอากาศยานจนสามารถขยาย
บริการเป็นลักษณะจากประตูถึงประตูโดยไม้ค้ำหนึ่งส่วนในกรณีปฏิบัติกรขนส่งจะต้องเสียข้อกีดกันจุดรับมอบ
สินค้าที่ต้นทางจนถึงจุดส่งมอบสินค้าที่ปลายทางมีรูปแบบหรือยานพาหนะประเภทใดที่ใช้ในการขนส่งมาก
กว่าหนึ่งรูปแบบหรือหนึ่งประเภท ภายใต้สัญญาขนส่งเพียงฉบับเดียว ฉะนั้น จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ใน
การอนุญาตและหลักเกณฑ์ในการประกอบกิจการเพื่อรองรับการให้บริการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบดังกล่าว
และเพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกแก่การดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ

สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผลให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร
แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๑ และเพื่อประโยชน์
ในการพิจารณาของวุฒิสภา จึงขอส่งเหตุผลที่ได้แก้ไขมาเพื่อพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ” หมายความว่า การรับขนของโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันตั้งแต่สองรูปแบบขึ้นไปภายใต้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบฉบับเดียว โดยขนส่งจากสถานที่ซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของในประเทศหนึ่งไปยังสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นสถานที่ส่งมอบของในอีกประเทศหนึ่ง

การดำเนินการรับหรือส่งมอบของตามที่ระบุไว้ในสัญญาขนส่งรูปแบบเดียว ไม่ถือว่าเป็นการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในฐานะตัวการและเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติการขนส่งตามสัญญา ไม่ว่าการทำสัญญานั้นจะทำได้ด้วยตนเองหรือโดยบุคคลที่ตนมอบหมาย แต่ไม่รวมถึงบุคคลที่กระทำการในฐานะตัวแทนหรือทำการแทนผู้ตราส่งหรือผู้ขนส่งที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการขนส่งดังกล่าว

“ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน” หมายความว่า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๔ หรือได้จัดแจ้งตามมาตรา ๔๕

“ผู้ขนส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำการหรือรับที่จะทำการขนส่งไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้คนเดียวหรือร่วมกับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ตราส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้สัญญากับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“ผู้รับตราส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิในการรับของจากผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องตามที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

“ใบตราส่งต่อเนื่อง” หมายความว่า เอกสารที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องออกให้แก่ผู้ตราส่งเพื่อเป็นหลักฐานแห่งสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยมีสาระสำคัญแสดงว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของตามที่ระบุในใบตราส่งต่อเนื่องและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับที่จะส่งมอบของดังกล่าวให้แก่ผู้มีสิทธิรับของนั้น

“รับมอบของ” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับของเพื่อขนส่งของให้ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“ส่งมอบของ” หมายความว่า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ดำเนินการเพื่อให้มีการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(ก) มอบของให้แก่ผู้รับตราส่ง

(ข) นำของไปไว้ในเงื้อมมือของผู้รับตราส่งตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือตามกฎหมายหรือประเพณีทางการค้าที่ถือปฏิบัติกันอยู่ ณ สถานที่ส่งมอบแล้ว หรือ

(ค) มอบของให้แก่เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใด ๆ ซึ่งกฎหมายหรือกฎข้อบังคับที่ใช้อยู่ ณ สถานที่ส่งมอบกำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องส่งมอบของให้

“หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน” หมายความว่า หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

“ของ” หมายความว่า สิ่งหามิทรัพย์ สัตว์มีชีวิต รวมทั้งภาชนะขนส่งที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมิได้เป็นผู้จัดหา มาไม่ว่าของเหล่านั้นจะบรรจุหรือได้บรรจุไว้บนหรือได้ปากระวาง

“ภาชนะขนส่ง” หมายความว่า ตู้สินค้า ไม้รองสินค้าหรือสิ่งอื่นที่ใช้บรรจุของหรือรองรับของ หรือใช้รวมหน่วยการขนส่งของหลายหน่วยเข้าด้วยกัน หรือภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์อย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

“หน่วยการขนส่ง” หมายความว่า หน่วยแห่งของที่ขนส่งซึ่งนับเป็นหนึ่ง และแต่ละหน่วยอาจทำการขนส่งไปตามลำพังได้ เช่น กระสอบ ชัน ถัง ตู้ ม้วน ลัง ลูก ห่อ หีบ อัน หรือหน่วยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

“เป็นหนังสือ” หมายความว่า รวมถึงโทรเลข โทรพิมพ์ โทรสารหรือวิธีการอย่างอื่นซึ่งพิมพ์ บันทึก ทำซ้ำหรือส่งข้อความโดยทางเครื่องกลหรืออิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้อย่างอื่นที่มีไว้ใช้ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว

“ใบทะเบียน” หมายความว่า ใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ รวมทั้งใบจดทะเบียนหรือใบทะเบียนการตั้งตัวแทนตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่นายทะเบียน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(โปรดพลิก)

มาตรา ๕ สัญญารับขนของภายในราชอาณาจักรโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันตั้งแต่สองรูปแบบขึ้นไปภายใต้สัญญารับขนของฉบับเดียว คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือว่าให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับก็ได้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ คือ สัญญาซึ่งผู้ตราส่ง ตกลงให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ดำเนินการหรือจัดให้มีการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และผู้ตราส่งตกลงที่จะชำระค่าระวางให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๘ ข้อกำหนดใดในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีผลไม่ว่าโดยตรงหรือโดยปริยาย เป็นการปลดเปลื้องหน้าที่หรือความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือทำให้เสื่อมสิทธิแก่ผู้ตราส่งหรือผู้รับตราส่งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้อกำหนัดนั้นเป็นโมฆะ

ข้อกำหนัดที่เป็นโมฆะตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระทั่งถึงความสมบูรณ์ของข้อกำหนัดอื่นในสัญญานั้น และให้ถือว่าคู่สัญญาได้เจตนาให้ข้อกำหนัดอื่นนั้นแยกออกจากกันจากข้อกำหนัดที่เป็นโมฆะตามวรรคหนึ่ง

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่ตัดสิทธิคู่สัญญาที่จะตกลงกันกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๙ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่กระทบถึงสิทธิและหน้าที่ในการเฉลี่ยความเสียหายทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๐ ในการทำสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะต้องออกใบตราส่งต่อเนื่องให้แก่ผู้ตราส่งเมื่อได้รับมอบของ

ใบตราส่งต่อเนื่องอาจเป็นชนิดโอนให้กันได้หรือชนิดห้ามโอน ทั้งนี้ แล้วแต่ผู้ตราส่งจะเลือก ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมอบหมาย จะต้องลงลายมือชื่อในใบตราส่งต่อเนื่อง

การลงลายมือชื่อตามวรรคสามให้หมายความรวมถึงการลงลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารทางโทรสาร การปรุเอกสาร การประทับตรา การใช้สัญลักษณ์ หรือการลงลายมือชื่อโดยใช้เครื่องกลหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๑ ใบตราส่งต่อเนื่องพึงแสดงรายการดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะทั่วไปแห่งของ เครื่องหมายที่จำเป็นเพื่อป้องกันตัวของ ข้อความที่แจ้งสถานะอันตราย สภาพการเน่าเสียง่ายแห่งของ หากจะต้องมี และจำนวนหน่วยการขนส่ง น้ำหนักรวมหรือปริมาณอย่างอื่นแห่งของ ทั้งนี้ ตามที่ผู้ตราส่งแจ้งหรือจัดให้

(๒) สภาพแห่งของเท่าที่เห็นได้จากภายนอก

(๓) ชื่อและสำนักงานใหญ่ของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

(๔) ชื่อผู้ตราส่ง

(๕) ชื่อผู้รับตราส่ง ถ้าผู้ตราส่งระบุไว้

(๖) สถานที่และวันที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของ

(๗) สถานที่ส่งมอบของ

(๘) วันที่หรือระยะเวลาส่งมอบของ ณ สถานที่ส่งมอบ ถ้าคู่สัญญาจะได้ตกลงกันได้

โดยชัดแจ้ง

(๙) ข้อความระบุว่าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้หรือชนิดห้ามโอน

(๑๐) สถานที่และวันที่ออกใบตราส่งต่อเนื่อง

(โปรดพลิก)

(๑๑) ลายมือชื่อของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย

(๑๒) ค่าระวางเท่าที่ผู้รับตราส่งจะต้องชำระซึ่งรวมถึงสกุลเงินที่จะต้องชำระหรือค่าระวางสำหรับแต่ละรูปแบบการขนส่ง หรือข้อความแสดงว่าผู้รับตราส่งเป็นผู้ชำระค่าระวางตามที่คู่สัญญาได้ตกลงกันได้

(๑๓) เส้นทางที่จะใช้ขนส่ง รูปแบบการขนส่ง และสถานที่เปลี่ยนถ่ายพาหนะ ถ้าทราบถึงรายละเอียดดังกล่าวเมื่อออกใบตราส่งต่อเนื่อง

(๑๔) รายละเอียดอื่นใดที่คู่สัญญาตกลงให้แสดงไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

ในกรณีที่ใบตราส่งต่อเนื่องใดที่ออกโดยผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีรายการไม่ครบตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ใบตราส่งต่อเนื่องนั้นยังคงมีฐานะทางกฎหมายเป็นใบตราส่งต่อเนื่องหากมีข้อความครบลักษณะเป็นใบตราส่งต่อเนื่องตามมาตรา ๔

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมิได้ทำบันทึกเป็นข้อสงวนไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องโดยระบุถึงข้อที่ไม่ตรงกับความจริง เหตุแห่งความสงสัยหรือพฤติการณ์ที่ไม่อาจตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงได้ แล้วแต่กรณีหรือมิได้ระบุข้อความไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องอย่างชัดแจ้ง เช่น ระบุว่า “ผู้ตราส่งเป็นผู้ชั่งน้ำหนัก บรรทุก และตรวจนับ” “ผู้ตราส่งเป็นผู้บรรจุตู้สินค้า” หรือข้อความอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของไว้ตามสภาพที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องนั้น

มาตรา ๑๓ ถ้ามิได้มีการบันทึกไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องตามมาตรา ๑๒ และถ้าใบตราส่งต่อเนื่องหรือข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ตามใบตราส่งต่อเนื่องได้โอนหรือส่งไปยังผู้รับตราส่งหรือบุคคลภายนอก ซึ่งได้ทราบและกระทำการโดยสุจริตโดยเชื่อตามข้อความในใบตราส่งต่อเนื่องนั้น ห้ามมิให้พิสูจน์เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔ เมื่อได้ออกใบตราส่งต่อเนื่องให้แก่กันไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องกับผู้รับตราส่งในเรื่องทั้งหลายเกี่ยวกับการขนส่งของที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องนั้น ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในใบตราส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติทั้งหลายในกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับใบตราส่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ตราส่ง

มาตรา ๑๖ เมื่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบหมายจากผู้ตราส่งหรือจากบุคคลอื่น ในนามผู้ตราส่งไว้แล้ว ให้ถือว่า ผู้ตราส่งได้รับรองความถูกต้องในรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพแห่งของ เครื่องหมาย เลขหมาย น้ำหนัก ปริมาตร และปริมาณแห่งของที่ขนส่งนั้น ตลอดจนลักษณะอันตรายแห่งของ ที่ตนได้แจ้งไว้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือจัดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องเพื่อบันทึกไว้ในใบตราส่ง ต่อเนื่อง

ถ้ามีความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้นเนื่องจากการแจ้งข้อความไม่ถูกต้องตรงตามรายละเอียด ตามวรรคหนึ่งที่ผู้ตราส่งได้แจ้งไว้หรือจัดให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องเพื่อบันทึกไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบให้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง แม้ว่าผู้ตราส่งจะได้โอนใบตราส่ง ต่อเนื่องนั้นให้แก่บุคคลภายนอกไปแล้วก็ตาม แต่ทั้งนี้ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังคงต้องรับผิดชอบ ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อบุคคลภายนอกนั้น

มาตรา ๑๗ ผู้ตราส่งต้องทำเครื่องหมายหรือปิดป้ายของที่มีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายได้ ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศและตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รู้ว่าของนั้นมีอันตราย

มาตรา ๑๘ เมื่อผู้ตราส่งได้มอบของที่มีสภาพอันก่อให้เกิดอันตรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการ ขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ผู้ตราส่งต้องแจ้งสภาพอันตรายแห่งของนั้น และข้อควรระวังต่าง ๆ ถ้ามี หากผู้ตราส่งไม่แจ้งสภาพอันตรายแห่งของและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ไม่ทราบ ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ตราส่งและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบในความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายทั้งปวงอันเกิดขึ้นหรือเป็นผลเนื่องจาก การขนส่งของนั้น

(๒) ไม่ว่าเวลาใด ๆ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่ง ต่อเนื่องอาจขนถ่ายของนั้นออกจากพาหนะที่ขนส่ง ทำลาย หรือทำให้หมดฤทธิ์ ตามความจำเป็นแห่งกรณีได้ โดยไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่บุคคลที่ได้ทราบถึงสภาพอันตรายแห่งของที่ขนส่งนั้นแล้ว เมื่อได้รับมอบหมาย

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๙ แม้ว่าผู้ตราส่งจะได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ แล้ว แต่ถ้าปรากฏในภายหลังว่าของนั้นเป็นอันตราย หรือเป็นอันตรายใกล้จะถึงแก่ชีวิตหรือทรัพย์สิน หรือจะเป็นอันตรายอย่างแน่ชัด ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหรือบุคคลที่ทำการแทนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง อาจชนถ่ายของนั้นออกจากพาหนะที่ขนส่งทำลาย หรือทำให้หมดฤทธิ์ตามความจำเป็นแห่งกรณีได้ โดยไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังต้องรับผิดชอบของตนในการเฉลี่ยความเสียหายทั่วไปหรือในกรณีที่ต้องรับผิดชอบต่อ

มาตรา ๒๐

ส่วนที่ ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายอันเป็นผลจากการที่ของสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้า ถ้าเหตุแห่งการสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้า นั้นได้เกิดขึ้นตั้งแต่เวลาที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของจนถึงเวลาที่ได้ส่งมอบของนั้น เว้นแต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะพิสูจน์ได้ว่าตนหรือลูกจ้าง ตัวแทนของตนหรือบุคคลอื่นใดซึ่งตนได้ใช้บริการ เพื่อปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ได้ใช้มาตรการทั้งปวงซึ่งจำเป็นต้องกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุแห่งการสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้ารวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากเหตุนั้น

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ อันเป็นผลจากการส่งมอบชักช้า เว้นแต่ผู้ตราส่งจะได้แจ้งก่อนที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะรับมอบของว่า หากมีการส่งมอบชักช้า ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ยินยอมที่จะรับผิดชอบในความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก่อนรับมอบของ

มาตรา ๒๑ การส่งมอบชักช้า คือ

(๑) ในกรณีที่มีการตกลงกำหนดเวลาส่งมอบไว้อย่างชัดเจน ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ได้ส่งมอบของภายในกำหนดเวลานั้น

(๒) ในกรณีที่ไม่มีการตกลงกำหนดเวลาส่งมอบไว้ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ได้ส่งมอบของภายในกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบตามหน้าที่อันพึงปฏิบัติ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีหน้าที่ต้องดำเนินการส่งมอบของดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่ผู้ถือ ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งเวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่ง

(๒) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่บุคคลเพื่อเช่าส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งได้เวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่ง ซึ่งได้สลักหลังโดยชอบ

(๓) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่บุคคลโดยนาม ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งมีชื่อระบุในใบตราส่งต่อเนื่องเมื่อได้มีการพิสูจน์ถึงความถูกต้องของตัวบุคคลและได้รับการเวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่งจากบุคคลดังกล่าว แต่ถ้ามีการโอนใบตราส่งต่อเนื่องดังกล่าวต่อไปเป็นประเภทเพื่อเช่าส่งหรือโดยการสลักหลังลอย ให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับ

(๔) ถ้าใบตราส่งต่อเนื่องเป็นชนิดห้ามโอน ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งมีชื่อเป็นผู้รับตราส่งในใบตราส่งต่อเนื่องเมื่อได้พิสูจน์ถึงความถูกต้องของตัวบุคคลนั้นแล้ว

ในกรณีที่ไม่มีการออกเอกสารใด ๆ ให้แก่ผู้ตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องส่งมอบของแก่บุคคลตามคำสั่งของผู้ตราส่ง หรือตามคำสั่งของผู้ใดมาซึ่งสิทธิของผู้ตราส่งหรือของผู้รับตราส่งตามที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบระบุไว้

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่หาตัวผู้รับตราส่งไม่พบหรือผู้รับตราส่งปฏิเสธไม่ยอมรับมอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องบอกกล่าวไปยังผู้ตราส่งทันทีและถามเอาคำสั่งจากผู้ตราส่ง

หากมีพฤติการณ์ชัดเจนว่าไม่สามารถจะบอกกล่าวไปยังผู้ตราส่งได้ทันที หรือไม่อาจถามเอาคำสั่งจากผู้ตราส่งได้ หรือผู้ตราส่งละเลยไม่ส่งคำสั่งนั้นมาในเวลาอันควรหรือส่งมาเป็นคำสั่งอันไม่อาจปฏิบัติได้ หากของนั้นได้พ้นจากอารักขาภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้ว ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธินำของนั้นออกขาย ทำลาย หรือจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมและจำเป็น

เมื่อได้จัดการตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องบอกกล่าวแก่ผู้ตราส่งโดยไม่ชักช้า เว้นแต่ไม่สามารถจะทำได้ ถ้าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องละเลยไม่บอกกล่าวแก่ผู้ตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

(โปรดพลิก)

ในกรณีที่ได้จัดการกับของตามวรรคสองแล้ว ได้เงินจำนวนเท่าใด ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิหักเอาไว้เป็นค่าระวาง ค่าอุปกรณ์แห่งค่าระวางและค่าใช้จ่ายอันเกิดขึ้นจากการจัดการนั้น ถ้ายังมีเงินเหลือ ให้ส่งมอบแก่บุคคลซึ่งมีสิทธิจะได้เงินนั้นโดยพลันหรือถ้าส่งมอบไม่ได้ ให้นำไปฝากไว้ ณ สำนักงานวางทรัพย์ แต่ถ้าเงินยังขาดอยู่เท่าใด ผู้ตราส่งต้องรับผิดชอบในส่วนที่ขาดนั้น

ในกรณีที่ได้ทำลายหรือจัดการกับของตามวรรคสองแล้วไม่ได้เงินให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิเรียกค่าใช้จ่ายอันเกิดขึ้นจากการจัดการดังกล่าวเอาจากผู้ตราส่งได้

มาตรา ๒๔ เมื่อผู้รับตราส่งได้รับของหากปรากฏว่ามีการสูญหายบางส่วนหรือเสียหายและถ้าผู้รับตราส่งมิได้โต้แย้งเป็นหนังสือแก่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องถึงการสูญหายหรือสภาพของความเสียหายแห่งของที่ได้รับนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ส่งมอบของถูกต้องตามที่ระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

ในกรณีที่การสูญหายหรือเสียหายไม่เห็นประจักษ์ ผู้รับตราส่งมีสิทธิโต้แย้งเป็นหนังสือภายในหกวันนับแต่วันที่ได้รับของนั้น

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของลูกจ้างและตัวแทนของตน และของบุคคลอื่นซึ่งตนได้ใช้บริการเพื่อการปฏิบัติตามสัญญา รวมถึงลูกจ้างและตัวแทนของบุคคลอื่นนั้น ซึ่งได้กระทำไปในทางที่จ้างหรือภายในขอบอำนาจแห่งการเป็นตัวแทนหรือในกิจการที่ได้ใช้บริการนั้น

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้ล่วงพ้นกำหนดเวลาส่งมอบของหรือกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบของแล้วแต่กรณี ให้บุคคลผู้มีสิทธิรับมอบของมีสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) รับมอบของ
- (๒) รับมอบของและเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลมาจากการส่งมอบชักช้า หรือ
- (๓) ไม่รับมอบของและเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลมาจากการส่งมอบชักช้า

ในกรณีที่กำหนดเวลาส่งมอบของหรือกำหนดเวลาอันควรที่จะส่งมอบของได้ล่วงพ้นไปแล้ว ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันถึงกำหนดส่งมอบของ ให้ถือว่าของนั้นได้สูญหายโดยสิ้นเชิง บุคคลผู้มีสิทธิรับมอบของมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนเสมือนว่าของนั้นได้สูญหายโดยสิ้นเชิง เว้นแต่จะปรากฏหลักฐานแสดงให้เห็นว่าของนั้นยังมีได้สูญหาย

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ชำระค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้มีสิทธิรับมอบของแล้ว ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการรับช่วงสิทธิแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้า ถ้าพิสูจน์ได้ว่าการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้า นั้นเกิดขึ้นหรือเป็นผลจาก

(๑) เหตุสุดวิสัย

(๒) การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ตราส่ง ผู้รับตราส่ง ผู้แทนหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว

(๓) การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมาย หรือการระบุจำนวนของที่บกพร่องหรือไม่เพียงพอ

(๔) การยกขน การบรรจุหีบห่อ การขนถ่าย การเก็บรักษาของโดยผู้ตราส่ง ผู้รับตราส่ง ผู้แทนหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว

(๕) สภาพแห่งของนั้นเองหรือความชำรุดบกพร่องที่แฝงอยู่ภายในของนั้น

(๖) การนัดหยุดงาน การปิดงานด้าง การผลละงาน หรืออุปสรรคหรือเหตุขัดข้องในด้านแรงงานด้วยประการใด ๆ

(๗) ในกรณีเป็นของที่ขนส่งทางทะเลหรือน่านน้ำภายใน เมื่อการสูญหาย เสียหายหรือส่งมอบชักช้าระหว่างการขนส่งเกิดขึ้นโดย

(ก) การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือความผิดพลาดในการเดินเรือหรือในการบริหารจัดการเรือไม่ว่าจะเป็นการกระทำของนายเรือ คนประจำเรือ ผู้นำร่อง หรือลูกจ้างของผู้ขนส่ง

(ข) อัคคีภัย เว้นแต่อัคคีภัยนั้นเกิดจากความผิดหรืออยู่ในความรู้เห็นของผู้ขนส่ง

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องยังคงต้องรับผิดชอบในการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชักช้าตาม (๗) อันเป็นผลมาจากเรือไม่อยู่ในสภาพที่สามารถเดินทะเลได้อย่างปลอดภัย เว้นแต่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าตนได้กระทำการตามที่ควรจะต้องกระทำในฐานะเช่นนั้นเพื่อให้เรืออยู่ในสภาพดังกล่าวแล้วเมื่อเริ่มต้นการเดินทาง

(โปรดพลิก)

ส่วนที่ ๔

ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องและการคิดค่าเสียหาย

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ในกรณีที่ของซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบไว้สูญหายหรือเสียหาย ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้จำกัดความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้เพียงหกร้อยหกสิบหกจุดหกเจ็ดหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งหน่วยการขนส่ง หรือสองหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งกิโลกรัมของน้ำหนักทั้งหมดแห่งของที่สูญหายหรือเสียหายแล้วแต่จำนวนเงินใดจะมากกว่า

ในกรณีที่คำนวณราคาค่าเสียหายได้ตามมาตรา ๓๔ และปรากฏว่าราคาของนั้นต่ำกว่าที่จำกัดความรับผิดได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาตามราคาที่คำนวณได้นั้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดในความเสียหายอันเป็นผลจากการส่งมอบ ชักช้าหรือความเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษนอกเหนือไปจากความเสียหายที่เกิดจากการสูญหายหรือเสียหายในของที่ขนส่ง ให้จำกัดความรับผิดทั้งหมดของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้เพียงไม่เกินค่าระวางตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องรับผิดทั้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ให้จำกัดความรับผิดโดยรวมของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการระบุจำนวนหน่วยการขนส่งไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ให้ถือว่าของตามใบตราส่งต่อเนื่องนั้นมีจำนวนหน่วยการขนส่งตามที่ระบุไว้ แต่ในกรณีที่นำเอาสินค้าซึ่งบรรจุอยู่ในกระสอบ ชิ้น ถัง ตู้ ม้วน ลัง ลูก ห่อ หีบ อัน หรือหน่วยที่เรียกชื่ออย่างอื่น มารวมบรรจุไว้ในภาชนะขนส่งเดียวกันโดยมิได้ระบุจำนวนหน่วยการขนส่งไว้ ให้ถือว่าของทั้งหมดที่รวมอยู่ในภาชนะขนส่งนั้นเป็นหนึ่งหน่วยการขนส่ง

ในกรณีที่ตัวภาชนะขนส่งซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ได้เป็นเจ้าของหรือผู้จัดหาได้สูญหายหรือเสียหาย ให้ถือว่าภาชนะขนส่งนั้นเป็นหน่วยการขนส่งอีกหน่วยหนึ่งต่างหากจากของที่อยู่ในหรือบนภาชนะขนส่งนั้น

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไม่ได้ระบุให้มีการขนส่งทางทะเลหรือการขนส่งในน่านน้ำภายในรวมอยู่ด้วย ให้จำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไว้แปดจุดสามสามหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินต่อหนึ่งกิโลกรัมของน้ำหนักทั้งหมดแห่งของที่สูญหายหรือเสียหาย

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏชัดว่า ของได้สูญหายหรือเสียหายในระหว่างช่วงหนึ่งช่วงใดของการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและในช่วงนั้นมีกฎหมายภายในของประเทศที่ของนั้นได้สูญหายหรือเสียหายหรือมีอนุสัญญาระหว่างประเทศที่กำหนดจำนวนเงินแห่งการจำกัดความรับผิดชอบของผู้ขนส่งไว้เป็นอย่างอื่น ให้การจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องสำหรับการสูญหายหรือเสียหายนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา ๓๒ การจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมิให้ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตราส่งได้แจ้งสภาพและราคาแห่งของไว้ก่อนที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะรับมอบของและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้จัดแจ้งสภาพและราคาแห่งของนั้นไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องแล้ว

(๒) การสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกั่วที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลจากการที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ลูกจ้าง ตัวแทน หรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ใช้บริการในการปฏิบัติตามสัญญากระทำการหรืองดเว้นกระทำการโดยจงใจที่จะให้เกิดการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกั่วหรือโดยละเลยไม่เอาใจใส่ทั้งที่รู้ว่าการสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบชกั่วนั้นอาจเกิดขึ้นได้

มาตรา ๓๓ ภายในบังคับมาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีการใช้สิทธิเรียกร้องต่อทั้งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องและลูกจ้าง ตัวแทน และบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ใช้บริการในการปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ให้จำกัดความรับผิดชอบของบุคคลทั้งหมดดังกล่าว รวมกันแล้วไม่เกินจำนวนความรับผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ของสูญหายหรือเสียหาย ให้คำนวณค่าเสียหายเท่ากับราคาของที่ของนั้นจะพึงมี ณ สถานที่และเวลาที่ส่งมอบแก่ผู้รับตราส่งหรือ ณ สถานที่และเวลาอันควรจะได้ส่งมอบแก่ผู้รับตราส่งตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

(โปรดพลิก)

การคำนวณราคาของตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณตามราคาตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า หากไม่มีราคดังกล่าว ให้คำนวณตามราคาท้องตลาดในขณะนั้น แต่ถ้าไม่มีทั้งราคาตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าและราคาท้องตลาด ให้คำนวณตามราคาปกติแห่งของชนิดเดียวกันและคุณภาพเท่าเทียมกัน

ในกรณีที่ราคาที่คำนวณได้ตามวรรคสองต่ำกว่าที่แสดงไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบเพียงเท่าราคาที่คำนวณได้นั้น แต่ถ้าราคาสูงกว่าให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับผิดชอบเพียงเท่าราคาแสดงไว้ในใบตราส่งต่อเนื่อง

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แก่การคำนวณความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ การแปลงหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินให้เป็นสกุลเงินบาท ให้คำนวณ ณ เวลาอันเป็นฐานของการคำนวณค่าเสียหายตามมาตรา ๓๔ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๖ คู่สัญญาอาจตกลงกำหนดจำนวนเงินแห่งการจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ก็ได้

ส่วนที่ ๕ การใช้สิทธิเรียกร้อง

มาตรา ๓๗ ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับแก่การใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องไม่ว่าการเรียกร้องนั้นจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด และให้ใช้บังคับตลอดถึงการที่ใช้สิทธิเรียกร้องต่อลูกจ้าง ตัวแทน หรือบุคคลอื่นที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ให้บริการในการปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

มาตรา ๓๘ สิทธิเรียกร้องใด ๆ อันเกิดจากการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไม่ว่าจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด ถ้ามิได้ฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการตามความในหมวด ๓ เพื่อชี้ขาดภายในเก้าเดือนนับแต่วันที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ส่งมอบของ หรือควรจะส่งมอบของ ให้เป็นอันขาดอายุความ

ภายในอายุความตามวรรคหนึ่ง ถ้าฝ่ายที่ถูกเรียกร้องยินยอมโดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ถูกเรียกร้องว่าจะไม่ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในกรณีที่ฝ่ายที่มีสิทธิเรียกร้องฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการ ความยินยอมนี้ให้ใช้บังคับได้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ส่งมอบของหรือควรจะส่งมอบของ

ในกรณีที่ฝ่ายที่ถูกเรียกร้องยินยอมขยายระยะเวลาในการใช้สิทธิเรียกร้องให้แก่ฝ่ายที่มีสิทธิเรียกร้องโดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ถูกเรียกร้อง ให้ถือว่าเป็นการให้ความยินยอมว่าจะไม่ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้และให้มีผลเช่นเดียวกับกรณีตามวรรคสอง

หมวด ๒

การควบคุมการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เว้นแต่จะเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๑
- (๒) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ได้จัดแจ้งต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๔๕ หรือ
- (๓) ผู้ประกอบการขนส่งหรือขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในต่างประเทศที่ได้ตั้งตัวแทนตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๔๐ ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร
- (๒) มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน

มาตรา ๔๑ ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ให้ยื่นคำขอโดยแสดงหลักฐานการมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ และการมีหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดจากสัญญาที่ทำขึ้น

(โปรดพลิก)

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติและหลักประกันตามวรรคหนึ่ง
ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนและออกใบทะเบียนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียน การจดทะเบียนและการออกใบทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติ
และหลักประกันไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกิน
สี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการ
ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ใบทะเบียนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑)
ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบทะเบียน

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบทะเบียนจะต้องยื่นคำขอ
ก่อนใบทะเบียนสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนประกอบการ
ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบทะเบียนนั้น
การขอต่ออายุใบทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) จะต้องดำรง
หลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใด
ตามสัญญาที่ทำขึ้น และดำรงสินทรัพย์ขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตลอด
ระยะเวลาที่ประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

หลักเกณฑ์และวิธีกำหนด จำนวน ชนิด ขนาด และเงื่อนไขในการดำรงหลักประกัน
และสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ประกอบกิจการ
ในฐานะตัวแทนตามมาตรา ๓๙ (๒) หรือ (๓) จะต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบ
ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาที่สร้างขึ้นโดยรวมถึงกิจการที่กระทำในฐานะ
ที่เป็นตัวแทนด้วย

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) ที่ประสงค์จะตั้งสาขา
ในการประกอบกิจการ ให้ขออนุญาตต่อนายทะเบียน นายทะเบียนจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขเพื่อคุ้มครอง
ประโยชน์ของผู้ใช้บริการก็ได้

การขอรับใบอนุญาตตั้งสาขาและการออกใบอนุญาตตั้งสาขาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรอง
โดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศตามมาตรา ๓๙ (๒) ที่ประสงค์จะประกอบกิจการขนส่ง
ต่อเนื่องหลายรูปแบบในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนโดยแสดงหลักฐานการ
จดทะเบียนในต่างประเทศที่ประเทศไทยรับรองโดยสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศพร้อมทั้ง
ตั้งตัวแทนหรือตั้งสำนักงานสาขาในราชอาณาจักร

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานถูกต้อง ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน
และออกใบจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียน การจดทะเบียน การออกใบจดทะเบียน การตั้งตัวแทนและสำนักงานสาขาให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐาน
ไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่
ได้รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบการ
ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบจดทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔๖ ใบจดแจ้งของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๒) ให้มีอายุตามที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบจดแจ้ง

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบจดแจ้งจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบจดแจ้งสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๒) จะต้องมีความสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) หรือ

(๒) เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยโดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการขนส่ง หรือเป็นนายหน้า ตัวแทนหรือตัวแทนค้าต่างในกิจการขนส่ง

ตัวแทนตาม (๒) จะต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดของตัวการตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือสำหรับความเสี่ยงอื่นใดจากสัญญาที่สร้างขึ้น

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบการขนส่งหรือขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในต่างประเทศตามมาตรา ๓๙ (๓) ที่ประสงค์จะประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนการตั้งตัวแทนต่อนายทะเบียนโดยแสดงหลักฐานการจดทะเบียนในต่างประเทศพร้อมทั้งแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑) เป็นตัวแทนในราชอาณาจักร

หากนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานถูกต้อง ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนและออกใบทะเบียนการเป็นตัวแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอจดทะเบียน

การยื่นคำขอจดทะเบียนการตั้งตัวแทน การจดทะเบียนการตั้งตัวแทน การออกใบทะเบียนการเป็นตัวแทนและการรับเป็นตัวแทน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแสดงหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยมิชักช้าแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในการรับจดทะเบียนการตั้งตัวแทนตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ในใบทะเบียนได้ตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ ไบทะเบียนการเป็นตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตาม
มาตรา ๓๙ (๓) ให้มีอายุตามอายุของสัญญาการตั้งตัวแทนแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกไบทะเบียน

ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุไบทะเบียนจะต้องยื่น
คำขอก่อนไบทะเบียนสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๕๐ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๒) และ (๓)
จะต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนเพื่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดจากการผิดสัญญา
หรือการละเมิดแก่ผู้ตราส่งหรือผู้รับตราส่งหรือบุคคลอื่นในราชอาณาจักร

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ไม่รับจดทะเบียน ไม่ออกไบทะเบียน
ตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๘ ไม่ออกใบแทนไบทะเบียนตามมาตรา ๕๕ หรือไม่อนุญาตให้
ต่ออายุไบทะเบียนตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๙ ผู้ยื่นคำขอมีสสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ
รัฐมนตรีได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งจาก
นายทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่
วันที่นายทะเบียนได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๕๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนจะต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการ
ประกอบการต่อนายทะเบียนตามแบบ หลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนต้องแสดงไบทะเบียนไว้ในที่เปิดเผย
ณ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขา

มาตรา ๕๔ ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๒) และ
(๓) ต้องแสดงเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการประกอบการของผู้ที่เป็นตัวการตามที่นายทะเบียนกำหนดไว้ในที่
เปิดเผย ณ ที่ตั้งสำนักงานของตัวแทน

(โปรดพลิก)

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ใบทะเบียนสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบทะเบียนและการออกใบแทนใบทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีการย้ายสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขา หรือมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายการอย่างหนึ่งอย่างใดในใบทะเบียน ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนแจ้งแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และให้นายทะเบียนหมายเหตุการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในใบทะเบียน

มาตรา ๕๗ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใด

(๑) ไม่ดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบหรือความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ หรือไม่ดำรงสินทรัพย์ขั้นต่ำไว้ไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตลอดระยะเวลาที่ประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

(๒) ผ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบทะเบียนที่ระบุว่าเป็นเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญ

(๓) ไม่ส่งหรือส่งรายงานไม่ถูกต้องหรือไม่มีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๕๒

(๔) ไม่อำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร ในการปฏิบัติการของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

ถ้าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามที่นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งระงับการประกอบธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นการชั่วคราวได้ในระยะเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง

มาตรา ๕๘ นอกจากกรณีที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบทะเบียน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนให้ข้อมูลเท็จหรือกระทำฉ้อฉลเพื่อให้ได้รับจดทะเบียน

(๒) นายทะเบียนมีคำสั่งให้ระงับการประกอบธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๕๗ วรรคสองและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดเกินกว่าหนึ่งครั้งในรอบปี

(๓) ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่อื่นที่มีอำนาจตามกฎหมายที่ให้นำของที่เป็นอันตรายซึ่งหาผู้รับไม่ได้ หรือของผิดกฎหมายไปส่งคืนให้แก่ผู้ตราส่ง รวมทั้งชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๕๙ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งนายทะเบียนมีคำสั่งให้ระงับการประกอบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือให้เพิกถอนใบทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน เว้นแต่รัฐมนตรีจะสั่งให้ทุเลาการบังคับ

ในระหว่างที่รัฐมนตรีพิจารณาคำอุทธรณ์ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไป เว้นแต่จะเป็นการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่เป็นการประกอบการตามสัญญาที่ได้ทำขึ้นก่อนได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่นายทะเบียนได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๖๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งถูกเพิกถอนใบทะเบียนส่งคืนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบทะเบียน

มาตรา ๖๑ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบการต้องแจ้งความประสงค์ดังกล่าวเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนวันที่เลิกประกอบการ

เมื่อบอกเลิกประกอบการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทำการประกอบการตามสัญญาที่ได้ทำขึ้นก่อนบอกเลิกประกอบการต่อไปแต่มิให้เกินสามเดือนนับแต่วันที่เลิกประกอบการ

ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ส่งคืนใบทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เลิกประกอบการ

(โปรดพลิก)

มาตรา ๖๒ นายทะเบียนมีอำนาจควบคุมดูแลบรรดากิจการที่เกี่ยวกับการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ดำเนินการของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนในระหว่างเวลาทำงานตามปกติ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและตรวจสอบบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

(๒) เรียกผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน ผู้จัดการ พนักงานและลูกจ้าง ตัวแทนและลูกจ้างของตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้ยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริง

(๓) สั่งให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนดำเนินการนำของที่เป็นอันตรายซึ่งหาผู้รับไม่ได้หรือซึ่งเป็นของผิดกฎหมายไปส่งคืนให้แก่ผู้ตราส่ง รวมทั้งสั่งให้ชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการนั้น ทั้งนี้ ภายใต้งบค้ำแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติการของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๒ วรรคสอง ให้นบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การระงับข้อพิพาท

มาตรา ๖๕ คู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอาจตกลงกันให้ศาลในประเทศใดประเทศหนึ่งที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีแพ่งที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามกฎหมายของประเทศนั้น เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีโดยระบุไว้ในใบตราส่งต่อเนื่องหรือสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบก็ได้

ในกรณีที่มีได้มีการระบุงานในการฟ้องคดีแพ่งที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด โจทก์มีสิทธิเลือกฟ้องคดีในศาลใดศาลหนึ่งที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามกฎหมายของประเทศนั้นได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาลในประเทศที่เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือภูมิลำเนาของจำเลย
- (๒) ศาลในประเทศที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบได้กระทำขึ้น ซึ่งต้องปรากฏว่าจำเลยมีสำนักงาน สำนักงานสาขาหรือตัวแทนอยู่ในประเทศนั้นด้วย
- (๓) ศาลในประเทศที่เป็นสถานที่ที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของหรือส่งมอบของ อย่างไรก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือให้ฟ้องคดีในศาลใด ๆ ที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามกฎหมายของประเทศนั้นก็ได้ ถ้าการตกลงนั้นได้กระทำขึ้นภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้ว

มาตรา ๖๖ คำฟ้องเกี่ยวกับคดีแพ่งในราชอาณาจักรไม่ว่าจะมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามพระราชบัญญัตินี้ และคำฟ้องเกี่ยวกับสัญญารับขนส่งของภายในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๖๗ คู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอาจตกลงกันเป็นหนังสือกำหนดให้เสนอข้อพิพาทใด ๆ ที่มีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด ให้อนุญาตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาดก็ได้

ในกรณีที่มีข้อตกลงอนุญาตตุลาการโดยระบุสถานที่ คู่สัญญามีสิทธิดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศตามที่ระบุไว้ในสัญญาเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาของอนุญาตตุลาการก็ได้

ในกรณีที่มีข้อตกลงอนุญาตตุลาการแต่ไม่ได้ระบุสถานที่ ผู้เสนอข้อพิพาทมีสิทธิเลือกดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศใดประเทศหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ประเทศที่เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่หรือภูมิลำเนาของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง
- (๒) ประเทศที่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบได้กระทำขึ้นซึ่งต้องปรากฏว่าคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งมีสำนักงาน สำนักงานสาขาหรือตัวแทนอยู่ในประเทศนั้นด้วย
- (๓) ประเทศที่เป็นสถานที่ที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องรับมอบของหรือส่งมอบของ อย่างไรก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาตตุลาการ ณ สถานที่ในประเทศใด ๆ ก็ได้ ถ้าการตกลงนั้นได้กระทำขึ้นภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้ว

(โปรดพลิก)

มาตรา ๖๘ ให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเรียกร้องอันมีมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิดตามบทบัญญัติในหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นหนังสือภายหลังจากเกิดสิทธิเรียกร้องแล้วให้บังคับใช้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายของประเทศที่ตกลงกันก็ได้

มาตรา ๖๙ ข้อความหรือข้อตกลงใดในใบตราส่งต่อเนื่องหรือสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่จำกัดสิทธิในการฟ้องคดีแพ่งต่อศาลหรือจำกัดสิทธิในการดำเนินการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นโมฆะ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบโดยไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนหรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งให้เพิกถอนใบทะเบียนตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และในกรณีที่มีการทำสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้แล้ว ให้ปรับอีกเป็นรายสัญญาในอัตราสัญญาละห้าหมื่นบาท

เพื่อประโยชน์แก่คู่สัญญาหรือผู้รับตราส่ง ให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีสิทธิปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวที่ได้ทำไว้แล้วต่อไปจนแล้วเสร็จ

มาตรา ๗๑ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๗ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งให้ระงับการประกอบการตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละสามพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๒ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบทะเบียนตามมาตรา ๔๑ วรรคห้า มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ วรรคห้าหรือมาตรา ๔๘ วรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๗๓ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐ หรือ
มาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๕ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ หรือ
มาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๑ เป็น
นิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้น
ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้
รู้เห็นหรือยินยอม หรือตนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๗๘ เมื่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่กระทำความผิดตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓
มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๖ ได้ชำระค่าปรับในอัตราสูงสุดสำหรับความผิดนั้นแก่นายทะเบียน
ภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอยู่แล้ว
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต่อไป
ให้ดำเนินการขอจดทะเบียนหรือจดทะเบียนในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อได้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจดทะเบียนแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบการขนส่งต่อเนื่อง
หลายรูปแบบต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้จดทะเบียนหรือจดทะเบียน

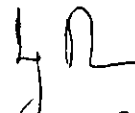
(โปรดพลิก)

มาตรา ๘๐ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่ทำขึ้นก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางเบญจกร กสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

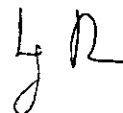
สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบจดทะเบียน	ฉบับละ	๘,๐๐๐	บาท
(๓) ใบทะเบียนการเป็นตัวแทน	ฉบับละ	๘,๐๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตตั้งสาขาของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง จดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑)	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๕) ใบแทนใบทะเบียน			
(ก) ใบแทนใบทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ข) ใบแทนใบจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(ค) ใบแทนใบทะเบียนการเป็นตัวแทน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๖) คำขอจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๗) คำขอจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๘) คำขอตั้งตัวแทน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๙) คำขอต่ออายุใบทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๐) คำขออนุญาตตั้งสาขาของผู้ประกอบการ ขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๙ (๑)	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๑) คำขออื่น ๆ	ฉบับละ	๒๐๐	บาท

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการการคมนาคม วุฒิสภา

พิจารณาศึกษา

ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

พ.ศ.

(ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๙)

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร ๒๔)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
พ.ศ. ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๘

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. (คณะกรรมการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ได้มอบหมายให้คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา พิจารณาการศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๘ ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายศรีเมือง เจริญศิริ
๒. นายวีรวัชร สิทธิธรรม
๓. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๔. นางสาวอุษณีย์ ชิตชอบ
๕. นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ
๖. นายเชิดพงษ์ อุทัยสา
๗. นายนิพนธ์ สุทธิเดช
๘. นายสมบัติ วรามิตร
๙. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
๑๐. นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์
๑๑. นายรัชชัย เมืองนาง
๑๒. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์
๑๓. นายสนิท กุลเจริญ

ประธานคณะกรรมการ
ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
เลขานุการคณะกรรมการ
รองเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
รองเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
โฆษกคณะกรรมการ
รองโฆษกคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการการคมนาคม
ด้านการคมนาคมทางบก
ที่ปรึกษาคณะกรรมการการคมนาคม
ด้านการคมนาคมทางน้ำ

รายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

พ.ศ.

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) แล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ได้มอบหมายให้คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นางนิรันดสุข เจริญอาษา ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการคมนาคม สำนักกรรมการ ๑ ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๒. คณะกรรมการได้เชิญผู้แทนหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็น คือ

๑. นายสมพร ไผ่สิน	รักษาการที่ปรึกษาด้านการขนส่งทางน้ำ กระทรวงคมนาคม
๒. นายประเสริฐศิริ สุขะวัณกุล	ผู้อำนวยการสำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๒ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
๓. นางชลิดา พันธุ์กระวี	นิติกร ๘ ว. กรมตุลาการ กระทรวงการคลัง

๓. แนวทางการพิจารณา

คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

เหตุผลและความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ

๑. ปัจจุบันการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปเพื่ออำนวยความสะดวก ในด้านการค้าระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันกันสูงขึ้น การให้บริการขนส่งทางทะเลจากท่าเรือถึงท่าเรือ หรือการให้บริการขนส่งทางอากาศจากท่าอากาศยานถึงท่าอากาศยาน ได้รับการพัฒนา การให้บริการในรูปแบบใหม่จากประตูถึงประตู กล่าวคือ เป็นการให้บริการรับขนของ

โดยใช้รูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ ๒ รูปแบบขึ้นไป และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้ให้บริการอยู่บนพื้นฐานของสัญญาขนส่งฉบับเดียว ซึ่งเรียกว่า การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Multimodal Transport) โดยผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบจะรับผิดชอบของไว้ในประเทศหนึ่ง และขนส่งของในอีกประเทศหนึ่ง

๒. ในการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ไม่จำเป็นต้องมียานพาหนะที่ใช้ขนส่งเป็นของตนเอง ซึ่งในทางปฏิบัติอาจมีการมอบหมายให้ผู้ประกอบการขนส่งในรูปแบบต่าง ๆ เป็นผู้ดำเนินการแทน ทั้งนี้ ในการตรากฎหมายได้กำหนดให้มีมาตรการในการควบคุมการประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยการออกใบอนุญาตและมาตรการอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง ต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ หรือความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาที่ทำขึ้น

๓. ที่ผ่านมาในทางปฏิบัติมีปัญหาในการวินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เนื่องจากปรากฏจากข้อเท็จจริงว่า คู่สัญญาอยู่กันคนละประเทศ และกฎหมายที่นำมาปรับใช้กับสัญญายังมีความไม่ชัดเจน

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้วางหลักการเพื่อแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติ ตามแนวทางของร่างกรอบความตกลงว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบระหว่างประเทศอาเซียน (Draft of ASEAN Framework Agreement on Multimodal Transport) ซึ่งประเทศไทยเป็นแกนนำของกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในการจัดทำร่างกรอบความตกลงฯ และหากร่างกรอบความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ ก็จะนำไปอนุวัติเป็นกฎหมายภายใน แต่ปัจจุบันยังไม่มีผลการลงนามกรอบความตกลงฯ ดังกล่าว เนื่องจากประเทศมาเลเซียแจ้งว่ายังไม่พร้อมที่จะลงนาม

ในส่วนของประเทศไทยได้จัดทำกฎหมายภายใน คือ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อเตรียมรองรับร่างกรอบความตกลงฯ ดังกล่าว

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และการควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าว ตามหลักการของร่างกรอบความตกลง ว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบระหว่างประเทศอาเซียน

๒. การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตามร่างพระราชบัญญัตินี้ หมายถึงการรับขนของที่มีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันตั้งแต่ ๒ รูปแบบขึ้นไปภายใต้สัญญาฉบับเดียว และมีผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ในการดำเนินการจัดให้มีการขนส่งจากต้นทางถึงปลายทางในลักษณะการขนส่งระหว่างประเทศ

๓. กำหนดคุณสมบัติของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และการควบคุมการประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องฯ สำหรับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ ๓ ประเภท คือ

ก. ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกไปทะเบียน (ร่างมาตรา ๔๒)

ข. ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีอายุตามที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศ แต่ไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่ออกไปจดทะเบียน (ร่างมาตรา ๔๔)

ค. ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง มีอายุตามสัญญาการตั้งตัวแทน แต่ไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่ออกไปทะเบียน (ร่างมาตรา ๔๕)

นอกจากนี้ หลักการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้วางมาตรการอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องฯ ต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาที่ทำขึ้น

๔. กำหนดสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบในทางแพ่งที่เกิดจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

๕. กำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทซึ่งตามร่างพระราชบัญญัตินี้ แบ่งเป็น ๒ วิธี คือ

ก. การระงับข้อพิพาทโดยศาล คู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องฯ อาจตกลงเลือกศาลใด ๆ เป็นผู้พิจารณาคดีโดยอาจตกลงกันตั้งแต่ทำสัญญาหรือภายหลังจากการเกิดสิทธิเรียกร้องได้ แต่ถ้าคู่สัญญาไม่ได้ตกลง โจทก์มีสิทธิเลือกเฉพาะศาล ตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้

อย่างไรก็ดี กฎหมายที่จะใช้บังคับในกรณีข้างต้น ต้องเป็นกฎหมายของประเทศที่โจทก์เลือกให้พิจารณาคดี หรือประเทศที่คู่สัญญาดกลงกันให้พิจารณาคดีเท่านั้น คู่สัญญาไม่สามารถตกลงใช้กฎหมายของประเทศอื่นได้

ข. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ คู่สัญญาอาจตกลงกันเป็นหนังสือกำหนดให้เสนอข้อพิพาทใด ๆ อันเกิดขึ้นจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด

๖. กำหนดอายุความไว้แตกต่างจากอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นหลักทั่วไป คือ กำหนดให้คู่กรณีสามารถสละหรือขยายอายุความ หรือตกลงยินยอมไม่ยกอายุความขึ้นต่อสู้ ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีต่อศาล โดยมอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาดก็ได้

ความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายของส่วนราชการอื่น

ในกรณีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ผู้ตราส่งและผู้รับตราส่ง จะไม่เป็นไปตามหลักทั่วไปในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะรับขน แต่จะเป็นไปตามหมวด ๑ ของร่างพระราชบัญญัตินี้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

๑. ประเทศไทยจะมีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ซึ่งกำหนดสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบแห่งของคู่สัญญาตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ให้พิเศษแตกต่างจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

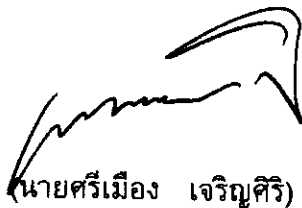
๒. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในประเทศไทย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากมีกฎหมายที่วางหลักการไว้ชัดเจน เกี่ยวกับการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เช่น ข้อยกเว้นและการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เป็นต้น

๓. กลุ่มครองผู้ให้บริการและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ให้มีความมั่นใจกรณีของสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบล่าช้า ผู้ให้บริการจะได้รับการเยียวยาความเสียหายอย่างแน่นอน

๔. เป็นการเพิ่มรายได้ให้ประเทศได้อีกทางหนึ่ง

๕. หากในอนาคต กลุ่มประเทศอาเซียนเห็นชอบในการลงนามกรอบความตกลงอาเซียน ว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ รัฐบาลไทยสามารถให้สัตยาบันและอนุวัติในกรอบอาเซียนได้ในทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาออกกฎหมายใดเพิ่มเติมอีก

๔. คณะกรรมาธิการการคมนาคม วุฒิสภา ขอรายงานผลการพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา และเห็นควรให้รับร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป

(นายศรีเมือง เจริญศิริ)

ประธานคณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา

๑๕๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรรถรียา ๘๖/๒

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ และเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องการเงิน ซึ่งจะต้อง
พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนะครับ ขณะนี้เหลือเวลาอยู่อีก ๒๓ วัน ขอเชิญ
ท่านเลขาธิการอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลครับ เชิญครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง
ต่อเนื่องหลายรูปแบบ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

เหตุผล

โดยที่รูปแบบของการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศได้พัฒนาไปจากเดิม
ที่มีลักษณะเป็นการให้บริการขนส่งสินค้าจากท่าเรือถึงท่าเรือ หรือจากท่าอากาศยาน
ถึงท่าอากาศยานจนสามารถขยายบริการเป็นลักษณะจากประตูถึงประตูโดยไม่คำนึงว่า
ในการปฏิบัติการขนส่งจะต้องเกี่ยวข้องกับรูปแบบหรือยานพาหนะประเภทใด ฉะนั้น
จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตและหลักเกณฑ์ในการประกอบกิจการเพื่อรองรับ
การบริการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบดังกล่าว และเพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวก
แก่การค้าเงินธุรกิจระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อังกรียา ๘๖/๓

ประธานวุฒิสภา : ด้วยทางคณะกรรมการการคมนาคมได้รับมอบหมายให้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ และรายงานต่อวุฒิสภานี้ครับ ✕
เชิญ ท่านวีรพร สิทธิธรรม จากกรรมการการคมนาคมรายงานครับ เชิญครับ

นายวีรพร สิทธิธรรม (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
และสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านครับ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอแล้วลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
และที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เมื่อวันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖
ได้มอบหมายให้คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๕ บัดนี้ คณะกรรมการฯ
ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอรายงาน
ผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุมวุฒิสภา ดังต่อไปนี้

เหตุผลและความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ

ข้อ ๑ ปัจจุบันการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศได้เปลี่ยนแปลง
เพื่ออำนวยความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันกันสูงขึ้น
การให้บริการขนส่งทางทะเลจากท่าเรือถึงท่าเรือ หรือให้บริการขนส่งทางอากาศ
จากท่าอากาศยานถึงท่าอากาศยานได้รับการพัฒนาการให้รูปแบบในรูปแบบใหม่
จากประตูถึงประตู กล่าวคือ เป็นการให้บริการรับขนของ โดยใช้รูปแบบการขนส่ง
แตกต่างกันตั้งแต่ ๒ รูปแบบขึ้นไป และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ
อยู่บนพื้นฐานของสัญญาขนส่งฉบับเดียว ซึ่งเรียกว่า การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
โดยผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบจะรับผิดชอบของไว้ในประเทศหนึ่งและขนส่ง
ของในอีกประเทศหนึ่ง

ข้อ ๒ ในการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไม่จำเป็นจะต้องมียานพาหนะที่ใช้ขนส่งเป็นของตนเอง ซึ่งในทางปฏิบัติอาจจะมีการมอบหมายให้ผู้ประกอบการขนส่งในรูปแบบต่าง ๆ เป็นผู้ดำเนินการแทน ทั้งนี้ ในการตรากฎหมายได้กำหนดให้มีมาตรการในการควบคุมการประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยการออกใบอนุญาตและมาตรการอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ประกอบการการขนส่งต่อเนื่องฯ ต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ หรือความเสียหายอื่นใดตามสัญญาที่ทำขึ้น

ข้อ ๓ ที่ผ่านมาในทางปฏิบัติมีปัญหาในการวินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เนื่องจากปรากฏจากข้อเท็จจริงว่า คู่สัญญาอยู่กันคนละประเทศ และกฎหมายที่นำมาปรับใช้กับสัญญายังมีความไม่ชัดเจน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้วางหลักการเพื่อแก้ไขปัญหามาในทางปฏิบัติตามแนวทางของร่างกรอบความตกลงว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบระหว่างประเทศอาเซียน ซึ่งประเทศไทยเป็นแกนนำของกลุ่มประเทศสมาชิก สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในการจัดทำร่างกรอบความตกลงและหากร่างกรอบความตกลงมีผลบังคับใช้ให้ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศก็จะนำไปอนุวัติเป็นกฎหมายภายใน แต่ปัจจุบันยังไม่มีกรลงนามกรอบความตกลงดังกล่าว เนื่องจากประเทศมาเลเซียแจ้งว่ายังไม่พร้อมที่จะลงนาม ในส่วนของประเทศไทยจึงได้จัดทำกฎหมายภายใน คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อเตรียมรองรับร่างกรอบความตกลงดังกล่าว

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้อ ๑ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และการควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าว ตามหลักการของร่างกรอบความตกลงว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบระหว่างประเทศอาเซียน

๒๐๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศก. ๑๓๖/๒

ข้อ ๒ การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตามร่างพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง การรับขนของที่มีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันตั้งแต่ ๒ รูปแบบขึ้นไป ภายใต้สัญญาฉบับเดียว และผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ในการดำเนินการจัดให้มีการขนส่งจากต้นทางถึงปลายทางในลักษณะการขนส่งระหว่างประเทศ

ข้อ ๓ กำหนดคุณสมบัติของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และการควบคุมประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่อง สำหรับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบไว้ ๓ ประเภท คือ

ก. ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันออกใบทะเบียน ตามร่างมาตรา ๔๒

ข. ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง มีอายุตามที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศ แต่ไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันออกใบจดทะเบียนตามร่างมาตรา ๔๕

ค. ตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง มีอายุตามสัญญาการตั้งตัวแทน แต่ไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันออกทะเบียนตามตรา ๔๕

นอกจากนี้ หลักการตามร่างพระราชบัญญัติได้วางมาตรการอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องต้องดำรงหลักประกันสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ หรือความเสี่ยงอื่นใดตามสัญญาที่ทำขึ้น

ข้อ ๔ กำหนดสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่งที่เกิดจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ข้อ ๕ กำหนดวิธีการระงับข้อพิพาทซึ่งตามร่างพระราชบัญญัตินี้แบ่งเป็น ๒ วิธีคือ

ก. การระงับข้อพิพาทโดยศาล คู่สัญญาขนส่งต่อเนื่องอาจตกลงเลือกศาลใด ๆ เป็นผู้พิจารณาตัดสินโดยอาจตกลงกันตั้งแต่ทำสัญญาหรือภายหลังจากการเกิดสิทธิเรียกร้องได้ แต่ถ้าคู่สัญญาไม่ได้ตกลงโจทก์มีสิทธิเลือกเฉพาะศาลตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ อย่างไรก็ตามที่จะใช้บังคับในกรณีข้างต้นต้องเป็นกฎหมายของประเทศที่โจทก์เลือกให้พิจารณาคดีหรือประเทศที่คู่สัญญาดตกลงกันให้พิจารณาคดีเท่านั้น คู่สัญญาไม่สามารถตกลงใช้กฎหมายของประเทศอื่นได้

ข. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการคู่สัญญาอาจจะตกลงกันเป็นหนังสือกำหนดให้เสนอข้อพิพาทใด ๆ อันเกิดขึ้นจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๖ กำหนดอายุความไว้แตกต่างจากอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งเป็นหลักทั่วไปคือ กำหนดให้คู่กรณีสามารถสละหรือขยายอายุความหรือตกลงยินยอมไม่ยกอายุความขึ้นต่อสู้ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีต่อศาล โดยมอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาดก็ได้ ความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายของส่วนราชการอื่นในกรณีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ผู้ตราและผู้รับตราส่งจะไม่นับไปตามหลักทั่วไปในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะรับผล แต่จะเป็นไปตามหมวด ๑ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ๑. ประเทศไทยจะมีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ซึ่งกำหนดสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบทางแพ่งของคู่สัญญาตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบให้พิเศษแตกต่างจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ๒. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากมีกฎหมายที่วางหลักการไว้ชัดเจนเกี่ยวกับการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เช่น ข้อยกเว้นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เป็นต้น

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณชัย ๘๘/๒

๓. กลุ่มครองให้ผู้ให้บริการและผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบให้มีความมั่นใจ
กรณีของสูญหาย เสียหาย หรือส่งมอบล่าช้า ผู้ให้บริการจะได้รับการเยียวยาความเสียหาย
อย่างแน่นอน ๔. เป็นการเพิ่มรายได้ให้ประเทศได้อีกทางหนึ่ง ๕. หากในอนาคตกลุ่ม
ประเทศอาเซียน (Asian) เห็นชอบในการลงนามกรอบความตกลงของอาเซียนว่าด้วยการ
ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ รัฐบาลไทยสามารถทำสัตยาบันและอนุวัติในกรอบอาเซียน
ได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาออกกฎหมายใดเพิ่มเติม คณะกรรมาธิการการคมนาคม วุฒิสภา
ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วเห็นควรให้รับร่างพระราชบัญญัติ
การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ไว้พิจารณาและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกฯ อภิปรายนะครับ ท่านวัลลภ
แล้วก็ท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ เชิญท่านวัลลภก่อนครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจนะครับว่าร่างพระราชบัญญัติ
การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบนี้เป็นความจำเป็นที่เราจะต้องมีกฎหมายฉบับนี้
ผมอ่านรายละเอียดค่อนข้างมากรวมทั้งได้ฟังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายในสภาด้วย
นะครับ ก็เข้าใจครับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความจำเป็นเพราะว่าเรามีการแข่งขัน
ทางการค้าสูงมาก เราต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ กำหนดการประกอบกิจการ พุดไปถึง
เรื่องการทำสัญญา การขนส่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ ผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้พยายาม
ที่จะเขียนให้ได้ เหตุที่ต้องเขียนนี้ผมจำได้ว่าการอภิปรายหรือแม้กระทั่งรัฐมนตรีได้ตอบ
ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ท่านตอบนัยว่า เหตุที่ต้องมีเช่นนี้เพราะว่าเราไปทำข้อตกลง
ทำอนุสัญญากับหลายประเทศ เพราะว่าเป็นการแข่งขันทางการค้า ทีนี้ผมก็ฟังแล้วผมก็ไป
เปิดดูกฎหมายฉบับนี้ว่า เมื่อจำเป็นจะต้องมีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา เป็นไปตามที่เราไปทำ
อนุสัญญากับหลายประเทศในเรื่องเกี่ยวกับแบบนี้ และเพื่อทำให้การแข่งขันทางการค้าไปได้
กับนานาประเทศ ก็ไปสะดุดในหมวด ๒ ตรีประธานฯ หมวดที่ ๒ ว่าด้วยการควบคุมการ
ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พลิกไปพลิกมาเนื่องจากเป็นคนที่ไม่สันทัด

๒๐๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรณิตย์ ๘๘/๓

ในลักษณะการขนส่งแบบนี้ก็พยายามเปิดอ่านหลายรอบ ก็พบว่ามีการเดินอยู่ที่ผมคิดว่า
 สมาชิก น่าจะให้ความสนใจ โดยเฉพาะท่านสมาชิก ที่จะป็นกรรมการ ~~น่ะครับ~~ X
 โดยเฉพาะมาตรา ๓๕ กับมาตรา ๔๐ เชื่อมโยงกับมาตรา ๔ ซึ่งเป็นคำนิยาม ในมาตรา ๓๕
 เขาพูดชัดเจนว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เว้นแต่จะเป็น
 ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียน ดังต่อไปนี้” ผมเอา (๑) วงเล็บเดียว ~~น่ะครับ~~ (๑) X
 เขียนว่า คนจะทำได้ต้อง (๑) เป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ได้จดทะเบียนตาม
 มาตรา ๔๑ ~~น่ะครับ~~ พอจะไปดูมาตรา ๔๑ ก็เชื่อมโยงไปถึงมาตรา ๔๐ เสียก่อน ~~น่ะครับ~~ X
 เพราะที่ผมอ่านเมื่อสักครู่นี้คือ มาตรา ๓๕ (๑) ก็มาถึงมาตรา ๔๐ -----

- ๘๕/๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๘๕/๑

มาตรา ๔๐ บอกว่า ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจดทะเบียนตามมาตรา ๓๕ (๑) ที่ผมอ่านเมื่อสักครู่นี้ ~~ต้อง~~ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๑) เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร ข้อนี้ผมไม่ค่อยคิดใจ คูที่ (๒) ครัว "มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่าแปดหมื่นหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน" พอพูดถึงเรื่องของไม่น้อยกว่า ๘๐,๐๐๐ หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน ผมก็กลับไปดูคำนิยาม ~~ครัว~~ว่า หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินนี้ คืออะไร ~~ครัว~~ ก็กลับไปดูที่ ~~คำนิยาม~~ ในมาตรา ๔ คำนิยามในมาตรา ๔ นี้ให้ความหมายไว้ว่า "หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน" หมายความว่า "หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ" อ่านเพียงคำนิยามคำว่า หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน เชื่อมโยงกลับไปยังมาตรา ๔๐ แล้วย้อนกลับไปมาตรา ๓๕ (๑) นี่บอกชัดเจนว่าผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่จดทะเบียนตามอนุนี้ ตามมาตรา ๔๑ และจะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐,๐๐๐ หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินนี้จะต้องเป็นบริษัทที่ใหญ่มาก ต้องเป็นบริษัทที่มีการเงินที่สูงมาก ผมมีคำถามครับ ตรงนี้ ว่าบริษัทที่ใหญ่แบบนี้ในเมืองไทยมีกี่บริษัท ผมว่ามีน้อยมาก ฉะนั้นถ้ามีน้อยมาก เป็นไปได้ไหมกฎหมายฉบับนี้เอื้อต่อบริษัทต่างประเทศเป็นหลัก ผมว่ารัฐมนตรีขอให้ท่านตอบประเด็นเดียวเท่านั้นแหละว่าเอื้อต่อบริษัทไทยหรือบริษัทต่างประเทศเป็นหลัก คงไม่อยากเห็นท่านตอบว่าไปทำอนุสัญญากับต่างประเทศต้องมีกฎหมายรองรับ เพราะเป็นการค้าเสรีนี้ แต่กฎหมายไทยใช้ในราชอาณาจักรไทยต้องเอื้อต่อคนไทยเป็นหลัก นี่เป็นประเด็นคำถามเดียว ~~ครัว~~ ตอบตรง ๆ เท่านั้น ขอคำถามเดียว ขอบคุณท่านประธานฯ ครัว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ ครัว

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรีลัมพ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบพระคุณท่านรัฐบาล ~~ครัว~~ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรี นิกรนี้ ผ่านท่านประธานฯ ว่า ท่านมีวิสัยทัศน์ ~~ครัว~~ที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้มา เพราะอะไร ~~ครัว~~ เพราะว่าจากที่กระผมดูรายละเอียดแล้ว ~~ครัว~~ ผมขออนุญาตบอก ~~ครัว~~

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๘๕/๒

ท่านสมาชิกฯ ว่าผมจะไม่ลงลึกไปถึงรายละเอียด เพราะว่าเรามีโอกาสที่จะพูดในวาระ ๒ แล้วก็ในกรรมาธิการ แต่ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้สังคมนี้รอมานานแล้ว แต่ก็เป็นเรื่องน่าแปลกที่ว่าเราได้สร้างกติกางานเกี่ยวกับการขนส่งต่อเนื่องมีหลักเกณฑ์ทั้งหมดนี้ครบ แต่ขณะที่ว่าอินฟราสตรักเจอร์ (Infrastructure) หรือว่าถนนหนทางนี้เรายังไปไม่ถึง พอมาดูแลหน้าที่ที่เราวางไว้ว่าในขนส่งทางสายใต้ที่เราจะไปถึงสิงคโปร์ สายตะวันตกนี้เราจะไปถึงอย่างถึง สายตะวันออกออกนอกพนมเปญไปถึงโฮจิมินห์ซิตี้ สายตะวันออกเฉียงเหนือไปจนถึงคานัง สายทางเหนือไปทางคุนหมิง ถ้าเราสามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ได้ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางแห่งอาเซียนการคมนาคมขนส่ง หลายคนน่าจะเวลาเราเดินทางไปยุโรปจะเห็นว่าคนที่อยากไปยุโรป เพราะว่าไปลงที่อังกฤษ ไปฝรั่งเศส ไปสวิตฯ มีรถไฟโมโนเรล (Monorail) หรือว่ามีรถไฟด่วน สิ่งเหล่านี้ทำให้คนไปเที่ยวยุโรปมาก เพราะว่าไปทีเดียวได้ ๖ ประเทศ ได้ ๗ ประเทศ แต่ประเทศไทยนี้ครบ ถ้าเราสามารถสร้างระบบนี้ขึ้นมาได้อย่างที่ฝันไว้ครบ ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลาง ทำให้คนมาท่องเที่ยวมากมาย เพราะว่ามาจุดเดียววันสต็อปเซอร์วิส (One stop service) สามารถขึ้นเหนือลงใต้ทั่วไปถึงจีนครบ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญครบ แต่ผมสงสัยครับ ท่านรัฐมนตรีครับว่า เราสร้างกฎหมายนี้ไว้มาก่อนซึ่งผมถือว่าเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ แต่ถนนหนทางหรือว่ากระบวนการต่าง ๆ นี้ผมไม่ทราบว่าอีกกี่ปีจะสร้างถึงในฐานะที่ท่านรับผิดชอบกระทรวงคมนาคมครับว่า ฝันของผมนี้ที่ท่านวางไว้ครบแล้วจะได้ใช้ กฎหมายฉบับนี้ครบ ไม่ทราบว่าอีกกี่ปีจะได้ใช้ ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้มีประโยชน์มาก แล้วก็ขอขอบคุณรัฐบาลที่จะทำให้ประเทศไทยของเราเป็นศูนย์กลาง แต่ว่าคิดใจนิดเดียวว่าปีหนึ่งนี้เราก็มิงงบประมาณในการสร้างทางใช้ในประเทศไทยแล้วก็ไปเขตพื้นที่ของประเทศใกล้เคียงน้อยมาก-----

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพินญ์ลักษณะ ๕๐/๑

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วนี้ เมื่อโรกฏหมายฉบับนี้จะได้ใช้ กติกาข้อต่อรองใด ๆ ก็ตามที่ สมาชิกฯ ห่วงกังวลนี้ ผมยังมีความรู้สึก ว่า ถ้าเราสร้างถนนหนทางหรือว่ารถไฟ ความเร็วสูง ถ้าเป็นไปได้หนึ่งครับ สร้างรถไฟความเร็วสูงนี้จะทำให้เกิดประโยชน์ ในการท่องเที่ยว แล้วเกิดประโยชน์ในการขนส่ง แต่ผมเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ ถ้ารัฐบาลมีความมุ่งมั่น ผมขอกราบเรียนถามท่านประเด็นเดียวว่า เห็นด้วยกับกฎหมาย ฉบับนี้ และเห็นด้วยว่าจะต้องรับมาพิจารณาแล้วลงรายละเอียดต่อไป แต่ว่าเมื่อไร จะได้ใช้หนึ่งครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ท่านนิกร จ่านอง

นายนิกร จ่านอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : เรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ผมอยากจะเรียนว่า ตอนนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรผมได้เป็นผู้นำ เข้ามาสู่การพิจารณาเองหนึ่งครับ แล้วจากการที่ไปประชุมที่ประเทศในฐานะรัฐมนตรี ขนส่งของกลุ่มอาเซียนผมก็ได้ไปเองหนึ่งครับ ในคราวสุดท้ายเกือบจะได้ลงนามกันแล้ว ที่อินโดนีเซีย แต่ติดที่มาเลเซียอยู่ประเทศเดียว ก็อยากจะเรียนว่า บทบาทที่สำคัญของเรา ต่อกฎหมายฉบับนี้มีได้หมายความว่า ที่เราไปลงนามไว้นี้ลงนามกับของทางยูเอ็น (UN) ตรงนี้ปรับมาจากยูเอ็น แต่ว่าที่เราสำคัญกว่านั้นอีกคือ ขณะนี้แม้ประเทศใด ๆ ไม่ได้ ลงนาม แต่เรากลายเป็นว่า เกี่ยวกับการร่างข้อตกลงอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องนี้เรา ได้รับมอบหมายจากประเทศกลุ่มอาเซียน ให้เรามาร่างเองเสียด้วยซ้ำ ที่ภูเก็ต เราก็เป็น คนร่างคราฟต์ (Draft) ตรงนี้ขึ้นมา ซึ่งตรงนี้เท่ากับว่าเราเป็นเจ้าของ แล้วขณะนี้ที่เรา ร่างทั้งหมดที่จะใช้ในกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือกลุ่มอาเซียนทั้งหมด ต้องปฏิบัติตามที่เราร่าง หมายความว่าเราเป็นผู้กำหนด เนื่องจากว่าเรามีเครื่องบิน มากกว่าเพื่อน มีสายถนนที่ดี มีสนามบินที่สุวรรณภูมิที่กำลังจะเกิด แล้วเรามีท่าเรือ คือเรามีครบองค์ บางประเทศมีเฉพาะเรือ ไม่มีทางบก บางประเทศทางอากาศก็ไม่มี

เราครบหมด เราได้รับเกียรติครั้งนี้ ดังนั้นพอเราร่างเสร็จนี้ การดำเนินการให้มีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาก่อน เป็นท่าทีในการเป็นผู้นำอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องนี้เสียด้วยซ้ำ ดังนั้นถ้าเราจะมีกฎหมายฉบับนี้ถามว่าจะมีผลเมื่อใด เราจะเอากฎหมายฉบับนี้ไปบอกว่าเราเป็นผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้ แล้วก็ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เราเองก็ได้มีกฎหมายฉบับนี้เป็นประเทศแรกแล้วด้วย จะเป็น ๒ นาย เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้จากเพื่อนของเราในกลุ่มนี้ คือกลุ่มอาเซียน แล้วเราก็เป็นผู้ออกกฎหมายฉบับนี้เป็นคนแรกในกลุ่มอาเซียนด้วย ตรงนี้เป็นเรื่องชอบที่เราจะได้ดำเนินการ ซึ่งอยากจะเรียนว่า ในอินเดียหรือจีนเขามีกฎหมายฉบับนี้ไปก่อนแล้ว แต่เขาไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน ซึ่งขณะนี้จีนก็มาร่วมกลุ่มอาเซียนอยู่บ้างแล้วนะครับ ดังนั้นในการจะออกกฎหมายไปก่อนล่วงหน้าเห็นว่ามีความชอบธรรมเป็นอย่างมากในการที่จะนำเสนอตรงนี้ต่อกลุ่มอาเซียน เพราะว่าเราได้รับมอบหมายมา เป็นความสัมฤทธิ์ผลในการเป็นผู้นำในด้านขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบแห่งชาติที่เราเสนอตรงนี้นะครับ

อันที่ ๒ นี้อยากจะเรียนว่า ตอบข้อซักถามนะครับว่า ถามว่าจะมีประโยชน์ต่อใคร ที่ผมเรียนไปแล้ว มีประโยชน์ในลักษณะเป็นแกนนำของประเทศในภูมิภาคนี้ เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ นั่นเป็นท่าทีของประเทศ ในส่วนของผล ส่วนที่ ๒ นี้ ผลจะตกกระทบต่อใคร ที่ท่านสมาชิกฯ วัลลภได้ถามเรื่องเมื่อสักครู่ว่า มีการกำหนดว่า การจะจดทะเบียนได้ต้องมีทุนจดทะเบียน ๘๐,๐๐๐ เอสดีอาร์ (SDR) ที่ว่า ก็คือว่า เป็นหน่วยในสิทธิพิเศษถอนเงินของไอเอ็มเอฟ (IMF) ตรงนี้ถามว่าเป็นเงินเท่าใดหรือมากขนาดไหน คือตรงนี้การรับผิดชอบต่อสินค้าที่ขนส่งข้ามประเทศนี้นะครับ เป็นความรับผิดชอบที่มากพอสมควร ถ้าทุนจดทะเบียนน้อยในประเทศเราไม่ว่ากัน แต่ต่างประเทศที่จะมาจ้างขนจากประเทศเราข้ามไปขึ้นจากสนามบินจากสนามบินไปเรือ จากเรือไปรถตรงนี้ถ้าทุนจดทะเบียนไม่มากพอก็ไม่น่าเชื่อถือว่าจะดูแลได้ ตรงนี้เป็นลักษณะการประกันน้ำหนักของบริษัتنะครับ ซึ่งตรงนี้อาจเทียบเป็นเงินไทยขณะนี้ สิทธิพิเศษดังกล่าวก็ประมาณ ๘๐,๐๐๐ เอสดีอาร์ คือเรียกว่า

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์ลักษณะ ๕๐/๓

สเปเชียลดรออิงไรท์ (Special Drawing Right) หรือหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินของ
ไอเอ็มเอฟ ซึ่ง ๑ เอสดีอาร์ ขณะนี้เป็นเงินประมาณ ๑.๕ ดอลลาร์ (Dollar) สหรัฐฯ
หรือ ๖๐ บาท ถ้ารวมแล้วนี้หมายความว่า ๘๐,๐๐๐ ก็คือ เป็นเงินประมาณ
๔ ล้าน ๘ แสนบาท หมายความว่า ถ้าจะมาจดทะเบียนได้ต้องมีทุนจดทะเบียน
๔ ล้าน ๘ แสนบาท -----

กระผมอยากจะนำเรียนว่าขณะนี้ผู้จดทะเบียนในประเทศของเรา^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} มีทุนจดทะเบียน ~~นี้~~ ^{นี้} กันส่วนใหญ่^{นี้} เป็นเงินอยู่ ๒ ล้านกว่าบาท ก็มีอยู่เยอะมาก จำนวนบริษัท แล้วเรื่อง^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} อยากจะเรียนท่านที่เคารพว่าไม่ต้องเป็นห่วงเลย^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} เพราะว่าตอนที่เราจะร่างกฎหมายฉบับ^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} เราถามเอกชนของเราแล้วว่าคุณไหวไหมตาม^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} เพื่อจะได้เป็นกรอบตกลงร่วมกันคือเราจะร่าง เฉพาะประเทศเรา ประเทศอื่นไม่เอาด้วยก็ไม่มีประโยชน์อะไร แต่ผู้ประกอบการของเรา บอกว่า เขาพร้อมที่จะรวมกันแล้วก็เพิ่ม ๔ ล้าน ๘ แสนบาท ในขณะที่ไม่เกินกำลังที่เราจะ จดทะเบียนแล้วก็สามารถจะยึดครองตรง^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} ได้ไม่เสียเปรียบแต่อย่างใด แต่ถ้าเราจกเล็ก ๆ ถ้าประเทศอื่นไม่เชื่อถือในโครงสร้างของบริษัทที่ดูแลเรื่อง^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} เขาก็ไม่มาจ้าง พอไม่มาจ้าง ตรงนั้นจะกลายเป็นการเสียเปรียบมากเข้าไปอีก คือไปจ้างบริษัทต่างชาติที่มาจดทะเบียน สูงกว่าในประเทศ ตรงนั้นเราจะเสียเปรียบ^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} ดังนั้นตรง^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} ผมอยากจะเรียนว่าไม่ต้องห่วง ~~นี้~~ ^{นี้} เพราะว่าการร่างกฎหมายฉบับ^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} ได้สอบถามผู้ประกอบการในประเทศที่ขนส่งลักษณะแบบนี้ เขาพร้อมหมด กฎหมายฉบับ^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} ร่างมาเพื่อผู้ประกอบการของเราด้วย~~

ตอบข้อซักถามของท่าน ส.ว. สมเกียรติ จากนครสวรรค์ เกี่ยวกับเส้นทาง ดังกล่าว ถ้าเราไม่มีกฎหมายฉบับ^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้} สิ่งที่เราพยายามทำไว้ในส่วนของการดำเนินการที่จะ เหมือนกับเป็นศูนย์กลางของการขนส่งในภูมิภาคนี้เราจะล้มเหลวทั้งหมด เพราะว่าจริง ๆ แล้วที่เรากำหนดไว้เป็นนโยบายของรัฐบาลในการได้เปรียบ^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} เรามีคอร์ริดอร์ (Corridor) หรือเส้นทางที่จะออก^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} เป็นโครงการที่เรากำหนดไว้แล้วถึง ๕ เส้นทาง จากเหนือ ~~นี้~~ ^{นี้} ก็คือจากชุมทางมาชนกรุงเทพฯ นั้นเส้นทางหนึ่ง ขณะ^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} กำหนดไว้ประมาณปี ๒๕๔๕ เส้นทางตรง^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} กำลังดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่อง ส่วนที่จากเขาเรียกว่าอีสต์เวสต์คอร์ริดอร์ (East - west corridor) ที่จะผ่านพิษณุโลกไปออกท่าเรือดานังตรง^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} ก็ต่อในประเทศเราขณะนี้ เรามีพร้อมแล้วเหลือที่ในประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีความยากจนที่นโยบายของรัฐบาลที่ว่าไป ส่งเสริมประเทศเพื่อนบ้านให้เจาะทะลุ^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} จะส่งผลต่อของเราด้วยตรง^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} ทางใต้ขณะนี้ ~~นี้ ^{นี้} ถนนที่ว่า ๔ เลน โดยระบบที่จะไปออกทางมาเลเซียไปถึงสิงคโปร์ ซึ่งเป็นเซาธ์คอร์ริดอร์ (South corridor) ตอน^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} ก็พร้อมอยู่แล้ว^{นี้} ~~นี้ ^{นี้} ทางตะวันออกที่จะไปออกทางเขมร ที่ตกลงกับ ~~นี้ ^{นี้} ทางเขมรตอนนี้ประเทศกัมพูชาที่ว่าเราให้ทุนเงินกู้เขาไปทำถนนในประเทศเขา คือเราไป~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

จ่อแล้วของเรานี้พร้อม แต่ของเขามีปัญหาเราก็ให้เขากู้เงินในประเทศเรานี้ไปทำถนนเพื่อให้
ทะลุออกไปทางตะวันออกนครศรีฯ ดังนั้นที่ท่านถามว่าเส้นทางดังกล่าว ผมอยากจะเรียน
เส้นทางทั้งหมดนี้ ผมได้ไปประชุมเกี่ยวกับเอเซียไฮเวย์ (Asian hi - way) ปรากฏว่าที่
ข้อตกลงในกลุ่มอาเซียนประเทศของเราเองนี้ทำถนนตามข้อตกลงนี้ครบหมดแล้วมากกว่าใคร
เพื่อนแล้ว ดังนั้นการออกกฎหมายมาประกอบเพื่อให้เราสามารถที่จะใช้ถนนเส้นนี้ให้เป็น
ประโยชน์มากที่สุดลักษณะแบบนี้สมควรที่จะทำโดยเร็ว มิเช่นนั้นแล้วสิ่งที่เราลงทุนไว้
ทั้งหมดนี้จะเป็นการสูญเปล่าก็คือว่ากฎหมายจะช้ากว่าถนนที่เราทำ แล้วภาษีที่เราลงไปก็จะ
เป็นการเหมือนไม่ได้คุ้มค่ากับที่เราจะใช้ ดังนั้นเส้นทางต่าง ๆ ที่เป็น ๕ เส้นทางที่ว่าขณะนี้
ผมเข้าใจว่าไม่เกินอีก ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้คงจะครบบริบูรณ์ ซึ่งทุนทั้งหมดที่ใช้ใน ๕ เส้นทาง
ตรงนี้คิดเป็นเงินประมาณ ๕ แสนกว่าล้านบาท รวมหมายถึงว่าค่าถนนทั้งหมด ถ้าเราไม่มี
ข้อได้เปรียบตรงนี้ พรุ่งนี้ กรม. ก็จะไปประชุมที่สุวรรณภูมิแล้ว พอเราเปิดขึ้นมาจะโยงกัน
หมดแล้ว ที่นี้นครศรีฯทำเรือแหลมฉบังเราก็พร้อม ถนนเราก็พร้อม ทำอากาศที่สุวรรณภูมิ
ก็พร้อม ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้เราต้องเร่ง แล้วเราอาจจะต้องขอให้ทางกลุ่มอาเซียนทั้งหลายนี้
รีบมาลงนามเกี่ยวกับข้อสัญญาตรงนี้โดยเร็วด้วยครับ ก็อยากจะนำเรียนท่านสมาชิกฯ นครฯ
ว่ากรุณาช่วยสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วยนะครับ เพราะว่าเป็นความจำเป็นอย่างเร่งด่วน
แต่ผมมีอยู่ ๒ ข้อนะครับ อยากจะนำเรียนไว้เบื้องต้นกับการพิจารณาคือ ข้อที่ ๑ การแก้ไข
ของสภา ข้อสังเกตนครศรีฯ การแก้ไขของสภาที่ว่าเป็นการแก้ไขในเรื่องของเหตุผล ผมพิจารณา
ดูแล้วนี้นะครับ ดูเหมือนว่าเป็นถ้อยคำที่ดีกว่าที่รัฐบาลส่งมา เพราะที่รัฐบาลส่งมานี้ใช้คำตาม
ภาษาอังกฤษก็คือว่า ดอร์ทูดอร์ (Door to Door) ประดุจประดุจ คำว่า “ประดุจประดุจ” นั้น
ไม่ได้หมายความว่า ประดุจประดุจตรงคำ ตามที่สมาชิกกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรได้
แก้ไขไว้ในเหตุผลที่ว่าเปลี่ยนถ้อยคำมาเป็นว่า จากจุดหนึ่ง จุดที่ส่งไปถึงจุดที่รับ ตรงนี้ผมเห็นว่า
น่าจะเป็นคำที่ดีกว่า ดังนั้นก็ฝากท่านสมาชิกฯ ไว้ด้วยจุดนี้-----

๒๑๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (ค) ๕๒/๑

อีกจุดหนึ่งที่อยากจะฝากท่านสมาชิกฯ ทางกรรมการไว้ช่วยพิจารณาด้วย คือเราก็พิจารณากันมาเป็นอย่างมากแล้ว กฎหมายฉบับนี้ลื้อมาจากภาษาอังกฤษ ต้นทางของมันก็คือ เอมามาจากยูเอ็น (UN) แล้วมาปรับอีกที พอมาปรับ ถ้อยคำที่เป็นภาษาไทยเรามีข้อตกลงเป็นกรอบที่ตกลงหรือที่เราร่างเองเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งตรงนี้สามารถจะเรียกหาได้ ตรงกับถ้อยคำ ดังนั้นถ้อยคำที่แปลมาเป็นภาษาไทยแล้วกับภาษาอังกฤษตรงนี้ เพราะสัญญาตรงนี้จะมียผลต่อเมื่อประเทศต่างๆ ในอาเซียน ๑๐ กว่าประเทศ มาลงนามร่วมกัน ดังนั้นถ้อยคำที่เป็นภาษาไทยเป็นกฎหมายไทย แต่ส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษสอดคล้องกันหรือไม่อย่างไร ผมก็เพียงแต่อยากจะฝากท่านสมาชิกฯ ซึ่งอาจจะมีความชำนาญมากในเรื่องทางด้านต่างประเทศ เช่น อาจารย์ไกรศักดิ์กิติ หรือใครก็ดี สมมุติว่าเราจะมีตรงนี้ ช่วยดูตรงนี้อีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าเวลาเราไปบังคับกับต่างประเทศ บังคับกันเป็นภาษาอังกฤษ แต่กฎหมายที่เราออกเป็นกฎหมายไทย เป็นภาษาไทย ก็อยากจะฝาก ๒ ประเด็น เท่านั้นคือ ข้อสังเกตที่เห็นว่า เพราะกว่า ดีกว่าที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดมา ดีกว่าของทาง ครม. ที่เสนอมมาแล้วอีก ก็คือ ส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งคงจะคู่ไปด้วยคงมีประเด็นที่จะชี้แจง แล้วก็ประเด็นที่จะฝากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ณ ที่นี้ผ่านท่านประธานฯ ไปนะคะครับ ผมขอชี้แจงแล้วก็เสนอข้อสังเกตตามนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะขอลามติที่ประชุมนะครับว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร
ท่านผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาคัดค้าน เห็นด้วย นะครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรคัดค้าน ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ท่านสวัสดิ์
ยังไม่มีบัตรใช้ไหมครับ เคียวขึ้นขานก็ได้ครับ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนะครับครับผม
พร้อมแล้วนะครับ เสร็จแล้วนะครับ ผมจะขอปิดการลงคะแนน รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสวัสดิ์ครับ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รุจิรา (ค) ๘๒/๒

นายสวัสดิ์ กฤตราชดนันต์ (นครศรีธรรมราช) : เห็นด้วยครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยอีก ๑ นะครับ ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยให้รับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาครับ คณะกรรมาธิการที่จะตั้งพิจารณาร่าง พ.ร.บ.
ฉบับนี้ เชิญท่านสมเกียรติ ศรีลัมภ์ ครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรีลัมภ์ สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดนครสวรรค์ ขออนุญาตเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. จำนวน ๒๕ ท่าน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญเสนอรายชื่อครับ เคียวผมถาม
นิดหนึ่ง มีท่านผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับนอกจากที่ท่านสมเกียรติเสนอ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการ
วิสามัญ ๒๕ ท่าน เชิญครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (นครสวรรค์) : ครับ

๑. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี

๒. นายปราโมทย์ ไม้กลัด

๓. นายอคุลย์ วันไชยธนวงศ์

๔. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ

๕. นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์

๖. นายสามารถ รัตนประทีปพร

๗. นายมนู วณิชชานนท์

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จ. ๑ (ค) ๕๒/๓

- ๘. นายคำรง พุฒตาล
- ๙. นายวิชัย กรองยุติ
- ๑๐. นายทวีป ขวัญบุรี
- ๑๑. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
- ๑๒. นายอนันตชัย คุณานันทกุล
- ๑๓. พลเอก มนัส อร่ามศรี
- ๑๔. นายปรีชา ปิตานนท์
- ๑๕. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง
- ๑๖. พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา
- ๑๗. นายผ่อง เล่งอี้
- ๑๘. นายวิโรจน์ อมตกุลชัย
- ๑๙. นายวีรพงศ์ สกลกิติวัฒน์
- ๒๐. นายโสภณ สุภาพงษ์
- ๒๑. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ๋นสำราญ
- ๒๒. นายสราวุธ นิยมทรัพย์
- ๒๓. นายนิคม เขาว์กิตติโสภณ
- ๒๔. นายจรูญ ยังประภากร
- ๒๕. นายคิสทัต โหตระกิตย์

ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกฯ จะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๒๑๖

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จิรา (ค) ๕๒/๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากนี้
อ่านรายชื่อกรรมการวิสามัญ

- ๕๓/๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภัชนี ๕๓/๑

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.

๑. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี
๒. นายปราโมทย์ ไม้กลัด
๓. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๔. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
๕. นายวิสิทธิ์ เศรษฐีราวัฒน์
๖. นายสามารถ รัตนประทีปพร
๗. นายมนู วณิชชานนท์
๘. นายดำรง พุฒตาล
๙. นายวิชัย ครองยุติ
๑๐. นายทวีป ขวัญบุรี
๑๑. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
๑๒. นายอนันตชัย คุณานันทกุล
๑๓. พลเอก มนต์ อร่ามศรี
๑๔. นายปรีชา ปิตานนท์
๑๕. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง
๑๖. พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา
๑๗. นายผ่อง เล่งอี้
๑๘. นายวิโรจน์ อมตกุลชัย
๑๙. นายวีรพงศ์ สกลกิติวัฒน์
๒๐. นายโสภณ สุภาพงษ์
๒๑. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ้นสำราญ
๒๒. นายสราวุธ นิยมทรัพย์
๒๓. นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภษนี้ ๕๓/๒

๒๔. นายจรูญ ยังประกาศ

๒๕. นายคิสทัต โทตระกิตย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศาตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กำหนดระยะเวลาแปรญัตติครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ (นครสวรรค์) : ตามข้อบังคับฯ ๗ วัน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศาตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ เสนอตามข้อบังคับฯ
มีท่านใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศาตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ (นครสวรรค์) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศาตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ไม่มีท่านใดเสนอเป็นอย่างอื่น
นะครับ ก็ถือว่าจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๕ นะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สม ๐๐๑๔/๑๐๗๔๑

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 46
วันที่..... 20 ก.ย. 2541
เวลา..... 09.30 น.

๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๕๖/..... วันที่ ๒๐/ ๙/ ๕๑

เวลา ๑๑.๒๕ น. ส่ง ๖.๕๐ น.

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๕

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๗

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๕๗ / ๕๕๖๗

วันที่ ๒๐ / ๙ / ๕๑

เวลา ๑๐.๐๐ น.

สำนักการประชุม

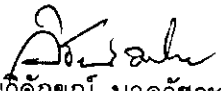
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางอัญชลี วานิช เทพบุตร กับคณะเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางผดืพนทรา ภักเกษม กับคณะเป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๗ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗

(นายวิจักขณ์ นาควัชร)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขการใช้ชื่อรองโดยชื่อรองต้องไม่พ้องกับชื่อสกุลของบุคคลอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)
- (๒) แก้ไขการจดทะเบียนชื่อสกุลโดยให้นายทะเบียนท้องที่รับจดทะเบียนชื่อสกุลและออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุลให้แก่ผู้ขอโดยไม่ต้องได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนกลาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ วรรคสอง)
- (๓) เพิ่มเติมให้ผู้สืบสันดานของผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลในลำดับที่ใกล้ชิดที่สุดที่ยังมีชีวิตอยู่ และใช้ชื่อสกุลนั้นเป็นผู้มีสิทธิอนุญาตให้ใช้นามสกุลในกรณีและผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลเสียชีวิตแล้ว (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม)
- (๔) แก้ไขการใช้ชื่อสกุลของคู่สมรสให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างคู่สมรสและแก้ไขการใช้ชื่อสกุลของคู่สมรสเมื่อการสมรสสิ้นสุดลง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ และยกเลิกมาตรา ๑๔)
- (๕) แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๒๑/๒๕๕๖ ว่าพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๒ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญเป็นอันขาดบังคับมิได้ ประกอบกับหลักเกณฑ์ในการใช้ชื่อรองตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังไม่รัดกุมและอาจมีการนำชื่อสกุลของบุคคลอื่นมาให้เป็นชื่อรองอันจะทำให้บุคคลทั่วไปเกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อสกุลนั้น อีกทั้งวิธีการขอตั้งชื่อสกุลที่เป็นอยู่ไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และการกำหนดให้ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลเท่านั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้บุคคลอื่นร่วมใช้ชื่อสกุลก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในกรณีผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลเสียชีวิตไปแล้ว นอกจากนี้ อัตราค่าธรรมเนียมเดิมใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ไม่เหมาะสมต่อการบริหารจัดการและให้บริการข้อมูลชื่อบุคคลที่ถูกต้องตามความเป็นจริง สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ และให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล
พ.ศ. ๒๕๐๕

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยไว้ในมาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน "ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน" แต่เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับหญิงมีสามีได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ ว่า "หญิงมีสามี ให้ใช้ชื่อสกุลของสามี" ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เปิดโอกาสให้หญิงมีสามีมีสิทธิที่จะเลือกใช้ชื่อสกุลของตนเอง หรือจะเลือกใช้ชื่อสกุลของสามี ซึ่งถือเป็นการตัดสินใจขั้นพื้นฐานของหญิงที่ทำการสมรสในการเลือกใช้ชื่อสกุล บทบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติชื่อบุคคลให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นางอัญชลี วานิช เทพบุตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล
พ.ศ. ๒๕๐๕

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ วรรคสอง
กำหนดให้ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน แต่กฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ ยังมีบทบัญญัติ
ที่มีได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๒๑/๒๕๔๖
ว่าพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๒ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้ความคุ้มครองในสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยให้ทุกคนมีความเสมอภาค
ในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะการรับรองสิทธิเท่าเทียมกัน
ระหว่างชายและหญิง การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศและสถานะ
ของบุคคลนั้น จะกระทำมิได้ จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
มาตรา ๖ และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ซึ่งได้รับ
การรับรองจากที่ประชุมในสหประชาชาติ สมัยที่ ๓๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๒ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

(นางผณิตรา ภัคเกษม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ชื่อนบุคคล (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยชื่อนบุคคล
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชื่อนบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติชื่อนบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ชื่อตัวต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของ
พระราชินี หรือราชทินนาม และต้องไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

(โปรดพลิก)

ชื่อรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่พ้องกับชื่อสกุลของบุคคลอื่น เว้นแต่เป็นกรณีที่คู่สมรสใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งหรือกรณีบุตรใช้ชื่อสกุลเดิมของมารดาหรือบิดา เป็นชื่อรองของตน

คู่สมรสอาจใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นชื่อรองได้เมื่อได้รับความยินยอมของฝ่ายนั้นแล้ว"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เมื่อนายทะเบียนท้องที่พิจารณาเห็นว่าชื่อสกุลที่ขอตั้งนั้นไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้เสนอต่อไปตามลำดับจนถึงนายทะเบียนกลาง เมื่อได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนกลางแล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่รับจดทะเบียนชื่อสกุลนั้นและออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุล ให้แก่ผู้ขอ แต่ในกรณีที่สำนักทะเบียนใดสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับเครือข่ายข้อมูลของสำนักทะเบียนกลางตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดแล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่ดำเนินการดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนกลาง"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕

"ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลตายแล้ว ให้ผู้สืบสันดานของผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุล ในลำดับที่ใกล้ชิดที่สุดซึ่งยังมีชีวิตอยู่และใช้ชื่อสกุลนั้นมีสิทธิอนุญาตตามวรรคหนึ่ง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ คู่สมรสมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามที่ตกลงกัน หรือต่างฝ่ายต่างใช้ชื่อสกุลเดิมของตน

การตกลงกันตามวรรคหนึ่ง จะกระทำเมื่อมีการสมรสหรือในระหว่างสมรสก็ได้

ข้อตกลงตามวรรคหนึ่ง คู่สมรสจะตกลงเปลี่ยนแปลงภายหลังก็ได้

มาตรา ๑๓ เมื่อการสมรสสิ้นสุดลงด้วยการหย่าหรือศาลพิพากษาให้เพิกถอนการสมรส ให้ฝ่ายซึ่งใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งกลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน

เมื่อการสมรสสิ้นสุดลงด้วยความตาย ให้ฝ่ายซึ่งยังมีชีวิตอยู่และใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่ง มีสิทธิใช้ชื่อสกุลนั้นได้ต่อไป แต่เมื่อจะสมรสใหม่ ให้กลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕
และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๙ หญิงมีสามีซึ่งใช้ชื่อสกุลของสามีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้มีสิทธิใช้ชื่อสกุลของสามีได้ต่อไป แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะกลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตนหรือมีข้อตกลง
ระหว่างสามีภรรยาเป็นประการอื่น

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(โปรดพลิก)

"อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) การออกหนังสือสำคัญแสดงการเปลี่ยนชื่อตัว
หรือชื่อรอง ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๒) การออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนตั้งชื่อสกุล ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๓) การออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียน
เปลี่ยนชื่อสกุล
- (ก) การเปลี่ยนชื่อสกุลเพราะเหตุสมรส
- (๑) การเปลี่ยนครั้งแรกภายหลังการจดทะเบียนสมรส
หรือเปลี่ยนเพราะการสมรสสิ้นสุดลง ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
- (๒) การเปลี่ยนครั้งต่อ ๆ ไป ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (ข) การเปลี่ยนชื่อสกุลเพราะเหตุอื่น ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๔) การออกใบแทนหนังสือสำคัญตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ฉบับละ ๕๐ บาท"

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

YN

(นางบุษกร กสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภษนี้ ๕๓/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยธรูทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อ
วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ และเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน ซึ่งต้องพิจารณา
ให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาอีก ๒๓ วัน ขอเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภา
อ่านหลักการและเหตุผล

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยชื้อบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขการใช้ชื้อรอง โดยชื้อรองต้องไม่พ้องกับชื้อสกุลของบุคคลอื่น
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๒) แก้ไขการจดทะเบียนชื้อสกุล โดยให้นายทะเบียนท้องถิ่นที่รับจดทะเบียน
ชื้อสกุลและออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื้อสกุลให้แก่ผู้ขอ โดยไม่ต้อง
ได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนกลาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคสอง)

(๓) เพิ่มเติมให้ผู้สืบสันดานของผู้จดทะเบียนตั้งชื้อสกุลในลำดับที่ใกล้ชิด
ที่สุดที่ยังมีชีวิตอยู่ และใช้ชื้อสกุลนั้นเป็นผู้มีสิทธิอนุญาตให้ใช้นามสกุลในกรณีที่
ผู้จดทะเบียนตั้งชื้อสกุลเสียชีวิตแล้ว (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม)

(๔) แก้ไขการใช้ชื้อสกุลของกลุ่มสมรสให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่าง
กลุ่มสมรสและแก้ไขการใช้ชื้อสกุลของกลุ่มสมรสเมื่อการสมรสสิ้นสุดลง (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ และยกเลิกมาตรา ๑๔)

(๕) แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๒๑/๒๕๔๖ ว่าพระราชบัญญัติ
ชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๒ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญเป็นอันใช้บังคับมิได้
ประกอบกับหลักเกณฑ์ในการใช้ชื่อรองตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังไม่รัดกุม
และอาจมีการนำชื่อสกุลของบุคคลอื่นมาใช้เป็นชื่อรองอันจะทำให้บุคคลทั่วไป
เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อสกุลนั้น อีกทั้งวิธีการขอตั้งชื่อสกุลที่เป็นอยู่
ไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และการกำหนดให้
ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลเท่านั้นที่เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้บุคคลอื่นร่วมใช้ชื่อสกุล
ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในกรณีผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลเสียชีวิตไปแล้ว
นอกจากนี้ อัตราค่าธรรมเนียมเดิมใช้มาเป็นระยะเวลานาน ไม่เหมาะสมต่อการบริหาร
จัดการและการให้บริการข้อมูลชื่อบุคคลที่ถูกต้องตามความเป็นจริงสมควรปรับปรุง
บทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญและให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุททศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา) : ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการการปกครองได้รับมอบหมายให้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ แล้วรายงานต่อวุฒิสภา ทางกรรมาธิการ
การปกครองรับ เชิญท่านสงวน

๒๒๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๕๔/๑

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพะเยา กรรมการการปกครองได้ศึกษาแล้ว ก็เห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคลก็มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะอย่างน้อย ศาลรัฐธรรมนูญก็มีคำวินิจฉัยว่า กฎหมายเดิมรายชื่อบุคคลปี ๒๕๐๕ มาตรา ๑๒ นั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ นะครับ อันนั้นจึงควรแก้ไขกฎหมายนี้เพื่อเป็นการให้สิทธิเสรีภาพในขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน แล้วก็ทำให้พระราชบัญญัติรายชื่อบุคคล ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนถึงค่าธรรมเนียมซึ่งใช้มาเป็นระยะเวลา อันยาวนานจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับกาลเวลานะครับ ผมในฐานะอยู่ใน คณะกรรมการการปกครองนี้เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับ พระราชบัญญัติที่จะแก้ไขนี้ครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์ดอกเตอร์บุญทัน ดอกไรสง ครับ

นายบุญทัน ดอกไรสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไรสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ที่ผมยื่นขึ้นมา กราบเรียนท่านประธานฯ ในครั้งนี้ผมรู้สึกดีใจนะครับ สมัยก่อนเมื่อรัฐบาลที่ผ่านมานั้น ผมได้ฟังในสภาว่า จะขอมีการเปลี่ยนรายชื่อที่ใช้นามสกุลตามรัฐธรรมนูญนั้น ได้มี ส.ส. ในสมัยนั้นท่านคัดค้านเอาไว้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีโอกาสนี้ซึ่งมาตรา ๑๒ ของกฎหมายรายชื่อชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ นั้นขัดรัฐธรรมนูญ กระผมจึงเห็นว่า สิทธิเสรีภาพของชายและหญิงเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการแก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้ ไม่มีอะไรสลับซับซ้อนและเป็นไปอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติพูดเมื่อสักครู่นี้ กระผม เห็นด้วยกับการรับหลักการนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมเกียรติ ศรีลัมภ์ ครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับกฎหมายฉบับนี้ทุกมาตรา เว้นมาตรา ๕ ที่เขียนไว้ว่า “ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลตายแล้ว ให้ผู้สืบสันดานของ

๒๒๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วันย ๕๔/๒

ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลในลำดับที่ใกล้ชิดที่สุดซึ่งยังมีชีวิตอยู่และใช้ชื่อสกุลนั้นมีสิทธิ
อนุญาตตามวรรคหนึ่ง” อันนี้ผมเห็นว่าท่านเลขาฯ ได้พูดว่าปัญหานี้ ผู้ปฏิบัติมีความรู้สึกว่าจะ
เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในข้อนี้จึงได้เพิ่มเติมมา ผมอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่า ปัญหา
อะไรในทางปฏิบัติ เพราะอะไรนะครับ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านว่า วงศ์ตระกูล
หรือวงศ์สกุลมีความสำคัญมากนะครับที่จะทำให้นั่นเป็นคนดี คนบางคนอาจจะไม่
สามารถควบคุมตนเองได้ ในสิ่งที่ผลประโยชน์ สิ่งที่ชักจูงใจให้กระทำผิด แต่ถ้าพี่น้อง
ในวงศ์สกุลได้บอกกำชับว่า เธออย่าทำเสียนะ วงศ์สกุลที่ก่อสร้างมาเป็น ๑๐๐ ปี เป็นหลายปี
นี้จะพัง เพราะชื่อเสียงของทุกคนเดียว สิ่งเหล่านี้สำคัญนะครับ ความดำรงต่อวงศ์ตระกูล
ให้ดำรงต่อในธรรมชาติเดิมดีแล้ว กับทายาทหรือการแต่งงานกันไปตามมาตรฐานอื่น แต่ถ้า
ผมถามสมมุติว่า ไม่สมมุติข้อเท็จจริง สกุลผม ศรลัมพ์ นี่นะครับมาตั้งแต่รัชกาลที่ ๖
ปัจจุบันผมถามว่าใครเป็นผู้สืบทายาทที่ใกล้ชิดที่สุด ถ้าสมมุติมีคนใดคนหนึ่งไปแจ้ง ตอนนี
มีคนอยู่ในร่วมวงศ์สกุลนี้เป็น ๑๐,๐๐๐ คน แล้วถ้าเกิดไปพลั้งพลาดให้คนใดคนหนึ่งที่ไม่ใช่
เชื้อสายแล้วเข้ามาทำให้เกิดผลเสีย คนอื่นอีกเป็น ๑๐,๐๐๐ คนก็เดือดร้อนด้วย เพราะฉะนั้น
ผมเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ที่เจ้าหน้าที่บอกว่าเพิ่มมาตรฐานมีปัญหาในทางปฏิบัติคืออะไร
แล้วจะก่อให้เกิดผลเสียต่อสกุลต่าง ๆ มากมายที่เขาเรียกเก็บยศชื่อเสียงไว้ แล้วถ้าคน
๑๐,๐๐๐ คนนี้ไปให้คนโน้นให้คนนี้ ชอบใจคนโน้นคนนี้ก็ให้แล้วทำอะไรครับ ผมเชื่อว่า
สกุลที่เขาแต่งตั้งที่เขาขอมนี้เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้นั้น เมื่อเราเป็นผู้สืบทายาท เราก็ทายาท
ลงมา แต่เราไม่น่าที่จะมีอำนาจเอาสกุลที่บรรพบุรุษเราได้สร้างพัฒนาการแล้วขอ แล้วมา
มอบให้บุคคลอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้อง เพราะกรณีที่เราไปแต่งงานกับใครก็ตาม เราไปเกี่ยวพัน
หรือเป็นลูกเต้าเราก็ตาม เราก็เป็นสายเลือด ถ้าเราแต่งงานเราก็มีความรู้สึกเลือกสรรแล้วว่า
คนที่เราจะแต่งงานอยู่ด้วย เขาเป็นคนดีที่จะรักษาวงศ์สกุลนี้ได้ เพราะฉะนั้นผมขอ
กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีข้อนี้ข้อเดียวจริง ๆ ว่าที่เจ้าหน้าที่บอกว่าเป็นปัญหาในทาง
ปฏิบัติคืออะไร แล้วคิดหรือไม่ว่า การเพิ่มเติมวรรคนี้จะก่อให้เกิดผลเสียต่อวงศ์สกุล
ที่เขารักษามาอย่างดีแล้ว ขอขอบคุณครับ

ว.๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐสภา (น) ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปราโมทย์ ไชชนม์ คว้า และท่านนิพัทธา
เคียงต่อกัน แล้วท่านสุรใจ แล้วท่านสมพงษ์

นายปราโมทย์ ไชชนม์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม ปราโมทย์ ไชชนม์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว เป็นความก้าวหน้าของกฎหมายและทันสมัย เนื่องจากพระราชบัญญัติ
ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งใช้มานาน และพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ นั้น
เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ดังกล่าวแล้ว กระผมขอกราบเรียนว่า กฎหมายที่
ออกมาในวันนี้ที่รัฐบาลขณะนี้เป็นการทันสมัย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๐ ที่บุคคล
ย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิ
เท่าเทียมกัน ขณะนี้ปัจจุบันนี้ผมคิดว่าโลกนี้ก้าวหน้าไปไกล หญิงมีความสามารถไม่แพ้ชาย
หลาย ๆ ประเทศ เช่นยกตัวอย่างประเทศนอร์เวย์ แม้แต่อธิบดีตำรวจยังเป็นผู้หญิง มี ส.ส.
ในสภามากกว่าผู้ชายด้วยซ้ำไป ตำแหน่งสำคัญก็มีผู้หญิง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือสามัญกรรยาที่มีบุตรเป็นหญิงทั้งสิ้น ไม่มีบุคคล
ที่จะสืบสกุล ก็ย่อมที่จะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้เพื่อใช้นามสกุลของฝ่ายหญิง หรือฝ่ายชาย
แล้วแต่ละเลือก นอกจากนั้นแล้วเป็นการที่จะให้สิทธิเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งชั้นวรรณะ
แล้วก็เรื่องเพศ วัย หรือความสามารถทางสรีระร่างกายด้วย เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ากฎหมาย
ฉบับนี้อ่านไปตลอดแล้วครับ เป็นกฎหมายที่ควรสนับสนุนและรับหลักการในเบื้องต้น
ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพัทธา อมรรัตนเมธา คว้า

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ดิฉัน นิพัทธา อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี ในฐานะที่เคยเป็นข้าราชการ
กระทรวงมหาดไทยนะคะ แล้วก็เป็นผู้หญิงด้วยก็รู้สึกเห็นด้วย และดีใจที่มีกฎหมายฉบับนี้
ออกมา เพราะกฎหมายฉบับนี้นั้นได้แก้ปัญหากฎหมายเดิมซึ่งใช้มานาน และก็มีปัญหาใน

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ร. จิรา (น) ๕๕/๒

ทางปฏิบัติไม่สะดวกในการให้บริการหลายอย่าง เมื่อมีการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เป็นไปตามสิทธิของผู้หญิง ผู้ชายเสมอภาคกันตามรัฐธรรมนูญนั้น กฎหมายนี้ได้ให้รายละเอียดที่จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน ดิฉันยกตัวอย่างกฎหมายเดิมนั้น คือเขาให้ทุกคนมีชื่อตัว หรือชื่อสกุล หรือจะมีชื่อรองหรือไม่ก็ได้ แต่ชื่อรองเดิมนั้นบางทีไปเอานามสกุลของคนอื่นมา หรือบางทีไปใช้ชื่อรองที่ใกล้เคียงกับราชสกุลนี้ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือทำให้เจ้าของสกุลนั้นมีความรู้สึกว่าจะอาจไปทำความเสียหายให้กับเขาต่าง ๆ นานา และที่บัญญัติแก้ไขไว้ ~~นั้น~~ อีกอย่างหนึ่งในกรณีที่ผู้หญิง ผู้ชาย แต่งงานกันให้เลือกได้ ~~ว่าจะ~~ จะใช้นามสกุลของตัวเอง หรือจะใช้นามสกุลของสามี ให้มีการตกลงกัน การตกลงกันนั้นก่อนสมรสหรือระหว่างการสมรสก็ได้ หรือตกลงกันแล้ว ก็มีการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากการสมรสสิ้นสุดลงด้วยการหย่าโดยคำพิพากษาให้เพิกถอนการสมรส ให้ฝ่ายที่ใช้สกุลของอีกฝ่ายหนึ่งกลับไปใช้สกุลเดิมของตน อันนี้ระบุไว้ชัดเจน ~~นั้น~~ ถ้าหากว่าหย่าหรือศาลเพิกถอนให้ไปใช้สกุลเดิมของตน แต่ถ้าหากว่าสิ้นสุดลงด้วยความตายจากการสมรส ~~นั้น~~ ให้ฝ่ายที่ยังมีชีวิตอยู่และใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิใช้ชื่อนั้นได้ต่อไป และเมื่อจะสมรสใหม่ให้กลับไปใช้นามสกุลเดิมของตน อันนี้เป็นการระบุไว้ชัดเจน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ มีหลายอย่างค่ะ รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมก็นานมาแล้วที่ใช้กฎหมายเดิมอยู่ ก็สมควรที่จะปรับปรุงเพื่อไม่เป็นภาระกับทางรัฐบาลต่อไป ดิฉันเห็นสมควรสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ด้วยค่ะ ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรใจ ศิริनुพงศ์ เชิญครับ

นายสุรใจ ศิริनुพงศ์ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายสุรใจ ศิริनुพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา กระผมได้อ่านร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ไปแล้วนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้ได้เน้นในเรื่องชื่อรองนะครับ หรือชื่อสกุล X X
แต่ดูเหมือนว่าจะมองข้ามข้อเท็จจริงไปอย่างหนึ่งเกี่ยวกับชื่อตัวนะครับ ชื่อตัวนั้น X
ได้มีการแก้ไขในมาตรา ๖ ซึ่งได้แก้ไขมาตรา ๓ ครับ ให้ยกเลิกข้อความในมาตรา ๖ X
แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๖ ที่แก้ไขใหม่นี้มีอยู่เพียงว่า
ชื่อตัวต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของพระราชินี
หรือราชทินนาม และต้องไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย ดูเหมือนว่ากฎหมาย
ฉบับนี้ที่แก้ไขนี้จะครบได้มองข้ามไปอย่างหนึ่งว่า ได้พูดถึงประเด็นที่ได้กราบเรียนแล้ว
นะครับ แต่ดูเหมือนว่าในข้อเท็จจริงนั้นเป็นไปได้ที่บุคคลได้เอาชื่อ ในกรณีที่เอานามสกุล
ของบุคคลอื่นมาใช้มาเป็นชื่อของตัวเองนะครับ อันนี้เป็นข้อเท็จจริง ชื่อที่เขาใช้อยู่ประจำ
นั้นได้เอาไปใช้เป็นชื่อไม่ใช่ชื่อรองนะครับ ชื่อตัว กรณีนี้จริงอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ได้ระบุไว้ว่า สิทธิของบุคคลในการที่จะใช้นามอันชอบที่จะใช้ได้นั้น
ถ้ามีบุคคลอื่นได้แย่งกิติ หรือบุคคลผู้เป็นเจ้าของนามต้องเสื่อมเสียประโยชน์
เพราะการที่ผู้อื่นมาใช้นามเดียวกัน ตัวนี้ก็จะไม่คลุมถึงนามสกุลครับที่นำไปใช้เป็นชื่อตัว
ของบุคคล ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สมมุติว่า กระผมชื่อ นายสุรใจ ศิริनुพงศ์ และต่อมาก็มี
บุคคลต้องการจะเอาชื่อ ศิริनुพงศ์ ไปใช้ เป็น นายศิริनुพงศ์นี่นะครับ ก็ดูเหมือนว่ากฎหมายนี้
ไม่ได้ควบคุมเลยครับ กรณีเช่นนี้กระผมคิดว่าน่าจะได้มีการเพิ่มเติมในกฎหมายลงไปนี้
ให้คำนึงถึงชื่อตน นามสกุลที่ถูกไปใช้ในกรณีดังกล่าวนี้ด้วย เพราะฉะนั้นการที่กฎหมาย
เช่นนี้ไม่ได้เขียนไว้ชัดเจนก็จะก่อให้เกิดความเสียหายได้ และข้อเท็จจริงก็มีขึ้นแล้ว
เพราะฉะนั้นสิ่งตรงนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ลั่น ๆ ว่า ผมเห็นว่า น่าจะได้เพิ่ม
ในกรณีที่ผมได้กราบเรียนโดยข้อความในมาตรา ๓ ที่ได้แก้ไขเป็นในมาตรา ๖ นี่นะครับ
ให้เพิ่มเติมถึงชื่อตนลงไปด้วย ชื่อตนของบุคคลคนนั้นที่ใช้ชื่อของบุคคลอื่นมาใช้เป็นชื่อตัว
ไม่ใช่ชื่อรอง เพราะส่วนใหญ่ที่เราได้แก้กฎหมายฉบับนี้แก้ไขเฉพาะเกี่ยวกับชื่อรอง

๒๒๖

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งฉวี ๕๖/๒

และนามสกุลเป็นเกณฑ์เป็นใหญ่ แต่ในทางตรงกันข้ามที่ผมทราบเรียบร้อยแล้ว ในกรณีไปเอา
นามสกุลของบุคคลอื่นมาใช้ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายได้ น่าจะเขียนไว้ในนี้เสีย
กระผมเห็นว่าควรจะได้แก้ไขในประเด็นนี้ครับ ขอเรียนท่านนี้ครับ ขอบพระคุณครับ X X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม X
สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลาครับ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ X
ฉบับนี้ขาดความบกพร่องอย่างสำคัญในทางปฏิบัติ ซึ่งไม่เพียงจะทำกฎหมายที่เกี่ยวกับชื่อ
แล้วก็ไม่ดูความเกี่ยวพันที่จะเกิดขึ้นว่า กฎหมายฉบับนี้เมื่อบังคับใช้แล้วจะมีเรื่องอื่น ๆ
ตามมาซึ่งน่าจะบัญญัติไว้เสียให้สมบูรณ์ ท่านประธานฯ ครับ/จริงอยู่ว่าสาระสำคัญนั้น X
อยู่ในเรื่องของการใช้นามสกุลที่จะตกลงกันได้ว่า เมื่อสมรสแล้วจะใช้นามสกุลของฝ่ายหญิง
หรือฝ่ายชายก็ได้ ซึ่งให้เป็นไปตามสิทธิเสรีภาพที่เท่าเทียมกันตามรัฐธรรมนูญ
ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยเรื่องนี้ไว้เช่นนั้น -----

ควงทิพย์ ๕๗/๑

แต่ครั้งเมื่อเอาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนี้มาร่างเป็นพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นแล้วนี้ ก็ปรากฏว่าผลกระทบที่จะตามนั้นกว้างขวางและลึกซึ้ง ซึ่งมีการพูดถึงกันไว้มากแล้ว แต่ก็ ปรากฏว่ากฎหมายในฉบับนี้หน้าครั้น ทั้ง ๆ ที่รู้ปัญหาแล้ว แต่กลับไม่ได้บัญญัติอะไรไว้ X ในทางปฏิบัติเพื่อให้กฎหมายนั้นปฏิบัติได้และจะไม่ได้เกิดความยุ่งยากขึ้น ท่านประธานฯ ครั้น จากมาตรา ๑๒ ที่ให้คู่สมรสมีสิทธิใช้นามสกุลของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตามที่ตกลงกันแล้ว X เราขึ้นมาตรา ๑๓ เลย ว่าเมื่อการสมรสสิ้นสุดลงโดยการหย่าหรือคำพิพากษานี้หน้าครั้น X ให้ใช้นามสกุลของอีกฝ่ายหนึ่ง หรือกลับไปใช้นามสกุลเดิมของตน ผมถามครับว่า ผลกระทบที่เกิดจากการใช้นามสกุลของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้นี้ ตามกฎหมายฉบับนี้ เมื่อมีการสมรสเกิดขึ้น ผลกระทบคืออะไรที่สำคัญที่สุดครับ ผลกระทบก็คือเรื่องเด็ก ที่จะตามออกมาหน้าครั้น ทำไมถึงไม่มีอย่างอื่นเลยที่จะเป็นมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ออกมา ว่าบุตรที่จะเกิดขึ้นออกมานี้จะต้องทำการตกลงกันประการใด สังคมจะก้าวไปสู่การแตกแยกกันขนาดไหนถ้ามีทะเลาะกันว่าลูกควรจะใช้นามสกุลใคร หรือท่านประธานฯ ที่เคารพครับ บางอย่างก็ละไว้ในฐานะที่เข้าใจว่า ถ้าพ่อกับแม่ ต่างคนละนามสกุลแล้วถ้ามีลูก ๒ คนก็แบ่งกันหน้าครั้น หรือถ้ามีลูกคนเดียวก็ทะเลาะกัน รอบหนึ่งก่อน แต่เด็กต้องมีนามสกุลแน่นอนหน้าครั้น ลูกคนนี้นามสกุลพ่อ ลูกคนนี้นามสกุลแม่ เพราะพ่อกับแมียังตกลงกันไม่ได้เลย ยังใช้ ๒ นามสกุลเลยนี้ ก็หมายความว่ารุ่นลูกก็ต้อง ทะเลาะกันหน้าครั้น ทะเลาะกันแน่นอนหน้าครั้น เมื่อในทางปฏิบัติเห็นชัดอยู่เช่นนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก็ไม่ปรากฏชัดว่าในกฎหมายต่อเนื่องมานี้จะว่ากันอย่างไรงี้คงจะละไว้ในฐานะที่เข้าใจว่า เมื่อพ่อกับแม่ตกลงกันไม่ได้ หรือตกลงกันได้ว่าใช้คนละนามสกุล แล้วนี้ลูกที่ออกมาก็อยู่ในขั้นตกลง โดยละไว้ในฐานะที่เข้าใจ แต่ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในเมื่อกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ว่าด้วยความเท่าเทียม ผมถามว่า ผมเป็นลูกท่านประธานฯ นี้หน้าครั้น แล้วท่านประธานฯ ก็ตกลงให้ผมใช้นามสกุล ท่านประธานฯ นี้หน้าครั้น ผมถูกใจมาก วิสัยยุทธศาสตร์ นี้ ผมไม่อยากใช้นามสกุล ของภรรยาท่านประธานฯ เมื่อผมได้ใช้วิสัยยุทธศาสตร์แล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็ปรากฏว่าผมจะใช้ไปจนตายไหมครับนี้ เพราะว่าตอนที่ผมใช้ท่านประธานฯ บังคับ ให้ผมใช้แล้วผมก็ชอบ ผมขอใช้นามสกุลของแม่ผมได้ไหม ของภรรยาท่านประธานฯ

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๕๗/๒

ได้ไหมครับ เมื่อผมบรรณานิติภาวะ ผมไม่อยากจะแล้ว วิสัยยุทธศาสตร์ นี้ ผมอยากจะใช้
 นามสกุลคุณแม่แล้ว สิทธิเสรีภาพผมในเรื่องนี้มีไหม ก็ไม่มีอีกเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 ลับสนอเองปั่นป่วนกันไปหมดครับท่านประธานฯ เรื่องนามสกุลนี้ดูเหมือนเรื่องเล็ก
 แต่เป็นเรื่องลึกซึ้ง เป็นเรื่องของสภาพครอบครัวให้สิทธิเสรีภาพนี้ผมไม่เถียง
 ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินไปแล้ว แต่สิทธิเสรีภาพที่นำมาสู่ผลข้างเคียงนะครับ ที่ถูกออกมา
 ๒ คน คนหนึ่งใช้นามสกุลพ่อ คนหนึ่งใช้นามสกุลแม่ โดยการตกลงของพ่อของแม่
 เพราะแน่นอนผมดูแล้วออกมาที่ผมเลือกไม่ได้แน่ ผมถามว่าสิทธิของผมนี้พ่อเลือกให้ใช้
 นามสกุลแม่ แม่เลือกให้ใช้นามสกุลพ่อ ผมมีสิทธิเลือกไหมครับ เมื่อผมบรรณานิติภาวะ
 ผมก็ย่อมไม่มีสิทธิ เพราะผมถูกเลือกโดยพ่อและแม่แล้ว คำว่า สิทธิเสรีภาพ ของผม
 ที่อยากจะใช้นามสกุลของพ่อนี้ก็ใช้ไม่ได้แล้ว เพราะแม่บังคับตกลงกับพ่อให้ใช้นามสกุล
 แม่เสียแล้ว อะไรทำนองนี้นะครับท่านประธานฯ ครับ-----

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรณข ๕๘/๑

เพราะฉะนั้นถามว่าเรื่องแบบนี้ เรื่องสถาบันครอบครัว เรื่องสิทธิในการตกลง เรื่องสิทธิในการเลือกนี้ ผมเห็นว่าเมื่อเรามีกฎหมายว่าด้วยการมีสิทธิในการเลือกใช้รัฐธรรมนูญ เมื่อสมรสแล้วนี่น่าจะมีมาตราอื่น ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบต่อเนื่อง ไม่ต้องร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่ หรือมาว่ากันอื่นอีก เพราะว่ากฎหมายมีบทบัญญัติอยู่เพียงข้อเดียว เนื้อหาใหญ่ใจความให้สิทธิเสรีภาพหญิงกับชายเท่าเทียมกัน แต่ไม่ได้รับรองสิทธิเสรีภาพของคนที่จะเกิดตามมาเลขนะครับ แล้วยังสิทธิเสรีภาพของเขาเมื่อบรรลุนิติภาวะนี้ ไม่มีเลขนะครับ ละไว้ในฐานที่เข้าใจ ให้พ่อกับแม่เถียงกัน หรือตกลงกัน เพราะกฎหมายไม่ได้บังคับ อันนี้ผมก็คิดว่าความไม่สมบูรณ์ของกฎหมายที่จะตามมา ทั้ง ๆ ที่มองเห็น มาตรการได้ เข้าใจได้ ฉะนั้นท่านประธานฯ ที่เคารพครับ แม้ผมจะเห็นด้วยกับหลักการในกฎหมายฉบับนี้ เพียงแต่ขอฝากไว้ว่าเวลาร่างกฎหมายซึ่งมีผลกระทบข้างเคียงมากมายนี้ ก็น่าจะคิดเผื่อไว้ เพราะในกฎหมายฉบับนี้ก็เผื่อนะครับ ไม่ใช่ไม่เผื่อ แต่เผื่อตอนตายกันไปข้างหนึ่ง หรือตอนหย่า นะครับ แต่ไม่คิดเผื่อเลยว่าแต่งงานกันวันนี้ ตกลงกันเสร็จวันนี้ อีกปีหนึ่งข้างหน้ามีลูก ตามมา เเถียงกันตายเลย มีลูก ๒ คนนะผมไม่ว่าจะได้แบ่งพ่อ ๑ คน แม่ ๑ คน ถ้าเกิดมีลูก ๓ คนก็ยุ่งอีกแล้ว ลูกก็ไม่ได้หย่าครับ ต้องลูกอยู่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครับ ผมว่าเราไปช่วยกันดูให้สมบูรณ์ก็แล้วกัน กฎหมายตรงนี้นะครับ อาจจะละเอียดอ่อนนิดหน่อย และขอสั้น ๆ นะครับ เชิญอาจารย์แก้วสรร อติโพธิ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมมีข้อข้องใจนะครับ ใครอยากจะเรียนถามผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี อย่างที่ท่าน ส.ว. สมเกียรติ กับท่าน ส.ว. สมพงษ์ ถามนี้ อันนี้เป็นประเด็นที่ผมมองอยู่นะครับ กล่าวคือที่ท่านสมเกียรติถามบอกว่า ผู้ใดจะใช้ นามสกุลผู้หนึ่งนี้นะครับ ให้ไปขออนุญาต แล้วก็ต้องไปขออนุญาตผู้จดทะเบียนขอตั้งชื่อสกุล ที่นี้ถ้าอย่างตระกูล สรลัมภ์ ซึ่งผมกับท่านสมเกียรติ แม่ผมก็ สรลัมภ์ นี้นะครับ ให้ไปหาว่า ผู้สืบสันดานใกล้ที่สุดตอนนี้คือใครนี้หมดปัญญา ต่อให้หาเจอ คนนั้นอนุญาต ฝ่ายที่เป็นน้องอีกคนบอกว่า ไปอนุญาตทำไมคนนี้ เเถียงกันอีก เพราะฉะนั้นการเดิมที่ท่านสมเกียรติติง

๒๓๐

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรบุษ ๕๘/๒

นี่นะครับว่าสิทธิในการอนุญาตน่าจะเป็นของผู้ที่ขอตั้งชื่อสกุลเท่านั้น ถ้าท่านเสียไปแล้ว
ก็แล้วไป ลูกหลานไม่ต้องมารีบอย่างกับมรดกแล้วไปเที่ยวอนุญาตใครให้ยุ่ง ทางปฏิบัติ
จะยุ่ง แล้วบทนี้จะยุ่งอีกนะครับท่านประธานฯ จะโยงกับที่ท่านสมพงษ์ถามว่า สมมุติ
ถ้าการได้นามสกุลนี้ สมมุติผมแต่งงานกับภรรยาผมนี้ ถ้ากฎหมายเดิมบอกว่าให้เขามีสิทธิ
ใช้นามสกุลผม หรือเป็นหน้าที่ก็แล้วแต่เราจะเรียก แต่เมื่อเราเขียนบอกว่า แล้วแต่จะตกลง
กัน ถ้าภรรยาของผมเขาคกลงใช้นามสกุลผมนี้ ต้องไปหาคนอนุญาตใหม่ครับ ผมต้องไปหา
บรรพบุรุษผม แล้วก็ขออนุญาตให้แฟนผมใช้นามสกุลหน้อย แล้วถ้าไม่อนุญาตจะทำ
อย่างไรครับ หรือว่าลูกก็เหมือนกัน ลูกนี้ก็ถ้าเป็นเช่นท่านสมพงษ์ว่า บอก คนหัวปี
เอนามสกุลพ่อ คนรองลงมานามสกุลแม่ อันนี้ต้องไปขออนุญาตบรรพบุรุษอีกหรือเปล่า
ครับ หรือลูกโตขึ้นมาแล้วบอกว่า ผมขอเปลี่ยนจากนามสกุลพ่อเป็นนามสกุลแม่ แล้วไปขอ
ใครอีก ยุ่งนะครับ อะไรที่เป็นการตกลงและเป็นการขอมิ ผมเป็นกรรมการนี้ด้วยนะครับ
อยากจะทราบแนวทางของทางรัฐบาลว่าถ้าแก้แล้วนี้มองให้สุดว่าจะเกิดปัญหาอะไรกับลูก
แล้วมาผูกเงื่อนว่า ถ้าจะไปใช้นามสกุลใครก็ต้องไปขอบรรพบุรุษนี้ยิ่งไปกันใหญ่ ช่วยตอบ
ให้กระจ่างนิคเถิดครับ หรือถ้ายังเป็นปัญหาอยู่ จะได้ช่วยกันคิดต่อไป ไม่ขัดข้อง
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพร คำชื่น ครับ เอาสั้น ๆ นะครับ
นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมพร คำชื่น
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตนิคหนึ่ง วันนี้ผมก็ถนอมเนื้อ
ถนอมตัวไม่ได้พูดเลยครับ ขออนุญาตสถนิคหนึ่งท่านประธานฯ ผมเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะแก้ปัญหาในเรื่องของนามสกุลนี้
หรือชื่อตัว ชื่อสกุลนี้ซ้ำซ้อนกันได้นะครับ ผมมองอีกทางหนึ่งนะ ยกตัวอย่างผมนี้
ท่านประธานฯ ครับ สมพร คำชื่น นี่ท่านประธานฯ มีชื่อซ้ำกันทั้งตัวและสกุล
อยู่แพร่คนหนึ่ง อยู่จังหวัดน่านคนหนึ่ง อาชีพเดิม พื้นเพก็คล้าย ๆ กัน เป็นคนพื้นเมือง
เหมือนกันครับท่านประธานฯ อยู่อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน สมพร คำชื่น เหมือนกัน

๒๓๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วรณช ๕๘/๓

มาอยู่แพร่ก็ สมพร คำขึ้น อีกเหมือนกัน ผมว่าอย่างนี้ผมก็อาจจะบอกให้เขาแก้ไขได้ไหม
เขาบอก เขาก็ไม่แก้ไข พ่อแม่เขาดังมาอย่างนี้ครับ ผมจะแก้ไขก็กระไรอยู่ เพราะชาวบ้าน
เขารู้จักในชื่อนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามานี้ สามารถที่จะ
แก้ได้ครับ มุมมองผมครับ เพราะว่าสามารถที่จะใช้นามสกุลของมารดาก็ได้ อาจจะ
เปลี่ยนเป็นคนที่ชื่อนามสกุลเหมือนผม กับชื่อตัวเหมือนผมนี้อาจจะแก้ไขได้ อันนี้ผมมอง
อีกทางหนึ่ง-----

- ๕๕/๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๕๕/๑

เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นหลักการที่ดีที่จะได้แก้ปัญหากันไป ก็ขอฝากคณะกรรมการที่จะได้รับพิจารณาในวาระที่ ๒ ให้ดูแลให้เกิดความเรียบร้อยนะครับ หากทางออกให้มีความที่รัดกุมแล้วก็กันไปด้วยความเรียบร้อยอย่างที่สมาชิกฯ หลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ในส่วนตัวผมเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาตามข้อบังคับฯ ของวุฒิสภาเรา ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่อภิปรายมาก็รับร่างทั้งนั้น เห็นควร แต่ว่าอาจจะมีจุดที่จะต้องแก้ไขให้สมบูรณ์ ท่านวิชัย กรองยุติ ครับ

นายวิชัย กรองยุติ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิชัย กรองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมเห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๒ นั้นทำให้คู่สมรสซึ่งเป็นฝ่ายหญิงนั้นสามารถที่จะมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นเรื่องสำคัญในประการที่ ๑

ในประการที่ ๒ ผมมีประเด็นบางประเด็นที่อยากกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาล ก็คือในกรณีอัตราค่าธรรมเนียม ผมมีความเห็นว่าในอัตราค่าธรรมเนียม น่าจะเท่ากัน ไม่ว่าจะเป็นอัตราค่าธรรมเนียมใน (๑) การออกหนังสือสำคัญแสดง การเปลี่ยนชื่อตัวหรือชื่อรอง ซึ่งเดิมนั้นก็ไม่กี่บาท แต่ที่ออกใหม่นั้นฉบับละ ๑๐๐ บาท ในขณะที่ใน (๒) การออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียน ตั้งชื่อสกุลฉบับละ ๒๐๐ บาท ผมคิดว่าใน (๑) กับ (๒) นั้นน่าจะเท่ากัน ไม่จำเป็นต้องไปเก็บแพงขึ้นอีก ๑๐๐ บาท เก็บแพงทำไม ๑๐๐ บาท ถ้าจะออก ๑๐๐ บาทเท่ากันก็น่าจะพอแล้ว

ในความเห็นผมนะครับท่านประธานฯ ในขณะเดียวกันในกรณี (๓) ก (๑) การเปลี่ยน ~~ครั้ง~~ ครั้งแรกภายหลังการจดทะเบียนสมรส อันนี้ไม่ต้องเก็บค่าธรรมเนียม ไม่จ่ายค่าธรรมเนียมเลย แต่ว่าในครั้งต่อไปต้องจ่าย ๑๐๐ บาท แต่ในข้อ ข. การเปลี่ยนชื่อสกุลเพราะเหตุอื่น ฉบับละ ๒๐๐ บาท เอาเกณฑ์อะไรมาวัด ก็เปลี่ยนเหมือนกันนั่นแหละ จะเปลี่ยนด้วยเหตุไหนก็แล้วแต่ ผมคิดว่าน่าจะเท่ากันก็คือ ๑๐๐ บาทก็พอแล้ว ไม่ต้องไปค้ากำไรเกินควร

๒๓๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๕๕/๒

จนถึง ๒๐๐ บาท ผมเห็นว่ารัฐบาลค้ากำไรเกินควร ต้องเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีประชาด้วยว่า จริง ๆ เดิมไม่กี่บาท ๒๕ บาท ๕ บาท ตอนนี้มาขึ้นเป็น ๑๐๐ บาท กับ ๒๐๐ บาทนี้ไม่รู้ที่เปอร์เซ็นต์ ผมว่าเกินไป จะขอความกรุณาว่าปรับลงได้ไหม เอาแค่ฉบับละเท่ากัน สักฉบับละ ๕๐ บาท ทั้งหมดเลยจะได้ไหม ถือว่าเป็นบริการของรัฐที่จะต้องให้ความสะดวก ที่จะต้องให้ความเป็นธรรมกับประชาชน หรือถ้าหากว่า ๕๐ บาท อาจจะน้อยไป เอา ๑๐๐ บาท ผมว่าทุกฉบับก็ยังดีกว่าที่จะไปกำหนดว่าอันหนึ่ง ๑๐๐ บาท อันต่อไป ๒๐๐ บาท ผมว่าไม่เป็นธรรม และก็ไม่มีคามจำเป็นต้องทำอย่างนั้นด้วย ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานฯ ให้ทางรัฐบาลได้ช่วยชี้แจงในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมตรงนี้ด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรียนเชิญท่านรัฐมนตรีประชา มาลินนท์ เชิญครับ

นายประชา มาลินนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประชา มาลินนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้มาตอบชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติชื้อบุคคลในวันนี้ นะครับ ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้งหลายที่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้มากมายนะครับ ซึ่งทางผมก็จะรับไปร่วมพิจารณากับทางคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป ส่วนในวันนี้ นะครับ ผมขออนุญาตชี้แจงในบางประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๕ ที่กำหนดไว้ว่าในกรณีที่ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลตายแล้ว ให้ผู้สืบสันดานของผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลในระดับใกล้ชิดที่สุดซึ่งยังมีชีวิตอยู่และใช้ชื่อสกุลนั้นมีสิทธิอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ก็ขอเรียนชี้แจงว่าเดิมพระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ เพียงแต่กำหนดให้ผู้จัดตั้งชื่อสกุลเป็นผู้อนุญาตให้บุคคลอื่นใช้ชื่อสกุล ร่วม นะครับ อันนี้เป็นบทบัญญัติที่ให้ความสำคัญต่อเจตนารมณ์ของผู้ตั้งชื่อสกุล ดังนั้นทางผู้ร่างพระราชบัญญัติจึงเห็นว่า----

เมื่อผู้จัดตั้งชื่อสกุลได้เสียชีวิตไปแล้ว ผู้ที่สืบสันดานระดับใกล้ชิดที่สุดเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดแล้วก็เข้าใจเจตนารมณ์ของผู้ตั้งสกุล จึงสมควรที่จะเป็นผู้มีสิทธิอนุญาตให้ผู้อื่นใช้ชื่อสกุลร่วมด้วย ซึ่งในทางปฏิบัติจะต้องมีการตรวจสอบความชัดเจน ในการพิสูจน์ความเป็นญาติของผู้นั้น ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประกอบกับข้อมูลทางทะเบียนราษฎรของทางกระทรวงมหาดไทย ในประเด็นที่เกี่ยวกับการขาดเอกภาพในครอบครัว เพราะพี่น้องครอบครัวอาจจะใช้ชื่อนามสกุล ไม่เหมือนกันนะครับ ก็ขอเรียนชี้แจงว่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๖๑ ได้บัญญัติไว้ว่า “เมื่อบิดามารดาสมรสกันถูกต้องตามกฎหมายและบุตรที่เกิดมาจะต้องให้ใช้ชื่อสกุลของบิดาครับ อันนี้ถ้าใช้หลักการนี้ก็คงคิดว่าไม่มีความสับสนนะครับ อย่างไรก็ตาม ก็จะนำข้อสังเกตท่านทั้งหลายไปพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง”

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับเรื่องอัตราค่าธรรมเนียม อันนี้ก็เพื่อเป็นการแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจปัจจุบันและค่าธรรมเนียม ซึ่งได้ใช้มาเป็นเวลา ๔๒ ปีแล้ว แต่อย่างไรก็ตามนะครับ กระทรวงมหาดไทยจะต้องออกกฎกระทรวงอีกครั้งหนึ่ง ตามมาตรา ๒๑ ซึ่งอาจจะเก็บเท่าหรือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้ ซึ่งจะรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติไปพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับว่า จะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรนะครับ สมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาคัดค้าน เห็นด้วยนะครับ สมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรคัดค้าน ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ มีอะไรหรือครับท่านสวัสดิ์ ท่านจะลงคะแนนเห็นด้วยไหมครับ เห็นด้วยนะครับท่านสวัสดิ์ ลงคะแนนเสร็จหรือยังครับ ผมจะปิดการลงคะแนนนะครับ นับคะแนนครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กราบที่ประชุมมีมติรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้
พิจารณาและรับ กรรมาธิการรับ ท่านพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ คุ้ม คุ้ม

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

จำนวน ๒๕ คนค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกฯ ท่านใดเสนอ
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีค่ะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมการ
วิสามัญจำนวน ๒๕ ท่าน เจริญเสนอรายชื่อรับ คุ้ม

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) :

๑. พลตรี ศาคร กิจวิริยะ
๒. นายจำเริญ จิตรธร
๓. นายธวัชชัย เมืองนาง
๔. นายอาคม ตูลาติลก
๕. นายอนุชาติ บรรจงสุกมิตร
๖. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๗. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๘. คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช
๙. ร้อยตรี อนุกุล สุภาชัยกิจ

๒๓๖

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๑๐๑/๑

๑๐. นายสงวน นันทชาติ
๑๑. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา
๑๒. นางบุษรินทร์ ดิยะไพรัช วรพัฒนานันต์
๑๓. นายพร เพ็ญพาส
๑๔. นายอุบล เอื้อศรี
๑๕. นายวิเชียร เปาอินทร์
๑๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๗. นายกมล มั่นภักดี
๑๘. นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
๑๙. นายชิต เจริญประเสริฐ
๒๐. นางสุนีย์ อินฉัตร
๒๑. นายถวิล ไพรสมณ
๒๒. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
๒๓. นายแก้วสรร อติโพธิ
๒๔. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ
๒๕. นายปกรณ์ นิลประพันธ์

ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครี๊ว ผู้รับรองถูกต้องครับ มีสมาชิกฯ ท่านใด
เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ
กรรมการวิสามัญ

๒๓๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๑๐๑/๒

นายวุฒิชัย วัชรรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ชื้อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๒๕ คน

๑. พลตรี ศาคร กิจวิริยะ
๒. นายจำเณ จิตรธร
๓. นายรัชชัย เมืองนาง
๔. นายอาคม ตูลาคลก
๕. นายอนุชาติ บรรจงสุขมิตร
๖. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๗. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๘. คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช
๙. ร้อยตรี อนุกุล สุภาชัยกิจ
๑๐. นายสงวน นันทชาติ
๑๑. นางนิพัทธา อมรัตน์เมธา
๑๒. นางบุษรินทร์ ดิยะไพรัช วรพัฒนานันต์
๑๓. นายพร เพ็ญพาส
๑๔. นายอุบล เอื้อศรี
๑๕. นายวิเชียร เปาอินทร์
๑๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๗. นายกมล มั่นภักดิ์
๑๘. นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
๑๙. นายชิต เจริญประเสริฐ
๒๐. นางสุนีย์ อินฉัตร
๒๑. นายถวิล ไพรสมณท์
๒๒. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
๒๓. นายแก้วสรร อติโพธิ

๒๓๘

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๑๐๑/๓

๒๔. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ

๒๕. นายปกรณ์ นิลประพันธ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติได้รับ
เชิญท่านพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ ครี

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นกรราชสีมา) : ตามข้อบังคับฯ ๑ วัน
ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกฯ ท่านใดเสนอเป็น
อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าแปรญัตติตามข้อบังคับฯ
เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๖ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ ตั้งกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 41
วันที่..... 14 มิ.ย. 2547
เวลา..... 08.40 น.

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๐๖๑๖

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ 537 วันที่ 14 มิ.ย. 47

เวลา 8.50 น. ส่ง สผ.

สำนักงานการประชม

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๑๕๗๖ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๗

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่าวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้คืนมายังสภาผู้แทนราษฎร เพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม จึงกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นจำนวน สภาละ ๑๒ คน และได้ลงมติตั้งบุคคลดังต่อไปนี้เป็นกรรมการร่วมกันฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร

๑. ร้อยโท ฤทธิเทพ ไสกระจำน
๓. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๕. นางบุญเรือน ศรีเวศ
๗. นายปรีชา สุวรรณทัต
๙. นายเมธี จิตรจินดารัตน์
๑๑. พันเอก วินัย สมพงษ์

๒. นายโกเมศ ขวัญเมือง
๔. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๖. นายประแสง มงคลศิริ
๘. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข
๑๐. ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสุวาน
๑๒. นายเอกพร รักความสุข

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่..... ๕๐๐ / ๒๕๔๗

วันที่..... ๑๔ / ๖๐ / ๒๕๔๗

เวลา..... ๑๙.๐๐ น.

สำนักงานการประชม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๘

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

๒๓๙

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๑๐๑/๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับ
การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ของวุฒิสภา และกำหนดจำนวนบุคคลเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน ตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) เป็นจำนวนสภาสละ ๑๒ คน ดังนั้น ทางฝ่ายวุฒิสภาเราจึงต้อง
ตั้งกรรมการร่วมฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๒ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
ขอเชิญเสนอรายชื่อรับเชิญท่านพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์ ครับ

นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์ (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฝ่ายวุฒิสภา

๑. พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล
 ๒. นายคำพันธ์ ป้องปาน
 ๓. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา
 ๔. นายปราโมทย์ ไพบรมย์
 ๕. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกิจ
 ๖. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์
 ๗. นางสุนีย์ อินฉัตร
 ๘. นายสุรใจ ศิริบุพผะ
 ๙. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ้นสำราญ
 ๑๐. นายไสว พรหมณี
 ๑๑. นายอุมาร์ คอยิบ
 ๑๒. พลโท โอภาส รัตนบุรี
- ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๑๐๑/๕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครบ มีเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ ~~XXXX~~
(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีครับ เป็นอันว่ากรรมาธิการร่วม ๑๒ ท่าน ~~X~~
ตามที่เสนอ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อครับ ~~X~~

- ๑๐๒/๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรรถรียา ๑๐๒/๑

นายวุฒิชัย วัชรรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑๒ คน

๑. พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล
๒. นายคำพันธ์ ป้องปาน
๓. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา
๔. นายปราโมทย์ ไชชนม์
๕. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ
๖. นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์
๗. นางสุนีย์ อินฉัตร
๘. นายสุรใจ ศิรินพงศ์
๙. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ่นสำราญ
๑๐. นายไสว พราหมณี
๑๑. นายอุมาร์ คอยิบ
๑๒. พลโท โอภาส รัตนบุรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๗.๒ ตั้งกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๐๕๗/๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 39
วันที่ 13 ก.ย. 2547
เวลา 11.20 น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด สว ๐๐๐๗/๒๓๑๗ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่าวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้มายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม จึงกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นจำนวน สภาละ ๑๒ คน และได้ลงมติตั้งบุคคลดังต่อไปนี้เป็นกรรมการร่วมกันฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร

๑. นายกมล บันไดเพชร	๒. นายจำนงค์ โพธิสาโร
๓. นายจตุ ไรฤกษ์	๔. นายชัย ชิดชอบ
๕. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	๖. นายมรรณพ เดชวิทักษ์
๗. นายลิขิต เพชรสว่าง	๘. นายวิทยา แก้วภราดัย
๙. นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๑๐. นายสุริยา สุขอนันต์
๑๑. นายโสภณ เพชรสว่าง	๑๒. นายเอกพร รักความสุข

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๕๖๖/๔๗ วันที่ 12/10/47

เวลา 15.00 น. ถึง พ.ร.ว...

สำนักการประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๓๔๕ / ๒๕๔๖

วันที่ ๑๓ / ก.ย. / ๔๖

เวลา ๑๕.๐๐ น.

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๔๕

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๔๖

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อัญริยา ๑๐๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการ
แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของวุฒิสภา และกำหนด
จำนวนบุคคลเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓)
เป็นจำนวนสภาสะ ๑๒ คน ทางวุฒิสภาเราต้องเสนอรายชื่อกรรมการร่วมฝ่ายวุฒิสภา
จำนวน ๑๒ คน เช่นเดียวกัน ~~สำหรับ~~ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว เชิญรับ
ท่านพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ ครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉันพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ฝ่ายวุฒิสภา

๑. นายตรีทศ นิโครธางกูร
 ๒. นายพิเชฐ พัฒนโชติ
 ๓. นายมนัส คำภักดิ์
 ๔. นายมนัส รุ่งเรือง
 ๕. นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
 ๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
 ๗. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง
 ๘. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
 ๙. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม
 ๑๐. นายสุนทร จินดาอินทร์
 ๑๑. นายสุรใจ ศิริบุหงศ์
 ๑๒. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ่นสำราญ
- ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

๒๔๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรรถรีชา ๑๐๒/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีสมาชิกฯ ท่านใดเสนอ
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นอันจบระเบียบวาระที่ ๗ X
เรื่องอื่น ๆ นะครับ X

วันนี้หมดระเบียบการประชุมแล้วครับ ผมต้องขอขอบคุณสมาชิกฯ
ทุกท่านนะครับ ที่ร่วมประชุม แล้วก็พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นไปตามที่เรา X
ได้ตั้งเป้าไว้ทุกประการนะครับ ต้องขอขอบคุณครับ ขอปิดประชุมครับ X X X

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๑๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนปิยาวงค์ ประธานคณะกรรมการ	๗ ๙ ๙
๒	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๖๒
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตรา
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	๒๖๒ ปัญญา
๕	นายสมัช สมแสน รองประธาน คนที่สาม	สมัช
๖	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๒๖๒ ๒๖๒
๗	นายโกเมศ จีฆนนานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๒๖๒
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๖๒ สมชาย
๙	ร้อยตรี อนุฎ สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๖๒ ๒๖๒
๑๐	พลเอก บัณญัติ มลายอรินุญ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๖๒ ๒๖๒
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒	นายณรินทร์ ศรีสรรพวงค์	๒๖๒ ๒๖๒
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๒๖๒
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๒๖๒
๑๕	นายอมร นิลเปรม	๒๖๒

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

สกรับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๘
๒๖๒
ประธานวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	ม.ร.ว.
๒	นายสรายุทธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สร.
๓	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตรา
๔	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	พัน.อ.อ. ปัญญา
๕	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	สม.
๖	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	ถวิล
๗	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	โกเมศ
๘	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สม.
๙	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อนุ.
๑๐	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ม.อ.อ. บัณฑิตย์
๑๑	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒	นายณภินทร ศรีสรรพวงค์	ณ.
๑๓	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	พิ.
๑๔	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	พิ.
๑๕	นายอมร นิลเปรม	อม.

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สกรับรองในคราวประชุม

ครั้งที่

วันที่

ประธานวุฒิสภา

ผู้จกรายงานการประชุม

ดวงทิพย์	อินบุญนะ	วรรณช	ทรงแสวง
มยุรี	แก่นสาร	พินดา	อิสโร
นนทพร	แก้วมะเร็ง	อัจฉริยา	เอี่ยมโอบฐ์
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	อรนิตย์	ฤทธิมัต
สมบุรณ์	ข้ากระแสร	สุพัญญลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข
ธีรวรรณ	นราพงศ์	รุจิรา	คีนุก
ภักนี	คงสมจิตต์	วินัย	และไหม
รุจิรา	เนตรบุตร	เปล่งฉวี	ศิริบทโร

กลุ่มงานฯ เลข ๔ สำนักจกรายงานการประชุมและฯ เลข

